

ΚΡΗΤΗ

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΤΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

CRETE

Δωρεά
Γεωργίου Ίωάν. Καρδαμάκη και
της συζύγου του Αγγελίνας
24 Νοεμβρίου 1982

Ε.Ι. ΚΑΡΔΑΜΑΚΙΣ
ΧΑΝΙΑ - ΚΡΗΤΗ

ΚΡΗΤΗ CRETE

38098 B
Εισπ. Κόμισ. 914.959 ΠΑΝ

“ΠΑΝΘΕΟΝ”

THE
ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

“PANTHÉON”

DE
L'IMMORTALITÉ

Ἀρχαιότητες.
Ἀπόψεις πόλεων καὶ τῶν κυριωτέρων
Κωμοπόλεων.
Σύγχρονα ἔργα.
Ἱστορικά τοπεῖα.
Ἀξιοσημεῖωτοι τόποι.
Φυσικαὶ καλλοναί.
Χαρακτηριστικοὶ τύποι.
Παλαιοὶ καὶ νέοι ἀγωνισταί.
Πολιτευταὶ καὶ διαπρεπεῖς ἐν γένει
προσωπικότητες.
Ἄρθρα Ἐπιφανῶν καὶ Διαπρεπῶν προ-
σωπικοτήτων τῆς Ἑλλάδος κλπ. κλπ.

Antiquités.
Vues des principales villes et villages.
Œuvres contemporaines.
Paysages historiques.
Sites remarquables.
Beautés naturelles.
Types caractéristiques.
Anciens et nouveaux combattants.
Politiciens et personnalités distingués.
Articles des personnalités illustres et
remarquables de Grèce etc. etc.

ΑΡΧΙΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΧΑΝΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΓΚΡΗΤΙΚΟΝ
ΤΟ "ΠΑΝΘΕΟΝ,, ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΟΡΩΝΑΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 28 - (ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΦΕΣΙΟΥ)
— ΑΘΗΝΑΙ —

LE PANTHEON
REVUE PÉRIODIQUE DE LA CRÈTE

ÉDITEUR
DÉMETRE CORONAKIS
RUE DE STADE 28
— ATHÈNES —

Δωρεά
Γεωργίου Ίωάν. Καρδαμάκη και
της συζύγου του Αντιγόνης
24 Νοεμβρίου 1962

1934 - 1940

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΡΓΟΝ ΕΞΕΤΥΠΩΘΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΝΕΩ ΦΑΛΗΡΩ
ΧΡΩΜΟΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΖΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΑΝΤΙ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

— ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ —

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 41.035

ΟΠΟΥ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΕΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΜΕ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑΧΥΤΗΤΑ.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ὅχι μόνον οἱ ξένοι ἐπισκέπται μας ἀλλὰ καὶ—κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦλάχιστον—ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἀμυδρῶς μόνον γνωρίζομεν τὴν ὠραίαν καὶ ἔνδοξον Ἑλλάδα μας.

Ἄγνοοῦμεν τὸν ἀξιοθαύμαστον ἀρχαιολογικὸν πλοῦτον τῆς χώρας, οἱ δὲ ἔνδοξοι καὶ ἱστορικοὶ τόποι οἱ ὅποιοι ὑπενθυμίζουν τόσους θρούλλους ὑπερόχων θυσιῶν μόλις ἐξ ὀνόματος μᾶς εἶναι γνωστοί. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μετὰ τὰς ἀπαραιμίλους φυσικὰς καλλονὰς τῆς πατρίδος μας, ἐπὶ πλεόν δὲ οὐδὲ ἰδέαν ἔχομεν τῶν προόδων τὰς ὁποίας ἔχει ἐπιτελέσει ὁ τόπος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν προτίθεται νὰ καταστήσῃ εὐρέως γνωστὰ τὸ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ» τοῦ ὁποίου ἐπιχειρῶ τὴν ἐκδοσιν καὶ τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον θὰ ἀποτελεσθῇ ἀποκλειστικῶς ἀπὸ εἰκόνας ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος, συνοδευομένας ἀπὸ σύντομους ἀλλὰ σαφεῖς περιγραφὰς καὶ ἐπεξηγήσεις.

Ἀρχαιότητες, ἱστορικὰ τοποθεσίαι, μαγευτικὰ τοπεῖα, πόλεις καὶ κυριώτεραι κωμοπόλεις. Χαρακτηριστικοὶ τύποι μετὰ ἔθνικὰς ἐνδυμασίας, καλλοναί, παλαιοὶ καὶ νέοι πολεμισταί, πολιτευταὶ καὶ διαπρεπεῖς ἐν γένει προσωπικότητες θὰ παρελάσουν διὰ τῶν σελίδων τοῦ «Πανελληνίου Λευκώματος» τὸ ὁποῖον οὕτω θὰ καταστῇ ὁ φωτεινὸς ὁδηγὸς παντὸς ὅστις θέλει νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἑλλάδα—καὶ πρέπει νὰ τὴν γνωρίσωμεν ὅλοι.

Ἀρχίζω τὴν ἐκδοσιν ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν μεγαλόνησον Κρήτην ὅχι μόνον διότι τυγχάνει ἰδιαιτέρα μου πατρίς, ἀλλὰ, καὶ κυρίως, διότι εἶναι πολῦτιμος τῆς Ἑλλάδος ἀδάμας.

Μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἔργον μου πρόκειται νὰ συμπληρώσῃ μέγα κενὸν τῆς σχετικῆς Ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας, ἐλπίζω ὅτι αἱ προσπάθειά μου δὲν ἀπέβησαν τελείως μάταιαι ὡς πρὸς τὸν πρῶτον τοῦτον τόμον. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι καὶ διὰ τοὺς ἀκολουθούτους τὰ ἀποτελέσματα τῶν θυσιῶν μου θὰ εἶναι ἔτι μᾶλλον ἱκανοποιητικά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΟΡΩΝΑΚΗΣ

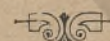
ΕΚΔΟΤΗΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 28-ΑΘΗΝΑΙ

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον
φέρει σφραγίδα καὶ ὑπογραφήν
τοῦ ἐκδότου.

QUELQUES MOTS

Non seulement nos visiteurs étrangers mais nous mêmes—du moins en majeure partie—n' avons que de vagues connaissances sur notre belle et glorieuse Grèce.

Nous ignorons les admirables trésors antiques du pays, et les sites glorieux et historiques qui rappellent tant de légendaires sacrifices surhumains et qui ne nous sont connus que de nom. Le même fait se passe au sujet des incomparables beautés naturelles de notre patrie et nous n' avons la moindre notion des progrès accomplis par le pays dans le domaine de la civilisation moderne.

L' «ALBUM PANHELLENIQUE» que j' ai l' intention d' éditer, se propose d' apprendre au public ce qui précède. Il contiendra exclusivement des images de toutes les contrées de la Grèce, accompagnées de légendes succinctes mais claires.

Antiquités, sites historiques, paysages enchanteurs, villes et principales localités. Types caractéristiques en costumes nationaux, les beautés, les guerriers anciens et contemporains, hommes d' Etat et de Lettres et notabilités en général defileront dans les pages de l' «Album Panhellenique» qui deviendra ainsi le guide lumineux de ceux qui désirent connaître la Grèce—et nous les connaisstrontous.

Je commence par la grande et heroïque ile de Crète non seulement parce que j' y suis né mais aussi—et surtout—parce qu' elle est un des bijoux les plus précieux de la Grèce.

Dans la certitude que mon ouvrage viendra combler une lacune considérable de la bibliographie grecque j' espère que mes efforts n' auront pas été complètement vains quant à ce premier volume; en plus je suis convaincu que les volumes qui suivront les résultats de mes peines seront encôre plus satisfaisants.

DEMÈTRE G. CORONAKIS
EDITIONS

Ἀπαγορεύεται κάθε ἀνατύπωσις
ὅλου ἢ μέρους τοῦ παρόντος. RUE STADEN N° 28 - ATHÈNES

COPYRIGHT BY D. CORONAKIS

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΒΑΘΥΣΤΟΧΑΣΤΟΣ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑ ΜΟΡΦΩΜΕΝΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ Κ. Σ. ΠΙΣΤΟΛΑΚΗ

Δέν υπάρχει, ασφαλώς, πλέον ενδιαφέρουσα ιστορικώς χώρα, από την Ελληνικήν αυτήν μεγαλόνησον ή οποία εξηπλωμένη εις τὸ κέντρον σχεδόν τῆς Μεσογείου περιβρέχεται ἀπὸ τὰς θαλάσσας τῶν τριῶν ἡπείρων Ἀφρικῆς, Ἀσίας καὶ Εὐρώπης.

Ἡ γεωγραφικὴ τῆς θέσις καὶ ἡ προσέγγισίς της πρὸς τὰς τρεῖς ἠπείρους, κατέστησαν αὐτὴν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, μὲ τὰ ἀτελῆ ἀκόμη τότε μέσα ναυσιπλοίας, σπουδαιότατον κόμβον θαλασσίων συγκοινωνιῶν καὶ μοναδικὸν σταθμὸν διαμετακομίσεων.

Οἱ λόγοι οὗτοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐνῶ ἐξ ἄλλου αἱ κατακτητικαὶ ἢ πειρατικαὶ ἐπιδρομαὶ κατὰ τῶν παραλίων τῶν γειτονικῶν νήσων καὶ ἡπείρων ἐδημιούργησαν τὴν ἀνάγκην μεγάλων ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, ὥστε ἡ Κρήτη ἦτο ἡ μεγαλειτέρα ναυτικὴ δύναμις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἡ συνεχὴς ἐπικοινωνία μὲ διαφόρους λαοὺς ἀνέπτυξε τὴν πείραν καὶ ἠύρυνε τὴν πολυμάθειαν τῶν κατοίκων τῆς ἀρχαίας Κρήτης. Ἐγεννήθη ὁ Κρητικὸς πολιτισμὸς ὁ προμινωϊκὸς λεγόμενος: Ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη ἀπέδειξε ἀναμφισβητήτως τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Κρητικοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν γειτόνων λαῶν, καὶ ὅτι ὑπῆρξεν ἡ βάσις τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, τείνει δὲ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία καὶ τοῦ παναρχαίου Αἰγυπτιακοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ Κρήτη ἐπὶ χιλιετηρίδας ἐτροφοδοτεῖ τὰς πέριξ νήσους καὶ ἡπείρους μὲ σοφοὺς καὶ καλλιτέχνας ὄλων τῶν εἰδικότητων.

Μετὰ τὴν παρακμὴν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Βυζαντινοῦ τοιούτου, ἡ Κρήτη μὲ τὴν σειρὰν τῆς ἐγένετο ἡ ἐκλεκτὴ λεία πολλῶν καὶ μεγάλων ἐπιδρομῶν. Ἡ προνομιοῦχος γεωγραφικὴ θέσις της, τὸ εὐκραέστατον κλίμα της καὶ ἡ εὐφορία τοῦ ἐδάφους της, μολοντί ὄρεινοῦ διήγειραν τὴν ὄρεξιν διαφόρων βαρβάρων κατακτητῶν καὶ οὕτω περιέπεσεν ἀπὸ κατακτήσεως εἰς κατὰκτησιν ἀπὸ δηλώσεως εἰς δήωσιν, ἀπὸ λεηλασίας εἰς λεηλασίαν.

Ὁ λαὸς ὅμως τῆς Κρήτης εἰς οὐδένα τῶν κατακτητῶν ἐλέτρεψε ἀμαχητὶ καὶ ἀκόπως νὰ πατήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της. Ἀπομεμακρυσμένη καὶ μόνη ἡ Κρήτη δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναμένῃ οὐδαμόθεν βοήθειαν καὶ ὅμως μὲ τὰς ἰδίας δυνάμεις καὶ μέσα συνέτριψεν ἀπειράνεις τοὺς φοβεροὺς ἐχθροὺς της. Οἱ Σαρακηνοί, οἱ Ἀραβες, οἱ Ἐνετοί, οἱ Τούρκοι, ἔπεσαν κατὰ χιλιάδων πρὸ τῆς ἀμύνης τῶν Κρητῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των.

Ὁ πολιτισμὸς τῆς Κρήτης κατεστράφη ὁ πληθυσμὸς της ἐδεκατίσθη αἱ ἀνθοῦσαι πόλεις της καὶ τὰ ἀκμάζοντα γραφικὰ χωρία της καταρειπώθησαν. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ γεωργία ἐνεκρώθησαν. Τὸ φρόνημα ὅμως ἔμεινεν ἀκμαῖον καὶ ἡ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγάλη ἀμείωτος. Οὐδενὸς λαοῦ ἡ πολεμικὴ ἱστορία ἔχει τόσα παραδείγματα αὐτοθυσίας, ὅσα ἡ τοῦ Κρητικοῦ, ἡ δὲ ὀλοκαύτως τοῦ Ἀρκαδίου θὰ ἀποτελῇ πλάϊ στὸ Μεσολόγγι καὶ τὸ Σοῦλι

τηλαυγῇ καὶ ἄσβεστον φάρον παραδειγματισμοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Οὐδεὶς λαὸς τῆς γῆς ἐξηγόρασε τὴν ἐλευθερίαν του μὲ περισσότερον αἷμα.

Καὶ κατὰ τὴν μακροαῖωνα ὅμως περιόδον τῆς δουλείας της ἡ Κρήτη δὲν ὑστέρησεν εἰς ἀνάδειξιν μεγαλοφυῶν ἀνδρῶν καὶ ὑπερόχων πνευμάτων. Στρατιωτικοὺς πλείστους, ζωγράφους ὡς ὁ Θεοτοκόπουλος (Γκρέκο), ποιητὰς ὡς ὁ Κορνάρος καὶ ἄλλους, πλῆθος ἐξόχων ἐπιστημόνων. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν της εἰς αὐτόνομον Πολιτείαν (1898), ἡ Κρήτη ἐπεδόθη μετὰ θέρημης εἰς τὴν ἀνόρθωσίν της καὶ ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν της. Ἡ Διοίκησις, ἡ Δικαιοσύνη, ἡ Παιδεία, ἡ Γεωργία καὶ τὸ Ἐμπόριον, ἐσημείωσαν ἐντὸς ἐλαχίστων ἐτῶν πρόοδον, προκαλέσαν τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν Εὐρωπαίων.

Οἱ Κρητῆς ὅμως δὲν ἠρεσθῆσαν εἰς τὴν αὐτονομίαν καὶ δὲν ἔλαυσαν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς ἐλευθερίας των. Οἱ καπεταναῖοι καὶ ἀγωνισταὶ ὑπέστειλαν μὲν τὰς πολεμικὰς των σημαίας, διετήρησαν ὅμως εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐκείνων λαβάρων ἀναγεγραμμένον: «Ἐνωσις ἢ Θάνατος». Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κρήτη ἀπολαμβάνουσα τῶν ἀγαθῶν τῆς αὐτονομίας της δὲν ἐλησθόνησε τὰ δευτὰ τῶν ὑποδοῦλων ἀδελφῶν. Ἡ Μακεδονία ἐστέναζεν ὑπὸ τὴν μάχαιρον τῶν κομιτατζήδων. Δεινὸς διεξήγετο ἐκεῖ ἀγὼν καὶ ἡ Κρήτη προθύμως ἀπέστειλε κατὰ ἑκατοντάδας τὰ τέκνα της τὰ αὐτοδίδακτα εἰς τὴν τέχνην τοῦ πολέμου παλληκάρια της, πρὸς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν Μακεδόνων. Εἰς τὸ πάνθεον τῶν ἡρώων τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος ὑπερπλεονάζουν τὰ Κρητικοπούλα, εἰς δὲ τὰ Κρητικὰ ἀνταρτικὰ σώματα ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἀποτυχία τῶν προσπαθειῶν τοῦ Βουλγαρικοῦ κομιταίου πρὸς ἐκβουλαρισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας.

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς κηρύξεως τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1912, ἡ Κρήτη ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἐσεισθῆ ἐξ ἐνθουσιασμοῦ καὶ κατὰ χιλιάδας ἔσπευδον οἱ ἐθολογταὶ ἀπὸ 18 μέχρι 50 καὶ 55 ἐτῶν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος ὁ τακτικὸς στρατὸς της (πολιτοφυλακὴ) ἐπιστρατευθεὶς, ἀριστα γυμνασμένος καὶ ὀργανωμένος καὶ ἀρτίως ὀπλισμένος ἀπεστάλη εἰς τὰ μέτωπα τῶν ἐπιχειρήσεων παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν Προστατίδων Δυνάμεων διεκρίθη δὲ παντοῦ ὅπου ἐπολέμησεν.

Αἱ μεγάλαί θυσίαι τοῦ λαοῦ τῆς ἡρωϊκῆς μεγαλονήσου ἠμειφθῆσαν διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ οὐνεῖρου τόσων γενεῶν τῆς προσαρτήσεώς της εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα ἀποτελούσης ἔκτοτε μίαν μεγαλειτέραν καὶ σημαντικότεραν ἐπαρχίαν τῆς Δημοκρατίας.

Συμπληροῦται εἰκοσαετία ἀπὸ τῆς πλήρους ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κρήτης καὶ ἡ πρόοδος της ὑπῆρξε καταπληκτικὴ. Ὅχι μόνον δὲν ὑστερεῖ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ πολλῶν ἐκ τούτων διακρίνεται. Ἡ ἀνόρθωσις της ἐγένετο ἀλματωδῶς. Εἰς τὰ γράμματα, εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας, εἰς τὴν διοίκησιν, τὸν στρατὸν, τὴν χωροφυλακίαν, ἀνέδειξε πλῆθος

διακεκριμένων ἀνδρῶν, ἐκεῖθεν δὲ ἐξεπορεύθη ὁ Μέγας Νουῆς, ἡ μεγαλειτέρα σύγχρονος πολιτικὴ φυσιογνωμία, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος ἐνεπνεύσθη καὶ ἐπραγματοποίησε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνειρον, τὴν δημιουργίαν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

Ἄλλὰ καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία εὐρίσκονται εἰς πολὺν καλὸν δρόμον. Ἐκεῖνο ὅμως εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Κρήτη ἔρχεται πρώτη μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Γεωργία.

Ἡ σύγχρονος ἐπιστημονικὴ καλλιέργεια ἔχει τελείως διαδοθῆ καὶ ἐξασκεῖται ἐντατικῶς, ἡ παραγωγή βαίνει κλιμακῆδον αὐξανόμενη, τὰ δὲ προϊόντα εἶναι ἐκλεκτὰ καὶ περιζήτητα. Τὰ ἐσπεριδοειδῆ καὶ τὸ κίτρον παράγονται εἰς μεγάλας ποσότητας καὶ ἀρίστας ποιότητας, τὸ ἀμύγδαλον, τὰ κάστανα, τὸ χαροῦπι, τὸ ἔλαιον ἢ σταφίς, οἱ ἐκλεκτοὶ οἶνοι καὶ αἱ μοναδικῆς ποιότητος σταφυλαὶ εἶναι γνωστὰ καὶ φημισμένα εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς, εἰσάγονται δὲ ἐξ αὐτῶν κατ' ἔτος σημαντικὰ ποσὰ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος. Τὸ λῆξαν θέρος ἐξήχθησαν νωπαὶ σταφυλαὶ μόνον ἀπὸ τὸν λιμένα Ἡρακλείου πλέον τῶν 200.000.000 δραχμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ Αὐστρίαν.

Οἱ ἐφάμιλλοι καὶ ἐν πολλοῖς ἐνώτεροι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρητικοὶ οἶνοι, παρασκευαζόμενοι ἡδὴ ἐπιστημονικῶς ὑπὸ τῶν οἰνοποιῶν καὶ τῶν ἐργοστασιῶν τῶν αὐτονόμων οἰνοποιητικῶν συνεταιρισμῶν, ἐγένοντο ἀνάρπαστοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τώρα δὲ μὲ τὴν ἄρσιν τῆς ποτοαπαγορεύσεως εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καταλλήλως διαφημιζόμενοι, δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν μίαν καλὴν τοποθέτησιν εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἀγοράς.

Ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς τῆς Κρήτης ἔχει προανατολισθῆ πλήρως πρὸς τὸ συνεταιρικὸν πνεῦμα καὶ ἔχουν συμπληρῆθῆ πλήθος Γεωργικῶν συνεταιρισμῶν καὶ Γεωργικῶν ἐνώσεων ὡς αἱ σταφιδικὴ καὶ κερρικὴ Ἐνώσεις καὶ Οἰνοποιητικοί, ἔλαιουργικοὶ καὶ κτηνοτροφικοὶ ἀκόμη συνεταιρισμοὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης λειτουργοῦν ἀριστα καὶ ἔχουν στρέψῃ τὸν ζῆλον, τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ ἀγρότου πρὸς τὴν γῆν, ἔχουν ἀποσπᾶσθ τὴν πρωτοβουλίαν του καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ἐργασίαν ὅσον οὐδαμοῦ ἄλλοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ὅταν συμπληρωθῆ τὸ ὀδικὸν δικτύον τῆς γήσου διὰ δευτερευουσῶν ὁδῶν πρὸς τὰς ὑπαρχούσας ἡδὴ κεντρικὰς ἀρτηρίας καὶ κατὰ στή οὕτω τὸ αὐτοκίνητον προσιτὸν εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς κόμας ὅπου οἱ κάτοικοι προθύμως δι' ἰδίων ἐξόδων καὶ προσωπικῆς ἐργασίας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐργάζονται, μὲ τὴν μικρὰν ἐνιαχοῦ ἀρογίαν τοῦ Κράτους καὶ ὅταν κατασκευασθοῦν οἱ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἀσφαλεῖς λιμένες, πληροῦντες τὰς ἀνάγκας τῆς φορτοεκφορτώσεως, ἡ Κρήτη ἀσφαλῶς καὶ ἐντὸς ἐλαχίστων ἐτῶν θὰ καταλάβῃ πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους καὶ θὰ δύναται νὰ διαθρέψῃ ὑπερδιπλάσιον τοῦ σημερινοῦ της πληθυσμοῦ.

ΣΤΕΛΛΙΟΣ Ν. ΠΙΣΤΟΛΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΟΛΙΓΑΙ ΑΛΛΑ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

ΥΠΟ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

«Κρήτη τις γὰρ ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ καλὴ καὶ πείρα.»

Καλὴν καὶ πείραν κρίνει καὶ καλεῖ ὁ Ὅμηρος τὴν Κρήτην, ἡμεῖς δὲ τὰ τέκνα αὐτῆς προσφιλῆ καὶ πολύτιμον ὑπὲρ πάν ἄλλο. Δι' αὐτὸ καὶ οὐδέποτε ἐπαύσαμεν ἐπὶ τ' ὀλοκλήρους αἰῶνας συνεχῶς ἀγωνιζόμενοι καὶ πάντα τὰ δεινὰ ὑπομένοντες ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς ἀπὸ τῶν τυράννων. Καὶ εἶναι εὐτυχῆς ἡ παροῦσα γενεά, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ὁποίας οἱ τύραννοι ἐξεβλήθησαν καὶ λάμπει ὁ ἥλιος τῆς θείας ἐλευθερίας, φωτίζων διὰ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός του τὴν περικαλλῆ νύμφην τοῦ Αἰγαίου. Ἄλλ' ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦδε ἐπιβάλλεται τὸ μέγα καθήκον μας νὰ μὴν ἀφήσωμεν νὰ λησμονηθοῦν τὰ παθήματα καὶ τὰ αἰδία κατορθώματα τῶν πατέρων μας καὶ τῶν πάππων μας, ἀλλὰ νὰ φροντίσωμεν νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ὡς πρότυπα πατριωτισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ἄξια πρὸς μίμησιν.

Γ. Ν. Χατζηδάκι

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩ.

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Κ. ΣΠΥΡΙΔ. ΜΑΡΙΝΑΤΟΥ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ

ΕΦΘΟΡΟΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

Φηρέθη καὶ ἐτέθη εἰς γενικὴν χρῆσιν ὁ σίδηρος καὶ ἤρχισεν ὁ σιδηροῦς αἰὼν τῆς ἀνθρωπότητος, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς ἀνήκομεν. Ὁ μινωϊκὸς πολιτισμὸς καλύπτει ὀλόκληρον τὸν χαλκοῦν αἰῶνα. Κυρίως ἐγνώρισε δύο περιόδους τῆς ὑψίστης ἀκμῆς του. Μίαν παλαιότεραν, περὶ τὰ ἔτη 1800-1700 π.Χ. καὶ μίαν νεωτέραν, περὶ τὰ ἔτη 1600-1500 π.Χ., ἃτινα ἀποτελοῦν καὶ τὸ ἀπόγειον τῆς δόξης του. Τότε πελώρια ἀνάκτορα ἤμαζον, ἡ τέχνη εὐρίσκατο εἰς τὸ ὕψιστον καλλιτεχνικὸν σημεῖον, ἡ δὲ δύναμις τῆς νήσου εἶχε φθάσει πολὺ ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Κρήτης πρὸς πάν σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος. Ἐκτοτε ἤρχισεν ἡ βαθμιαία παρακμῆ. Περὶ τὸ 1200 τὰ τελευταῖα ἴχνη τοῦ μαρμαμένου μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ ἐξηφανίσθησαν ἐντελῶς, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ νέα, ἱστορικὴ πλέον περίοδος τῆς Δωρικῆς, ἥτοι ἑλληνικῆς Κρήτης.

Ἡ πραγματικὴ ἱστορία τῆς Κρήτης θὰ ἀρχίζῃ σχεδὸν μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Βας χιλιετηρίδος, ἂν μίαν ἡμέραν κατορθωθῆ νὰ ἀναγνωσθοῦν τὰ μινωϊκὰ ἱερογλυφικά. Πρὸς τὸ παρὸν πρέπει νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰ πορίσματα τῶν ἀνασκαφῶν, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπεκάλυψαν τὸν περιφημον πολιτισμόν, ὅστις ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Μίνως ἀπεκλήθη μινωϊκός. Ἡ Κρήτη δύναται νὰ καυχηθῆ, ὅτι ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς τοῦ παλαιστάτου πραγματικοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ εὐρωπαϊκοῦ ἐδάφους. Τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου περικλείει τοὺς μοναδικοὺς θησαυροὺς τῆς πρώτης πραγματικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ μινωϊκὸς πολιτισμὸς εἶναι ἕξ ἴσου σχεδὸν παλαιὸς καὶ ἐξειλιγμένος πρὸς τὸν Αἰγυπτιακόν, τὸν Βαβυλωνιακόν καὶ τὸν Σινικὸν πολιτισμόν. Οἱ τέσσαρες αὐτοὶ πολιτισμοὶ μαζί ἀποτελοῦν τὴν πρώτην λαμπρὰν βαθμίδα τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ πολιτισμὸς τῆς Κρήτης ἀρχίζει κυρίως ἀπὸ τοῦ 3000 π.Χ. περίπου, ὅποτε ὁ ἀνθρώπος ἐξερχόμενος ἀπὸ τὴν νηπιακὴν λιθικὴν ἐποχὴν μανθάνει διὰ πρώτην φορὰν νὰ κατεργάζεται τὰ μέταλλα. Κατὰ πρώτον ἐφεῦρε τὸν χαλκόν. Διὰ τοῦτο ἡ περίοδος αὐτὴ τῆς ἀνθρωπότητος καλεῖται Χαλκοῦς αἰὼν, διήρκεσε δὲ μέχρι τοῦ 1200 π.Χ. περίπου. Τότε ἐ-

ΥΠΟ ΙΩΣΗΦ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΥ
ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ ΤΕΘΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΥΝ
ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΛΑΣΘΙΟΥ

Τὸ ὅτι ὁ παλαιότερος καὶ ἀνώτερος πολιτισμὸς ἐγεννήθη καὶ ἀνεπτύχθη ἐν Κρήτῃ, δὲν εἶναι πλέον μῦθος ἢ ἀντίληψις ὀλίγων διανοουμένων, εἶναι ἱστορικὴ ἀλήθεια μὴ ὑποκειμένη εἰς ἀμφισβήτησιν καὶ πραγματικὴ γνῶσις εἰς ὅλην τὴν ἐξημερωμένην ἀνθρωπότητα. Ἐκτοτε οὐχὶ αἰῶνες, ἀλλὰ χιλιετηρίδες παρήλθον καὶ ἡ Κρήτη ὑπέστη ὅλας τὰς ἐπιρροὰς καὶ ὅλας τὰς ἐπιδράσεις ἀναριθμητῶν καὶ ποικίλων ἐσωτερικῶν διαμαχῶν καὶ ἐξωτερικῶν κατακτήσεων καὶ ὅμως, ἐξαίρεσει ἀραιῶν, μικρῶν καὶ ὅλως ἐπιφανειακῶν διαλειμμάτων, οὐδεμία ὑπῆρξεν περίοδος, καθ' ἣν νὰ στεριεύσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἢ νὰ λυγίσῃ ἡ πίστις τῆς πρὸς τὰ μέγала ἰδανικά. Ἡ ἀρχὴ αὐτῆ, τῆς ἀπὸ ἀμνημονεῦτων διηνεκοῦς καὶ ἀδιαλείπτου πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀκμῆς τῆς Μεγαλονήσου ἐπέτυχε σπουδαίας κυρώσεις ἀπὸ τὴν γενεὰν ἧτις βαδίζει ἤδη τὰ τελευταῖα τῆς βήματα. Εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, εἰς τὴν πολιτικὴν κοινίστραν εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ οἰκονομικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἡ γενεὰ αὕτη—ἡ δύουσα—ἀνέδειξε πολλὰς ἀξίας τῶν προγόνων προσωπικότητας. Ἡ διάσωσης τῶν ἔργων καὶ τῶν φρσιογνωμῶν τῶν προσωποκότητων αὐτῶν καὶ ἡ παράδοσις τῶν εἰς τὰς ἐρχομένας γενεὰς ἀποτελεῖ καθήκον ἀξιοζήλευτον. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ «ΠΑΓΚΡΗΤΙΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ» θὰ δυνηθῆ νὰ καυχηθῆ ὅτι ἐξετέλεσε τὸ καθήκον αὐτό.

Ιωσήφ Ρ. Κουνδούρου

LA PLACE DE LA CRÈTE

DANS LA CIVILISATION

Si un jour on parvient à déchiffrer les hieroglyphes Minoïques, l'histoire de la Crète remontera presque jusqu' au XX siècle avant l' ère chrétienne. Pour le moment on constate la fameuse civilisation Minoïque par la seule vue des monuments découverts dans les fouilles archéologiques.

La Crète peut se flatter d' avoir été le berceau de la civilisation la plus antique sur sol Européen. Les trésors uniques de la première évolution de l' homme en Europe se trouvent au musée d' Héraclion (Candie).

La civilisation Minoïque est presque aussi ancienne et avancée que celles de l' Egypte, de Babylone et même de celle de la Chine. Le premier pas de l' évolution du genre humain consiste en ces quatre civilisations prises ensemble.

La Crète commence à se civiliser vers l' an 3000 av. J. c' est-à-dire à l' époque où, l' homme sortant à peine de son enfance intellectuelle apprend pour la première fois à travailler les métaux. D' abord il découvre le bronze, et c' est pour cela que cette période de l' humanité, qui succéda à l' age de pierre, a été surnommée age d' airain. Elle dura environ jusqu' à l' an 1200 av. J., époque où le fer a été découvert et généralement utilisé. Alors commença l' age de fer qui d' ailleurs dure encore.

La civilisation Minoïque remplit tout l' age d' airain pendant lequel elle connut principalement deux périodes d' éclat : la première vers 1800-1700 et la deuxième vers 1600-1500. Pendant ces deux périodes, sa splendeur et sa prospérité arrivent à leur apogée. Des palais magnifiques sont érigés ; les beaux-arts atteignent leur point culminant ; la puissance de l' île dépassant de beaucoup ses limites naturelles, s' étend vers tous les points de l' horizon. Ensuite commence la décadence graduelle. Vers 1200, les derniers vestiges de la civilisation minoïque déjà fanée, se perdent complètement pour céder leur place à à une nouvelle période, celle ci historique : C' est la période de la Crète Dorique, c' est-à-dire de la Crète Grecque.

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ ΤΗΣ ΚΝΩΣΟΥ
PROPYLÉES DU PALAIS DE CNOSSOS

Ε.Ι. ΚΑΡΔΑΜΑΚΙΣ
ΧΑΝΙΑ - ΚΡΗΤΗ

Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΝΩΣ ΕΝ ΤΩ ΑΝΑΚΤΟΡΩ ΤΗΣ ΚΝΩΣΟΥ.
LE THRONE DU ROI MINOS AU PALAIS DE CNOSSOS.

ΕΞΩΣΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ ΤΗΣ ΚΝΩΣΟΥ.
BALCON DU PALAIS DE CNOSSOS.

ΚΛΙΜΑΞ του Ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ.—(Μέση Μινωϊκὴ ἐποχὴ).
ESCALIER D' HONNEUR AU PALAIS DE CNOSSOS (Époque Minoï-
que moyenne.

ΑΝΑΣΤΗΛΩΘΕΝ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ ΤΗΣ ΚΝΩΣΟΥ.
Partie restaurée du palais de Cnossos.

Ὁ μὲ βαθμίδας ἀμφιθεατρικῶς διατεταγμένος χώρος τοῦ Μινωικοῦ
ἐν Κνωσῶ ἀνακτόρου.
L'emplacement en amphithéâtre du Palais minoïque de Cnossos.

ΗΓΕΜΟΝΟΠΑΙΣ. — Κεχρωσμένον ανάγλυφον εὑρεθὲν ἐν Κνωσῶ, πρώτης ὑστερομινωϊκῆς ἐποχῆς.
 FILS DE PRINCE. — Haut-relief coloré découvert à Cnossos, de la première époque Post-minoïque.

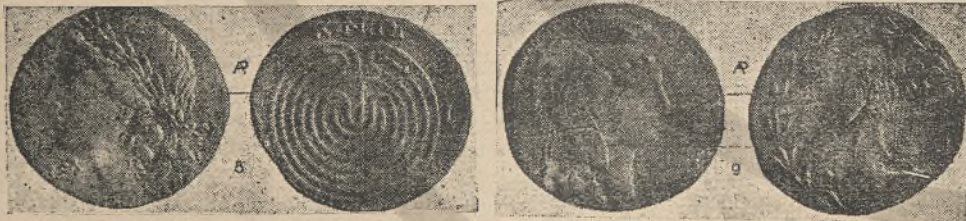

Η «ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ». — Τοιχογραφία (Νωπογραφία). — Τμήμα παραστάσεως ἐχούσης ἱερὸν χαρακτῆρα νεωτέρας ὑστερομινωϊκῆς ἐποχῆς. (Κνωσὸς) (Μουσεῖον Ἡρακλείου).
 «LA PARISIENNE». — Fragment de panneau d'inspiration sacrée — Récente époque postminoïque (Cnossos) — (Musée de Candie).

ΑΙ ΚΥΑΝΑΙ ΚΥΡΙΑΙ.—Τοιχογραφία Κνωσού κατὰ νεωτέ-
ραν συμπλήρωσιν.

Les Dames Ceruléennes-Fresque de Cnossos complété dernièrement.

ΑΡΧΑΙΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ. - ANCIENNES MEDAILLES CRÉTOISES.

ΑΡΧΑΙΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ. - ANCIENNES MÉDAILLES CRÉTOISES

ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΤΟΠΕΙΟΝ με κυανοῖν πίθηκον.—Νωπογραφία τοῦ ἀνακτόρου
τῆς Κνωσού (Μουσεῖον Ἡρακλείου).

Paysage africain avec Singe bleu,=Panneau du Palais de Cnossos (Musée de Candie.)

ΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΑ —Τοιχογραφία τοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ.
Course de taureaux. Fresque du Palais de Cnosos.

ΑΙΛΟΥΡΟΣ ΕΝΕΔΡΕΥΩΝ ΦΑΣΙΑΝΟΝ.— Τοιχογραφία ἐξ
Ἁγίας Τριάδος (Μέσης Μινωϊκῆς ἐποχῆς).
Belette guettant un faisan.—Fresque de la ville de la Trinité;
l' époque Minoïque moyenne.

ΝΩΙΝΑ

ΚΕΦΑΛΗ ΤΑΥΡΟΥ.—Ῥυτὸν ἐκ στατίτου, νεώτερας Μινωϊκῆς τέχνης,
εὑρεθὲν ἐν Κνωσῶ (Μουσεῖον Ἡρακλείου.)

TÊTE DE TAUREAU.—«Rhyton» en steatite trouvé à Cnossos.
Art Minoïque récent moderne. (Musée de Candie).

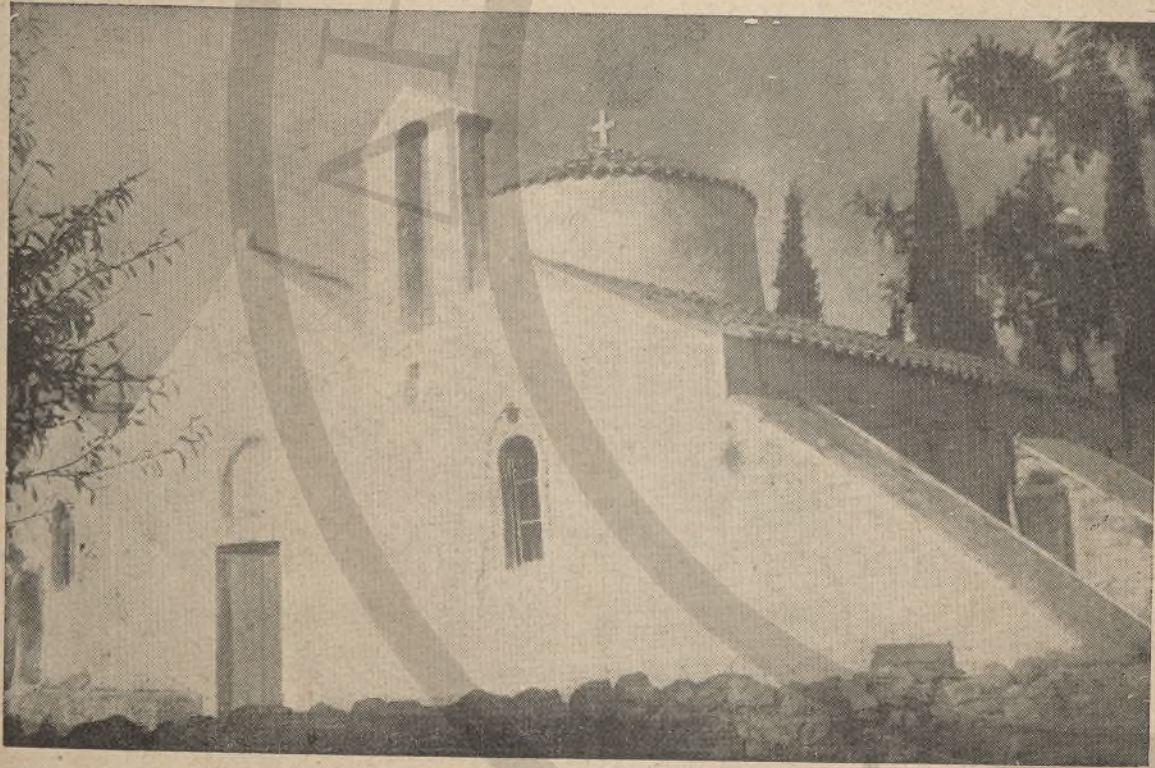

ΟΙΚΟΣΗΜΟΝ εἰρηθὲν ἐν τῇ θέσει «Τραπεζόνδα»
Σητείας.

ECUSSON.—Découvert à «Trapégonda» de Sitia.

ΑΓΙΟΣ ΤΙΤΟΣ.—'Η πρώτη Μητρόπολις Κρήτης. "Έδρα του 'Ισαποστόλου — 'Επισκόπου Τίτου τῆς Κρήτης, κειμένη πλησίον τῶν 'Αγ. Δέκα Μεσσαράς 'Ηρακλείου.
 Saint Tite.—La première Cathédrale de la crête. Siège de l'Evêque Tite. Près de Candie.

Η ΜΟΝΗ ΚΕΡΡΑΣ.—Πανάρχαιος Βυζαντινὸς ναὸς τοῦ ἔτους 1200 ἀνατολικῶς καὶ εἰς ἀπόστασιν 10 λεπτῶν ἀπὸ τῆς Κρητῶς Μεραμβέλλου Κρήτης.
 Le couvent de Kerra.—Ancienne église byzantine de 1200 située à l'Est de Kri-tsa (Merambello-Crète) et à 10 minutes de celle-ci

Ο ΓΙΟΥΧΤΑΣ ΑΡΧΑΝΩΝ-ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Τὸ ὄροπέδιον ὅπου κατὰ τὴν μυθολογίαν ἐτάφη ὁ Θεὸς ΖΕΥΣ καὶ τοῦ ὁποίου ἡ εἰκὼν παρουσιάζει ὄψιν ἀνθρώπου νεκροῦ.

A Arcahnaï (Candie)

Le plateau où d'près la mythologie a été enterré Jupiter et dont la forme ressemble à un homme mort.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
 L'ANTIQUE ET CÉLÈBRE SCEAU DE FAISTO

ΣΠΗΛΛΑΙΟΝ ΕΙΛΕΙΘΕΙΑΣ.—(παρὰ τὸν σημερινὸν Καρτερόν Ἡρακλείου).

LA GROTTÉ D' EILEITHÉE. Prés «Carteron», de Candie.

Τὸ ΔΙΚΤΑΙΟΝ ΑΝΤΡΟΝ.—ΣΠΗΛΛΑΙΟΝ ἘΠΑΡΑ ΤΟ ΨΥΧΡΟ ΛΑΣΗΘΙΟΥ;
 ΟΠΟΥ Ἡ ΡΕΑ ΚΑΤΕΦΥΓΕ, ΚΑΙ ΔΙΕΣΩΣΕ ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ ΤΗΣ ΤΟΝ (ΔΙΑ).

L' ANTRE DICTÉE. Prés «Psychron» de Lassithi C' est là que se refugia Rhéa
 avec son nourrisson Jupiter.

ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ. Δυτική πρόσοψις.—(Μέση
Μινωϊκή ἐποχή).

Palais de Faistos.—Vue occidentale (époque minoïque moyenne).

ΕΡΕΠΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ.— Ὁ διά-
δρομος τῶν ἀποθηρῶν.

Ruines du Palais de Faistos.—Le corridor des dépôts.

ΕΡΕΙΠΙΑ ΓΟΡΤΥΝΟΣ
Ruines de Gortys

ΕΡΕΙΠΙΑ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ
Ruines de la Ville de la Trinité.

ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΕΙΣ ΜΑΛΛΙΑ.— (Μέσης Μινωϊκῆς ἐποχῆς).
Palais à Mallia.—Époque minoïque moyenne.

ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΕΙΣ ΜΑΛΛΙΑ.— (Μέσης Μινωϊκῆς ἐποχῆς).
Palais à Mallia.—Époque minoïque moyenne.

ΕΡΕΙΠΙΑ ΠΑΛΑΙΚΑΣΤΡΟΥ ΣΗΤΕΙΑΣ
Ruines de Palaiocastro près Sitia

ΕΡΕΙΠΙΑ ΕΙΣ ΓΟΥΡΝΙΑ ΛΑΣΗΘΙΟΥ
Ruines à Gournia

Η ΝΗΣΟΣ ΜΟΧΛΟΣ
L'île de Mochlos.

Η ΝΗΣΟΣ ΨΕΙΡΑ
L'île de Psita.

ΠΗΛΙΝΗ ΛΑΡΝΑΞ Ἐκ Παλαικάστρου.— Εἰκονίζει τὸν δι-
 πλοῦν πέλεκυν μὲ πτερωτὸν τετράποδον.

Cercueil en terre cuite trouvé à Palaiokastron brisé de curieux es gravures: double
 hache, monts tre moitié ois eau moitié poisson (Musée de Candie).

ΤΑΦΟΣ ΕΙΣ ΜΟΧΛΟΝ
 Tombeau à Mochlos.

Πίθος, Ἀμφορεύς, Ὑδρία ἐξ ὀπτῆς γῆς, εὑρεθέντα ἐν Κνωσῶ καὶ Φαιστῶ
Μέσῃ Μινωικῆς ἐποχῆς (Μουσεῖον Ἡρακλείου).

Jarre, Amphore et urne en terre cuite découverts à Cnossos
et Faistos de l'époque minoïque moyenne (Musée de Candie).

Δύο ἔγχρωμα ρυτά, εὑρεθέντα εἰς Παλαικάστρον καὶ Γουρνιά.
Εἰς τὸ μέσον ψευδόστομος προχόη, εὑρεθεῖσα εἰς Γουρνιά.
Νεωτέρας Μινωικῆς ἐποχῆς (Μουσεῖον Ἡρακλείου).

deux «Rhytons» colorés découverts à Palaiocastro et à Gournia. Au
milieu vase au col bref découvert également à Gournia—Récente
époque minoïque (Musée de Candie).

ΥΔΡΙΑΙ ΕΞ ΟΠΤΗΣ ΓΗΣ τῆς ἀρχαιοτέρας Αἰγαιακῆς πε-
ριόδου.—Τὰ μὲν πρῶτα δύο εὑρέθησαν ἐν Κύπρῳ, τὸ δὲ τρί-
τον ἐν Τροίᾳ (Μουσεῖον Λούβρου).

urnes en terre cuite De la plus haute antiquité Egéenne Les
deux premières ont été découvertes en Chypre, la troisième à
Troie (Musée du Louvre).

Ἀγγεῖα ἐκ Παλαικάστρου, νεωτέρας Μινωικῆς ἐποχῆς, (Μου-
σεῖον Ἡρακλείου).

Vases de Palaiocastro.—Récente époque minoïque (Musée de Candie).

Λίθινα ἀγγεῖα ἐκ Μόχλου παλαιότερας Μινωϊκῆς ἐποχῆς (Μουσεῖον Ἡρακλείου).
Vases en pierre provenant de Mochlos. Époque pre-minoïque (Musée de Candie).

ΑΓΓΕΙΑ ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ.—Νεωτέρας Μινωϊκῆς ἐποχῆς, εὑρεθέντα εἰς τὸ Παλαίκαstron, τὴν Κνωσὸν καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα (Μουσεῖον Ἡρακλείου).

Vases de Crète récente époque minoïque. Ces vases ont été découverts à Palaiocastron, à Cnossos à Trinité (bourgade de la Grèce orientale).

Διπλὴ ὕδρῳ ἐκ πηλοῦ εὑρεθεῖσαν ἐν Γουρνιᾷ νεωτέρας Μινωϊκῆς ἐποχῆς (Μουσεῖον Ἡρακλείου).

Double urne en terre glaise; trouvée à Gournia Époque post-minoïque (Musée de Candie).

ΑΓΓΕΙΑ ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ.—Μέσης Μινωϊκῆς ἐποχῆς, ἐξ ὀπτῆς γῆς, εὑρεθέντα εἰς Γουρνιὰ καὶ Μάλλια (Μουσεῖον Ἡρακλείου).

Vases de Crète.—En terre glaise de l'époque minoïque moyenne. Découverts à Gournia et Mallia (Musée de Candie).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΕΡΓΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΙ ΤΟΠΟΙ
ΜΑΓΕΥΤΙΚΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΤΟΠΕΙΑ ΚΑΙ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

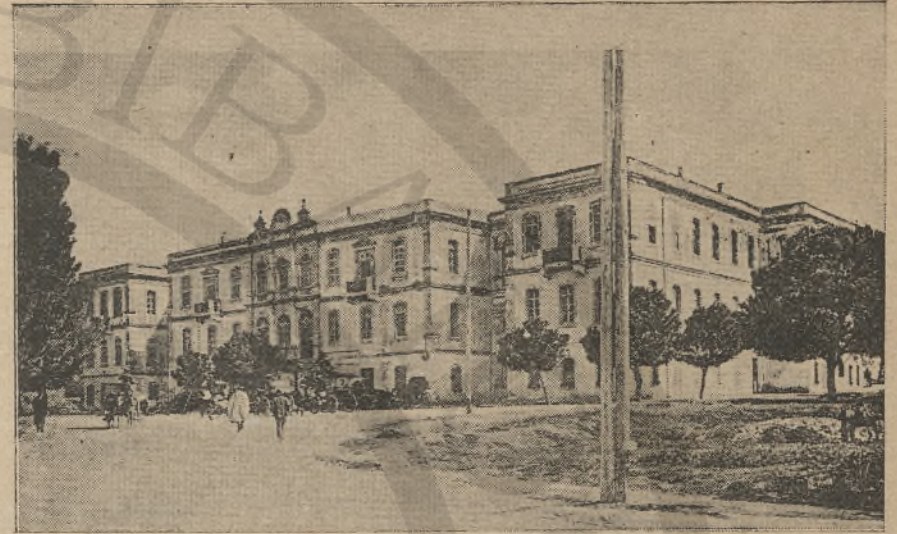
(Ἡ ΠΟΛΙΣ ΠΟΥ ΑΓΘΕΙ ΦΑΙΔΡΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΕΑ) - (CÉLÈBRE POUR SES ORANGERIES)

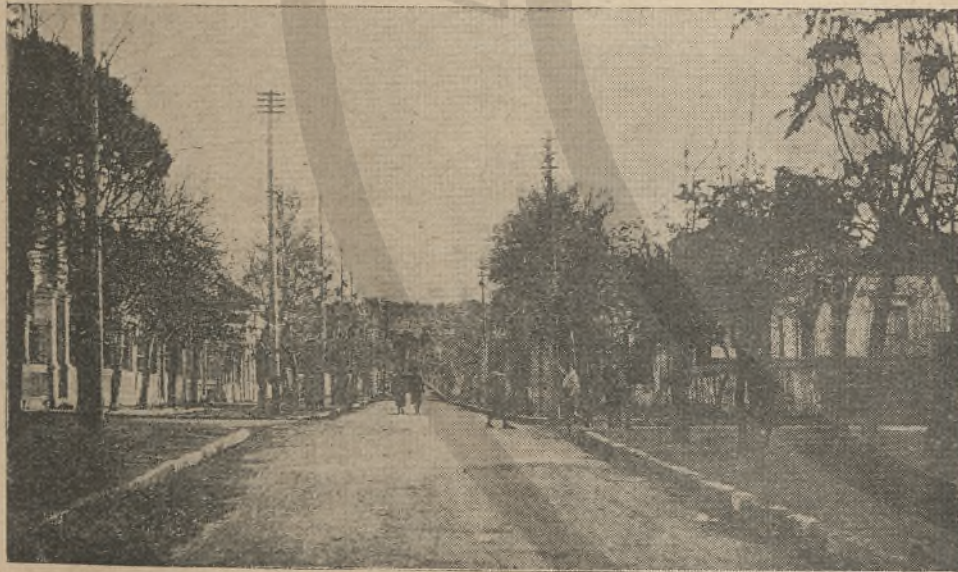
ΤΑ ΧΑΝΙΑ.-Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.
LA CANÉE.-LA PRINCIPALE VILLE DE L' ÎLE DE CRÈTE

ΧΑΝΙΑ-ΟΙΚΙΑ Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΧΑΛΕΤΤΑΝ
La Canée Maison de E. VENIZELOS a Haléra.

ΜΕΓΑΡΟΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ
Palais du gouvernement Général de Crète.

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ - ΜΠΟΛΑΡΗ - ΧΑΝΙΑ
Avenue de Tribunaux Bolaris-la Canée.

Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ--Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Le Fameux Marche de la Canée le second du monde.

ΧΩΡΑ ΣΦΑΚΙΩΝ

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΠΛΕΟΝ ΗΡΩΪΚΗΣ ΚΑΙ ΕΥΑΝΔΡΟΥ
ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΤΩΝ ΣΦΑΚΙΩΝ

ΚΗΟΡΑ ΣΦΑΚΙΩΝ

CAPITALE DE LA PROVINCE DE SFAKIA, CÉLÈBRE POUR
LES HÉRES DE LA RÉVOLUTION

ΡΕΘΥΜΝΟΝ. ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

RETHYMNO. VUE GÉNÉRALE.

Διαπρεπεῖς προσωπικότητες ἔγραψαν καὶ γράφουν διὰ τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν ἀπαραμίλλων τέκνων τῆς Κρήτης καὶ διὰ τὸ φιλόξενον καὶ εὐπροσύγορον τῶν κατοίκων της. Ἀρκοῦμαι εἰς τὰς μὴ ἐπιδεχομένας ἀμφισβήτησιν ἱστορικὰς ἀληθείας καὶ τοὺς ἐπαίνους οὓς ἐπιφανεῖς ἄνδρες ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἔγραψαν καὶ ἐξαίρω τὸ φιλότιμον καὶ φιλόξενον τῶν Ῥεθυμνίων ἰδιαιτέρως.

(ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΗΜ. Γ. ΚΟΡΩΝΑΚΗ)

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ. - RETHYMO : LE GYMNASE.

ΤΟ ΒΡΑΒΗΛΙΝΑΤΟΝ ΤΗΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ. - RETHYMO : L' BRHELINAT.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ.
Rethymo, Boulevard Paulou Kountouriotis.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ : ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ.
RETHYMO : BOULEVARD KOUNTOURIOTIS.

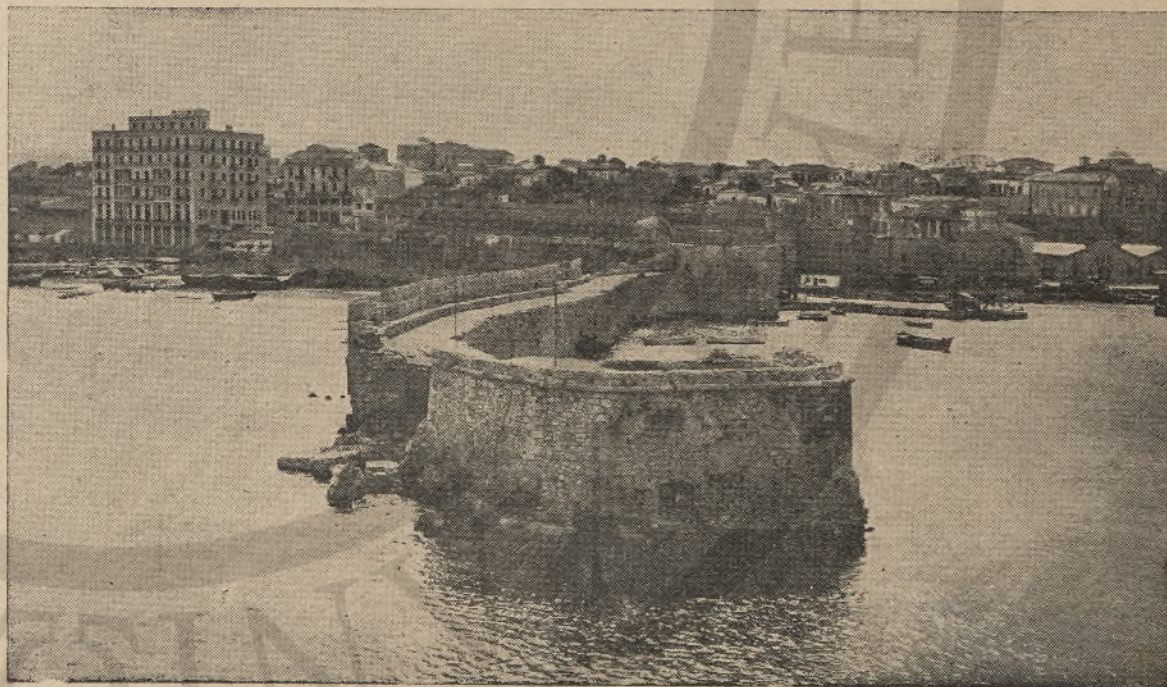
ΡΕΘΥΜΝΟΝ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ
Rethymo, Les Quais.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ : ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ. - RETHYMO : LES QAIS.

ΔΕΞΙΑ ΑΝΩ ΚΑΙ ΚΑΤΩ: ΔΥΟ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.
A droite, en haut et en bas deux vues de la ville
de Candie.—(Crète)

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΟΔΟΣ 25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Candie Rue du 25 Août.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΗΡΩΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ (ΜΙΝΩΪΚΗΣ ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΑΣ).
(ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ.)
MONUMENT AUX MORTS A CANDIE ÉRIGÉ RÉCEMMENT (ART MINOÏQUE).
(SUR LE DEVANT, OU DISTINGUE LE COMITÉ CHARGÉ DE L'ÉRECTION DE CE MONUMENT.)

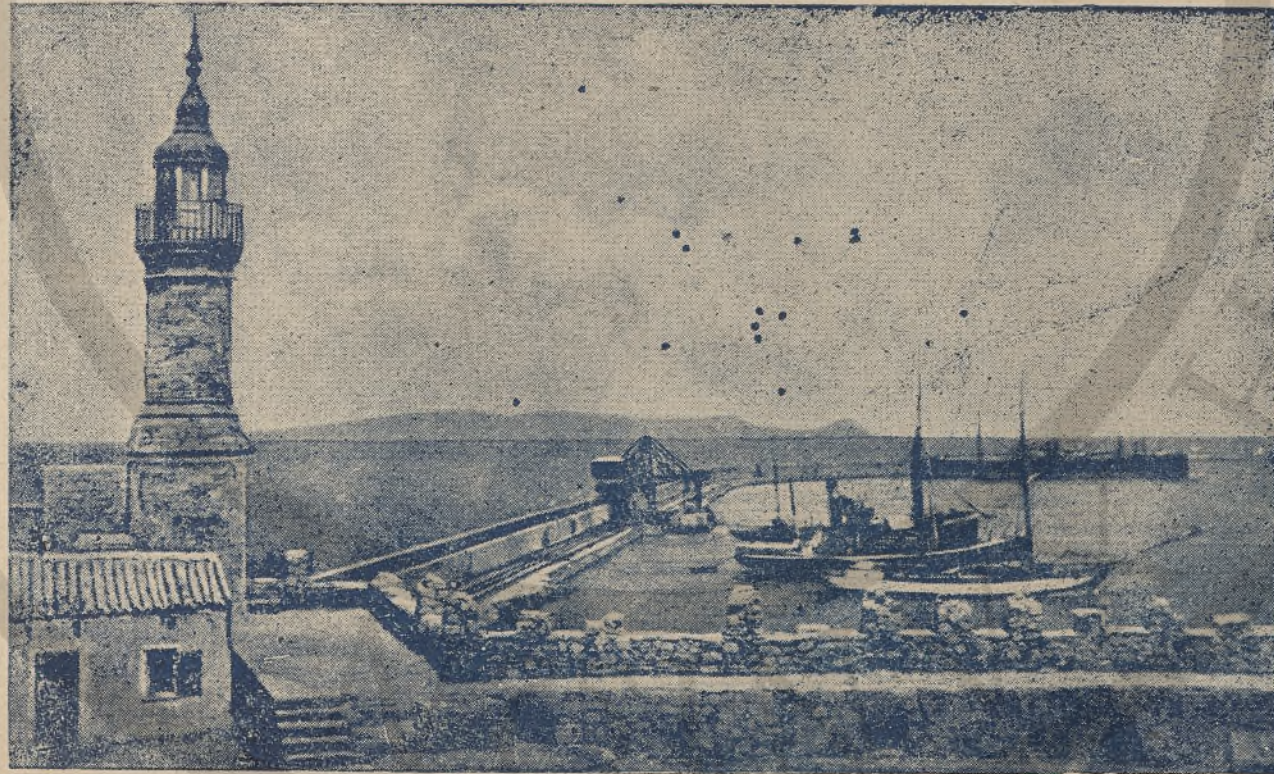
Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: Καθήμενοι: 1) Ἀνδρέας Βουρδουμπάκης Γυμνασιάρχης, 2) Μιχαὴλ Σακλαμπάνης Βουλευτὴς, 3) Ἐμμανουὴλ Λυδάκης Νομάρχης, 4) εἰς τὸ Μέσον ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Κρήτης † Τίτος Ζωγραφίδης, 5) Ἀνδρέας Παπαδόπουλος Δήμαρχος, 6) Καμπάνης πρόεδρος ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου, 7) Ἀλιβιάδης Μαρῆς Διευθυντὴς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἡρακλείου. Ὄρθιοι: 1) Ἀνδρέας Ἀλεξανδρίδης Ζωγράφος, 2) Μαρινᾶτος Σπυρ. Ἀρχαιολόγος, 3) Πετρούκης Διευθυντὴς Λυκείου «Κοραῆς», 4) Ἐμμαν. Ἀλεξιάκης Συνταγματάρχης, 5) Γιάννης Μουρέλλος συγγραφεὺς τῆς «Ἱστορίας τῆς Κρήτης» 6) Μιχαὴλ Μαργελάκης Διευθυντὴς τῆς Ἐφημερίδος «Ἰ Δ Η.»

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΛΙΜΗΝ ΤΗΣ ΣΟΥΔΑΣ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΣΙΚΟΣ ΛΙΜΗΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

LE FAMEUX PORT DE SOUDA. LE DEUXIÈME PORT NATUREL DU MONDE.

Ο ΝΕΟΣ ΛΙΜΗΝ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
LE NOUVEAU PORT DE CANDIE

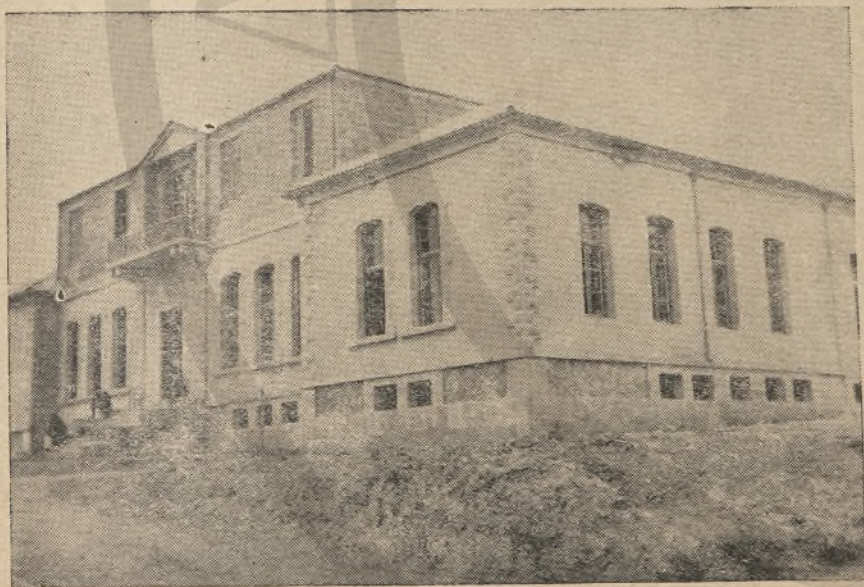
ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΤΕΡΟΥΣ ΛΙΜΕΝΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
UN DES PORTS LES PLUS ANIMÉS DE LA GRÈCE

ΜΟΝΗ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ. Κεῖται πολὺ πλησίον τῆς Νεαπόλεως Μεραμβέλου, εἰς τὸν τόπον ἐξαιρετικῶς μαγνετικόν, ὅπου σήμερον λειτουργεῖ καὶ γεωργικὴ Σχολή.

ΜΟΝΗ ΞΗΡΩΝ ΕΥΛΩΝ.—Ὑπὸ τὴν ἡγουμενίαν τοῦ εὐγενεστάτου ἡγουμένου Καλλινίκου Ψαλίδη εἰς τὸ ἄκρον φιλόξενος καὶ πλουσία.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΕΣΣΑΡΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Διὰ τὴν ἰδρυαὶν τῆς Σχολῆς ταύτης ἡ Μοναστηριακὴ ἐπιτροπὴ Ἡρακλείου διέθεσε κτῆμα χιλίων στρεμμάτων καὶ ἐδαπάνησεν ἄνω τῶν 2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτηρίου τῆς, λειτουργεῖ δὲ ἄριστα.

ΚΟΥΦΗ ΠΕΤΡΑ.—Ἐνθα ἡ ἔδρα καὶ ὁ τάφος τοῦ ἀειμνήστου ἐπισκόπου Χλαπουτάκη. Τόπος φύσει ὠραῖος μὲ ὕδωρ παγκοσμίου φήμης.

Ἅγιος Μύρων, Μαλεβυζίου Ἡρακλείου Κρήτης.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς πλουτοσταφιδοπαραγωγῆς Ἐπαρχίας Μαλεβυζίου Ἡρακλείου Κρήτης.

Jt. Miron. La capitale du canton de Malevizion, La Canée Crète.
(Parmi les plus riches en raisains.)

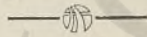
Μέρωνας Ἀμαρίου Ῥεθύμνης

Ἐπὶ τοὺς πλέον ῥομαντικοὺς τόπους τῆς Κρήτης.

Meronas Amariou Rethimnis.

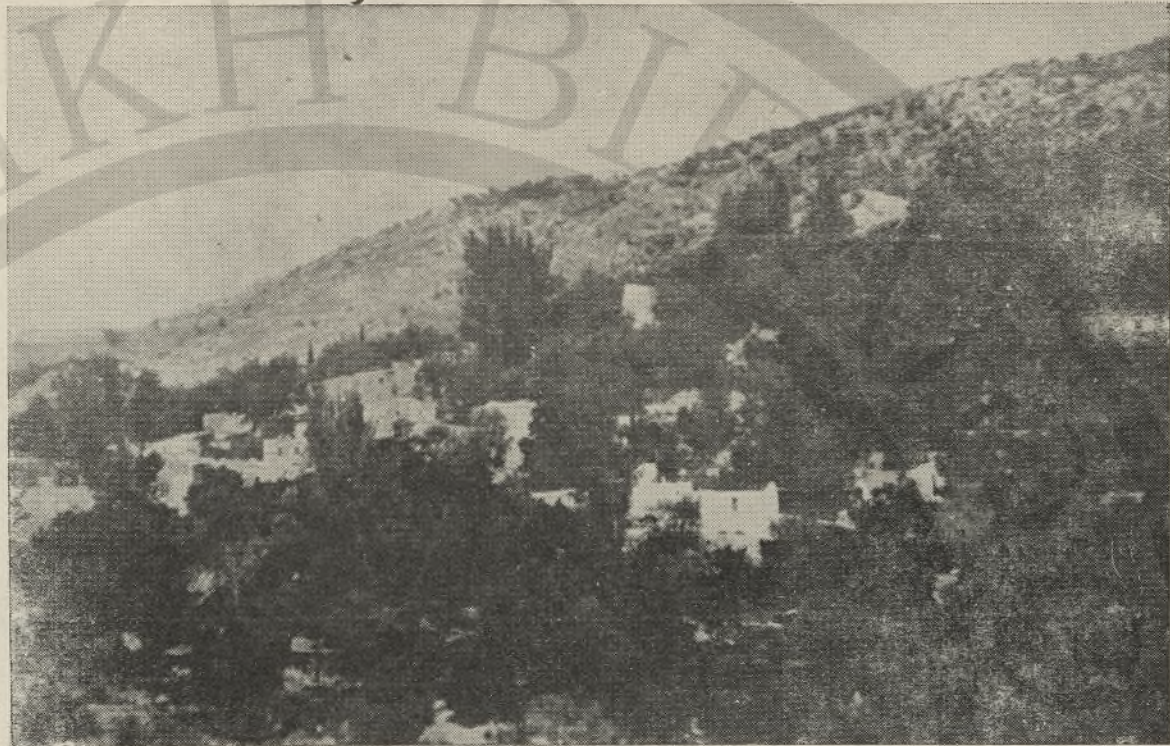
Un des plus beaux paysages de la Crète.

Η ΒΙΑΝΝΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τόπος ἀπαράμιλλος καὶ ἀσύγκριτος πρὸς κάθε ἄλλο διομέρισμα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἴσως πολὺ ἀνώτερος καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν τόπων, φυσικῶν ἰατρικῶν ὦν. Πλούτο-συνιστάμενος εἰς φυσικὰ θέροντα ὄφθονα κρῦα κρυστάλλινα καὶ ὀσμητικὰ πηγαῖα ὕδατα. Πλούτος, ποὺ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον τόπον θὰ ἀπετέλη τὴν μεγαλυτέραν εὐτυχίαν του. Ἄλλη πηγή πλούτου ἐξ ἴσου σημαντικὴ εἶναι τὸ γνωστὸν εἰς ὅλους Βιαννίτικολάδι. Ἐκατομμύρια ἐλαιόδενδρα ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἕως στὸ βουνὸν κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος σκεπάζουν ὁλόκληρον τὴν Ἐπαρχίαν. Δυστυχῶς ὅμως ὁ τόσο ὡραῖος καὶ παραγωγικὸς αὐτὸς τόπος κατεδικάσθη εἰς ἀπομόνωσιν λόγῳ ἐλλείψεως συγκοινωνίας.

ΔΗΜ. Γ. ΚΟΡΩΝΑΚΗΣ

Γ. Ι. ΚΑΡΔΑΜΑΚΙ
ΧΑΝΙΑ - ΚΡΗΤΗ

(ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΡΗΤΗΣ. - Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΛΑΣΗΘΙΟΥ.)
(SAINT NICOLAS DE GRÈTE CHEFLIEU DU DÉPARTEMENT DE LASSITHI.)

ΑΠΟΨΙΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.
VUE DE SAINT NICOLAS

ΑΠΟΨΙΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.
VUE DE SAINT NICOLAS

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.
LA RUE CENTRALE DE SAINT NICOLAS.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.
LE LYCÉE DE SAINT NICOLAS.

Η ΚΑΛΟΝΗ ΤΩΝ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΝ ΚΡΗΤΗΣ
LA BEAUTE DES VILLES DE CRETE

ΝΕΑΠΟΛΙΣ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
NEAPOLIS MERAMVELLOU CRETE

Ἡ Νεάπολις ὑπῆρξε Πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ Λασηθίου καὶ τὸ Κέντρον τῶν Γραμμάτων. Εἶναι ἔδρα Πρωτοδικείου καὶ ἔχει Γυμνάσιον, Παρθεναγωγεῖον καὶ Ὁρφανοτροφεῖον. Εἶναι πατρίς γενναίων ἀγωνιστῶν, ἐν οἷς ὁ αἰμνηστὸς ἦρωσ τοῦ 1821 Κοκκίνης κ.λ.π. Εἶναι ἐπίσης γεννέτιρα ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, ἐπιστημόνων κλπ. ἐν οἷς ὁ αἰμνηστὸς σοφὸς ποιητὴς καὶ συγγραφεὺς Διαλυνομιχάλης. Ἡ Νεάπολις περρικισμένη μὲ φύσιν ὡραίαν εἶναι κατάλληλος τόπος πρὸς παραθερισμόν.

Μερική ἄποψις τῆς περιφήμου πλατείας Νεαπόλεως Μεραμβέλλου Κρήτης.
 Διακρίνομεν εἰς τὸ βάθος τὸν Ναὸν τῆς Μεγάλης Παναγίας, «τὴν Κορῶνα τοῦ
 Νομοῦ Λασηθίου», τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν Χιαντριβάνι καὶ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ
 κήπου τὸ ἀνεγερθὲν μνημεῖον εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην.

Vue partielle de la célèbre place de Neapolis à Merambello.
**On distingue au fond l' église de la Grande Vierge Surnommée «La Couronne
 de Lassithi», la fontaine de la place et vers l' entrée du jardin, le monument
 du soldat inconnu.**

ΦΟΥΡΝΗ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ ΛΑΣΗΘΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
 «FOURNI» A MERAMBELLO (LASSITHI).

ΚΡΗΤΣΑ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
KRITSA MERAMVELOU CRETE

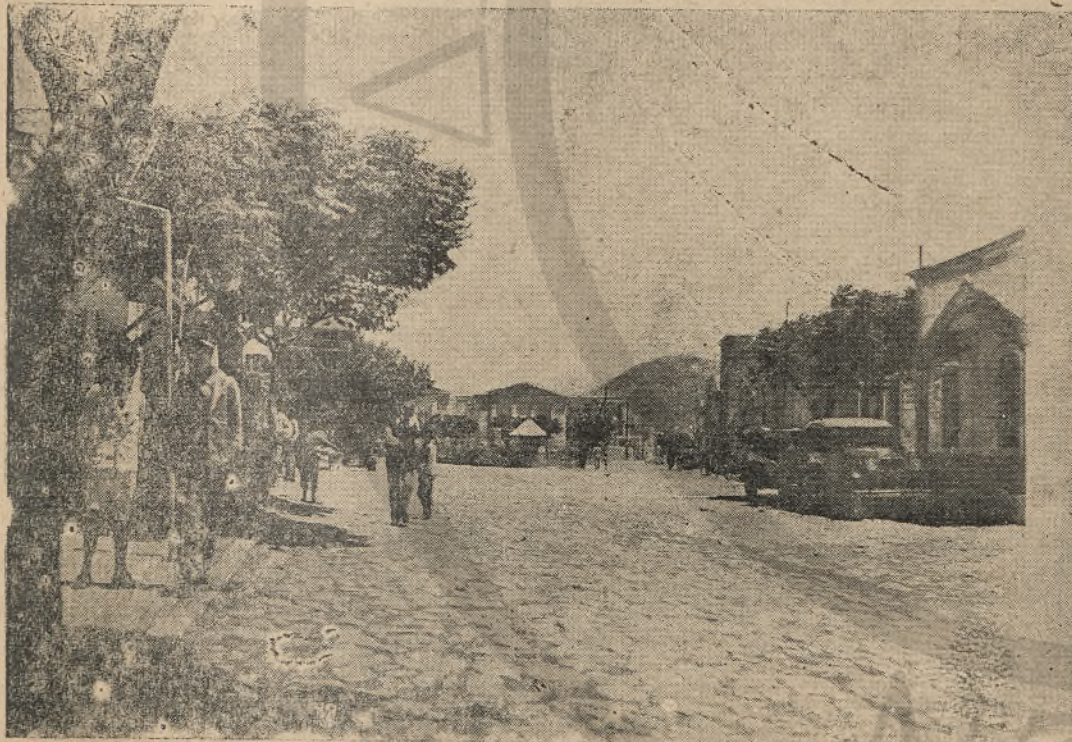
Κωμόπολις κειμένη νοτιοδυτικῶς τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ἐκτισμένη ἀμφιθεατρικῶς εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὑψώματος «Κάστελλος». Πατρίς τῆς ἡρώιδος καὶ ἀθανάτου ΡΟΔΑΝΘΗΣ ΚΡΗΤΣΟΤΟΠΟΥΛΑΣ ἐκδικηθείσης τὸν σφαγιασμὸν τῆς μητρὸς τῆς, πεσοῦσα ἡρωϊκῶς ἀγωνιζομένη ὑπὸ τὸν καπετὰν ΚΑΖΑΝΗΝ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Ἡ Κρητσαῖ το ἡτὸ ὄρητῆριον τῶν ὑπὸ τὸν Ἀλεξομανώλην ἐπαναστατῶν οἵτινες ἠγωνίσθησαν κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνας.

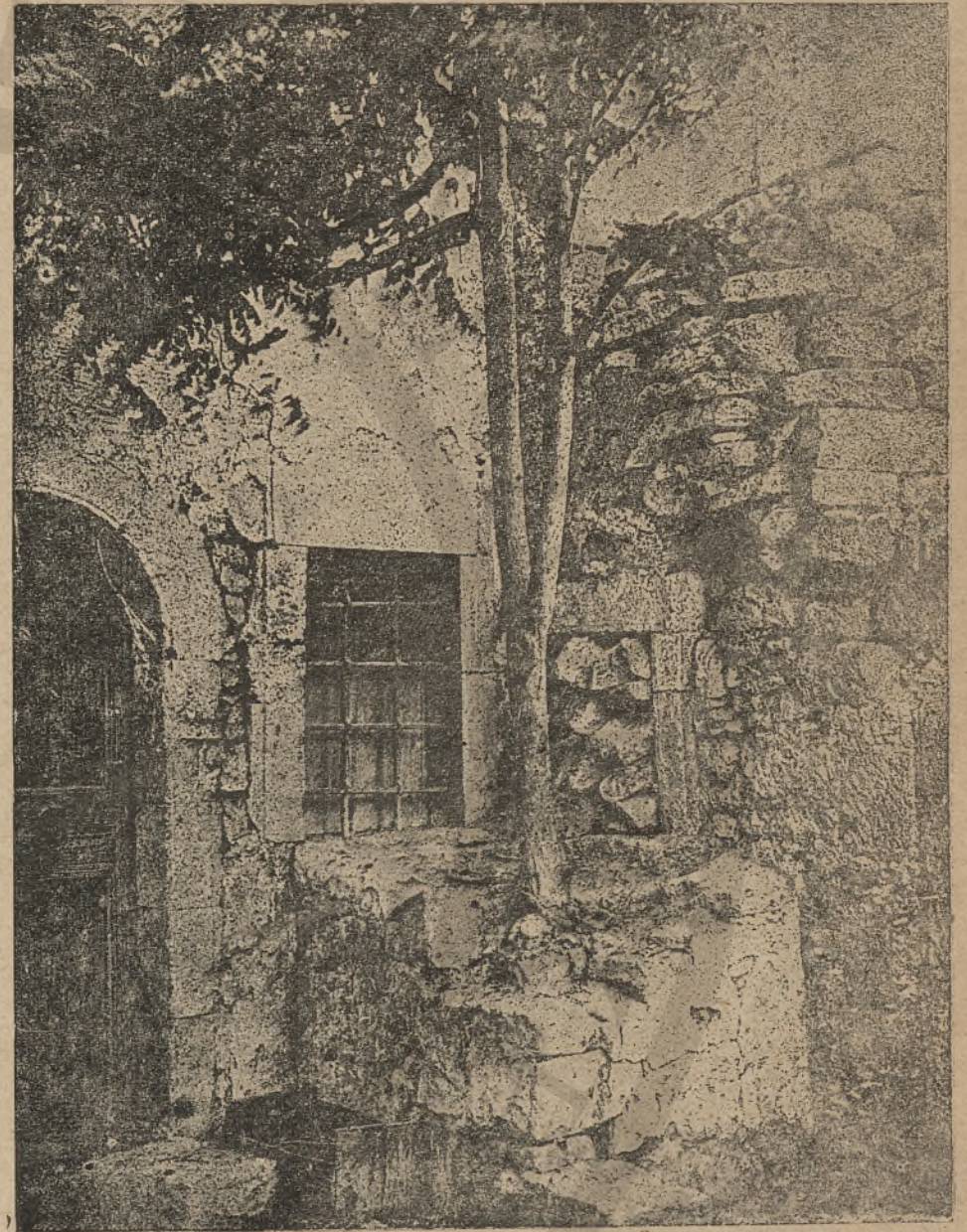
ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ε. ΚΟΥΤΟΥΛΑΚΗ

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ ΤΟΥ ΛΥΒΙΚΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ.
 Vue de Hiérapétra, cette perle de la Mer Lybique.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ.
 La rue principale de Hiérapétra.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΠΗΤΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΥΤΟ ΣΠΗΤΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΕΣΤΕΓΑΣΘΗ
 ΟΤΕ ΜΕΤΑΒΑΙΝΩΝ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΔΙΗΛΘΕ ΕΚΕΙΘΕΝ.

UNE MAISON HISTORIQUE

Napoléon I habita cette vieille maison quand, se rendant en Egypte il s'arrêta
 à Hiérapetra.

ΑΠΟΨΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΣΗΤΕΙΑΣ
VUE DU PORT DE SITIA.

ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΣΗΤΕΙΑΣ ΕΠΙ ΕΝΕΤΩΝ
FORTERESSE VÉNITIENNE A SITIA.

ΤΟ ΑΡΚΑΔΙ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
Η ΠΛΕΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΟΝΗ
LE COUVENT HISTORIQUE D' ARCADI RÉTHYMO

ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΟΥ, ΑΠ' ΟΠΟΥ ΕΞΗΛΘΕΝ Η ΦΛΟΓΑ ΤΗΣ ΟΛΟΚΑΥΤΩΣΕΩΣ.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΡΚΑΔΙ

(Ο ΑΡΙΣΤΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ, ΔΙΑΠΡΕΠΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ Κ. ΕΥΣΤΡ. ΦΩΤΑΚΗΣ ΕΥΗΡΕΣΤΗΘΗ ΝΑ ΜΑΣ ΓΡΑΨΗ ΤΑ ΚΑΤΩΘΙ:))

Ἡ ἱστορικὴ αὕτη μονὴ ἐκτίσθη κατὰ τὴν παράδοσιν ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου εἰς περίβλεπτον θέσιν τῆς Ἐπαρχίας Ρεθύμνης καὶ πρὸς τὰ σύνορα τῆς Ἐπαρχίας Μυλοποτάμου. Κατὰ τὸ ἔτος 1646 ὅτε τὸ Ρέθυμνον κατεκλήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἡ μονὴ ἐσυλήθη καὶ ὑπέστη μεγάλας καταστροφάς, δραδύτερον ὅμως κατέστη μία τῶν πλουσιωτέρων μονῶν τῆς Κρήτης ἀποκτήσασα ἐπιρροὴν καὶ καταστάσα ἐν ἐκ τῶν μοναδικῶν κέντρων τῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν προϋχόντων τοῦ νομοῦ Ρεθύμνης. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἀπετέλεσε κέντρον ἐπαναστατικόν, τὴν 17ην δὲ Ἰανουαρίου 1822 ἐγένετο ζοηρὰ μάχη ἔξωθι τῆς μονῆς μεταξύ τῶν Κρητῶν καὶ τῶν Τούρκων, κατώρθωσαν δ' οἱ Τούρκοι ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν Γετῆμ Ἀλῆ νὰ εἰσβάλουν εἰς τὴν Μονὴν καὶ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν κραιπάλην. Ἐποφελήθει τοῦ περιστατικοῦ τούτου ὁ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Μυλοποτάμου Μελιδόνης τοὺς ἐπολιόρχησε καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ παραδοθῶ-

σιν φονεύσας τὸν ἀρχηγὸν τῶν. Κατὰ τὴν μεγάλην Κρητικὴν ἐπαναστάσιν τῶν 1866-1869 τὸ Ἀρκαδι γόμφ τῆς φύσει οὐραῆς θέσεώς του καὶ τῆς στερεότητος τοῦ κτιρίου ἐθεωρήθη ὡς τὸ καταλληλότερον κέντρον ἀντιστάσεως τοῦ ἐχθροῦ, ἐν αὐτῷ μάλιστα ἐγένετο καὶ μία τῶν μεγάλων συναθροίσεων τῶν προκρίτων τοῦ νομοῦ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, παρ' ὧν ἐξεδόθησαν αἱ πρῶται διαμαρτυρίαι τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ. Κατὰ τὴν 7-8 Νοβρίου 1866 ὁ Μουσταφᾶ Πασᾶς Κιριτλῆς μετὰ δυνάμεως 28000 ἀνδρῶν καὶ 6 πυροβόλων ἐπολιόρχησε τὴν μονὴν, ἐνῶ οἱ ἐκεῖ πολιορκούμενοι ἀνήρχοντο μόνον εἰς 300 ὄπλοφόρους, καὶ 643 ἀμάχους συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γυναικοπαίδων. Παρὰ τὴν ἀφαντάστου ἡρωϊσμοῦ ἀντίστασιν τῶν πολιορκουμένων, ἀφ' οὗ διὰ πεδινοῦ πυροβόλου διερράγη ἡ σιδηρὰ πύλη τῆς μονῆς ἡ θέσις τῶν πολιορκουμένων κατέστη δυσχερής, διὰ τὴν ἀποφύγασιν δ' οἱ πολιορκούμενοι μίαν ἀτιμωτικὴν παράδοσιν, ὁ Κωνσταντῖνος Γιαμπουδάκης ἀπὸ τὸ χωρίον Ἀδελὲ Ρεθύμνης ἐπυροβόλησε κατὰ τῆς πυριτιδαποθήκης, οὕτω δὲ ἡ μία τῶν πλευρῶν τῆς Μονῆς καταπεσοῦσα ἔθαψεν ὑπὸ τὰ ἐρείπιά της πολλοὺς τῶν ἐπιτιθεμένων Τούρκων, ἐκ δὲ τῶν ἐν τῇ Μονῇ χριστιανῶν ἐφονεύθησαν 766, ἐτραυματίσθησαν 4, καὶ συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι περὶ τοὺς 97, ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων κατὰ τὴν πολιορκίαν Κρητῶν ὑπελογίσθη εἰς 3000. Τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1897 μέλη τῆς ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν ἐξ ὅλης τῆς Κρήτης ἀναχωρήσαντα

ΤΟ ΗΡΩΟΝ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΟΥ.

ἐκ Μελιδονίου διήλθον ἐκ τῆς ἱστορικ. Μονῆς ὅπου καὶ παρέμειναν ἐπὶ 4 ἡμέρας κατὰ δὲ τὴν 19ην τοῦ μηνὸς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Ρεθύμνης Διονυσίου Καστρινογιαννάκη ἀνεπετάσθη τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου τῆς ἱστορικῆς Μονῆς ἡ ψηφισθεῖσα Σημαία τῆς νέας Κρητικῆς Πολιτείας μετὰ ἀνάγνωσιν δὲ συγκινητικωτάτης εὐχῆς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου ὁ κ. Νικόλαος Ζουρῆδης ἀπήντηνε πατριωτικωτάτην προσφώνησιν πρὸς τὴν σημαίαν τῆς ἡμιελευθέρας πατρίδος Κρήτης ἐξ ὀνόματος τῶν πληρεξουσίων. Κατὰ τὴν 8ην Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους ἡμέραν τῆς ὀλοκαυτώσεως, τελεῖται ἑορτὴ συγκινητικὴ εἰς τὴν ὁποίαν προσέρχονται ἐξ ὅλης τῆς Κρήτης εἰς εὐλαβῆ ἀνάμνησιν μιᾶς τῶν ὠραιότερων καὶ μεγαλοπρεπεστέρων πατριωτικῶν ἑορτῶν, ὠρίσθη δὲ ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τελεῖται ἐθνικὴ ἑορτὴ συμμετεχούσης ἐπίσημως καὶ τῆς Πολιτείας. Ἡ ὀλοκαύτωσις τοῦ Ἀρκαδίου διὰ μέσου ὅλων τῶν αἰώνων θὰ ἀποτελῇ ἕνα σταθμὸν φωτεινότητος τῆς ὑψηλοτέρας ἀνθρωπίνης αὐτοθυσίας ὑπὲρ τοῦ ἰδανικοῦ τῆς ἐλευθερίας, τὸ ἔξωθι τῆς Μονῆς κενοτάφιον τὸ περικλεῖον τὰ ὄσα τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ εἶναι αἰώνιον προσκύνημα διὰ τοὺς μάρτυρας, πολλοὺς ἀφανεῖς καὶ ἀγνώστους τῆς Κρητικῆς ἐλευθερίας. Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἀπριλίου 1934.

ΕΥΣΤΡ. ΦΩΤΑΚΗΣ
ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

χλισθείς ἀπὸ τὸν ἀφηνιάσαντα ἵππον του εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πεδιάδος Ἡρακλείου, ὅπου εἶχε μεταβῆ ὅπως καὶ ἐκεῖ συνεχίσῃ τὰς ἀπανθρώπους κατὰ τῶν χριστιανῶν κακουργίας του καὶ εἰς μύρια τεμάχια καταμελισθείς, τυχὼν οὕτω τοῦ προσήκοντος θανάτου, ἀνθ' ὧν ὁ μαῦρος οὗτος δαίμων τοῦ Ἄδου εἶχε δια-

πράξῃ καὶ ἀπαλλαγείσης τῆς γῆς ἐνὸς τῶν ἀποφολίων τεράτων, ἅτινα ἐξῆμεσέ ποτε ἡ Κόλασις.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου ἐκτίσθη μικρὰ ἐκκλησία ἐν ἣ ἐκάστην Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ τελεῖται πανήγυρις καὶ ἐπιβλητικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν τῶν

ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ θανόντων καὶ σφαιρασθέντων.

Νεάπολις Κρήτης Μάιος 1934

Ι. Ν. ΒΟΥΚΥΚΛΑΚΙΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΑΓΕΥΤΙΚΟΝ ΑΚΡΩΤΗΡΙ ΤΩΝ
ΧΑΝΙΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

MONUMENTS ET SITES D' AKROTIRI (LA CANÉE)

ΜΑΓΕΥΤΙΚΟΝ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ
UN RIVAGE ENCHANTEUR

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ
LE COUVENTE HISTORIQUE DE LA SAINTE TRINITE

Ἡ μονὴ αὕτη ἐκτίσθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17ου αἰῶνος ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἱερομίου καὶ Λαυρεντίου γόνων τῆς ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τῶν Τζαγκαρόλων, λίαν δὲ ἐνωρίς προσώδευσε καὶ ηὔξηθη εἰς κτήματα καὶ πλοῦτον. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπαναστάσεως Δασκαλογιάννη (1770), ὅτε ἄγριος διωγμὸς τοῦ Χριστιανικοῦ στοιχείου ἤρχισε, ἡ Μονὴ ἐγένετο ὁ στόχος βουλμίας τῶν Γιανιτσάρων οἵτινες τὴν ἀπεγύμνωσαν κυριολεκτικῶς ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ πληρώνη τοὺς φόρους καὶ τὰ χρεῖα της. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἡ μονὴ κατεστράφη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀνεκαινίσθη δὲ καὶ πάλιν τὸ 1831 καὶ προσώδευσε ὥστε κατὰ τὸ 1866 εἶχε 12 μετόχια συγκεντροῦσα οὕτω σημαντικωτάτην περιουσίαν. Ἀπὸ τῆς ἀνακαινισεῶς της ἰδρύθη καὶ ἐλειτεῦσθαι ἐντὸς αὐτῆς σχολεῖον ἀπὸ δὲ τοῦ 1892 καὶ ἐξῆς ἰδρύθη ἱεροδιδασκαλεῖον πρὸς καταρτισμὸν ἱερέων καὶ διδασκάλων.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΟΝΗ ΠΡΕΒΕΛΗ ΡΕΘΥΜΝΗΣ LE MONASTÈRE HISTORIQUE PRÉVÉLI A RÉTHYMNO.

Εἰς τὰ νοτιοανατολικά παράλια τῆς ἐπαρχίας Ἁγίου Βασιλείου, ιδρύθη ἀπὸ τεσσάρων περίπου αἰώνων ἡ Ἱερά Μονὴ Πρέβελη. Ὅτε φιλελεύθεροι ἄνθρωποι ἤρχισαν νὰ πνέουν καὶ ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία, ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀνεζήτησε τοὺς καθοδηγητὰς καὶ ἐμπνευστὰς τοῦ μέλλοντος νὰ ἐξεγερθῇ, πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ, Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἠγούμενος τῆς μονῆς ἦτο ὁ Μελχισεδὲκ Τσουδερός. Ὁ Τσουδερός ἀνήκων εἰς οἰκογένειαν ἀπὸ αἰώνων κατὰ τῆς δουλείας παλαίουςαν ἐνωρὶς ἐμνήθη τὰ τῆς Ἐταιρείας καὶ τῆς μελλούσης ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ τὰ πρῶτα σαλπίσματα τῆς κηρύξεως αὐτῆς, μετέβαλε τὸ ἱερὸν τοῦτο ἐρημητήριον εἰς στρατώνα καὶ τοὺς ἀγαθοὺς μοναχοὺς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς Μονῆς εἰς ἐνθουσιώδεις πολεμιστὰς ἐτοίμους νὰ καταθραύσωσι τὴν δουλικὴν ἄλυσιν. Μετὰ τοὺς μοναχοὺς τούτους καὶ ὑπηρέτας τῆς Μονῆς καταρτισθέντας εἰς σῶμα πολέμου κατὰ τῶν Τούρκων, μέχρι οὗτου ἔπεσεν ἐνδόξως μαχόμενος εἰς τὸ Πολεμῶρι τῆς Κισάμου τὴν 3ην Φεβρουαρίου 1823. Ἡ Μονή, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐπαναστατημένην Πελοπόννησον, ὡς εἰσφορὰν διὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, δεκάδας ἀσημικῶν καὶ μεγάλης ποσότητος τροφίμων. Μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κρήτης ὑπῆρξε πάντοτε τὸ καταφύγιον τῶν καταδιωκόμενων πολεμιστῶν καὶ ὁ τροφοδότης αὐτῶν, ἡ τοιαύτη δρᾶσις τῆς ὅμοις ἐπέσχε τὴν μῆνιν τοῦ τυράννου καὶ κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1863 καταληφθεῖσα ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐδηρώθη. Ἀναλαβοῦσα καὶ πάλιν ταχέως ἐξηκολούθησε τὴν ἐθνικὴν τῆς δρᾶσιν. Μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου συνετήρει ἰδίαις δαπάναις ὑπὲρ τὰ 15 δημοτικὰ σχολεῖα καὶ ἴδρυσε τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔνθα ἐμορφοῦντο εὐρίσκοντα παιδείαν καὶ τροφὴν δωρεὰν πλεῖστα ὅσα τέκνα τῆς δούλης πατρίδος.

(ΥΠΟ Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ)

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ (ΡΟΥΣΤΙΚΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ) LE MONASTÈRE DU PROPHÈTE ELIE A ROUSTICA (RÉTHYMNO)

Ἡ Μονὴ κεῖται παρὰ τὸ χωρίον Ρούστικα Ρεθύμνης ἐκτίσθη δὲ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς Ἑνετοκρατίας ὑπὸ τοῦ Μητροφάνου Βλαστοῦ γόνου τῆς γνωστῆς πατριαρχικῆς οἰκογενείας, πολλὰ μέλη τῆς ὁποίας ἠγουμενεύσαντα κατὰ καιροὺς τῆς Μονῆς, συνέτειναν εἰς τὸ νὰ προαχθῇ αὐτὴ καὶ νὰ ἀεξηθῇ ἡ περιουσία τῆς. Ἡ παλαιότερα ἱστορία τῆς Μονῆς δὲν μᾶς εἶναι ἐπαρκῶς γνωστὴ. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἀναπετάσασα καὶ αὐτὴ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, κατελήφθη καὶ ἐδηρώθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, εἰς μάτην δὲ ὁ τότε ἠγούμενος αὐτῆς Ματθαῖος Κιρμιζάκης προσεπάθησε, διὰ τῆς φυγῆς, νὰ περισώσῃ παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἄμφια, τὰ πολύτιμα σκεύη καὶ τὰ ἀφιερῶματα τῆς Μονῆς, διότι περιπεσὼν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων μετὰ δυσκολίας κατώρθωσε νὰ σώσῃ ἑαυτόν. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1823 ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ἐπυροπόλησε τὴν Μονὴν ἣτις ἀνεκαινίσθη καὶ πάλιν τὸ 1832, ἔκτοτε δὲ, ἀγωνιζομένη πάντοτε ὑπὲρ τῆς δούλης τότε πατρίδος, ἐχρησίμευε κυρίως ὡς ἐθνικὸν διδασκῆριον ἔνθα πολλὰ παιδιά τῶν πέριξ χωρίων ἐμαθήτευον παρὰ τοῖς μοναχοῖς. (ΥΠΟ Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ)

Η ΜΟΝΗ ΤΟΠΛΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΟΥ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΛΑΣΗΘΙΟΥ Κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΑΠΟΤΗ.

Η ΜΟΝΗ ΤΟΠΛΟΥ. Αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς Κρήτης καὶ κατὰ τὴν βᾶσιν τοῦ ἀκρωτηρίου Κάβο-Σιδέρου (Ἰσιδώρου) Ἀνηγέρθη δὲ ἐπὶ τῶν ἑρειπίων τῆς παλαιᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου ἐπιμελεία τοῦ ἡγουμένου Γαβριὴλ Παντογάλου, ὅστις οὐ μόνον ἐξ ἰδίων συνεισέφερεν, ἀλλὰ καὶ ἐράνους συνέλεξε, καὶ ὑπὸ τῆς Βενετικῆς Γερουσίας διὰ διακοσίων χρυσῶν δουκάτων ἐνισχύθη εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνακαινίσεως. Ἡ Μονὴ ἀνακαινισθεῖσα ἐκλήθη Μαρία Ἀκρωτηριανὴ (1613) Διετήρησε δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο μέχρι τοῦ 1673, ὁπότε ἀναφέρεται εἰς τὰ τουρκικὰ ἔγγραφα Ἡρακλείου μὲ τὸ ὄνομα Τοπλοῦ (**Toplu manastir**). Ἡ λέξις **Toplu** σημαίνει τοῦ τουρκιστὶ συγκερωμένος, τακτοποιημένος.

Εἰς Τοπλοῦ ἀπεβιάσθησαν Μελιταῖοι ἰππῶται, ὡς ἀναφέρει ὁ Μπουνιαλῆς, ὀλίγον χρόνον πρὸ τῆς καταλήψεως τῆς Σητείας ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ διήρπασαν αὐτό.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 1645 ἀπεβιάσθησαν εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Κρήτης τεσσαράκοντα δερβίσαι, προερχόμενοι ἀπὸ τὸ Χορασάν. Ἐφιλοξενήθησαν εἰς Τοπλοῦ, ὅταν δὲ ἔφθασαν εἰς Βώνην Πεδιάδος ὅπου τότε τὸ Τουρκικὸν στρατόπεδον συ-

νέστησαν εἰς τὸν Κιοπρουλῆ γὰ προστατεύει τὴν Μονὴν Τοπλοῦ.

Κατὰ τὴν Μεγάλην ἐπανάστασιν ὅτε τὸ Κρητικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν ἐπέκτασιν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰς Σητεῖαν (1828) ἐνεκλείσθησαν ἐν τῇ Μονῇ 1200 Τούρκοι, παραδοθέντες εἰς τοὺς Σητειώτας ἀρχηγούς Σήφην Δερμιτζάκην, Ἰωάν. Κοντόν καὶ Ἰωάν. Μακροῦν, οἵτι-

νες διὰ Κασίων πλοίων τοὺς ἀπέστειλαν εἰς Μικρὰν Ἀσίαν.

Ἡ Μονὴ Τοπλοῦ ὑπῆρξε μία τῶν μεγαλύτερων καὶ πλουσιωτέρων Μονῶν τῆς Κρήτης ἔχουσα μεγάλην ἀκίνητον περιουσίαν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ Λασηθίου. Σήμερον τὸ πλεῖστον τῆς περιουσίας ἐδόθη εἰς τὰ Ἐφεδρικά Ταμεῖα Λασηθίου, τῇ ἀπέμεινε δὲ μόνον ἡ πα-

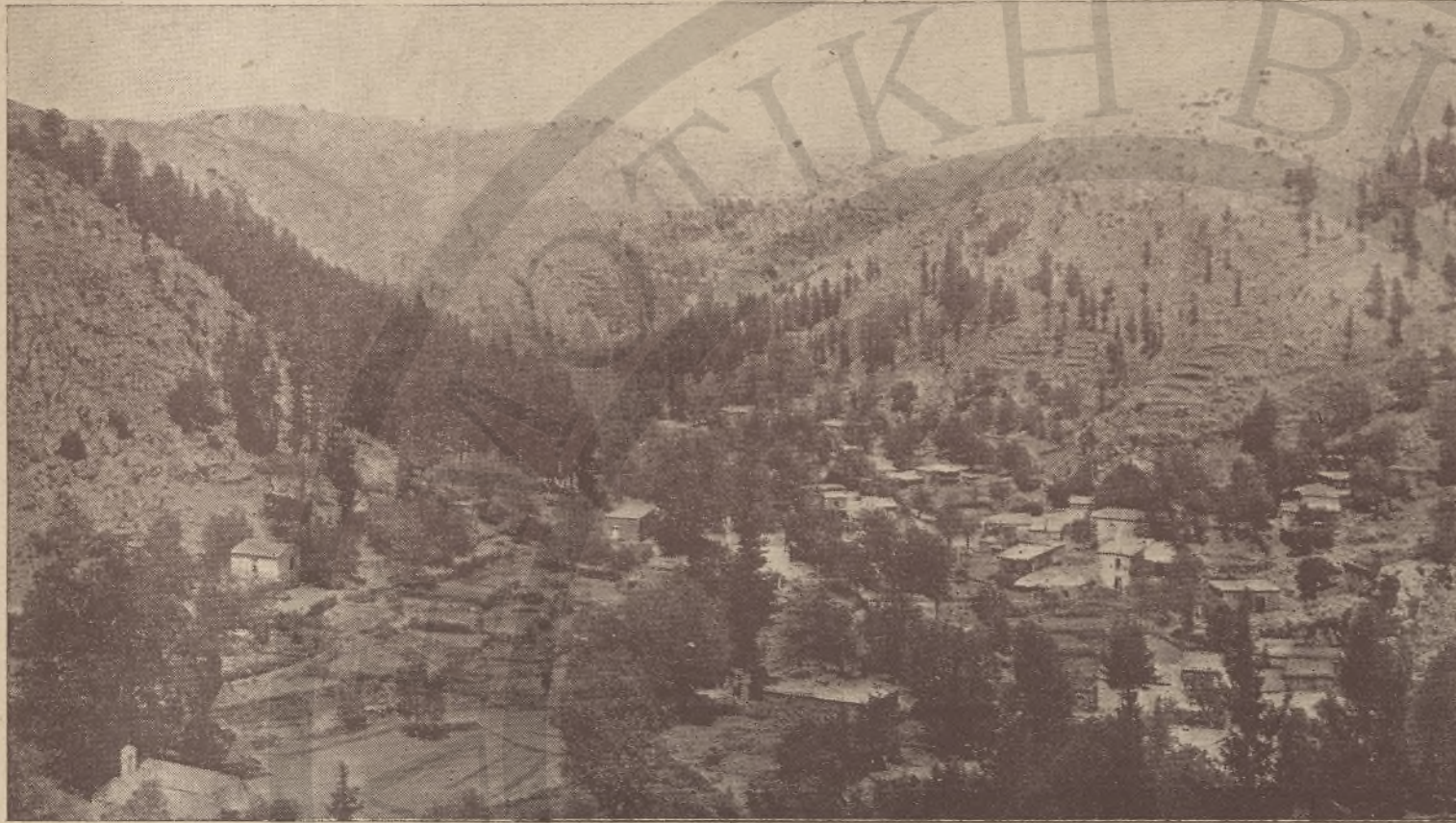

ΜΟΝΗ ΤΟΠΛΟΥ ΣΗΤΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
MONASTÈRE DE LA TOPLOU A SITIA.

λαιὰ περιοχὴ αὐτῆς, μεγάλης ἀξίας καὶ αὕτη, ἀλλ' ἀτελέστατα καλλιεργουμένη. Κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων τὸ Τοπλοῦ ὑπῆρξε τὸ σχολεῖον στοιχειώδους ἐκπαίδευσως.

Ἡ Μονὴ ἔχει μικρὰν βιβλιοθήκην ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῆς ὑπάρχει μία εἰκὼν μεγάλης ἀξίας «ΤΟ ΜΕΓΑΣ ΕΙ ΚΥΡΙΕ» ἔργον τοῦ Ζωγράφου Ι. ΚΟΡΝΑΡΟΥ.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΧΩΡΙΟΝ ΘΕΡΙΣΣΟ

Κείται εις τὰς ὑπορείας τῶν Λευκῶν Ὀρέων, ὑπῆρξε τὸ προπύργιον τῶν ἐπαναστάσεων εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς, διὰ τοῦτο ἦτο καὶ ὁ στόχος τῶν κατακτητῶν καὶ ἰδίως τῶν Τούρκων, συνεχεῖς ἐκστρατεῖαι τῶν ὁποίων, ἐναντίον του, πάντοτε εἶχον αἱματηροτάτας ἀποτυχίας. Εἶναι ἡ γεννέτερρα τοῦ Στρατάρχου Βασιλείου Χάλη τοῦ «Ἄετοῦ τῶν Λευκῶν Ὀρέων» καὶ πλήθους ἄλλων ἡρώων τῶν ἐπαναστάσεων. Ὑπῆρξεν ἡ ἔδρα τῆς Ἱστορικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου τῷ 1905.

LE VILLAGE HISTORIQUE DE THÉRISSE

Il est situé aux pieds des Monts Blancs (Crète). Il fut de tout temps la citadelle des révolutionnaires et par conséquent la cible des envahisseurs. C'est le village natal du généralissime **Basile Khali**, surnommé «l'Aigle de Monts Blancs» C'est là qu'ont eu également le jour de nombreux héros de l'histoire grecque. Il fut le point de concentration de la révolution de M. E. Venizélos en 1905.

THEODOR YANNIKAKIS

Γ. Ι. ΚΑΡΔΑΜΑΡΙΣ
ΒΑΝΙΑ - ΚΡΗΤΗ

ΜΙΑ ΠΡΩΤΗΝΗ ΕΓΕΡΣΙΣ ΕΝ ΘΕΡΙΣΣΩ. (Κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1905.) Κατὰ σειράν: 1) Ὁ ἀείμνηστος Ἀντώνιος Ν. Γιάνναρης ἐκ Λάκκων, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης, 2) Στυλιανὸς Κολοκυθᾶς ἰατρός, ἐκ Χανίων, 3) Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως καὶ 4) Κωνσταντῖνος Παπαδάκης ἐκ Χανίων ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος.

UN MATIN A THÉRISSE

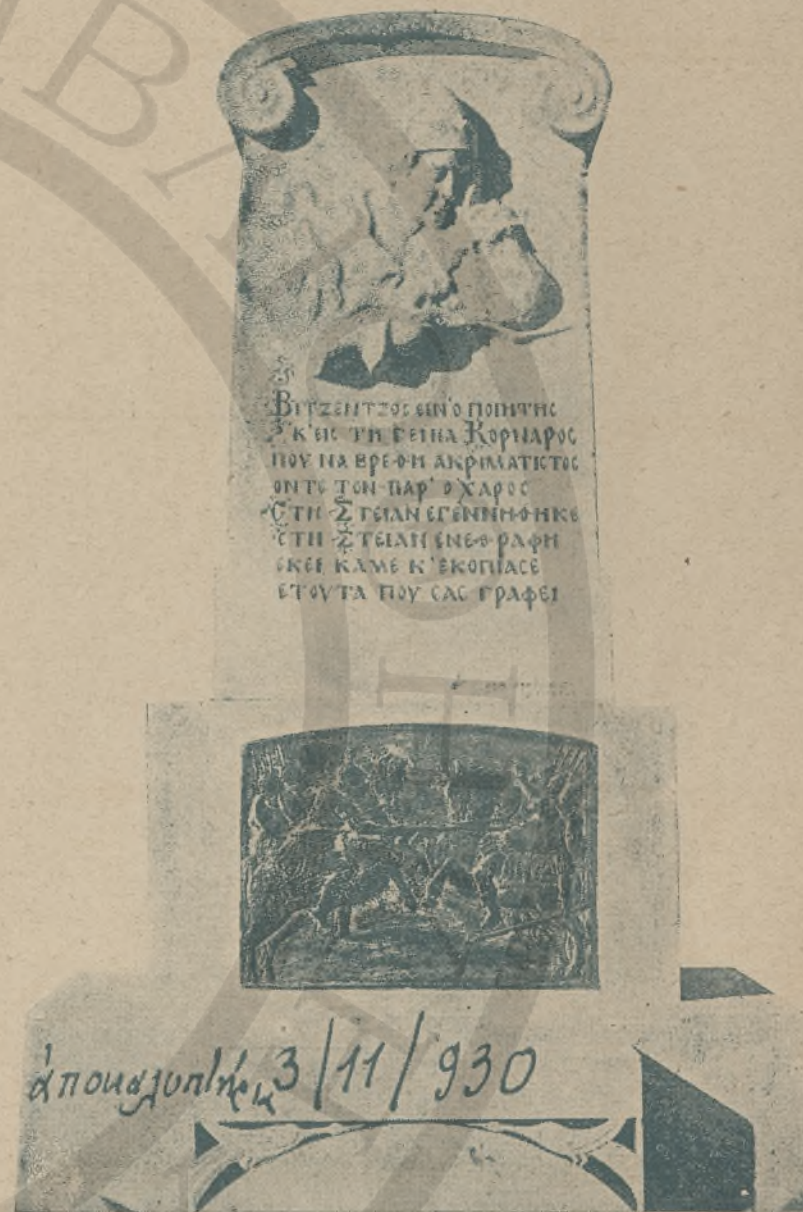
Le lever des révolutionnaires de 1905. De gauche à droite, Faneu Antoine N. Yanaris de Lakon, qui fut professeur à l'université d'Oxford. 2) M. Stylianos Colokythas, médecin à La Canée 3) M. Eleuthère C. Venizélos, chef de la révolution 4) Constantin Papadakis de la Canée, Conseiller d'enseignement.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ
ΕΙΣ ΣΗΤΕΙΑΝ (1897 - 1899)

CIMETIÈRE MILITAIRE FRANÇAIS A SITIA (DÉPARTEMENT DE LASSITHI (1897-1899).

ΒΙΤΖΕΝΤΖΟΣ ΕΙΝ' Ο ΠΟΙΗΤΗΣ
Σ' Κ' Η ΤΗ ΒΕΙΛΙΑ ΚΟΡΝΑΡΟΣ
ΠΟΥ ΠΑ ΒΡΕ-ΦΗ ΑΚΡΙΑΤΙΣΤΟΣ
ΟΝΤΟ ΤΟΝ ΠΑΡ' Ο ΧΑΡΟΣ
ΕΤΗ ΣΤΕΙΑΝ ΕΓΕΝΗΘΗΚΕ
ΕΤΗ ΣΤΕΙΑΝ ΕΝΕΘ-ΡΑΦΗ
ΕΚΕΙ ΚΑΜΕ Κ' ΕΚΟΠΙΣΕ
ΕΤΟΥΤΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΓΡΑΦΕΙ

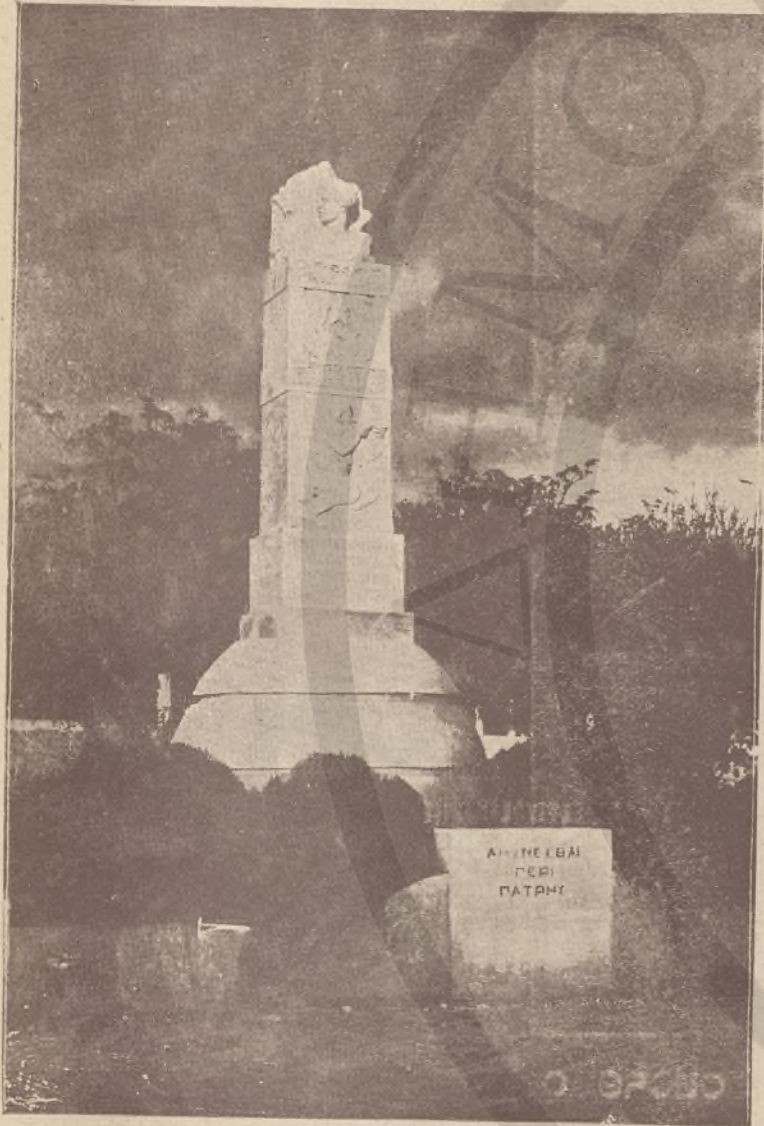
ἀπομαζυγή 3/11/930

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΒΙΤΖΕΝΤΖΟΥ ΚΟΡΝΑΡΟΥ

(ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΡΗΤΟΣ ΠΟΙΗΤΟΥ) ΕΙΣ ΣΗΤΕΙΑΝ.

MONUMENT DU GRAND POÈTE CRÉTOIS VICENZO CORNARO
A SITIA (DÉPARTEMENT DE LASSITHI).

Η ΚΡΗΤΗ: ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΩΝ ΕΝ ΠΟΛΕΜΟΙΣ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΤΗΣ.
L' ILE DE CRÈTE A SES FILS INNOMBRABLES TOMBÉS AU CHAMP D' HONNEUR.

ΗΡΩΝ ΧΑΝΙΩΝ
MONUMENT AUX MORTS A LA CANÉE.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ.
SOLDAT INCONNU DE RETHYMNO.

ΗΡΩΝ ΑΡΧΑΝΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ.
MONUMENT AUX MORTS A ARCHANON (CANDIE).

Ἄνω Δεξιᾶ : Τὸ ὄροπέδιον τοῦ «Ὁμαλοῦ» ὅπου δια-
κρίνομεν κατὰ σειράν : Τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμο-
νος, τὴν οἰκίαν τοῦ ἀειμνήστου ἀγωνιστοῦ Χατζῆ Μιχάλη
Γιάνναρη καὶ τὸν τάφον του :

Κάτω Δεξιᾶ : Ἡ Ἁγία Ῥουμέλη Σφακίων. Τόπος
Ἱστορικός.

En haut, à droite : Le plateau d' Homalos.
On distingue : L' église Saint-Panteleïmon, la maison du
héros Hadji-Michalis Yannaris et son tombeau.

En bas, à droite : Le site historique de Sfakia «Sainte
Rouméli».

ΠΡΟΤΟΜΗ ΧΑΤΖΗ ΜΙΧΑΛΗ ΝΤΑΛΙΑΝΗ
ΕΙΣ ΦΡΑΓΚΟΚΑΣΤΕΛΛΟ ΣΦΑΚΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

Buste de Hadji-Michalis Dalianis à Frangocestello
(Sfakia-Crète).

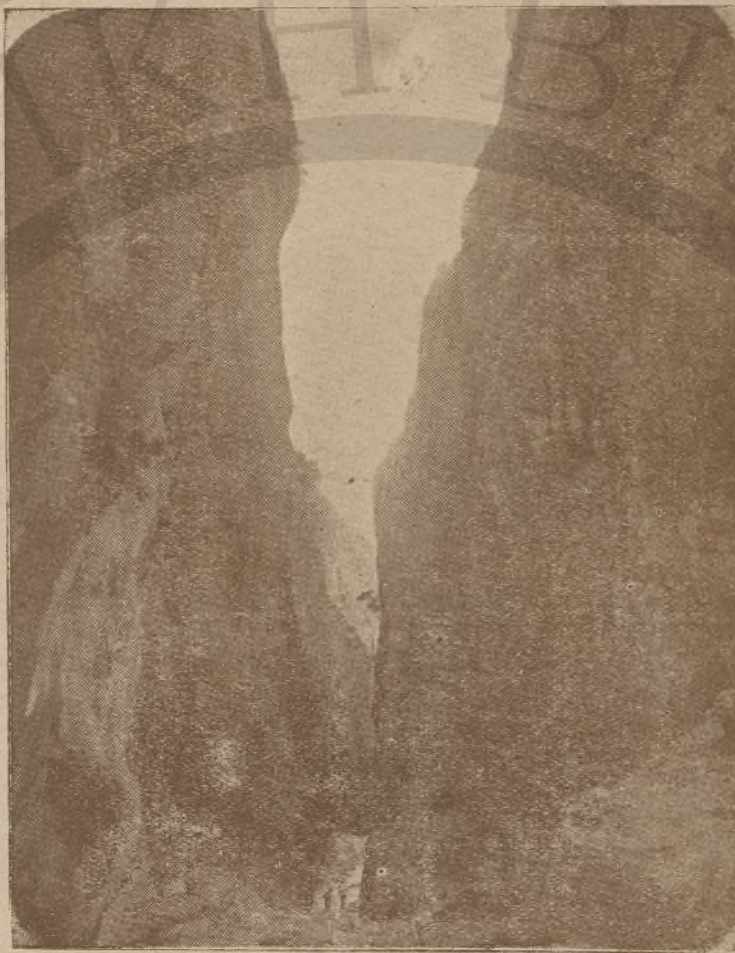
ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
SPLENDEURS DE LA NATURE CRÉTOISE

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝΙΩΝ
COUCHERS DU SOLEIL A GALATA (LA CANÉE)

ΤΟ ΟΡΟΠΕΔΙΟΝ ΑΣΚΙΦΟΥ ΤΩΝ ΣΦΑΚΙΩΝ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟ
La Plateau d' Askifo (a Sfakia) couvert de neige

Η ΦΑΡΑΓΕ ΣΑΜΑΡΙΑΣ ΣΦΑΚΙΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
La fameuse et historiques Caverne de Lamara à Sfakia.

Η ΥΨΗΛΟΤΕΡΑ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΨΗΛΟΡΕΙΤΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
ΥΨΟΥΣ 2.600 ΜΕΤΡΩΝ
La lus haut sommes du mont Psloritis en Crète
hauteur 2.600 m.

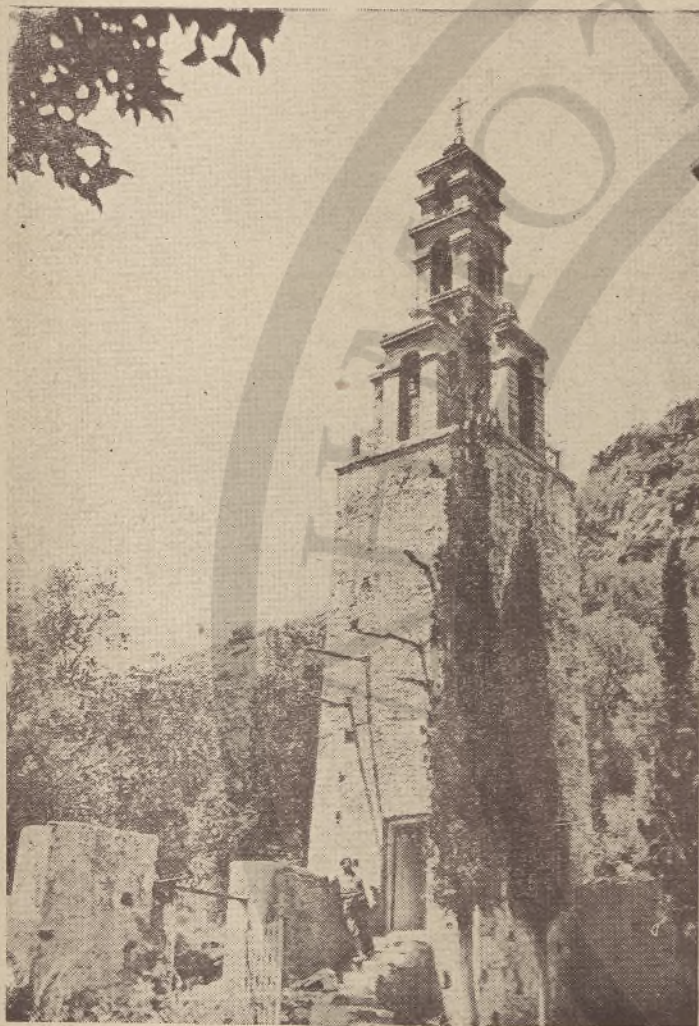
ΓΕΦΥΡΑ ΑΜΑΡΙΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
PONT D' AMARI, RETHYMO.

ΟΤΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΨΗΛΟΡΕΪΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΜΑΡΙ ΤΗΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
LE PSILORITIS RU D' AMARI, RETHYMO.

Η ΜΟΝΗ ΑΣΩΜΑΤΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ (ΟΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ
ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΣΩΜΑΤΩΝ).
LE COUVENT D ASSOMATIA RETHYMO. (BRANSFORMÉ
EN ÉCOLE D' AGRICULTURE).

**ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΕΛΙΝΟΥ ΧΑΝΙΩΝ**

**SE FAMEUX CLOCHER
DU MONASTÈRE DE SÉLINO A LA CANÉE**

ΜΙΑ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΕΛΑΙΑ ΕΙΣ ΒΟΥΤΑ ΣΕΛΙΝΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

Ἐμβαδὸν ἐδάφους 322 τ. μ. Ὑψος 18 μ. Διάμετρος Κορμοῦ 4,24 μ. Περίμετρος 13,31 μ. Ἀπόδο-
σις εἰς ἔλαιον 150 ὀκάδες.

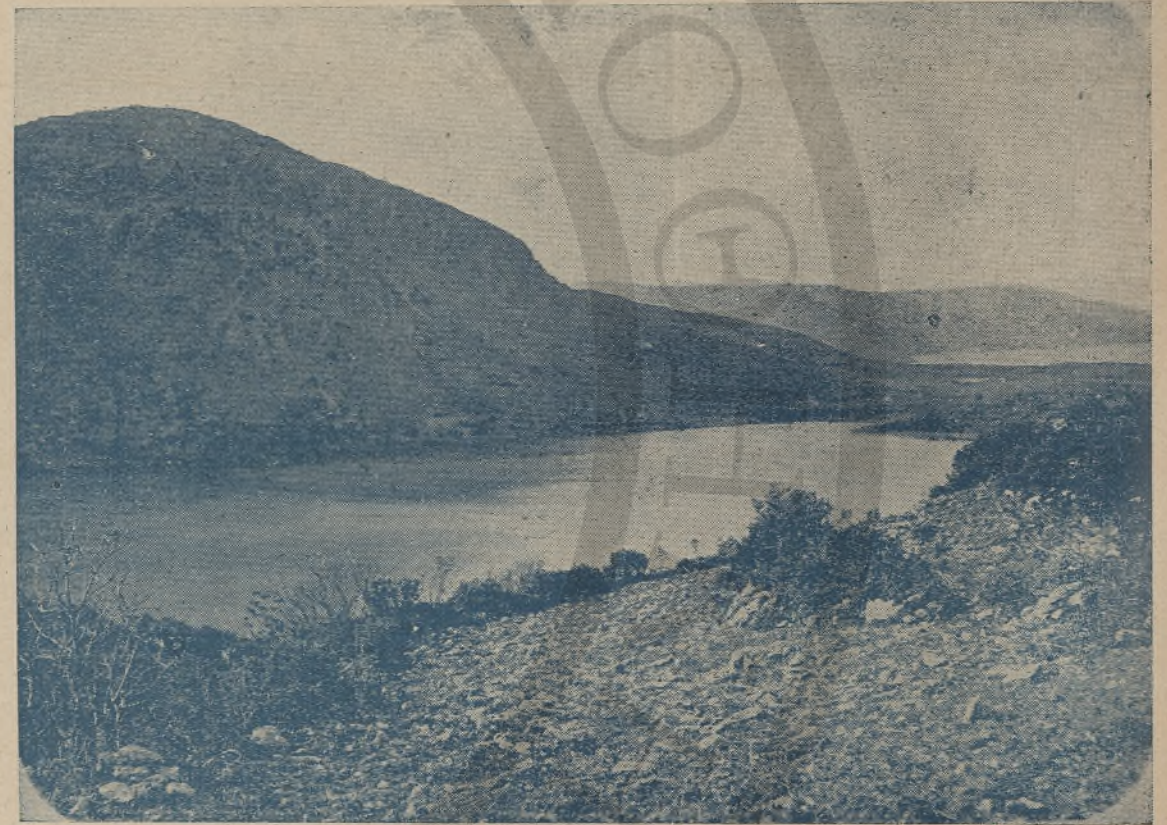
UN OLIVIER MAGNIFIQUE A VOUTA DE SÉLINO (LA CANÉE)

Surface du terrain 322 m². Hauteur 18 m. Diamètre du tronc 4,24 m. Périmètre 13,31 m. Rendement 150
ocques d'huile par an.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΒΡΥΣΣΩΝ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
LE PONT DU VILLAGE PITTORESQUE DE VRYSSA, A APOCORONO (CRÈTE)

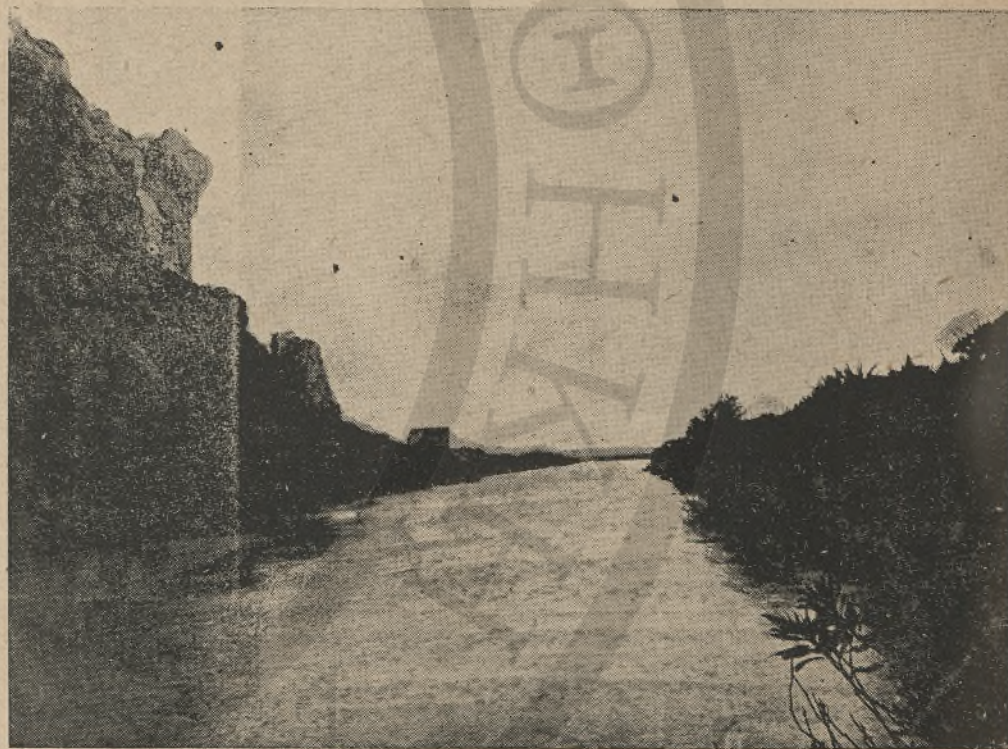
ΚΟΥΡΝΑ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ ΧΑΝΙΩΝ.-Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΛΙΜΝΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
L' UNIQUE LAC DE CRÈTE A KOURNA, (APOCORONO).

ΤΟ ΚΟΥΡΤΑΛΙΩΤΙΚΟ ΦΑΡΑΓΓΙ.
LES SOURCES DU GRAND FLEUVE.

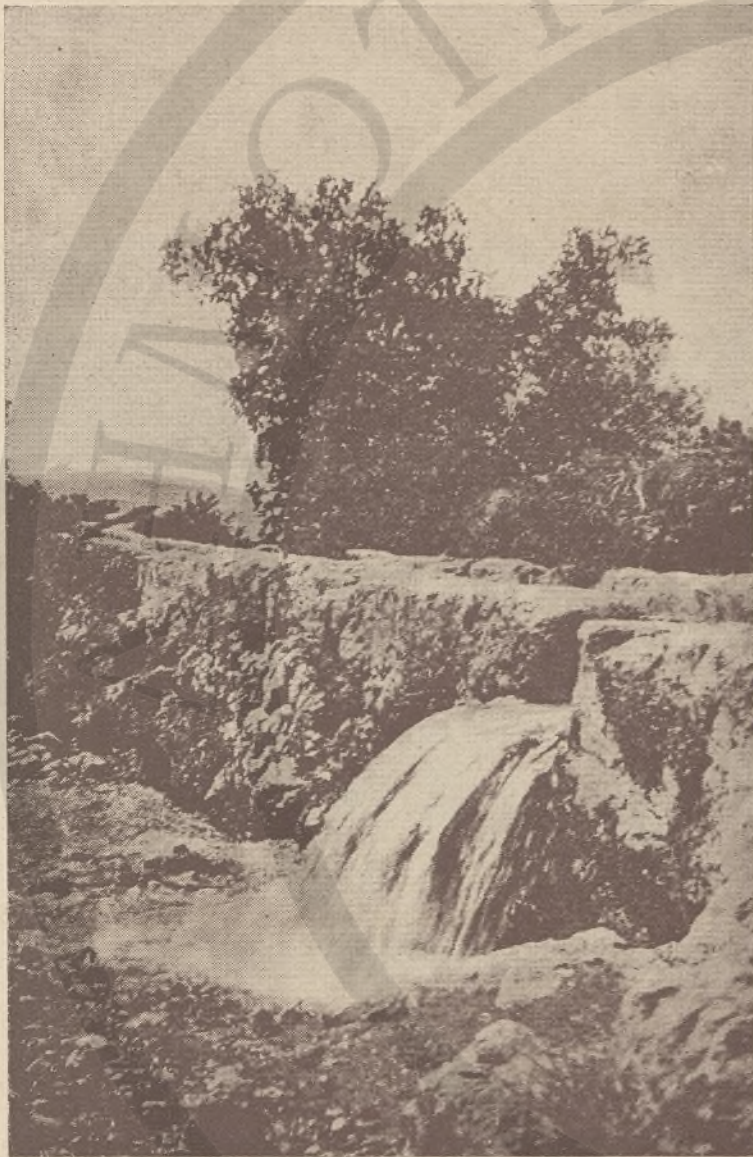
ΤΟ ΚΟΥΡΤΑΛΙΩΤΙΚΟ ΦΑΡΑΓΓΙ. - LES SOURCES DU GRAND FLEUVE.

Ὁ θέλων νὰ δοκιμάσῃ συγκινήσεις ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἀγριότητα τῆς φύσεως, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ παραπλεύρως εἰκονιζόμενον Κουρταλιώτικο φαράγγι, κείμενον εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Ἀγ. Βασιλείου Ῥεθύμνης καὶ ὀνομαζόμενον «Κουρταλιώτικο», διότι οἱ πάντοτε ἐκεῖθεν πνέοντες ἄνεμοι καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχουσαι ὄψαι, Παράγουν Κρότους ἐν εἶδει «Κουρτάλων» «Παλαμᾶκια». Διακρίνομεν τοὺς 3 ἐκ τῶν 5 κρονῶν του εἰς τὴν ἀριστερᾶ μας φωτογραφίαν, διότι εἶναι θέσει ἀδύνατον νὰ φωτογραφηθοῦν καὶ οἱ ῶ.

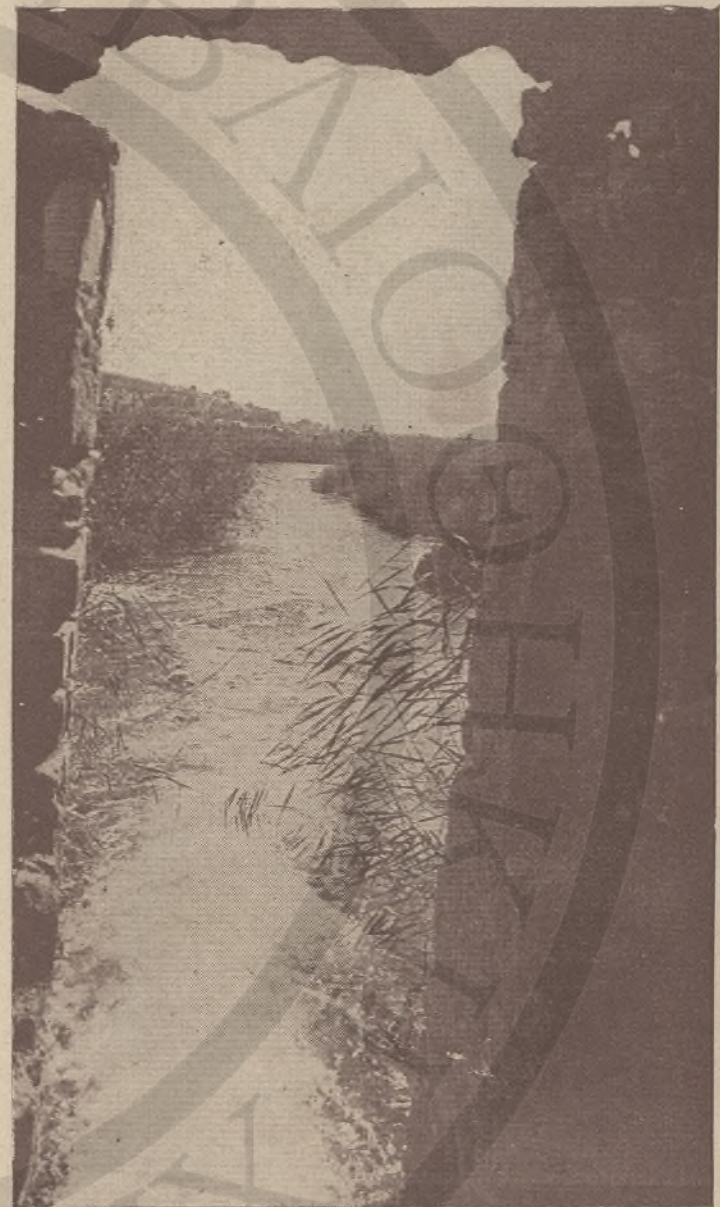
Ο ΜΕΓΑΣ ΠΟΤΑΜΟΣ. - LE GRAND FLEUVE.

Ὁ ποταμὸς οὗτος σχηματίζεται ἐκ τῶν ὑδάτων τοῦ Κουρταλιώτικου φαραγγίου καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸ Λιβυκὸν Πέλαγος.

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΛΜΥΡΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ.
Vue panoramique du fleuve Almyros (La Candie)

Αί κἄτωθι ὄνομασίαι τῶν
τοπειῶν ἐτέθησαν ἀντι-
στρόφως καὶ κατὰ τοῦτο
διορθοῦται τὸ παρὸν φύλ-
λον.

ΜΑΓΕΥΤΙΚΟΝ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΤΟΤΕΙΟΝ
Paysage enchanteur de Crète.

Ι. ΚΑΡΔΑΜΑ
ΧΑΝΙΑ - ΚΡΗΤΗ

ΤΟΠΕΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΟΠΕΔΙΟΥ «ΚΑΘΑΡΟ ΚΡΗΤΣΑΣ».—Τὸ Καθαρό εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον μαγευτικά καὶ ὑγιεινὰ τοπεῖα τῆς Ἑλλάδος, κείμενον πλησίον τῆς Κρητοῦς Μεραμβέλλου, ἐκεῖ δὲ ἐπρόκειτο νὰ ἀνεγερθῇ Σανατόριον.

Paysage sur le plateau «Catharo Critsas». Catharo est un des sites les plus charmants et les plus salubres de Crète. Il est situé à proximité de Critsa. Meravellou où sera construit un des plus modernes sanatorium d' Europe.

ΕΝΑΣ ΠΡΙΝΟΣ ΠΕΛΩΡΙΟΣ ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΒΡΑΧΟΥ ΤΟΥ (ΚΑΘΑΡΟΥ)

Un gland sauvage centenaire sur un des rochers abrupts de «Catharo».

ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ Κ. Δ. ΚΟΚΟΤΣΗ
Quelques uns des chef-d'œuvres du peintre Crétois Mr. D. Cocotsie.

ΤΥΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ.
Type Crétois

ΤΥΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ
Type Crétois

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΔΥΟ ΗΡΩΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
Les derniers jours de deux héros Crétois.

ΤΥΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ
Type Crétois

ΤΟ ΕΝΝΕΑΠΕΤΡΟΝ
Enneapetron

Η ΓΡΗΝΑ ΠΟΥ ΚΛΩΘΕΙ
La vieille qui file

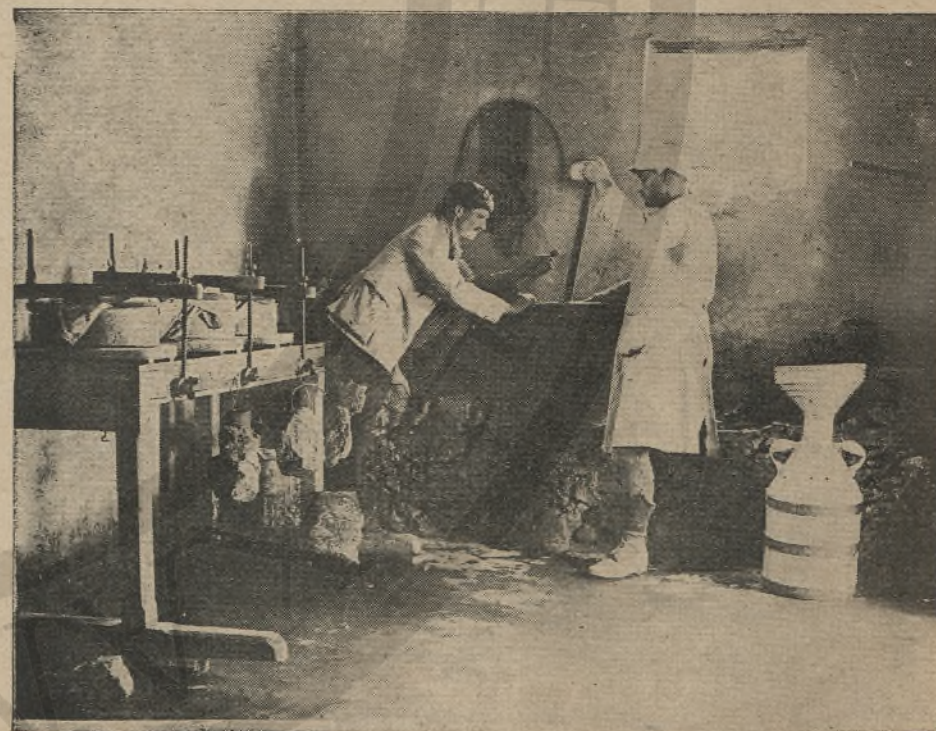
ΤΟ ΣΚΑΜΠΙΛΙ
Le jeu de cartes

ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΚΡΗΤΗΣ. - BERGERS CRETOIS.

Ο ΤΥΡΟΚΟΜΟΣ
ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΚΟΚΟΤΣΗ
LE FROMAGER.—œuvre du peintre (Kokotsi).

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΑΧΛΑΔΑΣ ΣΕΛΙΝΟΥ ΕΙΣ ΥΨΟΣ 1600 ΜΕΤΡΩΝ
L'interieur de la fromagerie d'Achladas Selinion a 1600 mètres d'altitude.

Ἐνω ἀριστοτερά: ΜΙΑ ΧΑΡΟΥΠΕΑ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ φαινόμενον
λόγῳ τοῦ μεγέθους της καὶ κυρίως διότι ἐφύτρωσε κατ' ἀρχὰς εἰς
τὸν κορυπὲ τῆς μικρᾶς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου, κειμένης
παρὰ τὸ χωρίον Βαφέ Ἀποκορώνου.

Un caroubier, remarquable non seulement pour sa taille, mais
aussi pour le fait qu' il aurait d'abord poussé sur la coupole de la
petite église de St. Antoine près du village Vafé d' Apocorono.

ΑΓΡΙΜΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ—Εὐρισκόμενα εἰς ὀλίγα καὶ ἀπόκρυ-
φα σημεῖα τῆς Ἐπαρχίας Σφακιῶν Κρήτης.
Faune crétoise.-On la rencontre dans quelques points
écartés de la province de Sfakia.

ΜΙΑ ΣΤΑΦΥΛΗ ἐκ Σουλτανίνας βάρους 4 1)2 ὀκάδων. (Κρητικῆς
παραγωγῆς).

Une grappe géante de raisin Sultanine Elle pèse 4 1)2 ocques
(env. 6 kgs.)

ΠΑΛΑΙΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΠΟΛΙΤΕΥΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ
ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

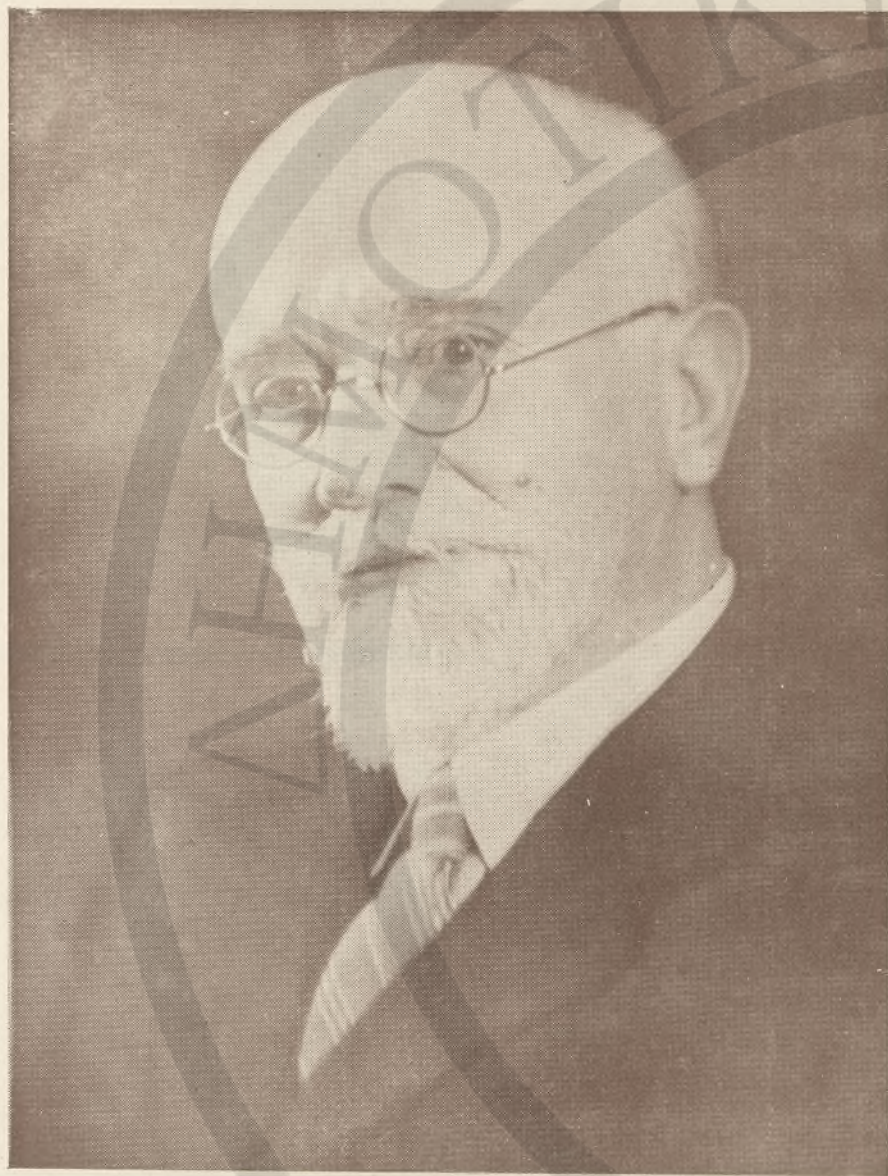

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΚΡΗΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ
ΒΟΥΛΗΝ ΕΝ ΕΤΕΙ
— 1866. —

ΚΑΘΗΜΕΝΟΙ : { 1) Πατακός 'Αμαρίου, 2) Σταμαθίουδάκης 'Ρε-
θύμνης, 3) Γουστ. Φλόρανς Γάλλος, 4) Βολο-
πετράκης Σφακίων, 5) Σαρολίδης Λασηθίου.

ΟΡΘΟΙ : { 6) Βιστάκης 'Ηρακλείου, 7) Νικολούδης, 8)
Σκουλούδης 'Ρεθύμνης, 9) Στρατουδάκης 'Ρε-
θύμνης, 10) Μπονάτος Σφακίων, 11) Γρυφάκης
Σελίνου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΚΠΛΗΤΤΟΜΕΝΟΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ, ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ,
ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ, ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΔΡΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΩ ΑΝΔΡΟΣ, ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝ ΟΤΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΞΕΧΟΥΣΑΝ
ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΝ ΚΑΙ ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΑΙΣΙΟΝ ΠΕΡΑΣ ΤΗΣ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΚΥΜΑΝΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ.

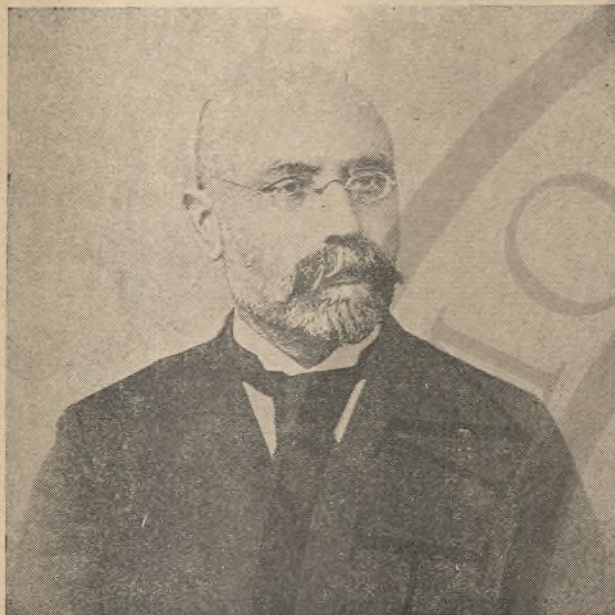
ΕΛΕΝΑ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

(Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΥΕΡΓΕΤΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ)

HELENA EL. BÉNIZÉLOS

(LA PLUS GRANDE BIENFAITRICE DE LA GRÈCE)

ΕΚΛΕΙΠΟΥΣΑΙ ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΙΧ. ΜΙΧΕΛΙΔΑΚΗΣ.—Έγεννήθη εις Ήράκλειον τῷ 1844. Ἐφοίτησεν εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς Σύρου καὶ εἶτα εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν Ἀθηνῶν. Ἐδράσεν εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866. Ἐγένετο Διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἁρακλείῳ Κρητικῷ Γυμνασίου (1871). Ὡς πρόεδρος τῆς γενικῆς ἐπαναστατικῆς συνελύσεως ὑπέβαλε τὸ 1878 ὑπόμνημα εἰς τὸ ἐν Βερολίῳ συνέδριον, ζητῶν τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ 1879 ἀπεστάλη ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπαρχίας Πεδιάδος εἰς τὴν Γενικὴν συνέλευσιν καὶ ἔκτοτε ἐξελέγετο τακτικῶς. Ἰδρυσεν τὸ ἐν Κρήτῃ Ἐθνικὸν κόμμα. Ἐχημάτισε ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Κρητῶν κατὰ τὰ ἔτη 1901, 1903, 1905, 1906, 1908. Πρόεδρος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς κηρυξάσης τὴν ἑνωσιν τῆς Νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος (1908). Πρόεδρος τῆς ἐπαναστατικῆς συνελύσεως (1911) καὶ πρόεδρος τῆς κατὰ τὸ 1912 «Προσωρινῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως» ἣτις παρέδωκε τὴν διοίκησιν τῆς νήσου κατὰ τὴν ἑνωσιν εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Στ. Δραγούμην. Ἐπὶ Κυβερνήσεως Στ. Σκουλούδη (1915) ἐχημάτισεν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Βασιλόφρων καὶ πολιτικὸς ἀντίπαλος τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπηλάθη τὸ 1916 εἰς Μυτιλήνην. Ἐπανελθὼν εἰς Ἁράκλειον ἀπέθανε τὸ 1923.

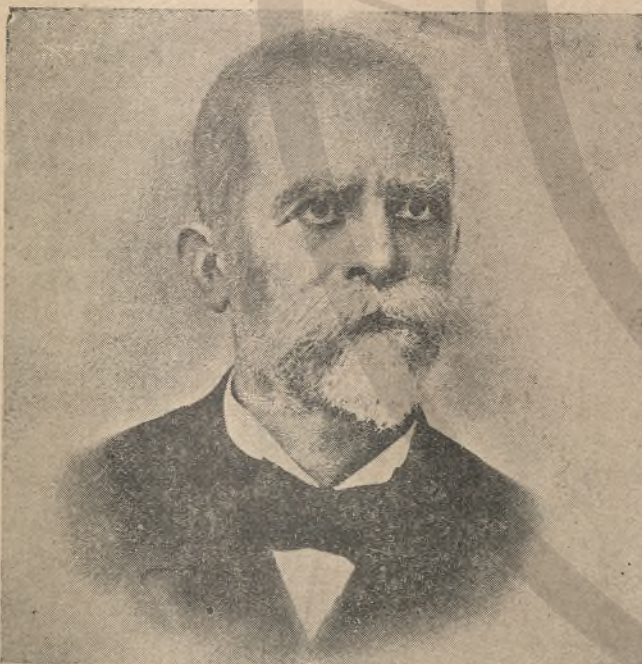
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ.—Υἱὸς τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης Κωνσταντίνου Σφακιανᾶκη. Ἐγεννήθη εἰς Βραχάσι Μεγαροβιότου τὸ 1848. Ἐσπούδασεν ἰατρικὴν εἰς Ἀθήνας καὶ Βιέννην. Ἐξελέγη πρόεδρος τῆς ἐπαναστατικῆς συνελύσεως τοῦ 1897, πρόεδρος τοῦ ἐκτελεστικοῦ μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς συντάξεως σχεδίου πολιτεύματος. Ἐκτοτε ἀπεσύρθη τῆς πολιτικῆς. Ἐτάχθη ὑπὲρ τοῦ κινήματος τοῦ Θεορίσου. Διετέλεσε Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Κρήτης. Ἀπέθανε τὸ 1924.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Π. ΠΩΛΟΓΕΩΡΓΗΣ.—Ἐγεννήθη εἰς Ἴμβρον Σφακίων τὸ 1857. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς Ἀθήνας καὶ πολιτικὰς ἐπιστήμας εἰς Παρισίους. Ἐχημάτισεν Εἰσαγγελεὺς καὶ Γενικὸς Διοικητικὸς Σύμβουλος. Ἐξελέγη πρόεδρος τῆς διαπραγματευτικῆς συνελύσεως τοῦ 1886, ἔδρασεν ὡς ἀρχηγὸς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1897 καὶ κατὰ τοὺς πολέμους 1912-13. Τὸ πολιτικὸν του στάδιον ὑπῆρξεν εὐρύ. Βουλευτὴς ἐξελέγετο συνεχῶς ἀπὸ τοῦ 1880. Ὑπῆρξεν ἀρχηγὸς τοῦ ἀνεξαρτήτου Σώματος, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν ἑνωσιν τῆς Κρήτης. Ἐξελέγη δις Βουλευτὴς Ἀττικοβοιωτίας τὸ πρῶτον κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς πρώτης ἀναθεωρητικῆς, ὁπότε καὶ ὑπεδείχθη ὑπὸ τῶν ἠνωμένων κομμάτων ὡς πρόεδρος Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τὸ 1916. Ῥήτωρ ἐκ τῶν ὀλίγων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰσχυρὸς ἀντίπαλος τοῦ κ. Βενιζέλου.

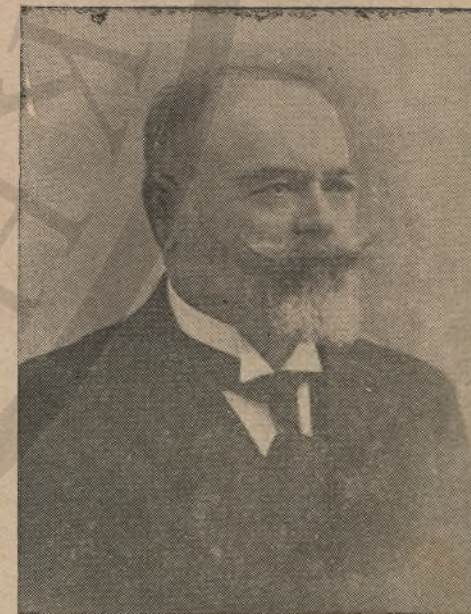
ΜΑΝΟΥΣΟΣ Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.—Γόνος μιᾶς τῶν ἐπιφανεστέρων Κρητικῶν Σφακιανῶν οἰκογενειῶν, ἐγεννήθη τῷ 1860 εἰς Ἀσκήφου τῶν Σφακίων. Ὁ Μανούσος Κουνδούρος, ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς τελευταίας ἡρωϊκὰς τῆς Κρήτης φυσιογνωμίας, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἀπελευθερωτικῆς τῆς Κρήτης ἐπαναστάσεως τοῦ 1895. Φοιτητὴς ἀκόμη εἶχε διορισθῆ προτοδικὴς Βάμου λαβὼν τὸ δίπλωμά του τὸ 1891. Τέσσαρα ἔτη βραδύτερον ὡργάνωσε τὴν μεγάλην τοῦ 1895 Κρητικὴν ἐπανάστασιν ἣτις ὠδήγησε τὴν Κρήτην πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Ἐμνηρωτὴς καὶ ὀργανωτὴς τῆς Μεταπολιτευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐξελέγη ὑπὸ τῆς ἐπαναστατικῆς Συνελύσεως τοῦ Ἀσκήφου τὴν 5ην Ὀκτωβρίου 1895 καὶ ἀπετελείτο ἐξ αὐτοῦ ὡς Πρόεδρος, τῶν Γεωργ. Μυλωνιαννάκη καὶ Στυλιανοῦ Φωτάκη ὡς ἀντιπροέδρων, τοῦ Ἰωσήφ Λεκανίδου ὡς Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ περιφήμου Παπαμαλέκου ὡς Ταμίου, καὶ διηύθυνε μετὰ σθένους, συνέσεως καὶ διπλωματικότητος τὸν κατὰ τῆς Τουρκικῆς Τυραννίας ἀγῶνα ἐν τῇ νήσῳ, ἀναδειχθεὶς ὁ σπουδαιότερος τῆς νίκης παράγων. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Κρήτης καὶ τὴν κάθοδον τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος, τὴν 9ην Δεκεμβρίου 1898, ὁ Μανούσος Κουνδούρος ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας. Τὸ 1904 ἔγινεν ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν. Τῷ 1909 ἐξελέγη τιμὴς ἔνεκεν, ὑπὸ τοῦ Νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας βουλευτὴς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ, τὸ δὲ 1910 Διοικητικὸς Ἐπίτροπος. Αὐτὸς τέλος ὡς μέλος τῆς ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1912 παρέδωκε τὴν Κρήτην εἰς τὸν πρῶτον Ἑλληνα Γενικὸν Διοικητὴν καὶ ἠτύχησε νὰ ἴδῃ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1913 ὑφουμένην τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ Φρουρίου Φιρκᾶ. Συνέβαλε ἐνεργῶς εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Σάμου ἐνισχύσας δι' ἐνόπλιον σῶματός Κρητῶν τὸν Θ. Σοφοῦλην. Συνέδραμε τὸν Β. Ἡπειρωτικὸν ἀγῶνα στενωπῶς συνεργαζόμενος μετὰ τῶν Σπυρομίλιου καὶ Ζωγράφου. Ἐξελέγη Βουλευτὴς Κρήτης τὸ 1915 καὶ διετέλεσε Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης τὸ 1922 καὶ 1926. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήνας τὸ 1933 καὶ ἡ μορφή του κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὸ Λαμπρὸν τοῦτο «Πάνθεον» τῆς Μεγαλονήσου καὶ ἡρωϊκῆς Κρήτης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Π. ΠΩΛΟΓΕΩΡΓΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΙΧ. ΜΙΧΕΛΙΔΑΚΗΣ

ΜΑΝΟΥΣΟΣ Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΣΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΣΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ. Έγεννήθη εν Ροδακίω Ἁγίου Βασιλείου τὸ 1864. Κατὰ τὴν μεγάλην Κρητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866 κατέφυγε μετὰ τῆς μητρὸς του εἰς Ἀθήνας ὅπου καὶ παρέμεινε μέχρι πέρατος τῶν Πανεπιστημιακῶν του σπουδῶν. Νεώτατος ἐξελέγη κατὰ τὸ 1889 Βουλευτὴς Ρεθύμνης. Μετὰ τῶν Γ. Μυλωνογιάννη καὶ Σ. Φωτᾶκη ἀπετέλεσαν τὴν κληθεῖσαν «χρυσὴν νεολαίαν» καὶ ἐγένετο θρούλλος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Μεγαλονήσου, καταδικασθεὶς ἐπανειλημμένως ἐρήμην εἰς θάνατον παρὰ τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως. Ἐμπνευστὴς καὶ ἐκ τῶν

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΗΣ. Ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς ἐπιστήμων ὁ Ξανθουδίδης ἀποτελεῖ σέμνωμα διὰ τὴν Κρήτην. Ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Ἀβδοῦ Ἡρακλείου τὸ 1863. Ἐσπούδασε Φιλολογίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του διωρίσθη γυμνασιακὸς καθηγητὴς. Ἐνωρὶς ἐπεδείξατο ζῆλον μέγαν διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν, ἱστορικὴν καὶ φιλολογικὴν μελέτην τοῦ τόπου του, δὲν ἐβράδυνε δὲ νὰ κατακλύση κυριολεκτικῶς τὸν Ἑλληνικὸν καὶ ξένον ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν τύπον μετὰ πλῆθος ἐπιστημο-

ῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀπελευθερωτικῆς ἐπανάστασεως τῆς Κρήτης 1895-97 ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ὁ πρωτοουργὸς τῆς. Ἀντιπρόεδρος τῆς μεταπολιτευτικῆς ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς 1895 τῆς Β'. Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν ἐχρημάτισε κατ' ἐπανάληψιν Βουλευτὴς. Ὑπῆρξεν ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Κρητῶν ἐπαναστατῶν κατὰ τὸ ἀπελευθερωτικὸν κίνημα τῆς Σάμου ὀλίγον πρὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ 1912. Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Κρητικῆς Πολιτείας καὶ Ἐφέτης ἀπέθανε νέος ἀκόμη ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ 1916 ὑπῆρξε δὲ μία ἀπὸ τὰς ἀδρότερας πολεμικὰς καὶ πολιτικὰς φυσιογνωμίας τῆς Κρήτης.

νικῶν πραγματειῶν ἐξαιρετικῆς ἀξίας. Ὑπερβαίνουσι τὰς 40 αἱ ἀρχαιολογικαὶ διατριβαὶ τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ καὶ αἱ ἱστορικαὶ, φιλολογικαὶ καὶ γλωσσολογικαὶ του τοιαῦται δὲν ὑπολείπονται τῶν ἀνωτέρω εἰς ἀριθμὸν καὶ ἀξίαν. Κοῖ συγγράμματα αὐτοτελῆ ἀρκετὰ ἐδημοσίευσε. Ἡ μεγάλη κριτικὴ ἔκδοσις τοῦ Ἐρωτοκρίτου ἦν ἐπεράτωσε τὸ 1915 ἀποτελεῖ τεκμήριον τῆς φιλοπονίας καὶ τῆς μεγίστης ἐμβριθείας τοῦ ἀνδρός, σταθμὸν δὲ περιφανῆ καὶ τέλειον ὑπόδειγμα διὰ τοιοῦτον εἶδους ἐργασίας. Ἀπέθανε ἀτυχῶς προῶρος τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1928.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΗΣ

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ Γ. ΚΕΛΑΪΔΗΣ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Ἐκ τῆς μεγάλης ἱστορικῆς καὶ ἀρχαίας οἰκογενείας τῶν Κελαϊδίδων ἐκ Σφακίων. Ὑπῆρξε μία φωτεινὴ καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων φυσιογνωμιῶν. Καίτοι κληρικὸς ἤσχυλετο μᾶλλον μετὰ τὰ πολιτικὰ καὶ προσέφερε μεγάλας ὑπηρεσίας κατὰ τὰς Κρητικὰς ἐπανάστασεις ἀπὸ τοῦ 1866-1898 Ἀπεβίωσεν ἐν Σύρῳ τὸ 1905.

ΙΩΑΝ. Α. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Γενικὸς ἀρχηγὸς Ἁγ. Βασιλείου 1878—1898. Σύμβουλος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας. Βουλευτὴς νομοῦ Ῥεθύμνης καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κρητι-

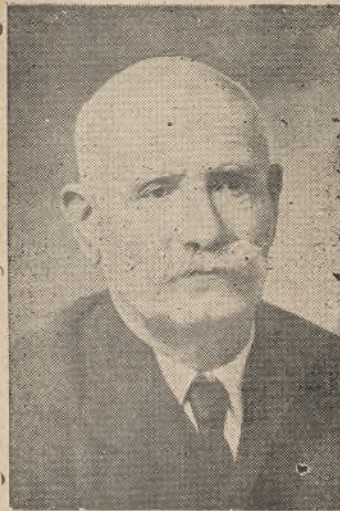

κῆς Βουλῆς καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς συνελεύσεως 1898. Ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τέκνων τῆς Κρήτης ὁ αἰμίμηστος Τσουδερός καταλαμβάνει ἢ φυσιογνωμία του λαμπρὰν θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΜΟΥΡΕΛΛΑΚΗΣ
ΕΚ ΧΟΥΜΕΡΙΑΚΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

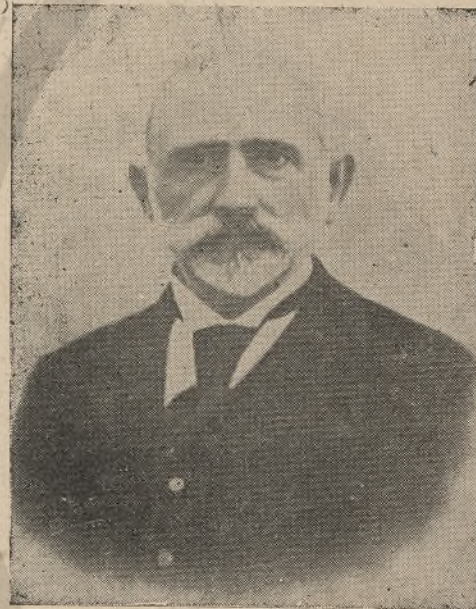
Γόνος τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Μουρέλληδων, ἀνώτερος τελωνειακὸς ὑπάλληλος. Ἀπέθανε νέος ἀκόμη ἐν Ἀθήναις τὸν Μάρτιον 1934.

ΜΙΧ. ΔΙΑΛΥΝΑΣ - ΔΙΑΛΥΝΟΜΙΧΑΛΗΣ
ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ο άειμνηστος σοφός ποιητής και συγγραφέας. Ο Διαλυνομιχάλης υπήρξε εις εκ των σπανίων αλτρούιστων και των διαπρεπών Κρητών, δι' ο και πάντες τιμῶμεν τὴν μνήμην του και σεβόμεθα τὰ ἔργα του.

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΖΩΓΡΑΦΟΣ ἐκ Νεαπόλεως Κρήτης.—Ἡ μνήμη του πληροὶ μίαν λαμπρὰν σελίδα τῆς Κρητικῆς ἱστορίας. Ὑπῆρξε ἐκ τῶν πρωτοπόρων τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866. Συσπουδαστὴς τότε τοῦ ἀειμνήστου Ἰω. Σφακιανάκη ἐγκατέλειψε τὰς θεολογικὰς του σπουδὰς διὰ νὰ σπεύσῃ ὑπ' αὐτὸν μετ' ἄλλων εἰς τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς του, τὸ Μεραιμέλλον, τὸ ὁποῖον ἐσφάδαζε ὑπὸ τὸν κατακτητὴν. Ἀγωνίζεται σκληρὸν και τραχὺν ἀγῶνα μετ' ὁρᾶκα γενναίων μέχρι τοῦ 1869, ὁπότε ἐξ αἰτίας τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης συλ-

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ

λαμβάνεται ὁ γέρον πατὴρ του Ἰωάννης Χατζηνικολάου Ζωγράφος και ὑποκύπτει εἰς Φρικώδη βασανιστήρια-τριημέρου κορεάλας. Και εἰς τοὺς μετέπειτα ἀγῶνας οὐδέποτε ὑστέρησε μέχρις ὅτου ἀπλευθερώθη ἡ Κρήτη. Ἐξημάτισε πληρεξούσιος, Ἐπαρχος, Γενικὸς Γραμματεὺς κατόπιν τῆς Διοικήσεως Λασηθίου, ἀφῆκε δ' εἰς τοὺς ἀπογόνους του τὴν ἔντιμον πενίαν μιᾶς ἀσπίλου ζωῆς και ἐνὸς μακροῦ παρελθόντος καθ' ὅλα λευκοῦ και φωτεινοῦ εἰς ὠραίας παραδόσεις.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΓΡΗΓ. ΦΩΤΑΚΗΣ.—Ἐγεννήθη ἐν Μέλαμπες Ἁγίου Βασιλείου περὶ τὸ ἔτος 1860.

Ἐσπούδασε Νομικὰ και ἤσκησε τὴν δικηγορίαν κυρίως ἐν Βάμῳ παρά τῷ Πρωτοδικεῖῳ Σφακίων. ἐκλεγόμενος σχεδὸν πάντοτε ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας του παρά τῇ Βουλῇ τῶν Κρητῶν. Ὁ Βάμος εἶχε καταστή τὸ Κέντρον τῆς ζωηροτέρας Ἐθνικιστικῆς κινήσεως και ἀντιδράσεως κατὰ τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως και ἀνθαιρεσίας τῶν ὁποίων σπουδαιότερος παράγων και μοχλὸς ὑπῆρξεν ὁ ἀειμνηστος Στυλ. Φωτάκης. Κατὰ τὸ 1895 πρῶτος συνέλαβε τὴν ιδεάν τῆς ἐπαναστάσεως τὴν ὁποίαν ἀφοῦ παρεσκεύασε και ὄργάνωσε μετὰ τῶν φίλων του Γεώργ. Μυλωνογιάννη και Παπαγαβρίλη, και ἄλλων μετ' ἐπὶ τῆς Μεταπολιτευτικῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ἀειμνηστον Μαν. Κούνδουρον, οὗς πρῶτους ἐμύησε εἰς αὐτήν, και ἀφοῦ ὄρκισεν εἰς τὴν

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΓΡΗΓ. ΦΩΤΑΚΗΣ

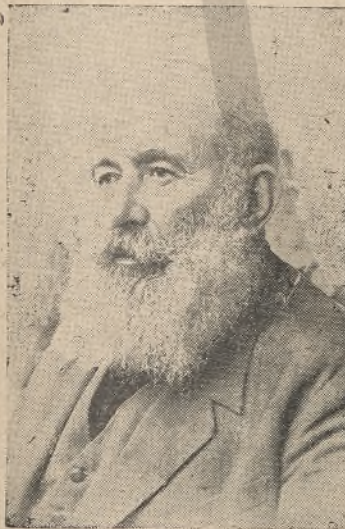
ιδεάν τῆς Ἐπαναστάσεως, πάντα τὰ μέλη τῆς Ἐπαν. Ἐπιτροπῆς ἐκήρυξαν ταύτην κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1895 πρῶτον ἐν τῷ Νομῷ Σφακίων, δώσαντες τὴν μεγάλην μάχην τῶν Βουσῶν. Κατόπιν ἀμέσως ἐπεξέτειναν τὴν ἐπανάστασιν και ἐν τῷ Νομῷ Ρεθύμνης οἱ πλείστοι δὲ τῶν ἐπαναστατῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀειμνήστου Στυλιανοῦ Φωτάκη κατήλθον εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἁγίου Βασιλείου εἰς τὴν μάχην δὲ τῶν Σελίων ἦν συνέτριψαν ὀλοτελῶς τὸν Τουρκικὸν στρατόν. Κατόπιν μετὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Βάμου ὁ ἀειμνηστος Στυλιανὸς Φωτάκης ἐπανῆλθεν εἰς τὸν Νομόν Ρεθύμνης ἐνθα ἐκλεγεῖς ἀρχηγὸς τῆς ἐπαρχίας του διηύθυνε τὰς ἐπιθέσεις τῶν Χριστιανῶν κατὰ τὴν πόλιν Ρεθύμνης μέχρι τέλους τῆς ἐπαναστάσεως 1896 και 1897. Μετὰ ταῦτα ἐπὶ Κρητικῆς Πολιτείας διετέλεσε Νομάρχης εἰς ὅλους τοὺς Νομούς τῆς Κρήτης διακριθεὶς διὰ τὸ Διοικητικόντου πνεῦμα, και τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρος του, ἐπέθανε δὲ τὸ θῆρος τοῦ 1913 ὡς Νομάρχης Λασηθίου ἐνταφασθεὶς δημοσίᾳ διαπύρην, και ἀφοῦ εἶδε πληρωθέντας τοὺς πόθους του διὰ τῆς Ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος και τῆς ἐν γένει ἐπεκτάσεως τοῦ Κράτους διὰ τῶν Βαλκαν. Πολέμων.

ΝΙΚΟΛ. ΠΕΤΡΟΥ ΓΙΑΝΝΙΚΑΚΗΣ

ΕΞ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Διετέλεσε ἐπὶ πολλὰ ἔτη Γερουσιαστής τοῦ Νομοῦ Λασηθίου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΜΟΥΡΕΛΛΟΣ

ΕΚ ΧΟΥΜΕΡΙΑΚΟΥ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ-ΚΡΗΤΗΣ

Ἐκ τῆς μεγάλης και ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν Μουρέλλων, ἰατρός ἐπὶ τεσσαραζωνταετίαν και πολιτευόμενος τοῦ Νομοῦ Λασηθίου.

ΑΡΧΙΜ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

ΕΚ ΣΗΤΕΙΑΣ

Ἀγωνισθεὶς διὰ τὴν διάσπασιν τῆς πολιορκίας τῆς Κομοπόλεως Σητείας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1897.

Γ. Ι. ΚΑΡΔΑΜΑΚΗΣ
ΧΑΝΙΑ - ΚΡΗΤΗ

Ἡ πρώτη ὑπὸ τὸν κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ Κυβέρνησις Κρήτης τῷ 1910.

Ἐξ ἀριστερῶν : Β. ΣΚΟΥΛΑΣ, Γ. ΜΥΛΟΝΟΓΙΑΝΝΗΣ καὶ Η. ΜΑΡΙΣ :

Ἄνω : Δεξιᾶ : Οἱ Κρητῆς Βουλευταὶ τῷ 1912.

Le premier cabinet Crétois en 1910 sous la présidence de M. Venizelos.

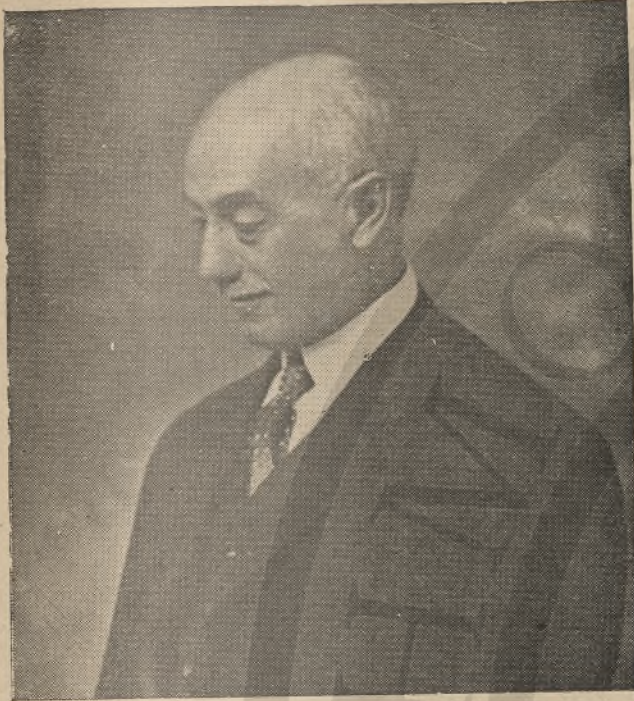
De gauche à droite, m. m. Scoulas, Mylonoyannis et Maris.

En haut à droite: Les députés Crétois en 1912.

Γ. Ι. ΚΑΡΔΑΜΑΚΗΣ
ΧΑΝΙΑ - ΚΡΗΤΗ

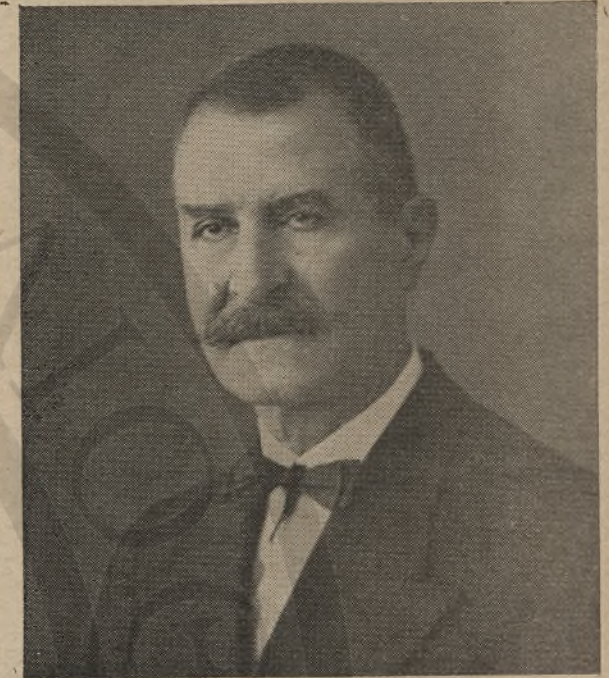
Οἱ Ἐγκαθειροχθέντες εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ πολεμικὰ Κρητῆς Βουλευταὶ κατὰ τὸ ἔτος 1911.

les Députés Crétois incarcérés à bord des bâtiments de guerre des Grandes puissances, en 1911.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΣΚΟΥΛΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΣΚΟΥΛΑΣ.—'Εγεννήθη εἰς Ἀνώγεια Μυλοποτάμου Κρήτης τὸ 1872. Ἴατρος ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Γόνος τῆς ἱστορικῆς καὶ μεγάλης οἰκογενείας τῶν Σκουλάδων. Οἱ πάπποι οἱ θεῖοι καὶ ὁ Πατὴρ τοῦ ὁποίου διετέλεσαν ἀρχηγοὶ καὶ ὄπλαρχηγοὶ τῆς Ἐπαρχίας Μυλοποτάμου ἀπὸ τῷ 1821 μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κρήτης. Μέλος τῆς ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως τοῦ 1897 ἐξελέγη τὸ πρῶτον πληροξούσιος τῆς Α΄ Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Κρητικῆς Πολιτείας. Ἐκτοτε συνεχῶς ἐξελέγετο Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης παρὰ τῇ Κρητικῇ Βουλῇ πλὴν μικρᾶς διακοπῆς κατὰ τῷ 1905 ὅτε μετασχὼν εἰς τὸ Ἐπαναστατικὸν Κίνημα τοῦ Θεορίσσου ὡς εἰς ἐκτῶν Πρωτεργατῶν, καὶ μέλος τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως, δὲν ἐξελέγη κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ ἔτους ἐκείνου. Μέλος τῆς πρώτης ὑπὸ τὸν κ. Ἐλευθέριον Βενιζέλον Κυβερνήσεως τοῦ 1910 καθὼς καὶ τῶν μετέπειτα μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κρήτης προσωρινῶν Κυβερνήσεων. Λαβὼν μέρος ὡς ἐθελοντῆς ἱατρὸς τῆς Ἑπειρωτικῆς ἐκστρατείας, προσέφερε τὰς ἱατρικὰς του ὑπηρεσίας εἰς τὸν στρατὸν καὶ τ' ἀνταρτικὰ Σώματα τῶν Κρητῶν, ἐνὸς τῶν ὁποίων ἦγειτο ὁ ἀρχηγὸς Γεώργ. Μ. Σκουλάς. Μετὰ τὴν Ἐνωσιν τῆς Κρήτης διετέλεσεν Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης συνεχῶς μέχρι τῶν ἐκλογῶν τοῦ Μαρτίου τοῦ 1933 ὅτε λόγῳ ὑγείας ἀπεσύρθη τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς.

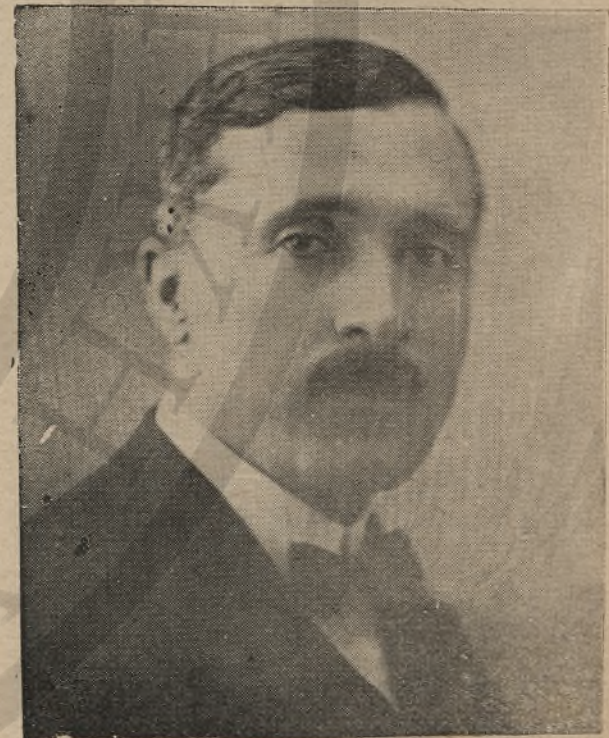
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΥΛ. ΜΟΥΝΤΑΚΗΣ

ΕΜΜ. ΠΑΥΛ. ΜΟΥΝΤΑΚΗΣ.—'Εγεννήθη εἰς Κεφαλᾶ Ἀποκορώνου τῷ 1867. Ἐτελείωσε τὰς Πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν λαβὼν πτυχεῖον ἱατροῦ τῷ 1890. Κατὰ τὴν καθοδὸν του εἰς τὴν ἐπαναστατημένην Κρήτην, πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἀνεμίχθη μετ' ἄλλων εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν δρᾶσιν κατὰ τῶν Τούρκων. Ἐλαβε μέρος εἰς τὰς ἐπαναστάσεις 1895—96 καὶ 97, ἀγωνισθεὶς εἰς Ἀκρωτήρι μετ' ἄλλων ἀγωνιστῶν παραμείνας ὡς πολεμιστῆς καὶ Διευθυντῆς τοῦ Νοσοκομείου. Διετέλεσε πληροξούσιος τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως καὶ παρέμεινε μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος. Ἐπολιτεύθη τὸ πρῶτον τῷ 1901 ἐκλεγείς βουλευτῆς Χανίων εἰς τὴν Κρητικὴν Βουλὴν ὡς καὶ τῷ 1903. Ἦτο εἰς τῶν πρωτεργατῶν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Θεορίσσου, μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς ὁποίας ἐξελέγη Δήμαρχος Χανίων, διατελέσας ὡς τοιοῦτος μέχρι τοῦ 1929. Κατὰ τῷ 1932 ἐξελέγη καὶ εἶναι ἤδη Γερουσιαστῆς Χανίων.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΝΙΚΟΛ. ΤΡΙΠΟΔΑΚΗΣ

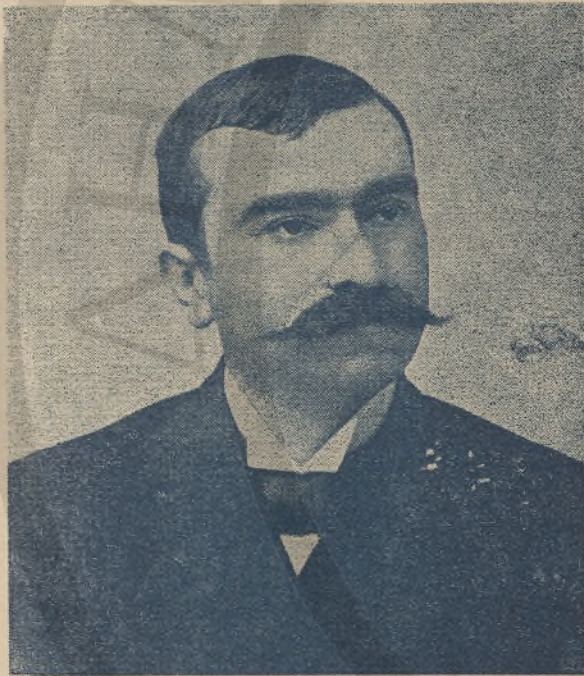
ΕΜΜΑΝ. ΝΙΚΟΛ. ΤΡΙΠΟΔΑΚΗΣ.—'Εγεννήθη ἐν Σπηλιᾷ Κισσάμου Χανίων. Ἐξελεθὼν ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῷ 1899 κατετάχθη ὡς ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸν Στρατὸν. Ἦτο ἐκ τῶν 40 ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου τοὺς προκαλέσαντας τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος. Ἠκολούθησε τῷ 1916 τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὸ Ἐθνοσωτήριον κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης ὡς Ἀντισυνταγματάρχης. Ἠκολούθησεν ὅλους τοὺς πολέμους καὶ ἐκστρατείας, ἀφ' ἧς κατετάχθη εἰς τὸν Στρατὸν. Ἐ χρημάτισε καθηγητῆς τῆς Σχολῆς Ἑὐελπίδων καὶ Διοικητῆς εἰς τὸ Σχολεῖον τῆς Ἐπιμηλητείας. Προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν Στρατηγοῦ ἀπεστρατεύθη. Ἐτιμήθη διὰ πολλῶν παρασῆμων Ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν. Ἐπολιτεύθη τὸ πρῶτον τὸ 1924 καὶ ἐντεύθεν μέχρι σήμερον.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ.—'Εγεννήθη τῷ 1884 εἰς Βαφὲ Ἀποκορώνου Χανίων. Διετέλεσε πληροξούσιος τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως κατὰ τῷ 1911. Εἰς τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον ὑπηρετήσεν ὡς ἀρχηγὸς ἐθελοντικῶν σωμάτων. Πολιτεύεται ἀπὸ τῷ 1911 μέχρι σήμερον, ἐκλεγόμενος συνεχῶς, χάρις εἰς τὸ ἐνθερμον ὑπὲρ τῶν Λαϊκῶν συμφερόντων ἐνδιαφέρον του.

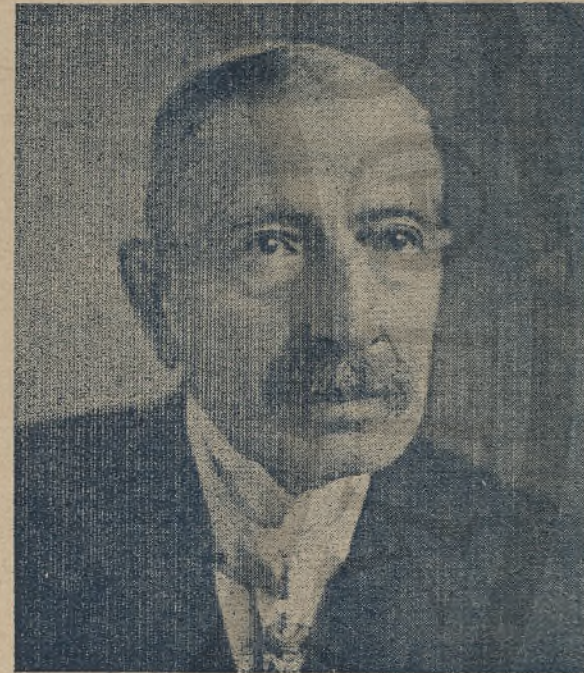
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.— Έκ Κεφαλά Ἀποκορώνου τῆς Κρήτης. Ἐπιφανὴς Πληρεξούσιος καὶ βουλευτὴς ἐν τῇ Κρητικῇ Συνελεύσει καὶ τῷ Ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ. Γεννηθεὶς ἐν τῇ κομποπόλει Κεφαλά τῆς ἐπαρχίας Ἀποκορώνου, μίᾳ ἐκ τῶν πολεμικωτέρων τῆς Νήσου ἐπαρχιῶν, ἐπέρανε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μετὰ τὰς ὁποίας κληθεὶς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας, κομποπόλει Βάμψ, ὑπῆρξεν εἰς τῶν σημανόντων παραγόντων τῆς ἐθνικῆς κινήσεως ἐν ταῖς δουρικαῖς ἐπαρχίαις τῆς Κρήτης ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Μεγαλονήσου, ἀκολουθῶν πάντοτε τὰς ὁδηγίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸ ἔτος 1896 ὑπῆρξεν ὁ σπουδαιότερος συντελεστὴς τῆς ἐν τῇ ἱστορικῇ ἔξωθι τῶν Χανίων θέσει «Κουτσουναρία» ἐνόπλιου διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν ὁδηγήσας ἐκεῖ ὑπὲρ τοὺς διαχιλίους Ἀποχωρησιώτας οἵτινες μετὰ τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Κισσάμου, Σελίνου καὶ Κυθωνίας προσελθόντων ἠξίωσαν διὰ τῶν ἐν Χανίοις Προξένων τὴν ἐπίλυσιν τοῦ περιωνύμου Βακουφικῷ ζητήματος, ἧτις καὶ ἐπετεύχθη ὑποχωρησάσης τῆς Πύλης ἐπίσης δι' ὁμοίας συναθροίσεως, ὀφειλομένης εἰς τὴν πρωτοβουλίαν του, ἐπετεύχθη τῇ παρεμβάσει τῶν ἐν Κομπόλει Προσβυτῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἡ ἀνάκλησις τῶν ὑπὸ τῆς Πύλης ἐκδοθέντων Βερατίων ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων ἐπισκόπων ἐν Μακεδονίᾳ. Μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς τοῦ Βάσσου ἐκ τῆς Κρήτης, κατὰ τὸ ἔτος 1897 εἰς τὰς προσπάθειάς κυρίας τοῦ εἰρηνικοῦ πατριώτου ὀφείλεται ἡ συγκρότησις τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως τῆς Κρήτης ἐν τῷ χωρίῳ «Ἀρμένιοι» Ἀποκορώνου, ἧτις ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κρητικῷ ζητήματος, ἀντεπεξελθὼν κατὰ τῆς καταστρεπτικῆς τότε πολιτικῆς τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας, ἧτις ἐπέδωκεν ἐν Κρήτῃ διὰ τῶν ὁργάνων τῆς τὴν μὴ αὐτονομίαν τῆς Νήσου μετὰ τὴν γνωστὴν ἦταν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀρχαλαίᾳ τοῦ Ἡρακλείου συμπράξας μετὰ τῶν ἐξ Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνης πληρεξουσίων ἐπέτευχε ν' ἀποδεχθῆ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τοῦ 1897 τὴν ὑπὸ τῶν Δυνάμεων προσφερομένην Ἀυτονομίαν ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ, ἧτις πολιτικῇ ἐσυνεχίσθη καὶ ἐν ταῖς Κρητικαῖς Συνελεύσει Μεσιδωνίου καὶ Ἀκρωτηρίου μέχρις οὗτοι αἱ προσπάθειαι Μεγάλοι Δυνάμεις ἀνεκλήρουσαν τὴν Κρήτην εἰς ἐλευθέραν Πολιτείαν ὑπὸ Ὑπατον Ἀρμοστήν τὸν Πρίγκηπα τῆς Ἑλλάδος Γεώργιον. Ἐν τῇ Συνελεύσει τοῦ Ἀκρωτηρίου ὑπῆρξεν ὁ μόνος πληρεξούσιος ὅστις μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Μεταπολιτευτικῆς Ἐπιτροπῆς Μανούσ. Κουνδούρου ἐπέμεινε ν' ἀποκρούσῃ ἡ Κρήτη τὸ ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐπιβληθὲν νόθον πολίτευμα καθ' ὃ αἱ πόλεις παρεδίδοντο εἰς τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν διατηρουμένου τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ Χριστιανικοῦ στοιχείου καὶ καταστρεφῆ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, ἀπὸ τοῦ ὁποίου πολιτεύμα-

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

του τῶν Κρητῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ, ἐπιτευχθείσης ἐθνικῆς ἐπιλύσεως ὁδηγήσας μετ' ὀλίγων εἰς τὴν ἔνωσιν τῆς Μεγαλονήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ Νικόλαος Γ. Παπαδάκης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁδηγιῶν τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξεν εἰς τῶν σημαντικῶν ὁργανωτῶν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Σάμου κατὰ τὸ θέρος 1912 μετὰ τῶν Δημητρίου Καλλέργη καὶ Θεμιστοκλέους Χρονίη καὶ διὰ τῆς πατριωτικῆς παρεμβάσεως τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ Προξενικῷ Συμβουλίῳ Χανίων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐπιφανοῦς πατριώτου Μανούσου Κουνδούρου ἐπετεύχθη νὰ ἐπεκταθῆ διὰ τῶν ἐν Σούδα πλοίων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἡ διεθνὴς ναυτικὴ προστασία καὶ ἐπὶ τῆς Σάμου, εἰς ἣν ὄχι μόνον ἀπηγορεύθη ἡ ἀποβίβασις νέου Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐν ἡ Πύλῃ εἶχεν ἔτοιμον ν' ἀποστείλῃ, ἀλλ' ἐξεδιώχθη καὶ ὁ ἐν τῇ Νήσῳ ὀλιγάριθμος τοιοῦτος, συντελεσθείσης τῆς πλήρους ἐνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ τοὺς εὐτυχεῖς Βαλκανικοὺς πολέμους ὁ Νικόλαος Γ. Παπαδάκης ὑπῆρξεν ὡς ἀνώτερος δικαστικὸς λειτουργὸς ἐν Ρεθύμνῃ, ἐν Μιτυλήνῃ καὶ Ἀθήναις, ἀποχωρήσας δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1918 τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας διεκρίθη ἐν τῷ δικηγορικῷ σταδίῳ, ὅπερ ἤσκησεν ἐν Ἀθήναις, εἰδικώτερον δὲ ἐν τῇ πολιτικῇ δίκῃ τοῦ Ἐπιπροσβυτου Σκουλοῦδη, ἐν ἡ παρίστατο ὡς συνήγορος τοῦ Πρωθυπουργοῦ Στεφάνου Σκουλοῦδη καὶ τοῦ ἐκ Κρήτης Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας πολιτοῦ γέροντος Ἀντωνίου Μιχελιδάκη κ.λ.π.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΜΠΡΙΤΗΣ.— Ἐγεννήθη ἐν τῇ Νήσῳ Ἴω καὶ ἐξεπαιδεύθη τῇ ἐπινεύσει τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ τῶν Ἐυελπίδων ἀποφοιτήσας κατὰ τὸ ἔτος 1865 καὶ κατελθὼν εἰς τὴν ἐπαναστατημένην Κρήτην περὶ τὸ τέλος Ἰουλίου τοῦ 1866 μετεσεχε τῶν ἐνδοξῶν μαχῶν τῆς Μεγαλονήσου τῆς περιόδου ταύτης κατὰ τῶν Τούρκων, διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ δ' ὃν ἐνέπνευεν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἀνατολικωτέρας ἐπαρχίας Σητείας ἐπεσπασατο τὴν ἀγάπην τῶν Κρητῶν οἵτινες ἀνηγόρευσαν τοῦτον ὀπλαρχηγὸν ἐν τῇ νεαρῶτάτῃ ἡλικίᾳ του, τοιαύτην δ' ὁρμὴν ἐπέδειξεν ὥστε ἐπὶ τρίμηνον ἐπολιώρησε τὸ φρούριον τῆς Ἰφραπέτρας ὅπερ θὰ παρεδίδοτο εἰς αὐτὸν ἂν μὴ προσεβάλλετο ὑπὸ βαρυτάτου νόσου ἧτις τὸν ἐξηνάγκασε νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς Ἀθήνας ὅπου ὀλίγον μετὰ τὴν ἐκ τῆς νόσου ἀπολύτρωσιν ἐτύγχανε τῆς τιμῆς νὰ τῷ ἀνατεθῆ ἡ ὁργάνωσις τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Ἐυελπίδων, ἐν ἡ ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἐδίδαξεν ὡς Καθηγητῆς καὶ τὴν ὁποίαν ὡς Διοικητῆς αὐτῆς προήγαγε καὶ κατέστησεν ἐφάμιλλον τῶν ἐν Εὐρώπῃ. Ἀκάματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ προεκάλεσεν ἐράνους ἐν Αἰγύπτῳ διὰ τοῦ Ἀειμνήτου Ἀβέρωφ δι' ὃν ἴδρυσεν τὸ περικαλλῆς μέγαρον τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τοῦ πεδίου νοβουλίᾳ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Τυρνάβου, διετέλεσε δὲ ἐπὶ Δεληγιάννη ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν πολλαῶς βελτιώσας τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν, κατὰ δὲ τὴν κατοχὴν τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ το 1897 προεκρίθη ὡς ἐπιτελιάρχης τοῦ στρατηγοῦ Βάσσου διαπρέψας εἰς τὰς κατὰ τῶν Τούρκων μάχας τῶν Χανίων καὶ τῆς Ἀγυῖας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΜΠΡΙΤΗΣ

Ὁ στρατηγὸς Θεόδωρος Λιμπρίτης καθ' ὅλας τὰς ἐπιστρατευσεις καὶ τὰς Κρητικὰς ἐπαναστάσεις παρέσεχε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος καὶ ἄξιος κατέστη νὰ περιληφθῆ εἰς τὸ μαισωλεῖον τῶν ἐθνικῶν ἡρώων. Οἱ Κρητῆς ἐκτιμῶντες τὰς ὑπηρεσίας ἐξέλεξαν αὐτὸν Βουλευτὴν κατὰ τὸ ἔτος 1912 ἀκολουθῶν δὲ καὶ μέλος τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἐθνικῶν ἀνδρῶν Ἀντωνίου Μιχελιδάκη, Μανούσου Κουνδούρου καὶ Χατζημιχάλη. Κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν δὲ πόλεμον κατηγορήθη ὡς Ἀρχηγὸς συνομοσίας μετὰ 36 ἄλλων ἑλλήνων ἀξιωματικῶν ἐπὶ Κυβερνήσεως Βενιζέλου καὶ εἰσαχθεὶς ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ἐμελλε νὰ ὑποστῆ τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν ἀφ' ἧς τὸν διέσωσε ἡ εὐστροφὸς ἄμυνα τοῦ δικηγόρου του Νικ. Γ. Παπαδάκη ἐπιτυχόντος τὴν διαίρεσιν τῶν συμμετασχόντων ἐν τῇ διασκέψει Στρατοδικῶν ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψεν ἡ καταδίκη του εἰς ἰσόβια δεσμὰ καὶ ἀπετάλη εἰς τὰς φυλακὰς Ἰτζεδίν, αἱ γενόμεναι ὁμως Βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ τὸν Νοέμβριον 1920 τὸν ἀνέδειξαν αὐτὸς Βουλευτὴν καὶ ἀπελύθη τῶν φυλακῶν, ἀποβιώσας ἐν Ἀθήναις τὴν 29ην Αὐγούστου 1928 καὶ ἐγκαταλειπὼν ἐνάρετον καὶ πατριωτικὴν ἀφθαστον μνήμην.

Ὁ στρατηγὸς Θεόδωρος Λιμπρίτης καθ' ὅλας τὰς ἐπιστρατευσεις καὶ τὰς Κρητικὰς ἐπαναστάσεις παρέσεχε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος καὶ ἄξιος κατέστη νὰ περιληφθῆ εἰς τὸ μαισωλεῖον τῶν ἐθνικῶν ἡρώων. Οἱ Κρητῆς ἐκτιμῶντες τὰς ὑπηρεσίας ἐξέλεξαν αὐτὸν Βουλευτὴν κατὰ τὸ ἔτος 1912 ἀκολουθῶν δὲ καὶ μέλος τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἐθνικῶν ἀνδρῶν Ἀντωνίου Μιχελιδάκη, Μανούσου Κουνδούρου καὶ Χατζημιχάλη. Κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν δὲ πόλεμον κατηγορήθη ὡς Ἀρχηγὸς συνομοσίας μετὰ 36 ἄλλων ἑλλήνων ἀξιωματικῶν ἐπὶ Κυβερνήσεως Βενιζέλου καὶ εἰσαχθεὶς ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ἐμελλε νὰ ὑποστῆ τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν ἀφ' ἧς τὸν διέσωσε ἡ εὐστροφὸς ἄμυνα τοῦ δικηγόρου του Νικ. Γ. Παπαδάκη ἐπιτυχόντος τὴν διαίρεσιν τῶν συμμετασχόντων ἐν τῇ διασκέψει Στρατοδικῶν ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψεν ἡ καταδίκη του εἰς ἰσόβια δεσμὰ καὶ ἀπετάλη εἰς τὰς φυλακὰς Ἰτζεδίν, αἱ γενόμεναι ὁμως Βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ τὸν Νοέμβριον 1920 τὸν ἀνέδειξαν αὐτὸς Βουλευτὴν καὶ ἀπελύθη τῶν φυλακῶν, ἀποβιώσας ἐν Ἀθήναις τὴν 29ην Αὐγούστου 1928 καὶ ἐγκαταλειπὼν ἐνάρετον καὶ πατριωτικὴν ἀφθαστον μνήμην.

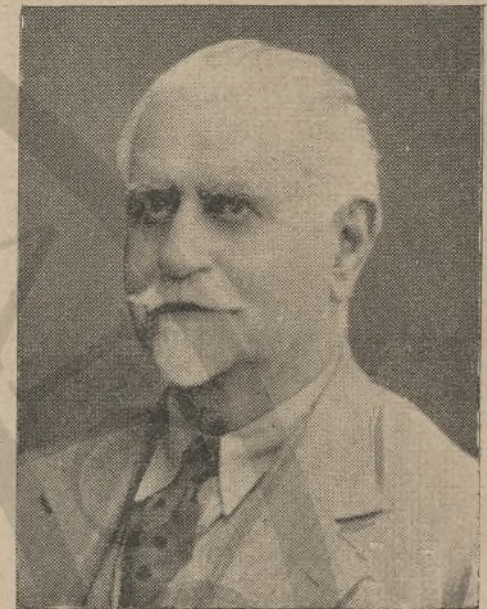
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τουρλωτῇ Σητείας κατὰ τὴν λήξιν τῆς γιγαντομαχίας τῆς Κρητικῆς ἐπανάστασεως 1866. Τυχῶν δαυριλοῦς ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, ἰδίᾳ περὶ τὰ δημοσιονομικά, εἶναι ἐκ τῶν διανοουμένων Ἑλλήνων. Νεαρὸς ἐπι ἐξελέγη Βουλευτὴς εἰς τὴν Κρητικὴν Βουλὴν. Μετὰ τὸ ἀποτυχὸν ἐνωτικὸν κίνημα τοῦ 1889 προσφυγὼν μετ' ἄλλων Βουλευτῶν καὶ ὀπλαρχηγῶν εἰς Ἀθήνας παρέμεινεν αὐτόθι συνεργαζόμενος μετὰ τῶν κορυφαίων Κρητῶν ἀρχηγῶν πρὸς λήξιν τῆς ἐν Κρήτῃ τυραννικῆς καταστάσεως καὶ προώθησε τοῦ Κρητικοῦ ζήτηματος πρὸς τὴν Ἐνωσιν. Ἐκδίδων τὴν «Ἐθνικὴν Σημαίαν» ἦτο ὑπὸ τῆς ἡγεμονίας τῶν ὑποδοῦλων καὶ τῶν ἐν διασπορᾷ Ἑλλήνων καὶ συμπράττων μετὰ τοῦ Ἐμ. Βαροδίδου εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν «Λεωνῶν Ὁρέων» ἀπετέλεσε τὸ κέντρον καὶ τὴν ἐμφύχουσαν τῶν ἀγωνιζομένων πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ἐν Κρήτῃ Τουρκοκρατικῆς τότε καταστάσεως. Ὑπεβλήθησεν οὕτω τὴν δρασίν τοῦ εὐαριθμοῦ ὑπὸ τὸν ἴωσιν Λύπην ἀνταρτικῶν σώματος, ὅπερ ἀπέβη τὸ ὄργανον τῆς ἐκδικήσεως καὶ τὸ φόβητρον τοῦ μουσικοῦ δολοφονικοῦ κομμυτάτου τῶν Τούρκων. Ἐνίσχυσε μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις συνεργαζομένων Κρητῶν ἀρχηγῶν καὶ πατριωτῶν καὶ ἰδίᾳ μετὰ τοῦ Ἐμ. Βαροδίδου τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπὸ τὸν Μανούsson Κούνδουρον δρώσης Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μεταπολιτεύσεως διὰ τῶν πρὸς ἀποστολὴν πολεμοφοδίων καὶ ἄλλων μέσων ἀδιακόπων ἐντεταμένων ἐνεργειῶν τῶν. Κατὰ δὲ τὴν ἐναρξίν τῆς νέας ἀπελευθερωτικῆς ἐπανάστασεως 1897 ἀναλαβὼν μετὰ τοῦ Ἐμ. Φουνταλίδου τὴν ἀποστολὴν πολεμοφοδίων εἰς Σητείας παρέμεινεν ἐκεῖ ἐξλεγείς Ἀρχιγραμματεὺς τῶν δυνάμει διαγγέλματος τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ τῆς κατοχῆς συνταγματάρχου Τιμ. Βάσσου καταρτισθείσης Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς Σητείας συγκροτήσας ἐν ταύτῃ καὶ τὸ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του πολεμικὸν «Σωμα Ἐπιλέκτων Σητείων». Μετὰ δὲ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, συγκροτηθείσης Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως ἐξελέγη ἐκ Σητείας πληρεξούσιος παρ' αὐτῆς διατελέσας τοιοῦτος μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ τῆς καθόδου τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος ὡς Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ, ὅτε κληθείσης συντακτικῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Συντάγματος τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἐξελέγη καὶ πάλιν πληρεξούσιος παρ' αὐτῆς. Μετὰ τὴν Ἐνωσιν, ἐξελέγη καὶ πάλιν πληρεξούσιος εἰς τὴν Ἑλ. Βουλὴν. Κηρυχθέντος τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου μετέσχεν ὡς ὀπλαρχηγὸς τοῦ ἀγῶνος ἐν Ἠλείῳ λαβὼν μέρος εἰς τὰς μάχας Πέντε Πηγαδιῶν, Πεσῶν (25-30 Ν) Βορῶν 1912 ὅτε καὶ ἐπληρώθη ὑπὸ θραύσματος ὀπίδος.) Κόπηνης, Σπαρτίτσι, Ἀετοραζῆς, Μιζανίου μέχρι καταλήψεως τῶν Ἰωαννίνων.

Γ. ΖΕΡΒΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ

Ἐγεννήθη στὰ Σφακιὰ σπουδάζας τὴν ἰατρικὴν εἰς τὰς Ἀθήνας. Φοιτητὴς κατὰ τὸ 1895 κατελθὼν εἰς Κρήτην ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τῆς Μεταπολιτεύσεως. Κατὰ τὸ 1904 ἰατρὸς ἐν Χανίοις ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ Θεορίσσου ὡς Ἀρχηγὸς τῶν Ἐπαναστατῶν τῆς Ἐπαρχίας Σφακιῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπανάστασεως ἐξελέγη ἐπανειλημμένως βουλευτὴς Σφακιῶν μέχρι τοῦ 1912 ὅποτε καταταχθεὶς ὡς ἐθελοντῆς εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους εἰς τὸν Στρατὸν ὑπηρετήσεν ἰατρὸς τοῦ 8ου Πεζικοῦ Συντάγματος μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς Εἰρήνης. Ἐγκατασταθεὶς ἔκτισε εἰς Δράμαν ὄπουν καὶ ἐπολιτεύετο παρέμεινεν μέχρι τῆς Βουλγαρικῆς εἰσβολῆς εἰς Ἀν. Μακεδονίαν. Διαφυγὼν τὴν σύλληψιν κατὰ τὴν εἰσβολὴν κατέφυγεν ὡς πρόσφυξ εἰς Θεσσαλονίκην ὅπου ἔλαβεν μέρος εἰς τὴν ἔκρηξιν τοῦ Κινήματος Θεσσαλονίκης ὁρισθεὶς ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐθν. Ἀμύνης ἤτοι τῆς πρώτης Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸ 1918 διορίσθη Γεν. Διοικητὴς Σάμου ὑπηρετήσας μέχρι τοῦ 1920, ὅποτε παραιτηθεὶς ἐξετέθη βουλευτὴς εἰς Δράμαν ὅπου καὶ ἐξελέγη μετὰ ἰσίων συντρόφων του τῶν μόνων ἐπιτυχόντων Βουλευτῶν ἐξ ὅλης τῆς Μακεδονίας. Ἀρνηθεὶς μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν γὰρ θέσιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸν ὄρκον ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἀποδοκιμασθεὶς ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος Βασιλ. Κόμματος ἠναγκάσθη γὰρ ἀπόσχη τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν ἐξηκολούθησε πολιτευόμενος ἐν Δράμῃ ὅπου καὶ ἐξελέγετο συνεχῶς βουλευτὴς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Κατὰ τὸ 1926 μέχρις 1928 ἐξελέγη πρῶτος ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὸ 1933 διορίσθη Ὑπουργὸς Γεν. Διοικητῆς Θεράκης ὅπου παρέμεινεν μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων Ἐπιτυχόντος ταύτου μετ' ὀλοκλήρου τοῦ Συνδυασμοῦ του ἐν τῷ Νομῷ Δράμας κατὰ τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΧ. ΦΟΥΜΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Χανίοις τῷ 1860. Διδάκτωρ τοῦ Δικαίου. Διετέλεσε Ἐισαγγελεὺς Πρωτοδικῶν μέχρι τοῦ 1884. Τῷ 1885 ἐξελέγη, τὸ πρῶτον Βουλευτὴς τῆς ἰδιαίτερας τοῦ Ἐπαρχ. Σελίνου, ἐπανειλημμένως, ἔκτοτε ἐκλεγόμενος Βουλευτὴς Σελίνου, καὶ κατόπιν τοῦ Νομοῦ Χανίων. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1877, πρωτοετῆς φοιτητῆς, μετέσχε τῆς Ἐπαναστάσεως Ἐκείνης. Δημοσιογράφος ἔγραφεν εἰς τὴν «Ἀμυναν» καὶ τὰ «Λευκὰ Ὅρη» Χανίων ἀπὸ δὲ τοῦ 1888 διετέλεσε συντάκτης αὐτῶν μετὰ τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου, Χαρ. Πωλογεώργη καὶ Ἰακώβου Μοάτσου, συναποτελέσας τὸν πυρῆνα τοῦ τρίτου κόμματος τῶν ἀποκληθέντων «Δευκωρεϊτῶν». Ἀπὸ τοῦ 1894 ἐξεδίδεν ὁμοῦ μετὰ τοῦ προσφάτως ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Καψάλη, μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὴν «Ἀγῆν» παυθεῖσαν τῷ 1896 ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Κρήτης Ἀλεξάνδρου Καραθεοδωρῆ Πασσᾶ. Ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν ἐξελέγη παμψηφεὶ μέλος τοῦ ἐκπρωσοῦντος ταύτην, Γενικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Κρήτης, οὕτως τὰ 5 Χριστιανικὰ Μέλη ὑπέβαλον, κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1896 τὸ μυστικὸν ὑπόμνημα περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς καταλήψεως τῆς Κρήτης ὑπὸ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ὅπερ καὶ ἐπραγματοποιήθη κατ' Ἰανουάριον τοῦ 1897. Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Στρατοπέδου Ἀκρωτηρίου τοῦ βομβαρδισθέντος ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Στόλου. Μέλος τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως τοῦ 1897—1898 καὶ τῶν Συντακτικῶν Συνελεύσεων τοῦ 1899 καὶ 1907. Μέλος τῶν ἐπιτροπῶν τῆς συντάξεως τῶν Κρητικῶν Συνταγμάτων τοῦ 1898 καὶ 1907. Σύμβουλος ἐπὶ τῶν οικονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐξωτερικῶν κατὰ τὰ ἔτη 1899-1901 καὶ 1909-1910, εἰς τῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ἐπανάστασεως Θεορίσσου. Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Χανίων ἐν τῇ Ἑλλ. Βουλῇ καὶ Γερουσιαστὴς κατὰ τὰ ἔτη 1929-1932. Δικηγόρος. Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν ἠσχολήθη πρὸ πάντων διὰ τὴν Γεωργίαν Κρήτης, ἥτις μέρος τῆς γεωργικῆς τῆς ἀναπτύξεως ὀφείλει καὶ εἰς τὰς ὑπὲρ ταύτης συντόνους προσπάθειάς αὐτοῦ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΥΛ. ΠΙΣΤΟΛΑΚΗΣ

ΣΤΕΛΙΟΣ Ν. ΠΙΣΤΟΛΑΚΗΣ.—Ἐγεννήθη εἰς Χανιά τῷ 1898 ὅπου ἔτελείωσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του. Ἐσπούδασε Νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου πολιτικὰς ἐπιστήμας διακριθεὶς διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ εὐφυΐαν του.

Ἡῶρνε τὰς γνώσεις του καὶ ἔτελειοποίησε τὴν μόρφωσίν του διὰ μακρὰς παραμονῆς εἰς Γερμανίαν, Γαλλίαν, Αὐστρίαν, Ἀγγλίαν, καὶ Ἰταλίαν ὁμιλεῖ δὲ καὶ γράφει ἀπταιστως τὰς γλώσσας τῶν ἄνω χωρῶν. Ἡ Οἰκουμένη Κυβέρνησις ἐκτιμήσασα τὰ προσόντα του διώρισε τοῦτον Νομάρχην τοῦ Νομοῦ Σερρῶν, ὅπου μετὰ τριετῆ διοίκησιν ἀφίησασαν τὰς λαμπροτέρας τῶν ἀναμνήσεων εἰς τὸν Λαὸν τοῦ Νομοῦ τούτου, διορίσθη Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1931, προσελήφθη ὡς σύμβουλος τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ κ. Ἐλ. Βενιζέλου. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀπέδωκε γονιμοτάτην καὶ ἀφθονον Νομοθετικὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων. Ὑπῆρξεν ὁ ἐμψυχωτὴς πᾶσις προοδευτικῆς Γεωργικῆς ἰδέας, συνέταξε τὰ Νομοσχέδια τῆς ἀποσυγκεντρώσεως, τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, τῆς ἰδρύσεως Γεωργικῶν Σχολῶν καὶ διαφόρων ἄλλων Γεωργικῶν ἰδρυμάτων, ὡς οἰνοποιῶν, τυροκομείων, φυτοπαθολογικῶν Σταθμῶν καὶ πλήθος ἄλλων Νομοσχεδίων. Ἐσημείωσε σταθμὸν ἢ ὑποβληθεῖσα μελέτητον «περὶ Διοικήσεως καὶ παραγωγῆς» ὑποβληθεῖσα εἰς τὸν κ. Βενιζέλον κατόπιν περιοδείας του εἰς τὰς πλείστας χώρας τῆς Εὐρώπης, ἀπεσταλμένου τῆς Κυβερνήσεως. Πολιτευθεὶς εἰς τὸν Νομὸν Χανίων ἐξελέγη πρῶτος βουλευτὴς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1932 ὡς ἐπίσης εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Μαρτίου τοῦ 1933.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗΣ

Γεννηθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1883 ἐν Βάμφ Ἀποκορώνου Κρήτης ἐσπούδασε τὴν Ἱατρικὴν ἀσκήσας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν Ἀποκορώνῳ τοῦ Νομοῦ Χανίων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰδιωτικῆς αὐτοῦ ἐπισημονικῆς σταδιοδρομίας διορίσθη ἱατρός τοῦ Κεντρικοῦ Σωφρωνιστηρίου Κρήτης καὶ ἀναπληρωτὴς τοῦ Διευθυντοῦ τούτου. Τοιαύτην δ' ἐπεδείξατο καὶ πρὸς τὸ νέοντοῦτο στάδιον ἐπίδοσιν ὥστε ἡ Κρητικὴ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ Νόμον—μὴ κυρωθέντα ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου—ὅπως—καθέξῃ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ μοναδικοῦ ἐν Κρήτῃ Σωφρωνιστηριοῦ ἰδρυματος. Κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν Πόλεμον προσῆλθεν ἀνθορμήτως πρὸς ἔξυπνητήσιν τῆς Πατρίδος του, ὑπηρετήσας, ὡς ἰδιώτης ἱατρός, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς, εἰς τὸ βον Φοριτὸν Χειρουργεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν Ἡπειρῷ. Κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν Πόλεμον ὀνομάσθη ἔφεδρος ἀνθυπίατρος, ὑπηρετήσας ὡς νοσοκόμος μέχρι τῆς διὰ διαγωνισμοῦ μονιμοποιήσεώς του, ἐπιδειξάμενος τοιαύτην πρὸς τὸ καθήκον ἀφωσίσωσιν καὶ αὐταπάρρησιν, τόσον ἐν εἰρήνῃ ὅσον καὶ ἐν Πόλεμῳ, ὥστε νὰ τύχῃ κατ' ἐπανάληψιν παιηγυρικῶν ἐπαίνων καὶ ἠθικῶν ἀμοιβῶν παρὰ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν. Ἐκ τῶν πρωτογενῶν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τοῦ Ἀειμνήστου Στρατηγοῦ Παμίκου Ζυμβρακάκη, μετέσχε τῆς ὅλης ἐκστρατείας ἐν μετώπῳ μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἐπιχειρήσεων. Μετὰ τὴν εἰρήνην τοποθετηθεὶς εἰς ἐμπιστευτικὴν παρὰ τῆ Διευθύνσει Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν θέσιν προώθησε τὴν ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν Στρατοῦ διὰ τῆς ὀργανωτικῆς αὐτοῦ δράσεως. Παρατηθεὶς πρὸ διετίας τῶν τάξεων τοῦ Στρατεύματος ἀπεδύθη εἰς τὸν Πολιτικὸν ἀγῶνα, ἀναδειχθεὶς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 3ης Μαρτίου παρελθόντος ἔτους Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Χανίων.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΙΚΟΛ. ΠΙΣΤΟΛΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἀκρωτήριον Κρήτης τῷ 1863. Ἐπεράτωσε τὰς νομικὰς σπουδὰς του εἰς Ἀθήνας καὶ ἀμέσως ἐπανελθὼν εἰς Χανιά ἤρξατο πολιτευόμενος. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἐνθουσιαστέρων καὶ γενναιοτέρων ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Μεγαλονήσου. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1897 ἐπολέμησεν εἰς τὸ Ἱστορικὸ Ἀκρωτήρι μετὰ τῶν κ. Ἐλ. Βενιζέλου καὶ Σφακιανάκη ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ γέροντος πατρός του, διακριθεὶς εἰς τὰς ἐν «Μόρτε Βάρδια» μαχάς. Ἐπὶ αὐτονομίας τῆς Κρήτης διετέλεσεν εἰσαγγελεὺς καὶ Ἐφέτης, κατόπιν δὲ Διοικητὴς τοῦ «Κοινοφελούς Ταμείου Κρήτης» καὶ μετέπειτα τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἐπιδειξας σπανίαν ἀκεραιότητα χαρακτηρὸς καὶ ἀπαράμιλλα Διοικητικὰ προσόντα. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Θεοτίσου τῷ 1905 ἦτο ἐκ τῶν πρωτογενῶν, πιστὸς δὲ καὶ ἀφοσιωμένος συναγωνιστὴς καὶ συνεργάτης τοῦ ἀρχιγοῦ κ. Ἐλευθ. Βενιζέλου.

ΝΙΚΟΛ. Γ. ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Έγεννήθη τὸ 1882 ἐν Μέλαιπες Ἀγ. Βασιλείου, ἐξελέγη Βουλευτὴς ἐν τῇ Κρητικῇ Βουλῇ τὸ ἔτος 1911. Εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1912 ὡς ἀρχηγὸς ἐθελοντικοῦ σώματος ἐπολέμησε ἐν Ἡπείρῳ. Κατὰ τὸ 1915 ἐξελέγη Βουλευτὴς καὶ εἰσηγήθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1932 ἐξελέγη διὰ δευτέραν φορὰν Βουλευτὴς Ρεθύμνης.

EMMAN. M. ΠΑΤΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΡΙΣΤ. Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ.— Γεννηθεὶς Μάϊον 1887 εἰς Χανιά Κρήτης. Διδάκτωρ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τὸ 1909 Γενικός Γραμματεὺς Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν κατὰ τὸ 1910 ἐπὶ τῆς πρώτης Κυβερνήσεως Βενιζέλου ἐν τῇ Ἀυτονομῇ Κρητικῇ Πολιτείᾳ. Συμμετέσχε τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καταταχθεὶς ὡς ἐθελοντῆς εἰς τὸ 1ον Πεζικὸν Σύνταγμα.

Ὁργανωτὴς τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1916 ἐκραγέντος ἐν Κρήτῃ ἐπαναστατικοῦ κινήματος κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀκολουθουμένης πολιτικῆς τῆς οὐδετερότητος. Πολιτικὸς Διευθυντὴς τῆς ἐν Χανίοις ἐκδιδομένης πολιτικῆς ἐφημερίδος Κηρὺς ἀπὸ τὰ ἔτη 1915 μέχρι τοῦ 1919.

Ἐσπούδασε πολιτικὰς ἐπιστήμας ἐν Παρισίοις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1919 μέχρι 1921.

Ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης ἀνέλαβε πάλιν τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐν Χανίοις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος Κηρὺς ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ὁποίας διεξήγαγε ἐν τῷ ἄνωγον ἀνέναντι τῆς ἀκολουθουμένης πολιτικῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Διὰ τῆς ἀρθρογραφίας αὐτῆς διὰ τῆς ὁποίας ἐτονίσθη ὡς ἐθνικὴ ἀνάγκη ἡ ἐκδίωξις τῆς Δυναστείας καὶ ἡ ἐγκαθίδρουσις τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος, κατεδιώχθη ἀπαγγελθείσης ἐναντίον αὐτοῦ πεντάκις τῆς κατηγορίας τῆς ἐσχάτης προδοσίας. Συλληφθεὶς ἐφυλακί-

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

τόπιν διαφωνίας μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Παπαναστασίου ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἐπισημότης. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ὀκτωβρίου 1926 ἐπὶ κεφαλῆς πάλιν ἰδίου συνδυασμοῦ ἐπέτυχε μεθ' ἑνὸς μέλους τοῦ Συνδυασμοῦ τὸν διεξαγαγῶν σφοδρὸς ἀντιπολεμικὸς ἀγῶνας εἰς τὴν Βουλὴν ἐναντίον τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὰς πρώτας Γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς τὸν Ἀπρίλιον 1929 ἐξελέγη Γερουσιαστὴς Χανίων. Ἡ ἀνέξαρτησίς τοῦ χαρακτῆρος του καὶ ἡ φανατικὴ προσήλωσις πρὸς τὰς ἰδέας του ὀδήγησαν αὐτὸν εἰς σύγκρουσιν—ἐν τῇ τετάρτῃ συντακτικῇ συνελεύσει εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας—πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἀδελφὸν τῆς μητρὸς του Ἐλ. Βενιζέλου. Ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν εὐρείαν μόρφωσιν τὴν βαθεῖαν κρίσιν καὶ τὴν πιστικότητα ἔχει ἐξασφαλίσαι ἰδιαιτέραν θέσιν ἐν τῷ πολιτικῷ κόσμῳ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπόδειξις ὅτι μολοντὶ ἐπρωτάθην παρὰ τῆς μειοψηφούσης—εἰς τὰ δύο Κοινοβουλευτικὰ Σώματα—Κυβερνητικῆς παρατάξεως, ἐξελέγη Ἀριστίνδην Γερουσιαστὴς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 25 Ἀυγούστου 1933 λαβὼν παρὰ τὸν ὑπάρχοντα φανατισμὸν πολλὰς ἐκτιμητικὰς ψήφους παρὰ τῆς ἀντιπάλου παρατάξεως. Τυχάνει ἐπιλεκτὸν μέλος τοῦ Ἐθνικοῦ Ριζοσπαστικοῦ Κόμματος τοῦ ὁποίου καὶ ἐξέπροσώπει τὰς γνώμας ἐν τῇ Βουλῇ τῷ 1926 ὅτε ὁ Ἀρχηγὸς αὐτοῦ Γεωργ. Κονδύλης μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς δικτατορίας Παγγάλου καὶ τρίμηνον διακυβέρνησιν τῆς χώρας ἀπέσχεν τῆς πολιτικῆς.

σθῆ εἰς τὰς φυλακὰς Φιρκᾶ-Χανίων τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1922 μέχρι 22 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους, ὅτε ἐπικρατήσαντος τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος Πλαστήρα-Γουατὰ ἀπελύθη τῶν φυλακῶν.

Ἐξελθὼν τῶν φυλακῶν ἐξηκολούθησε τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας δημοσιεύσας κατηγορητήριον κατὰ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 διὰ τὴν ἀνοχὴν τῶν ὁποίων ἀπεδείκνυε ἀπέναντι τῆς ἐνόχου Δυναστείας. Διὰ τὰ ἄρθρα τοῦ αὐτὰ κατεδιώχθη ἐκ νέου διαταχθείσης τῆς παύσεως τῆς ἐφημερίδος Κηρὺς.

Κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1923 ἐτέθηκε ἐν Χανίοις τὴν ἐφημερίδα «Ἠγὼ τῆς Κρήτης» ἐπίσημον ὄργανον τῶν ἰδεῶν του.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 16 Δεκεμβρίου 1923 ἀναμνηθεὶς διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπι κεφαλῆς ἰδίου συνδυασμοῦ μετ' ἄλλοις τὴν ἐγκαθίδρουσιν τοῦ δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος ἐπέτυχε μετὰ τεσσάρων μελῶν τοῦ Συνδυασμοῦ του.

Ἐν τῇ Ἀ' Συντακτικῇ συνελεύσει ἠγωνίσθη εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ὑπὲρ τῆς ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας καὶ ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

Συμμετέσχε ὡς Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὴν πρώτην Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεχώρησε μετὰ τετράμηνον κα-

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗΣ

Μετέσχε τῶν Κρητικῶν ἐπαναστάσεων 1896-1897. Ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς κατὰ τῷ 1897 ἐπὶ Βάσου ἐν τῷ Στρατοπέδῳ Ἀλικιανοῦ. Πληρεξούσιος τῆς Ἀπὸ Συντακτικῆς Συνελεύσεως τοῦ 1898-99. Βουλευτὴς ἔκτοτε ἐπὶ Κρητικῆς πολιτείας, προεδρεύσας τῆς Βουλῆς κατὰ τῷ 1901-03 ὡς πρῶτος ἀντιπρόεδρος, κατ' ἐπανάληψιν ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἀπὸ τοῦ 1906-1912 ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ, ἀπὸ τοῦ 1915 καὶ ἐφεξῆς ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν Βουλευτὴς προεδρεύσας τῆς Βουλῆς ὡς πρῶτος ἀντιπρόεδρος τῷ 1916-17.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΗΦΑΚΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΗΦΑΚΑΣ.—

Γόνος μεγάλης ἱστορικῆς οἰκογενείας, διαπρεπῆς συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς Κρήτης. Ἐκδότης τοῦ μοναδικοῦ περιοδικοῦ «Κρητικαὶ Μελέται». Διετέλεσε Βουλευτὴς, ἤδη δὲ εἶναι Νομάρχης Ρεθύμνης Κρήτης καὶ ἀπολαμβάνει τῆς γενικῆς τῶν κατοίκων ἐκτιμῆσεως, χάρις εἰς τὰς ἀρετὰς του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΠΑΠΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΡΗΤΩΝ

Ἐγεννήθη ἐν Σκλαβοπούλα Σελίνου τῷ 1883. Τὰς γυμνασιακὰς καὶ πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς ἔκαμεν εἰς Ἀθήνας. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1906, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῆς Νομικῆς, μετέβη εἰς Βιέννην καὶ ἐφοίτησεν ἐπὶ τριετίαν εἰς τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ περῆμεν ἐπὶ ἑννέα ἔτη, συνειργάσθη δὲ εἰς τὰς ἐφημερίδας «Πεσταῖον Λόγος», «Νέον Ἐλεύθερον Τύπον», «Γενικὴν Ἐφημερίδα» τῆς Βιέννης καὶ ἄλλα δημοσιογραφικὰ ὄργανα ἐνθὰ ἐδημοσιεύθησαν ἄρθρα του περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ τῶν ἐθνικῶν μας ἐν γένει πραγμάτων. Εἰς Ἀθήνας ἐξέδωκε κατὰ Μάιον τοῦ 1917 τὸν «Νέον Αἰῶνα», ἑβδομαδιαίαν πολιτικὴν Ἐπιθεώρησιν, καὶ κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1924 ἡμερησίαν ἐφημερίδα.

Συνέγραψε διαφόρους πολιτικὰς καὶ Ἱστορικὰς πραγματείας. Διετέλεσε Διευθυντὴς τῆς προληπτικῆς λογοκρισίας τοῦ τύπου (1917—1918), Διοικητικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἐν Θράκῃ (1920), Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας (1923—1924). Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Σεβρίου 1932 ὑπῆρξεν ὑποψήφιος τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδυασμοῦ τῶν Φιλελευθέρων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Κοιμητὰδες τῶν Σφακίων. Γόνος οἰκογενείας μὲ πλήρη Ἐθνικὴν δράσιν. Διότι καὶ οἱ Μπιδάκηδες καὶ οἱ Βουρδουμπάκηδες (ἕκ μητρὸς του συγγενεῖς), ἔπαιξαν, πολὺ σπουδαῖον ὄλον εἰς τὴν πολυκύμαντον ἱστορίαν τῆς Κρήτης. Ἐσπούδασε Νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἀναγνωρισθεὶς δὲ διδάκτωρ τοῦ δικαίου, ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου εἰς Θεσσαλονίκην, ὡς ἐθελοντὴς ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους 1912-13 ὡς καὶ εἰς τὸν μέγα Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, ὑπηρετήσας ἐν ἀρχῇ ὡς ἀξιωματικὸς πεζικοῦ καὶ ἔπειτα ὡς Σύμβουλος Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, ὡς τοιοῦτος ὑπῆρξε σύμβουλος τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀρκαδίας ἀπὸ τοῦ 8)βρίου 1917—Αὐγούστου 1918, μετέπειτα δὲ ἠκολούθησε τὴν Μεραρχίαν Καλαμῶν ὡς Βασιλικὸς ἐπίτροπος τοῦ Στρατοδικείου τῆς Ἐκστρατείας αὐτῆς.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Μαρτίου 1933 ἐξελέγη ἐπίσης Βουλευτὴς Θεσσαλονίκης, ἀκρωθείσης δὲ τῆς ἐκλογῆς ἐκείνης, ἐπανεξελέγη πανηγυρικῶς καὶ κατὰ τὰς περιφήμους ἐκλογὰς Θεσσαλονίκης τῆς 2ας Ἰουλίου 1933.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΩΛΟΓΕΩΡΓΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ τῷ 1898. Γόνος τῆς μεγάλης ἱστορικῆς Σφακιανῆς οἰκογενείας, υἱὸς τοῦ γνωστοῦ πολιτευτοῦ καὶ τέως ὑπουργοῦ Χαράλαμπος Πωλογεώργη, δισέγγονος τοῦ στρατάρχου Κρήτης Γεωργίου Πωλογεώργη καὶ ἐπίσης τοιοῦτος ἐκ τῆς μητρὸς του πατρὸς του, τοῦ στρατάρχου Ρούσσου Βουρδούμπα. Ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐν Χανίοις καὶ τὸ 1914 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Νομικῆς. Τὸ 1912 κατετάχθη ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸν Λόγον τῶν Κρητῶν φοιτητῶν μετασχὼν τῶν πολέμων τοῦ 1912—13. Τὸ 1919 ἀνεμίχθη εἰς τὴν οικονομικὴν ζωὴν τῆς Χώρας καὶ ἔκτοτε ἐσημείωσε ραγδαίαν ἐξέλιξιν. Τὸ 1920 ἐγενετο Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἑλληνικῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας (Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ Περιχώρων), Πρόεδρος τῶν Σιδηροδρόμων Ἀττικῆς, Πρόεδρος τῶν Ἑλληνικῶν Ἀνθρακωρυχείων καὶ Σύμβουλος τῶν συναφῶν τοῦτοις ἐπιχειρήσεων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Κατὰ τὰ ἔτη τῆς διοικήσεώς του εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτάς, ἐκτὸς τῆς ἐξυγιάνσεως, τὴν ὁποίαν ἐπέτυχεν, ἐφήρμοσε καὶ νέας βάσεις συνεργασίας κεφαλαίου καὶ ἐργατῶν, αἰτινες καὶ σήμερον ἀκόμη διατηροῦν ζωηρὰν ἀνάμνησιν τῆς φιλεργατικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Πωλογεώργη. Τὸ 1925 ἠγωνίσθη μόνος αὐτὸς κατὰ τῆς ἐισβολῆς τῶν ξένων Ἐταιρειῶν, ἰδίως τῆς «Πάουερ», ὑποβαλὼν καὶ ἰδίως προτάσεις Οἰκονομικοῦ Ὁμίλου διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας. Ἀλλὰ καίτοι αὐτὰ ἐνεκρίθησαν ὁμοφώνως ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἀπερρίφθησαν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς τῆς συγκροτηθείσης ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς τότε δικτατορίας. Τότε ὑπεστήριξεν ὁ κ. Πωλογεώργης τὴν οικονομικὴν ἀρχὴν τῆς ἀντοχῆς τοῦ καταναλωτοῦ, τοῦτέστιν ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν δὲν εἶναι προετοιμασμένοι οικονομικῶς, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν ἔργα πολυτελείας, ὡς καὶ τὴν χρησιμοποίησιν βαθμηδὸν τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου τῆς Χώρας, τοῦτέστι τοῦ λυγνίτου καὶ τῶν ὑδραυλικῶν πτόσεων. Ἀν εἰσκηνοῦτο τότε ὁ Πωλογεώργης, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ὑφίστατο ἡ σημερινὴ ἀναστάσις καὶ ἡ ἀφόρητος καταπίεσις ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν δαπανηθέντων μεγάλων κεφαλαίων. Ὁ κ. Γ. Πωλογεώργης εἶναι γνωστὸς καὶ χαιρεῖ ἐκτιμῆσεως εἰς τοὺς τραπέζιτικούς καὶ οικονομικοὺς κύκλους τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἑξωτερικοῦ. Σήμερον εἶναι Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας τῆς Ἐταιρίας Ἡλεκτρικῶν Λαμπτήρων, Σύμβουλος τῶν Ἡλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων, Σύμβουλος εἰς ἄλλας βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Βιομηχανῶν Ἡλεκτρισμοῦ.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ

ΕΥΣΤΡ. ΦΩΤΑΚΗΣ.— Τέως Εισαγγελεύς Ἀθηνῶν, ἤδη δὲ Γερονσιαστὴς καὶ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερονσίας διακρίνεται ὄχι μόνον ὡς δικανικὸς ἀλλὰ καὶ ὡς Κοινοβουλευτικὸς οἰκτῶρ.— Ὡς Βουλευτὴς κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1926-1928 διατέλεσε μέλος τῆς τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, ἤδη δ' ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Γερονσίας εἶναι ὁ Γεν. Εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Κατὰ τὸ 1916-1917 ἐξέδιδε τὸν «ΑΓΩΝΑ» ὄργανον πολιτικὸν εἰς Ρέθυμον ἐσημείωσε δὲ σταθμὸν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν τῆς Κρήτης.

Ὡς συγγραφεὺς μετέφρασε τὰ ἔργα τοῦ γνωστοῦ Γάλλου συγγραφέως Γ. Γκιγιερμέ «Πὼς γινόμεθα ἐγκληματῖαι» καὶ τὸ «Ἐγκληματικὸν περιβάλλον» συνέγραψε δὲ ἔργον μεγάλης ἐπιστημονικῆς σημασίας μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του ἐν Ἑλλάδι «Αἱ ἐγκληματοῦσαι Γυναῖκες» κατὰ δὲ τὴν λαβοῦσαν χώραν ἐν Πράγᾳ τὸν Μάϊον 1931 διεθνή Συνδιάσκεψιν ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα ὡς εἰδικὸς περὶ τὰ οἰκονομολογικά, ἀνέλυσε δὲ τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, προκαλέσας τὴν ἰδιαίτερον προσοχὴν τῶν μελῶν τῆς Διασκέψεως. Διὰ τῆς ἐνεργητικότητος καὶ ἀφόγου πολιτικῆς του κατέλαβεν ἐπιφανῆ θέσιν μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ καὶ νομικοῦ κόσμου τῆς Χώρας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΑΣΚΟΥΤΣΗΣ.— Ἐγεννήθη εἰς Ριθύμον, Υἱὸς τοῦ Χαριλάου Ἀσκούτση ἑνὸς τῶν πρωτεργατῶν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 καὶ βουλευτοῦ ἔκτοτε τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης. Ὁ κ. Νικόλαος Ἀσκούτσης δικηγορήσας ἐν Ρεθύμνῃ διετέλεσε Νομάρχης ἀπὸ τοῦ 1917-1920. Πολιτεύεται ἀπὸ τῷ 1923 ἐκλεγόμενος συνεχῶς μέχρι σήμερον Βουλευτὴς Ρεθύμνης.

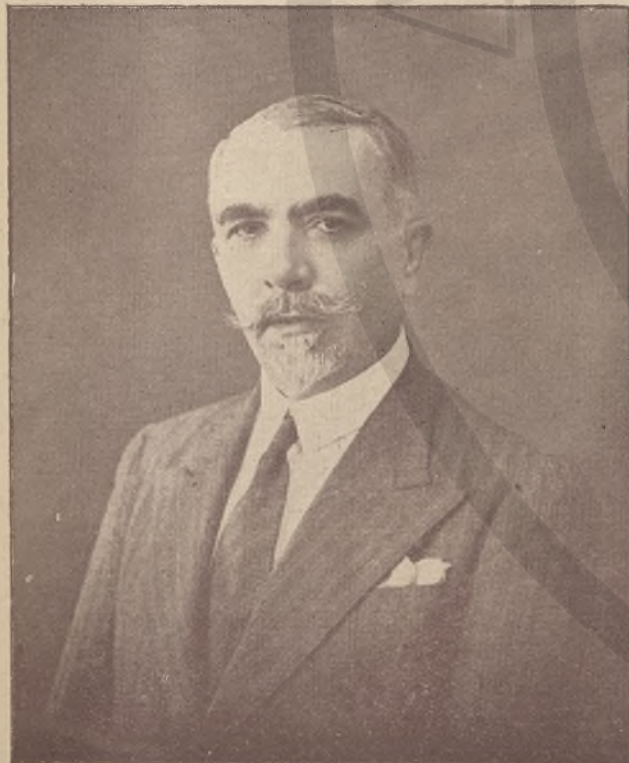
Διετέλεσεν ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον καὶ τοῦ ὁποίου ἡ δράσις ὑπὲρ τῶν ζητημάτων τῆς Κρήτης ὑπῆρξε κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν τὰ μέγιστα εὐεργετικὴ διὰ τὴν Νῆσον μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΑΣΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΓΟΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ.— Ἐγεννήθη εἰς Βεδέρους Ρεθύμνης κατὰ τὸ ἔτος 1894. Ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον κατὰ δὲ τῷ 1904 ἤρξατο ἡ ἐνεργῶς ἀναμίξις του εἰς τὴν Κίνησιν διὰ τὴν ἑνωσιν τῆς πατρίδος του Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν βραδύτερον ἐκδηλωθεῖσαν ἐπανάστασιν τοῦ Θεοῦρου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1912 ἀπεστάλη ὡς πληρεξούσιος τοῦ Νομοῦ του εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1923 ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς. Ἐπίσης κατὰ τὸ ἔτος 1928 καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1933 ἦλθε πρῶτος εἰς τὰς ἐκλογάς, χάρις εἰς τὴν δημοτικότητα καὶ τὴν δράσιν του, αἵτινες θὰ μείνουν μνημειώδεις ἐν τῷ Νομῷ Ρεθύμνης.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΓΟΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ.— Ἐγεννήθη ἐν Ρεθύμνῳ τῷ 1896, ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Παισιόσις τὴν ἰατρικὴν. Ἐφεδρὸς ὕγειονομικὸς ἀξιωματικὸς μετασχὼν τῆς ἐκστρατείας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Ἐβρου. Πολιτεύεται ἐν τῷ Νομῷ Ρεθύμνης ἐκλεγείς ὡς βουλευτὴς τὸ πρῶτον κατὰ τὰς ἐκλογάς τῆς 3ης Μαρτίου 1933.

Ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Καταγόμενος ἐκ Βρυούλων τῆς Μ. Ἀσίας ἐτερομάτισε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του εἰς τὴν Ἐυαγγελικὴν Σχολὴν Σμύρνης τῷ 1917 ἀριστεύσας. Ἐφοίτησεν ἐπὶ τριετίαν εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ μετετάχθη εἰς τὴν Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν. Ἀναχορήσας εἰς Εὐρώπην ἔλαβε τῷ 1922 δίπλωμα μηχανικοῦ—γεωπόνου τῆς Ἐθνικῆς Γεωπονικῆς Σχολῆς Μομπελιέ.

Διωρίσθη τῷ 1923 Ἐπόπτης Ἐποικισμοῦ Ἡρακλείου καὶ διατελέσας ἐπὶ τετραετίαν Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ε.Α.Π. Ἡρακλείου ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς ἀγροτικῆς

ἀποκαταστάσεως τῶν εἰς τὸν Νομὸν Ἡρακλείου καταφυγόντων Προσφύγων.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του παραιτηθεὶς τῆς Ὑπηρεσίας συμμετέσχεν ὡς διόρισθαι μὲλος τῆς Βιομηχανικῆς Σταφιδεξαγωγικῆς Ἐπιχειρήσεως Ἀδελφῶν Σ. Κωνσταντινίδη.

Ἐξελέγη δημοτικὸς σύμβουλος Ἡρακλείου καὶ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἡρακλείου.

Παραιτηθεὶς καὶ ἐκθέσας ὑποψηριότητα Βουλευτοῦ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Μαρτίου 1933 ἐξελέγη μὲ μεγάλην πλειοψηφίαν Βουλευτὴς τῆς Φιλελευθέρου παρατάξεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΜΑΡΡΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης, πρυθιάσας Νομικά. Γόνος οἰκογενείας τῶν Μαρήδων. Ὁ Πατὴρ του καὶ οἱ θεῖοι του διετέλεσαν ὀπλοαρχοὶ κατὰ τὰς Κρητικὰς Ἐπαναστάσεις. Ὁ ἴδιος ἐπὶ κεφαλῆς ἔθελοντικῶν Σώματος κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς πολέμους τοῦ 1912 συμμετέσχεν εἰς τὸν Ἡπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Νεαρῶτατος εἰσῆλθεν ἐν τὴν Κρητικὴν Βουλὴν καὶ ἔκτοτε ἐκλέγεται ἀνελλιπῶς.

Τὸ πρῶτον ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ 1924, καὶ ἀργότερον εἰς τὴν Κυβέρνησιν Μιχαλακοπούλου ἐγένετο καὶ πάλιν ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ προσωρινῶς τῆς Συγκοινωνίας. Τὸ 1928 ἔλαβεν μέρος εἰς τὴν Κυβερνησιν Συνασπισμοῦ καὶ ἀργότερον ὑπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παραμείνας ἐπὶ ὁλόκληρον τὴν τετραετίαν καὶ παρουσίασε τὸ μοναδικὸν εἰς τὰ χρονικά τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους νὰ κλείσουν καὶ οἱ πέντε προσπολογισμοὶ του μὲ μεγάλα περισσέυματα. Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς τετραετίας ἀπετέλεσεν τὸ Κορύφωμα τῆς οἰκονομολογίας ἐπεσφύρας δικαίως τὰ εὐμενῆ σκόλια πάντων. Εἰς τὴν τελευταίαν Κυβέρνησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ διετέλεσεν ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὸ 1927 Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τῆς Δημοκρατίας διετέλεσεν μὲλος τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΥΛ. ΓΕΡΔΙΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἡράκλειον Κρήτης τῷ 1876 ἐτελείωσε τὰς Γυμνασιακὰς του σπουδὰς εἰς Ἡράκλειον, ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἑπαναστάσεις 1896 καὶ 1898. Ἐμπορεῖται εὐδοκίμως εἰς Ἡράκλειον.

Πολιτεύεται ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ ἐκλέγεται συνεχῶς μέχρι σήμερον βουλευτὴς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗΣ

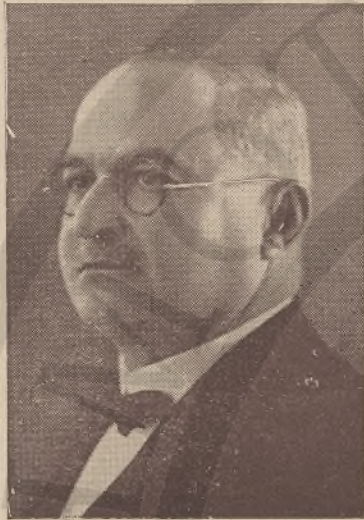
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΚΛΕΓΕΙΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ
ΕΚΛΟΓΑΣ ΤΗΣ 25 ΣΕ-
ΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1932 ΚΑΙ 5
ΜΑΡΤΙΟΥ 1933.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΕΤΡ. ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Καστέλλι Πεδιάδος κατὰ τῷ 1887, ἐπεράτωσε τὰς πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς εἰς Ἀθήνας λαβὼν δίπλωμα δικηγόρου. Τῷ 1910 ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς κατὰ τῷ 1920 προσληφθεὶς εἰς τὸν Συνδ. Φιλελευθέρων, κατόπιν ἐπιμόνου ὑποδείξεως τῶν τοπικῶν παραγόντων τῆς ἐπαρχίας Πεδιάδος. Ἐξελέγη μετὰ ταῦτα καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1926 μὲ τὸ αναλογικὸν σύστημα καὶ ἔκτοτε κατὰ τὰς βουλευτικὰς περιόδους 1928, 1932 καὶ 1933. Ὅπαδός τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον.

Ἐγεννήθη εἰς Βορρίζα Καινουρίου χωρίον ὄρεινόν ὄπου κατὰ παράδοσιν εἶχον καταφύγει οἱ πρόγονοί του ἐκ τῆς περιφερείας Γόρτυνος προλαβόντες καὶ δωρήσαντες ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἰς τὴν Μοῆν Βροντησίου διὰ νὰ ἐκπαιδεύωνται οἱ Χριστιανόπαιδες ἐκ τῶν εἰσοδημάτων των, τὰ εἰς Γορτύνην ἀκίνητα κτήματά των, ἔνθα σήμερον ἡ Γεωργική Σχολὴ Μεσσαρῆς. Καταγόμενος ἐξ οἰκογενειακῶν ἀγωνιστῶν ἐκ πατρὸς καὶ ἐκ μητρὸς, Γυμνασιόπαις ἀκόμη ἠκολούθησε τὰς Κρητικὰς Ἐπαναστάσεις τοῦ 1896 καὶ 1897 ἀκολουθῶν τὸν ἐκ μητρὸς Πάππον του, ὀνομαστὸν ἀγωνιστὴν, Παπᾶ Μιχαὴλ Πετράκη ἀπὸ τὸ Μαγαρικάρι, κατὰ δὲ τοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους τοῦ 1912 καὶ 1913 μετ' ἄλλων ἐπιστημόνων κατετάχθη εἰς τὸν Τακτικὸν Ἑλλήν. Στρατὸν καὶ παρηκολούθησε τὰς ἐκστρατείας εἰς Μιτυλήνην, Χίον, Ἡπειρον καὶ εἶτα εἰς Μακεδονίαν.

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΜΑΝΑΣΣΑΚΗΣ

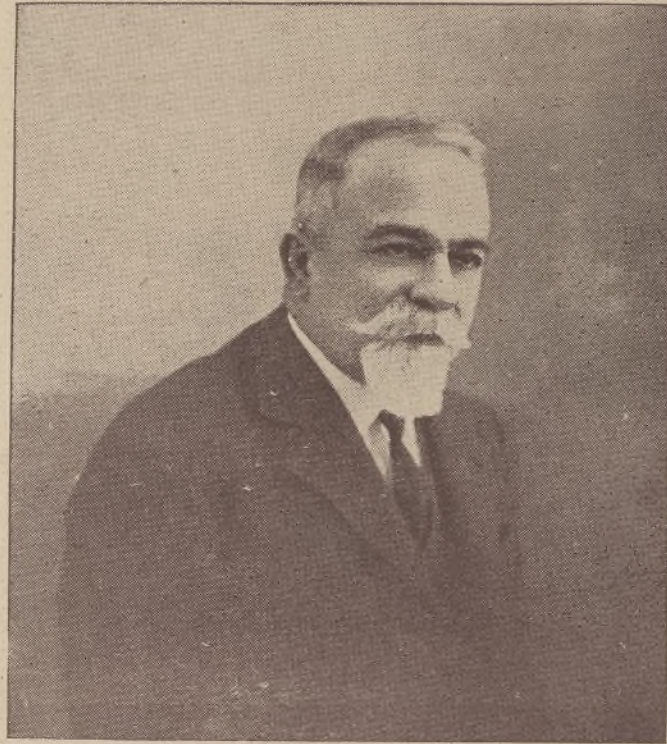
Ἡπειρον καὶ εἶτα εἰς Μακεδονίαν. Ὡς Πολιτευόμενος ὑπεστήριξε καὶ ὑποστηρίζει μετ' ἔξαιρετικῆς ἐνδιαφέροντος τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας ἐπὶ τῇ βάσει συστήματος δημοσιονομικοῦ δι' ἐκτελέσεως Ἔργων συγκοινωνίας, δι' ἰδρύσεως Πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολῶν, διὰ βελτιώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας καὶ διὰ καταλλήλου ἀγροτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ Λαοῦ.

ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΙΣ ΒΟΡΡΟΥΣ ΜΕΣΣΑΡΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, ΕΣΠΟΥΔΑΣΕ ΝΟΜΙΚΑ. ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΕΙΣ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕΣΤΡΑΤΕΥΘΗ ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΘΜΟΝ ΛΟΧΑΓΟΥ. ΕΞΕΛΕΓΗ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ 1926 ΚΑΙ ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ ΤΟΥ 1928.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1870 ἐν Πλατάνῳ Καινουρίου Κρήτης. Ἐπεράτωσε τὰς Γυμνασιακὰς του σπουδὰς εἰς Ἡράκλειον. Ἐσπούδασε Νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Δικαίου τῷ 1895. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιστημονικῶν του σπουδῶν 1889-1895 αἱ πολιτικαὶ σχέσεις τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἐτύγχανον ἐντελῶς ἀνόμαλοι, καίτοι δε σπουδαστὴς, ὄρφανὸς πατρός καὶ προστάτης οἰκογενείας, δὲν ἔμεινεν ἀδιάφορος καὶ ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς διαφόρους ἐπαναστάσεις. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1897 ἦτο ἀρχιγραμματεὺς τοῦ ὑπὸ τὸν νῦν στρατηγὸν κ. Κόραζαν Ἀρχηγίου τῶν 12 Ἀνατολικῶν Ἐπαρχιῶν, ἐπίσης καὶ ὡς πολεμιστὴς ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς σοβαρὰς μάχας ὡς τῶν Ἀρχανῶν τὴν 14 Φεβρουαρίου 1897 ὅτε ἔπεσεν ὁ ἀρχηγὸς Καινουρίου Δημήτριος Τσιροτσιῆς, τὴν 17ην Ἰουλίου 1897 ἐν Κανλῇ Καστελλίῳ ὄπου οἱ Τοῦρκοι ἐπαθον πανωλεθρίαν τραπέντες εἰς φυγήν. Τὴν 22 Φεβρουαρίου εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἱεραπέτρας ἐπίθεσιν καὶ τὴν 27 ἰδίου μηνὸς εἰς τὴν ἐπίθεσιν Σπίνα Λόγγας ὄπου ἔπε-

ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΣΑΚΛΑΜΠΑΝΗΣ

νήθη ὁ στόλος τῶν Μεγάλων δυνάμεων καὶ τοῖς διέλυσε. Διαρροῦσης τῆς Ἐπαναστάσεως ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ τὴν Μεσσαρῆν πρῶτος πληρεξούσιος τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως καὶ εἶτα Βουλευτὴς διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ψηφίσιον τοῦ Καταστατικοῦ γάρτου (Συντάγματος) τῆς Κρήτης, ἔπειτα δὲ κατὰ τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς Κρήτης ἀπὸ τοῦ 1901 καὶ ἐφ' ἑξῆς ἐκλεγόμενος πάντοτε πρῶτος. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Θερίσου ἦτο ὁ πρῶτος ἀρχηγὸς ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου λαβὼν μέρος μετὰ μεγίστης ὁμάδος Στρατιωτῶν. Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων τῷ 1915 τὸν ἐξέλεξεν ἀντιπρόεδρον. Κατὰ τῷ 1916 ἠγήθη τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, ἐξελέγετο δὲ συνεχῶς Βουλευτὴς μέχρι τοῦ 1923 ὅτε ἀπέσχε ἐπανελθῶν τῷ 1933 ὁπότε καὶ ἐπανεξελέγη. Εἶναι ὁ ἀρχαιότερος τῶν νῦν πολιτευτῶν τῆς Κρήτης πλὴν τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἦδη εἶναι βουλευτὴς καὶ ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἀβδοῦ Πεδιάδος Ἡρακλείου τῷ 1865, ἐτελείωσε τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς του εἰς Ἀθήνας, μετ' ὃ ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον λαβὼν δίπλωμα Νομικῆς καὶ Γυμνασιακῆς. Ἐδρασε κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις 1896-1898 ὡς ἀρχηγὸς, ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως, τῆς 1ης Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἐξελέγη Βουλευτὴς τῷ 1901 καὶ κατ' ἐπανάληψιν μέχρι τοῦ 1932. Διετέλεσεν εἰσαγγελεὺς Λασηθίου κατὰ τῷ 1899—1901. Κατὰ τῷ 1910-1911 μετέσχε τῆς Κοινοβουλευτικῆς Οἰκονομικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐπίτροπος Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΑΣΣΑΔΑΚΙΣ

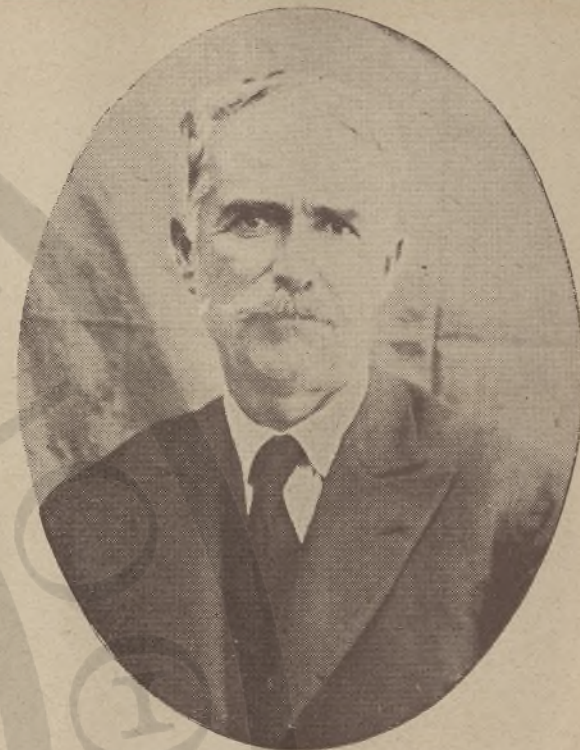
Ἐγεννήθη ἐν Ἡρακλείῳ. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν μας Πανεπιστήμιον Νομικὰ καὶ ἀκολουθῶς πολιτικὰς Ἐπιστήμιας ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ὄπου ἔτυχε διπλώματος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτ. Ἐπιστημῶν Βερολίνου.

Κατῆλθεν ἐπανειλημμένως εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ ὑπηρετήσας ὡς Νομάρχης Κοζάνης καὶ Εὐβοίας ἀπέδειξε διοικητικὰ ἔξαιρετικά προσόντα, ἀποσπᾶσας ἐπανειλημμένως ὑπουργικὰς εὐαρεσκείας διὰ τὴν δρᾶσιν του.

ΙΩΣΗΦ Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

ΙΩΣΗΦ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.—'Εγεννήθη εἰς "Άγιον Νικόλαον τῷ 1876, πατήρ του ἦτο ὁ μεγαλέμπορος καὶ μεγαλοβιομήχανος Ρούσσοσ Γ. Κούνδουρος ἀξιωμακόμεντος διὰ τὴν εὐφρίαν, τὴν δραστηριότητα, τὴν τιμιότητα καὶ τὴν πραότητα τοῦ χαρακτῆρος του, οὗτος ὑπῆρξε καὶ ἰδρυτὴς τῆς Κωμοπόλεως Ἁγίου Νικολάου. Ὁ Ἰωσήφ Κούνδουρος ἐτελείωσε τὰς πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς τῷ 1910, ἐπεδόθη δὲ ἀμέσως εἰς τὴν δικηγορίαν καὶ πολιτικὴν μὲ ἐξαιρετικὴν εὐδοκίμησιν. Ἐπολέμησε ἐν Ἡπειρῷ μὲ σῶμα ἐκ 10 ἄλλων δικηγόρων καὶ εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον ὑπηρέτησεν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὡς Διευθυντὴς τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐν Ἀθήναις ὡς Βασιλικὸς ἐπίτροπος παρασχῶν μεγίστας ὑπηρεσίας. Ἐκτοτε πολιτεύεται καὶ δικηγορεῖ ἐρχόμενος πάντοτε πρῶτος εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Νομοῦ Λασηθίου μὲ ἐπιρροὴν ἣτις δὲν ὀφείλεται εἰς κόμματα ἀλλὰ εἰς τὴν προσωπικὴν του ἀξίαν καὶ ἀρετὴν. Ὑπηρέτησεν πολλάκις ὡς ὑπουργὸς τῆς ἐνόμου τάξεως, τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν Δικτατορίαν Παγκάλου χωρὶς νὰ τοῦ ἀποδοθῇ ἡ ἐλαχίστη κατηγορία, ἀλλὰ τοῦναντίον συγκρατήσας τὰ δικαστικὰ πράγματα εἰς ὑψίστην περιορῆν. Ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτῆρος, ἡ ἀνιδιοτέλεια, ἡ νομομάθεια καὶ ἡ εὐγλωττεία ἀποτελοῦν τὰ προέχοντα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνδρός. Οἱ ἀγῶνες του ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν Λαὸν θὰ παραμείνουν ἀλησμόνητοι. Ἦδη εἶναι εἰς ἕκ τῶν καλλιτέρων ὁπαδῶν τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος.

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΚΑΤΑΠΟΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΚΑΤΑΠΟΤΗΣ.—'Εγεννήθη ἐν Λάστρω Σητείας τῷ 1877, Διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του εἰς Γαλλίαν, βουλευτὴς ἀπὸ τῷ 1910, καὶ Γεροντοαστὴς Λασηθίου.

Διετέλεσεν Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης διακριθεὶς διὰ τὸ ἐνθερμον ἐνδιαφέρον του πρὸς ἐπίλυσιν ζωτικωτάτων τῆς Νήσου ζητημάτων. Τυγχάνει διαπρεπὴς συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς Κρήτης καὶ ἀποτελεῖ ἐν τῷ συνόλῳ τῶν πράξεών του ἐκλεκτὴν προσωπικότητα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ.—'Εγεννήθη εἰς Ἡράκλειον Κρήτης τῷ 1895. Ἀξιωματικὸς τῆς Σχολῆς τῶν εὐελπίδων ὑπηρέτησεν τὸν Στρατὸν μέχρι τέλους τῶν πολέμων.

Ἐξελέγη πληρεξούσιος εἰς τὴν Δ'. Συνέλευσιν παραιτηθεὶς ἔκτοτε τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ.

Διετέλεσεν ἐπὶ διετίαν Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.

ΕΜΜΑΝ. Γ. ΜΗΛΙΑΡΑΣ.—ἀπόγονος τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Μηλιαράδων, ἀριστοῦχος διδάκτωρ τοῦ δικαίου τοῦ Ἐθνικοῦ μας Πανεπιστημίου, δικηγορῶν εὐδοκίμως ἀπὸ τοῦ 1907 εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Λασηθίου. Βουλευτὴς τοῦ νομοῦ Λασηθίου εἰς τὴν Κρητικὴν Βουλὴν ἀπὸ τοῦ 1907 μέχρι τῆς ἐνώσεως αὐτῆς. Ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τῆς τελευταίας ἐπαναστατικῆς συνελεύσεως τῆς Κρήτης ὑφ' ἧς ἐκηρύχθη ἡ ἔνωσις αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Μετὰ δὲ τὴν ἔνωσιν ἐξελέγη βουλευτὴς Λασηθίου Κρήτης εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1915.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

ΕΜΜΑΝ. Γ. ΜΗΛΙΑΡΑΣ

ΤΙΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐξ Ἡρακλείου Κρήτης. Διετέλεσε Γενικός Διοικητής Κρήτης προσφέρας μεγίστης υπηρεσίας πρὸς τὴν Μεγαλόνησον. Ἦδη εἶναι Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου. Ὁ κ. Γεωργιάδης ἐκτιμᾶται ὑπὸ πάντων καὶ ὡς ἐπιστήμων καλὸς καὶ ὡς ἄτομον χάρις εἰς τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτήρος, τὴν νομομάθειαν καὶ τὴν εὐγλωττίαν αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰ κύρια προτερήματά του.

ΤΙΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΕΞ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΣΤΥΛ. Γ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐκ Μυλοποτάμου Ῥεθύμνης. Διετέλεσεν ἐπανειλημμένως Βουλευτὴς ἐπὶ Κρητικῆς Πολιτείας καὶ κατὰ τὸ 1916 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν. Ἐκτοτε ἔπαυσε νὰ πολιτεύεται. Προσελήφθη νομικὸς Σύμβουλος ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἅφ' ἧς δὲ ἰδρύθη ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προσελήφθη ἐπίσης νομικὸς Σύμβουλος, ὅπου καὶ μέχρι σήμερον παραμένει.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΓΕΩΡ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΔΙΑΠΡΕΤΗΣ ΝΟΜΙΚΟΣ

Ὁ κ. Τσουδερός ἀποτελεῖ ἐξέχουσαν διὰ τὴν Ἑλλάδα φυσιογνωμίαν. Γόνος τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Καλλεργῶν—Τσουδερῶν. Υἱὸς τοῦ Ι. Τσουδεροῦ ἱατροῦ, Γενικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ πολιτευτοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Ἐγεννήθη ἐν Ρεθύμνῃ τὸ 1882. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ οικονομικὰς ἐπιστήμας εἰς Παρίσιους καὶ Λονδίον. Διετέλεσε βουλευτὴς καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Κρητικῆς βουλῆς, ἀντιπρόσωπος τῆς Κρητικῆς συνέλευσεως εἰς Ἀθήνας πρὸς τὴν Ἐνώσεως, καὶ μετὰ ἐπανειλημμένως μέλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ Κυβερνήσεως Βενιζέλου τὸ 1924 καὶ τρεῖς τοιοῦτος τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὸ 1924—1925. Ἀποσπασθεὶς τῆς πολιτικῆς κοινότητας διορίσθη ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἅμα δὲ τῆ ἰδρύσει τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διορίσθη πρῶτον ὑποδιοικητὴς καὶ κατόπιν διοικητὴς ταύτης. Κατὰ τὴν μακρὰν καὶ δόκιμον πολιτικὴν του σταδιοδρομίαν ἀντεπροσώπευσε πολλάκις τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

ἐξωτερικῶν καὶ δις ἐχορημάτισεν ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς εἰς τὴν **Conférence interparlementaire du Commerce** ἐν Λονδίῳ, Βρυξέλλαις καὶ Παρισίοις, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διασυμμαχικὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐπανορθώσεων ἐν Βουδαπέστῃ τὸ 1920, μέλος τῆς ἐν Βιέννῃ ἐπιτροπῆς τῶν ἐπανορθώσεων 1921, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀέμπτῃν συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν κ.λ.π. κ.λ.π. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος τῆς ζωῆς του εἶναι γονιμώτατον. Ἐδημοσίευσεν καὶ ἐξακολοῦθεϊ νὰ δημοσιεύῃ πολλὰ ἄξια λόγου συγγράμματα καὶ ἐπιστημονικὰς πραγματείας ὡς «Τὸ Κρητικὸν πολίτευμα τοῦ 1896», «**Le relevement Economique de la grèce**», «**La nouvelle Hongrie et son avenir**», Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἀνταλλαξιμῶν», «**L'indemnisation de Refugiés grecs**» καὶ ἄλλα.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΓΡΗΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΡΟΥΣΣΟΣ ΑΝΔ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΓΡΗΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Ἐγεννήθη εἰς Ἡράκλειον τῷ 1891, ἐτελείωσε τὰς πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς εἰς Ἀθήνας λαβὼν δίπλωμα δικηγόρου. Διετέλεσεν εἰς κρισιμοτάτας περιόδους Γεν. Γραμματεὺς Διοικήσεως Δυτικῆς Μακεδονίας, Νομάρχης Φλωρίνης, Νομάρχης Ἀλεξανδρουπόλεως, Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Προνοίας, Βουλευτὴς Ἡρακλείου καὶ πληρεξούσιος τῆς Δ'. ἔθνοσυνελεύσεως, Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Ἐφεδρὸς Ἀξιωματικὸς τραυματισθεὶς κατὰ τοὺς Μικρασιατικοὺς ἀγῶνας νῦν δὲ Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς Ῥώμην καὶ Βρυξέλλας ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ ὡς Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς Τριέζαν καὶ ἐπανειλημμένως εἰς Γενεύην. Διευθύνει τὸν ὄργανισμὸν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, χάρις τῷ ὁποίῳ ἐπετεύχθη ἡ ἀνασυγκρότησις τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας.

ΡΟΥΣΣΟΣ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Δικηγόρος - Πολιτευτὴς Ἐξ Ἁγ. Νικολάου Κρήτης.

Διετέλεσε Βουλευτὴς κατέχει δὲ ἐξέχουσαν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ θέσιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΔΟΚΟΥΜΕΤΖΙΔΗΣ

Έγεννήθη τῷ 1872 εἰς Ἡράκλειον Κρήτης. Ἐτελείωσε εἰς Ἀθήνας τὰς Πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς λαβὼν δίπλωμα δικηγόρου. Διετέλεσε Νομάρχης ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν εἰς διαφόρους Νομούς καὶ ἐξελέγη Βουλευτὴς Ἡρακλείου κατὰ τὸ 1923.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗΣ
ΕΞ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Έγεννήθη εἰς τὸν Χάρακα τοῦ Ἡρακλείου. Ἐλαβε μέρος εἰς τοὺς τελευταίους πολέμους ὡς ἀξιωματικὸς καὶ διετέλεσε Νομάρχης Λασιθίου Κρήτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΑΓΙΑΣ

Έγεννήθη εἰς Λειβάδια Μυλοποτάμου τῷ 1888. Τὰς Γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐπεράτωσεν εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἡρακλείου, ἐφοίτησε κατόπιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ τῷ 1912 ἀνεκροήθη διδάκτωρ τῆς Νομικῆς μὲ τὸν βαθμὸν ἀριστα. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἠπείρου ἐγκατεστάθη εἰς Ἰωάννινα ὅπου ἐξασκεῖ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα. Τῷ 1923 ἐξελέγη πληρεξούσιος Ἀ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως διακριθεὶς εἰς τοὺς Κοινοβουλευτικὸς ἀγῶνας, ὡς εἰς ἐκ τῶν καλύτερων ῥητόρων. Τῷ 1933 ἐξελέγη Βουλευτὴς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων εἰς ὃ καὶ ἀνήκει. Ἡ ζωὴ του, ἡ δράσις του καὶ ὁ καθ' ὅλα πολιτικὸς του βίος εἶναι μίᾳ συνεχῆς προσπάθεια δράσεως καὶ δημιουργίας. Ἐτίμησε δὲ καὶ τιμᾷ παντοῦ τὸ Κρητικὸν ὄνομα.

ΠΑΥΛΟΣ Γ. ΝΤΕΝΤΙΔΑΚΙΣ

Γόνος τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν ἐκ Κομιταδῶν Σφακιῶν Ντεντιδάκιδων. Ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἐπίσης ἐσπούδασε εἰς Βορδὸ καὶ Παρίσι. Ἴατρος διαπρεπῆς ὠτῶν—ρινός—λάρυγγος. Νῦν Βουλευτὴς Πειραιῶς.

ΛΑΣΘΕΝΗΣ Μ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΔΗΚΗΓΟΡΟΣ-ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ

Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Μανούσου Κουνδούρου ἐκ Σφακιῶν καὶ εἰς ἐκ τῶν νέων τῆς Κρήτης πολιτευτῶν. Δικηγορεῖ ἐν Ἀθήναις.

ΔΗΜ. ΕΜΜ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΙΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΙΣ

Ἐγεννήθη εἰς Χανιά τῆς Κρήτης τῷ 1888. Ἐσπούδασε Νομικά καὶ Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Τῷ 1922 διωρίσθη γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Τῷ 1923 ἐξελέγη Καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἐν Ἀθήναις, ἣν θέσιν κατέχει καὶ μέχρι σήμερον. Τῷ 1932 ἐπὶ κυβερνήσεως Παπαναστασίου διωρίσθη Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης καὶ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀπὸ τοῦ 1821 ἐκδίδει τὸ περιοδικὸν «Ἀρχεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν» ἐδημοσίευσεν δὲ καὶ διάφορα ἄλλα οἰκονομικὰ ἔργα ἀναγόμενα εἰς τὰ ζητήματα τῆς Κοινωνικῆς πολιτικῆς, τοῦ Χρήματος, τῶν συνεταιρισμῶν, τῶν οἰκονομικῶν διακυμάνσεων, τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΑΤΖΗΔΑΚΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΑΤΖΗΔΑΚΙΣ.—Ἐγεννήθη τῷ 1848 εἰς Μύρθιο Ῥεθύμνης Κρήτης. Ἦλθεν εἰς Ἀθήνας τῷ 1868 καὶ ἐσπούδασε φιλολογίαν κατὰ τὰ ἔτη 1873-77. Κατὰ τὰ ἔτη 1877-89 ἐτελειοποίησε τὰς σπουδὰς του εἰς τὰ πανεπιστήμια Λειψίας, Ἰέννης καὶ Βερολίνου. Ἐπανελθὼν διωρίσθη μετ'ὀλίγον ἔκτακτος καὶ ἀπὸ τοῦ 1890 καὶ ἔξης τακτικὸς καθηγητὴς τῆς γλωσσολογίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Διετέλεσε Πρύτανης Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ 1905-906. Πρῶτος Πρύτανης καὶ διοργανωτὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης 1926. Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 1927. Πρόεδρος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας. Πρόεδρος τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συντάξεως τοῦ Μεγάλου λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ ἀκαδημαίαι: Βερολίνου, Βιέννης, Μονάχου, Βουδαπέστης ἐκτιμῶσαι τὴν μεγίστην ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ ἀνδρὸς ἀνεκήρυξαν αὐτὸν ἀντεπιστέλλον αὐτῶν μέλος, τὸ Πανεπιστήμιον Λειψίας τὸν ἀνεκήρυξεν ἐπίτιμον διδάκτορά του κλπ. κλπ. Εἰς τὰ διάφορα περιοδικὰ τοῦ Κόσμου καὶ ἰδίως εἰς τὸ «Ἀθῆνα» εἶναι δημοσιευμέναι ἑκατοντάδες πραγματειῶν του. Αἱ πραγματεῖαι του αὐταὶ καὶ ἡ δεκάς τῶν αὐτοτελῶν συγγραμμάτων του ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ κ. Χατζηδάκις εἶναι ὁ κορυφαῖος τῶν ἐπιστημόνων ποὺ ἐγέννησε μέχρι σήμερον ἡ Ἑλλάς.

ΚΩΣΤΗΣ Α. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

ΚΩΣΤΗΣ Α. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ.—Ἐγεννήθη εἰς Πετροκέφαλο Μαλεβυζίου Κρήτης τὸ 1888. Ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν εἰς Ἀθήνας καὶ συμπληρωματικῶς δις μεταβὰς εἰς Παρισίους, Βερολίνον, Βιέννην καὶ Ῥώμην. Συνεπλήρωσε ἐπίσης τὰς σπουδὰς του ὑγιεινῆς καὶ μικροβιολογίας εἰς τὰς ὡς ἄνω πόλεις καὶ εἰς Πράγαν καὶ Βουξέλλας. Ἐφεδρος ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς εἰς πάντα τὰ μέτωπα τῶν πολέμων 1912 καὶ 13 καὶ τῶν Βαλκανικῶν. Πρόεδρος καὶ ὀργανωτὴς τοῦ 1ου Πανελληνίου Συνεδρίου τῶν ἐφόδρων Ἀξιωματικῶν. Ἐπίσης ἰδρυτὴς καὶ Πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως τῶν ἐφόδρων ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν. Σχολικὸς ἰατρὸς ἐν Κρήτῃ καὶ Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ 1916-23, ὁπότε προαχθεὶς εἰς ὑγειονομικὸν ἐπιθεωρητὴν Σχολείων μετετάχθη ὡς τμηματάρχης εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑγιεινῆς, ὅπου διαμένει εἰσέτι ὡς Διευθυντὴς τῶν ὑπηρεσιῶν Κοινωνικῆς ὑγιεινῆς καὶ ἰατρικῆς ἀντιλήψεως, προσφέρων μεγίστας ὑπηρεσίας. Ὁ κ. Χαριτάκης διετέλεσε Διευθυντὴς εἰς πλείστας Δημοσίας καὶ ὑγειονομικὰς ὑπηρεσίας ἀποσπάσας πάντοτε εὐδαιμονίας λόγῳ τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν του. Συνέγραψε πλείστα καὶ μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἀξίας ἔργα. Ἐξέδωκε περιοδικὰ καὶ ἄλλας ἰατρικὰς ἐκδόσεις καὶ ἐδημοσίευσεν πλείστα ἄρθρα ἐπιστημονικὰ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον. Γενικῶς ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Χαριτάκη εἶναι ἀπὸ τὰς σπανίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη 1878 ἐν Χανίοις ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις ἐνθα 1901 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας 1902-1904 ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως ὑπότροφος εἰς Γερμανίαν πρὸς εὐρύτερας σπουδὰς, ἐσπούδασεν δὲ ἐν Ἰένῃ καὶ Βερολίῳ. 1904 1906 ὑπηρετήσεν ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλεῖῳ Ἁγίας Τριάδος καὶ ἐν τῷ Γυμνασίῳ Χανίων.

1906 μετεκλήθη εἰς Βερολίνον ὡς Καθηγητὴς Ἑλληνικῆς ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ τῶν Ἀνατολικῶν Γλωσσῶν. 1922 ἔλαβεν τὴν ἀδειαν νὰ διδάσκη καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου 1924 μετεκλήθη ὡς τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἀρχ. Ἑλληνικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. 1926 συσταθεῖσης τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διωρίσθη μεταξὺ τῶν πρώτων αὐτῆς μελῶν.

ΑΝΔΡ. ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΜΕΣΑΡΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΟΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΖΗΛΟΥ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ
ΕΚ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΔΙΑΠΡΕΤΗΣ ΙΑΤΡΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ.

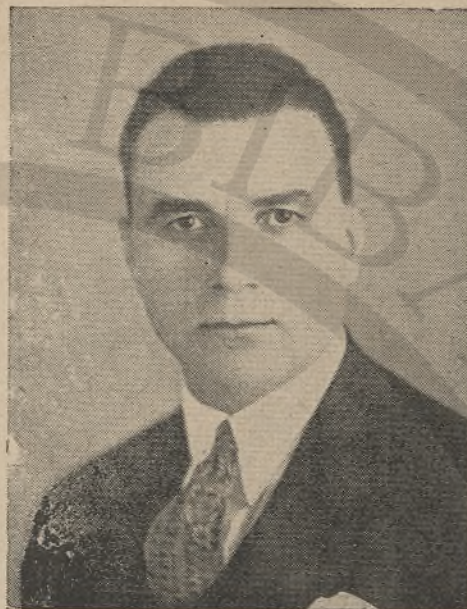
ΜΕΝΕΛΑΟΣ Μ. ΣΑΚΟΡΡΑΦΟΣ
ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Γόνος μεγάλης ιστορικής οικογενείας. Έξέχουσα επιστημονική φυσιογνωμία ἐν Ἑλλάδι. Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διαπρεπὴς ἰατρός. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ Σ. ἰλλόγου Ῥεθύμνιων τὸ «Ἀρκάδι». Γενικῶς ἡ ἐπιστημονικὴ δρασίς τοῦ κ. Σακορράφου στέφεται ὑπὸ ἀξιωματικῶν ἐπιτυχιῶν.

EMMAN. Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΑΚΗΣ
ΕΚ ΠΟΜΠΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ἀριστοῦχος τῆς ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐπὶ δεκάετιάν ὑπηρετήσας εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, μετέπειτα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἀποστόλους Ἡρακλείου τῷ 1894. Ἐπεράτωσε τὰς Γυμνασιακὰς του σπουδὰς εἰς Ἡράκλειον καὶ τὰς Πανεπιστημιακὰς εἰς Ἀθήνας. Διετέλεσε ἐσωτερικὸς ἰατρός εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ. Ἐφεδρὸς ἀνθυπίατρος μετέβη δι' εἰδικὰς σπουδὰς εἰς Βερολῖνον, Παρισίους καὶ Βιέννην. Ἐπανελθὼν τὸ 1923 ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστάθη ὡς εἰδικὸς δερματολόγος ἀφροδισιολόγος. Κατόπιν διαγωνισμῷ διετέλεσεν ἐπιμελητὴς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Συγγροῦ. Ἀπὸ τοῦ 1929 μέχρι σήμερον ὑπηρετεῖ ὡς Διευθυντὴς τοῦ τμήματος Ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νοσημάτων ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ Ἐυαγγελισμὸς. Ἐπολιτεύθη τὸ 1932 τὸ πρῶτον εἰς Ἡράκλειον. Ἐδημοσίευσεν καὶ ἐξέδωκε πλείστας ἐπιστημονικὰς πραγματείας, ἐπισύρας τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμὸν πλείστων διαπρεπῶν καθηγητῶν ξένων Πανεπιστημίων. Ἐπενόησεν ἐπιστημονικὸν ἐργαλεῖον τοῦ κλάδου του εἰς ὃ καὶ ἐδόθη τὸ ὄνομά του ὑπὸ τοῦ Οὐρολογικοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων.

Γενικῶς ἡ ἐπιστημονικὴ δρασίς τοῦ κ. Ἡγουμενάκη εἶναι ἀπὸ τὰς σπανίας τιμῶσα ἑαυτὸν τὴν γενέτειράν του καὶ γενικώτερον τὴν Ἑλλάδα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Κατάγεται ἐκ Ῥεθύμνου Κρήτης. Περαιτῶσας τὰς Γυμνασιακὰς του σπουδὰς, ἐφοίτησεν εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, λαβὼν πτυχίον ἰατροῦ Παθολόγου τὸ 1925. Προσληφθεὶς ἔκτοτε εἰς τὸ νοσοκομεῖον «Ἐυαγγελισμὸς» διεκρίθη ταχέως καὶ ἐξετιμήθη ὑπὸ πάντων τῶν συναδέλφων του διὰ τὴν πλήρη ἐπιστημονικὴν του κατάρτησιν, νῦν δὲ τυγχάνει ἐπιμελητῆς τῆς Γ'. Παθολογικῆς Κλινικῆς τοῦ ὡς ἄνω νοσοκομείου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΙΩ. ΜΙΧΑΛΟΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΟΣΧΑΤΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Κατάγεται εκ Νεαπόλεως Μεραμβέλλου Κρήτης και εκλέγεται από του 1925 μέχρι σήμερον κατά σειράν και με μεγάλην πάντοτε πλειοψηφίαν Πρόεδρος της Κοινότητος Μοσχάτου Ἀττικής. Ἐπί τῶν ἡμερῶν του συνετελέσθησαν και συντελοῦνται πλεῖστα ἔργα προόδου και πολιτισμοῦ.

ΔΗΜ. ΜΙΧΑΛΟΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ

Χάρης δὲ εἰς τὸ ἔνθερον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν Κατοίκων τῆς ὑπ' αὐτοῦ Κοινότητος, ἐκτιμᾶται και ἀγαπᾶται τὰ μέγιστα ὑπ' αὐτῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧ. ΣΟΛΑΝΑΚΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧ. ΣΟΛΑΝΑΚΙΣ ἐγεννήθη ἐν Χανίοις κατὰ τὸ ἔτος 1884. Κατάγεται ἐκ Σπίνας Σελίνου ἐξ οἰκογενείας ἀγωνιστῶν τῶν Σολάνων ἐξ ἧς κατήγετο ἐκ μητρὸς και ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ 1821 Κουμῆς. Ἐξῆλθε τοῦ Πανεπιστημίου Διδάκτωρ τοῦ δικαίου μετὸν βαθμὸν ἀριστα και εἰσῆλθε διὰ διαγωνισμοῦ εἰς τὴν Τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν ἀριστεύσας και ἐλθὼν πρῶτος. Διηύθυνε τὸ Τελωνεῖον Θεσπικῆς ἐπὶ τετραετίαν κατὰ τὴν δύσκολον ἐποχὴν τοῦ παγκοσμίου πολέμου και τὰ τελωνεῖα Πειραιῶς Ἀθηνῶν ἐπὶ δεκαεταετίαν. Ὑπηρέτησε ὡς οἰκονομικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῆ Ἀρμοστεία Σμύρνης κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς κατοχῆς. Μεταβας πλειστάκις εἰς Εὐρώπην ἐσπούδασε δημοσιονομίαν καθὼ και τὰ διάφορα τελων. συστήματα και ἐμελέτησε τοὺς σπουδαιότερους αὐτῆς λιμένας. Ὁργάνωσε τὸν λιμένα Πειραιῶς και συνέστησε τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην χρηματίσας πρῶτος Πρόεδρος τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διέμενος και τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλευθέρου Ζώνης. Εἶναι ὁ ἀνώτατος ὑπάλληλος τοῦ τελωνειακοῦ κλάδου διατελὼν ἤδη Διευθυντῆς τοῦ τελωνεῖου καὶ Ἐλέγχου και ὁμολογεῖται ὡς ὁ κράτιστος τῶν τελων. ὑπαλλήλων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

ΕΜΜΑΝ. Χ. ΒΛΑΣΗΣ ἐκ Νεαπόλεως Συμβολαιογράφος ἐν Ἀθήναις. — Ὁ κ. Βλάσης κατέχει ἐπιφανῆ θέσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ. Διετέλεσε τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὁπότε πολλὰ δημόσια ἔργα και αὐτὸ ἀκόμη τὸ τηλεφωνικὸν δίκτυον τῆς ἐπαρχίας Μεραμβέλλου ἐπερατώθησαν τῆ ἐνεργῶ ἐπεμβάσει του. Εἶναι ἐκ τῶν πρώτων ἰδρυτῶν τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις και Πειραιεὶ ἐκ Μεραμβέλλου Κρητῶν ἢ «Δοῦρο». Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον προσέχει τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἀνωτέρου ἀνδρός, εἶναι τὸ μέγιστον διὰ τὴν γενετὴν του ἐνδιαφέρον. Οὐδὲν ζωτικὸν τῆς Νεαπόλεως ζήτημα τὸν εἶρε ἀδρανῆ. Πάντοτε πρόθυμος προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του, ἡ δὲ ἀμαξίτη ὁδὸς ἀπὸ Νεαπόλεως πρὸς τὴν ῥωμαντικὴν και παραπλησίαν Βουλισμένην εἶναι δημιούργημα καθαρῶς ἀτομικὸν τοῦ κ. Βλάση κλπ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΖΑΦΕΙΡΑΚΗΣ Ἐκ Σητείας Κρήτης. Γενικὸς ἐπιθεωρητῆς τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρείας ἢ «ΑΝΑΤΟΛΗ». — Ἀποπερατώσας τὰς σπουδὰς του εἰς διαφόρους Ἐμπορικὰς σχολὰς τῶν Ἀθηνῶν, εἰσήχθη κατόπιν ἐξετάσεων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Μετέπειτα προσεβλήθη εἰς τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἐταιρείαν ἢ Ἀνατολὴ εἰς ἣν συμπληροῖ 18ετὴ ὑπηρεσίαν. Ὁ κ. Ζαφειράκης ὡς ἀσφαλιστῆς, ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ ἐξέχουσαν ἐν Ἑλλάδι φροσιονομίαν, ἡ δὲ φήμη του εἶναι και ἐν τῇ ξένῃ γνωστῇ, κατορθώσας νὰ ἀσφαλίσῃ και τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αἰθιοπίας Χαϊλέ Σελασιέ Α'.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Χ. ΒΛΑΣΗΣ
ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΠΑΧΥΝΑΚΗΣ

Ἐγγονος τοῦ ναυάρχου, καταγόμενος ἐκ Κρήτης και ἀνήκων εἰς παλαιὰν ἱστορικὴν οἰκογένειαν τῶν Σφακιῶν, σπουδᾶσας ἐν τῇ Ἐυαγγελικῇ Σχολῇ Σμύρνης. Ἐκ τῶν κορυφαίων βιομηχάνων και Γεν. Διευθυντῆς τῆς Ἐταιρείας Οἴνων και Οἰνοπνευμάτων, τῆς πρώτης ἐν Ἀνατολῇ ἰδρυθείσης τῷ 1843. Πολιτενόμενος και μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Σμύρνης. Ἰδρυτῆς τῆς «Φιλαρμονικῆς Ἐταιρείας», ἔφορος τοῦ ὀρφανοτροφείου και ἄλλων ἀγαθοεργῶν Ἰδρυμάτων. Ἡ ἐθνικὴ δράσις του ὑπῆρξε πολύμορφος, προυτάθη διὰ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος και ἐπέσυρε τὴν μῆνιν τοῦ Νορρετιν Πασᾶ, τοῦ σφαγιάσαντος τῷ 1922 τὸν Μητροπολίτην Χρυσόστομον. Τῷ 1914 συνελήφθη, ἐφυλακίσθη και κατεδικάσθη εἰς ἰσόβιον ὑπερορίαν. Ἐπανελθὼν κατεδιώχθη και πάλιν, ἐγγραφεῖς εἰς τὸν πρῶτον κατάλογον τῶν προγεγραμμένων προκρίτων, διασωθεὶς τέλος παρὰ τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Γαλλίας. Ἀπεβίωσεν 56 ἐτῶν ἐν Ἀθήναις

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. Μ. ΠΑΧΥΝΑΚΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΖΑΦΕΙΡΑΚΗΣ
ΕΚ ΣΗΤΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
Η «ΑΝΑΤΟΛΗ»,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΖΟΥΡΙΔΗΣ

Ο Νικόλαος Χ. Ζουρίδης. Έγεννήθη εις Λάγκους της Κυδωνίας τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1862. Κατὰ τὸ 1867 ἔπεσεν ὁ πατήρ του εἰς τὴν μάχην Ἀγίας Ρουμέλης. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπυροπολήθησαν οἱ Λάγκοι καὶ τὰ γυναικόπαιδά των μετηνέχθησαν εἰς Ἀθήνας. Αἱ διάφοροι φιλανθρωπικαὶ ὀργανώσεις ἐπεμελήθησαν τῆς ἀνατροφῆς τῶν προσφυγοπαίδων Κρήτης καὶ ὁ ὁ Ν. Χ. Ζουρίδης εἶχε τὴν τύχην νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἀρχόντισσας Μαρίας χήρας τοῦ ναυάρχου Μιχαὴλ Τσαμαδοῦ, ἣτις μετὰ πατρικῆς στοργῆς ἀνέλαβε τὰς δαπάνας τῆς ἐκπαιδεύσεώς του. Ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς ἀναγορεύσεως αὐτοῦ ὡς διδάκτορος τῆς Νομικῆς ἐξελέγη, κατὰ τὸ 1888, βουλευτὴς Κυδωνίας. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἔξ βουλευταὶ ἐκήρυξαν τὴν Ἐνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπανάστασις ὅμως αὕτη τοῦ 1889 ἀπέτυχε μὴ βοηθηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, ὁ δὲ Νικόλ. Ζουρίδης θεωρηθεὶς ὡς πρωτεργάτης κατεδικάσθη

ἐρήμην ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου Χανίων εἰς εἰρκτὴν δεκαπέντε ἐτῶν. Κατὰ τὸ 1890 ἐνυμφεῦθη τὴν θυγατέρα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Κυδωνίας Χατζῆ Μιχαὴλ Γιάνναρη καὶ μετὰ ἓν ἔτος, χορηγηθεῖσης ἀμνηστίας, ἐπέστρεψε καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Χανία. Αἱ ἐπίμονοι προσπάθειαι τοῦ Μαχμοῦτ πασᾶ ὅπως περιορίσῃ τὰ προνόμια τῆς Νήσου ἠνάγκασαν πολλοὺς νέους ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Μανούσου Κουνδούρου νὰ ὀργανώσουν τὴν ἐπαναστατικὴν ἐπιτροπὴν τῆς μεταπολιτεύσεως ἣτις μετὰ λαμπροῦς ἀγῶνας τῷ 1895 συνεχωνεῦθη μετὰ τῶν λοιπῶν νομίμων πληρεξουσίων τῆς Κρήτης εἰς ἐπαναστατικὴν Συνέλευσιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ γέροντος Κώστα Βολουδάκη, τοῦ Νικ. Ζουρίδη διορισθέντος Γενικοῦ Γραμματέως. Διετέλεσεν ὡσαύτως βραδύτερον ἓν ἔτι 1898 Γενικὸς Γραμματεὺς εἰς τὴν νέαν ἐπαναστατικὴν Συνέλευσιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἰω. Σφακιανῆκη, ἣτις, δεξιῶς χειρισθεῖσα μετὰ τῶν ἐν Κρήτῃ Ναυάρχων τὴν ὅλην Κρητικὴν ὑπόθεσιν, κατόρθωσεν ἓν τέλει νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ τῆς νήσου, καὶ τὸν διορισμὸν ὡς ὑπάτου ἀρμοστοῦ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν νέαν αὐτόνομον περίοδον ὁ κ. Νικόλ. Ζουρίδης ἐξελέγη καὶ αὐτὸς μέλος τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἣτις ἐξεπόνησε τὸ Σύνταγμα καὶ τῇ ἐπιμόνῳ συστάσει τοῦ κ. Βενιζέλου ἐδέχθη τὴν θέσιν Ἀντιστασιαγγελέως Ἐφετῶν, καὶ μετὰ τριετὴ ἐυδόκιμον ὑπηρεσίαν διορίσθη ὡς Νομάρχης Σφακιῶν. Ἐκ τῆς θέσεώς του ταύτης παρητήθη ἅμα τῇ ἐκχώρῃ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τοῦ Θεορίσου, οὗτινος μετέσχεν ὡς πληρεξούσιος Κυδωνίας. Μετὰ δὲ τὴν λήξιν τούτου διορίσθη καὶ αὐτὸς Ἀντιστασιαγγελεὺς Ἐφετῶν. Ἐπελθούσης τῆς Ἐνώσεως ἐτοποθετήθη ὡς Ἀντιστασιαγγελεὺς Λαρίσης, βραδύτερον δὲ μετετάχθη ὡς δικαστικὸς Σύμβουλος Α' τάξεως εἰς τὴν Στρατιωτικὴν δικαιοσύνην καὶ ἐτοποθετήθη ὡς Βασιλικὸς Ἐπίτροπος εἰς τὸ Στρατοδικεῖον Καβάλλας. Λαβὼν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν Θεσπικῆς διορίσθη αὐτόθι ἐπαναστατικὸς Ἐπίτροπος, βραδύτερον δὲ ἐτοποθετήθη ὡς Βασιλικὸς Ἐπίτροπος εἰς τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον, ἔφ' οὗ παρανόμως ἀπεμακρύνθη μετὰ τὴν εἰς Ἀθήνας ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1922, ἔνοπλον συλλαλητήριον ἐν Χανίοις καθήρσε τὰς ἀρχάς, καὶ διώρισεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν Προεδρεί-

αν τοῦ Νικολ. Ζουρίδη, ὅστις διώκησεν δικτατορικῶς ἐπὶ 20ήμερον τὴν νῆσον μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐγκαταστάσεως τῆς ἐπαναστάσεως, ὅτε ἐκλήθη εἰς Ἀθήνας καὶ ἀνέλαβεν ἐκ νέου τὰ καθήκοντα Ἐπαναστ. Ἐπιτρόπου παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ Δικαστηρίῳ. Μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Δικτατορίας Παγκάλου ὑπὸ τοῦ Γ. Κονδύλη, διορίσθη προσωρινῶς Γεν. Διοικητὴς Κρήτης. Σχηματισθείσης δὲ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως παρητήθη καὶ ἀνέλαβε πάλιν τὰ καθήκοντά του ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, ἀφ' ὅπου παρητήθη καταληφθεὶς ἀπὸ τοῦ ὀριονήλικας. Ὁ κ. Ζουρίδης διεκρίθη πάντοτε ὡς δῆτωρ κοινοβουλευτικὸς καὶ δικανικὸς, αἱ δὲ ἀγορεύσεις του ὑπῆρξαν ὑποδειγματικαὶ λόγῳ καλλιπείας καὶ ἀδρότητος νοημάτων.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΣΟΥΡΕΛΑΚΗΣ

Ἐκ Περονίων Ἀποκορώνου ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων Κρητῶν δικηγόρων εἰσηλθε κατὰ τὸ 1916 εἰς τὸ σῶμα τῆς Στρ. Δικαιοσύνης ὡς Σύμβουλος Γ' τάξεως καὶ ἀπεστρατεύθη τὸ 1929 ὡς Σύμβουλος Α' τάξεως μετὰ σύνταξιν ὑποστρατήγου. Ὑπερέτησεν ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης καὶ Χανία ὡς ἐπίτροπος παρὰ τῷ Στρατοδικεῖῳ, ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Ἀθήναις ὡς Πρόεδρος. Ἐκράτησεν εἰς τὸ ἐμπρέπον ὕψος τὸ ἀξίωμα τοῦ δικαστοῦ καὶ ἐξετιμῆθη δεόντως, ὅπου ὑπηρέτησε διὰ τὴν ἀκριβοδικαίαν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. Πλὴν τῆς δικηγορικῆς καὶ δικαστικῆς αὐτοῦ δράσεως ἔχει καὶ δρασίμους πολεμικῆς. Διότι φοιτητὴς μετέσχε κατὰ τὸ 1896 τῆς Μεταπολιτευτικῆς ἐπιτροπῆς κατελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ κεφαλῆς ἐφοδιοπομπῆς ὄπλων, ἀποστελλομένων εἰς τοὺς ἐπαναστάτας. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἀγῶνος τούτου ἐπανήλθεν εἰς Ἀθήνας πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν του, ἀλλὰ ἐκτραγείσης νέας ἐπαναστάσεως μετ' ὀλίγους μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε τὸν Βάσον μετ' ἄλλων. Στρατὸν κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1897, καὶ κατέλαβε τὴν Νήσον. Ἀμέσως καὶ πάλιν κατήλθε μετ' ἄλλων Ἀποκορωνιωτῶν καὶ ἀπεβιβάσθη εἰς Ἀκρωτήριον, ἐνθα παρέμεινε καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα μετασχόντων ὄλων τῶν ἐν Ἀκρωτηρίῳ μαχῶν. Μετὰ τὴν λήξιν καὶ τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης, ὅποτε ἀπηλλάγη ἡ Κρήτη τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ κατέστη αὐτόνομος Πολιτεία, ἐπανήλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀπεπεράτωσε τὰς νομικὰς του σπουδὰς. Μετὰ τὴν ἀπόκτησιν δὲ τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος κατὰ τὸ 1898 κατήλθεν εἰς Χανία καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου, καὶ ἐπεδόθη ἀμέσως καὶ εἰς τὴν ταξινόμησιν τῆς Κρητικῆς Νομοθεσίας. Τὸ 1902 ἐξέδωκε τὸ ἔργον του εἰς δύο τόμους ὑπὸ τὸν τίτλον «Κώδικες Κρητικῆς Πολιτείας».

Κατὰ τὸ 1904 ἐξεργάγη ἡ ἐπανάστασις τοῦ Θεορίσου μετασχόντων ἐξ ἀρχῆς ὡς ἀρχηγὸς Ἀποκορωνιωτῶν. Μετὰ τὴν λήξιν δὲ καὶ τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης ἐξελέγη πληρεξούσιος Ἀποκορώνου καὶ συνεργάσθη ὡς ἐπιφανὲς μέλος ἐν τῇ Συντακτικῇ Συνελεύσει καθ' ἣν ἐψηφίσθη τὸ Κρητικὸν Σύνταγμα τοῦ 1907 καὶ κατὰ τὸ 1910 ἐξέδωκε εἰς δευτέραν ἐκδοσιν τοὺς Κώδικας Κρητικῆς Πολιτείας συμπληρώσας διὰ τῶν νεωτέρων Νόμους εἰς τέσσαρας τόμους.

Κατὰ τὸ 1912 μετέσχε τοῦ πολέμου ὡς συναρχηγὸς ἐθελοντικοῦ σώματος Ἀποκορωνιωτῶν ἐξ 175 ἀνδρῶν μετὰ τοῦ Γεωργ. Μυλωνογιάννη, Γεωργ. Γαλάνη καὶ Γ. Πανηγυράκη καὶ ἔδρασεν ἐν Ἠπείρῳ λαβὼν μέρος εἰς τὰς μάχας Μετσόβου καὶ Δρίσκου. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν ἐθελοντικῶν σωμάτων περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου τοῦ 1912 παθὼν ἐκ πολυνευρίτιδος οὕνατης μορφῆς διεκομίσθη ἐκ Πρεβέζης εἰς Ἀθήνας καὶ μετὰ θεραπείαν ἐνὸς περιόπου ἔτους ἐπανήλθεν εἰς τὰ δικηγορικὰ του ἔργα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΚΙΟΥΡΤΣΑΚΗΣ ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ

Ἐγεννήθη ἐν Χανίοις, Γόνος τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας Κιουρτσάκη, ὁ πάππος αὐτοῦ Ἄνδρ. Κιουρτσάκης ὑπῆρξεν ὄπλαρχηγος τῆς ἐπαναστάσεως δρῶν ἐν τῷ Δῆμῳ Κεραμῶν θυσιάσας ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν του χάριν τῶν Ἐθν. ἀγῶνων, ἐσπούδασεν τὴν νομικὴν εἰς τὸ Πανεπιστ. Ἀθηνῶν, εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν Δικαστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑλλην. Βασιλείου κατόπιν διαγωνισμοῦ διορίσθη τὸ πρῶτον ἀντιστασιαγγελεὺς πρωτοδικῶν ἐν Δράμῃ καὶ κατὰ τὸ 1921 διορίσθη εἰσαγγελεὺς Πειραιῶς καὶ μετὰ ταῦτα Ἀθηνῶν. Ἐπὶ μακρᾷ σειρᾷ ἐτῶν διευθύνων τὴν εἰσαγγελίαν Ἀθηνῶν διέπρεψε..... Ἦδη δὲ ὑπηρετεῖ ὡς ἀντιστασιαγγελεὺς Ἐφετῶν Ἀθηνῶν. Κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον τῆς Μικρασιατικῆς Ἐκστρατείας ἀπεστάλη εἰς Ἀφίον Καραχισιάρως ἐφεδρὸς δικαστικὸς σύμβουλος ἰδρύσας τὸ Στρατοδικεῖον τοῦ ὁποίου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς καταστροφῆς ὑπῆρξε Πρόεδρος.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΣΟΥΡΕΛΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΚΙΟΥΡΤΣΑΚΗΣ

ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ

ΚΩΝ. ΠΑΥΛΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

Διετέλεσε επί ἔτη Διευθυντής τῆς Ἡμερησίας Ἐφημερίδος Χανίων «**Η Χ Ω ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ**».

Τέως Νομάρχης Λασηθίου Κρήτης.

ΚΩΝΣΤΑΝ. ΠΑΥΛΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

Ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἐσπούδασε Ἐμπορικὰ καὶ Γαλλικὰ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν τῶν Γαλλικῶν Σπουδῶν. Ἡύρνε τὰς ἐπιστημονικὰς του μελέτας εἰς τὸ οἰκονομολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Φλωρεντίας καὶ εἰς Παρισίους καὶ εἰς Λονδίον. Ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Βιέννης καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἀκαδημίαν τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, ἀριστεύσας κατὰ τὰς διπλωματικὰς ἐξετάσεις του. Συνέγραψε ἐπιστημονικὰς πραγματείας εἰς τὴν Γερμανικὴν, ὁμιλήσας κατ' ἐπανάληψιν ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τῆς Πολιτικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου.

Ἐπὶ μακρὸν Νομάρχης Καβάλλας, ἀφῆσεν ἐργασίαν σπουδαιότατην ἀναγνωρισθεῖσαν καὶ ἐπαινεθεῖσαν ὑφ' ὅλων τῶν Κυβερνήσεων καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Καβάλλας, τοῦ ὁποῦ τοῦ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὸν ἀνεκέρυξεν ἐπίτιμον πολίτην καὶ ὠνόμασε

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΛΟΥΛΑΚΑΚΙΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

μίαν ἐκ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης εἰς ὁδὸν Ἐμμανουὴλ Λουλακάκη. Ἀναπληρώσας τὸν Γεν. Διοικητὴν Θεράκης καὶ ἀκολούθως τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Μακεδονίας ἐργάσθη μετ' ἐξῆλον ἀπαράμιλλον καὶ συνέδεσε τὸ ὄνομά του μετ' ἐπιδοκίματον ἱστορίαν τῶν τελευταίων ἐτῶν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ ὀλόκληρον διετίαν ἐσημείωσεν ἐπίσης φωτεινὴν δρᾶσιν καὶ ἀφῆκε νομοθετικὴν ἐργασίαν ἀξιόλογον.

Προτοπόρος τοῦ οργανωμένου ἀγροτικῶν κινήματος εἰς τὴν Κρήτην, ἠγήθη τοῦ ἀγροτικῶν Συνδυασμοῦ εἰς τὸ Ἡράκλειον καὶ συνεκέντρωσε δύναμιν μεγάλην, ἰσχυρὰν καὶ συγκεκοτημένην.

Ἐργάζεται μετ' ἀκαταπόνητον ἐνθουσιασμόν διὰ τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἐπιστήμην καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τῶν πλέον δυνατῶν ἀρσιογνωμίας εἰς τὰς τάξεις τῶν νέων ἀνδρῶν τῆς χώρας.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ - ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ

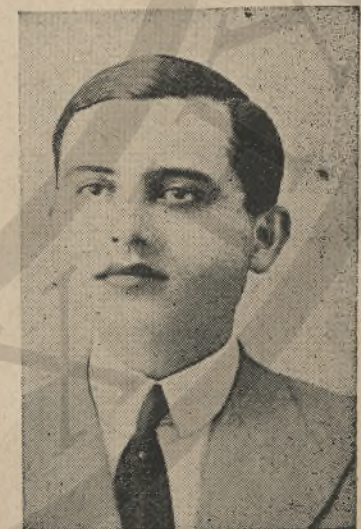
Δικηγόρος - Πολιτευτὴς

Ῥεθύμνης.

Ἐγεννήθη εἰς Χανιά τῷ 1903. Διπλωματοῦχος τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων. Διετέλεσε Νομάρχης Δράμας τὸ 1930-32. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας τὸ 1933 ἐπὶ Κυβερνήσεως Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΙΩ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

Ὁ κ. Πολυχρονίδης μόλις ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔτυχε τῆς λίαν τιμητικῆς προτιμήσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, περιληφθεὶς εἰς τὸν Συνδυασμὸν αὐτοῦ καὶ ἐκλεγείας βουλευτῆς κατὰ Σεπτέμβριον 1932. Συνεχίζει τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν τοῦ μακαρίτου Πολ. Δ. Πολυχρονίδου, ἐνὸς τῶν διαπρεπεστέρων τῆς Κρήτης πολιτευτῶν, οὗ ἡ δρᾶσις καὶ ὡς Γενικοῦ διοικητοῦ Κρήτης καὶ ὡς βουλευτοῦ μετέπειτα ἀφῆκε τὰς πλέον ἀγαθὰς ἀναμνήσεις ἐν Κρήτῃ. Ὁ κ. Πολυχρονίδης χάρις εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ ἠθικὰ αὐτοῦ ἐφόδια ἐπεβλήθη εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὸν Νομὸν Χανίων καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του Ἐπαρχίαν Κίσσαμον, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας τὸν ἀγαποῦν καὶ τὸν ἐκτιμοῦν τὰ μέγιστα.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΙΩ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

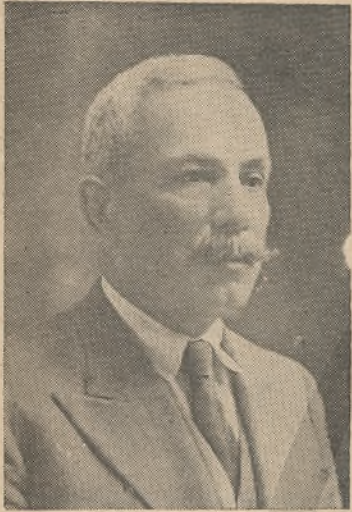
ΔΗΜΗΤΡ. ΚΩΝ. ΤΟΡΑΚΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Διετέλεσε Πρόεδρος Στρατοδικείου, Νομάρχης Λέσβου καὶ εἶτα Καβάλλας. Νῦν Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ἐκ Μεραμβέλλου Κρητῶν ἢ «**Δρῆρος**».

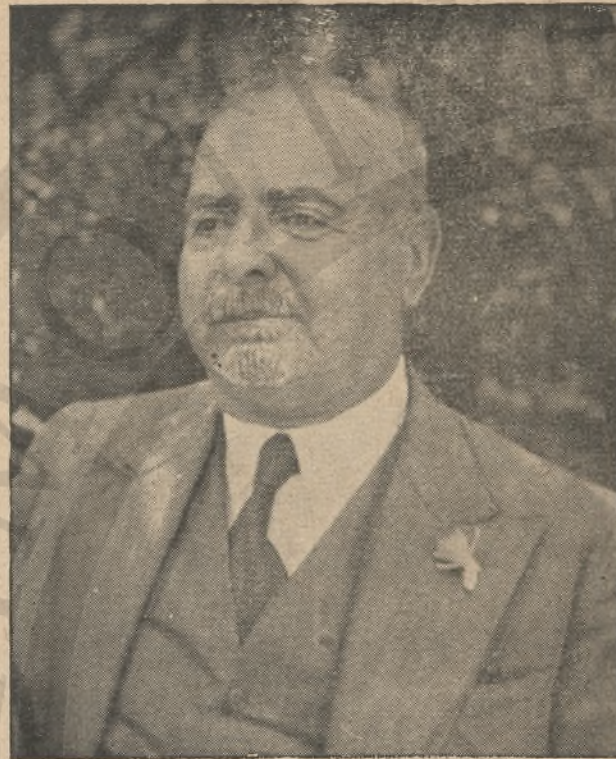

ΔΗΜΗΤΡ. ΚΩΝ. ΤΟΡΑΚΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κ. Γ. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Μελιδόνι Μυλοποτάμου τῷ 1874. Ἐσπούδασε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τὴν ἰατρικὴν. Ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐπαναστάσεις 1896-97. Ἐξελέγη τὸ 1901 τὸν πρῶτον βουλευτὴς Ῥεθύμνης, ἀντιπροσωπεύσας τὸν Νομόν του μέχρι τῆς ἑνώσεως τῆς Κρήτης. Ἐξελέγη καὶ ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως Κρήτης τὸ 1911 διὰ τὴν Ἑλλην. Βουλὴν. Ἐπανεξελέγη ἐπίσης τὸ 1916. Ἐφυλακίσθη καὶ ἐξωρίσθη πολλάκις διὰ λόγους κομματικούς.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΟΔΑΤΣΟΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΟΔΑΤΣΟΣ.—Ἐγεννήθη τὸ 1871. Μετὰ τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου ἀναγορευθεὶς ἐνωρῆτα διδάκτωρ τοῦ δικαίου. Εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικούς ἀγῶνας τῆς πατρίδος του διεδραμάτισε σπουδαιότατον ῥόλον. Ἐκλεγείς πληρεξούσιος τῆς ἐπαρχίας Μεραμβέλλου παρὰ τῆ Ἐπαναστατικῆ τῶν Κρητῶν Συνελεύσει τὸ ἔτος 1897 παρευρέθη εἰς ἀπάσας τὰ συνεδριάσεις αὐτῆς ἐν Ἀρχαναῖς, Ἀρκαδίῳ, Ἀρμένιοις (Ἀποκορώνου) καὶ Πλακοῦραις—Ἀκρωτηρίου (Κυδωνίας), ὅπου ἐξελέγη ὑπὸ ταύτης τὸ ἐκτελεστικόν, ὅπερ ἐπηκολούθησεν ἀμέσως ὁ διορισμὸς τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ Κρήτης. Κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ δὲ κληθεῖσιν Συντακτικὴν Συνέλευσιν τὸ 1898 πρὸς ψήφισιν τοῦ Ἀ. Κρητ. Συντάγματος ἐξελέγη καὶ πάλιν πληρεξούσιος Μεραμβέλλου. Τὸ 1901 διορίσθη Βουλευτὴς ὑπὸ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου μετ' ἑξὼ τῶν δέκα οὗς διώρισεν οὗτος κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐκ τῶν ἀρίστων. Κατὰ τὰ ἔτη 1903 καὶ 1905 ἐξελέγη Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Λασηθίου, τὸ 1906 δὲ πληρεξούσιος τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ παρὰ τῆ β'. Συντακτικῆ Συνελεύσει τῆς Κρήτης, κατὰ τὸ 1907 Βουλευτὴς τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ, ὅτε διορίσθη Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ὑπογράφας τὴν 24 Σεπτ. μβρίου 1908 ὡς τοιοῦτος μετὰ τῶν συναδέλφων του Ὑπουργῶν Χαρ. Πολογεώργη καὶ Γεωργ. Παπαμαστοράκη τὸ ψηφισμα δι' οὗ κατηργήθη ἡ Πολιτεία αὐτῆ καὶ ἐκηρύχθη ἡ ἑνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος, μέχρι δὲ τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης διεθνῶς, παραχωρηθείσης ὑπὸ τούτων τῆς Κυβερνητικῆς ἐξουσίας εἰς τοὺς τότε Ἀρχηγούς τῶν ἐν Κρήτῃ κομμάτων, ἐγένετο ἐκλογὴ καὶ τρίτης Συνελεύσεως τῶν ἐν Κρήτῃ Ἑλλήνων τὸ 1909 κατ' ἣν ἐξελέγη καὶ πάλιν πληρεξούσιος τοῦ Νομοῦ Λασηθίου, γενομένης δὲ μετ' αὐτὴν καὶ ἐτέρας Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως τὸ 1911 ἐξελέγη καὶ τότε πληρεξούσιος τοῦ Νομοῦ Λασηθίου μεγάλας προσεγγικῶν ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα. Ἐπελευθέρουσης τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ἐξελέγη Βουλευτὴς Ἑλλήνων τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1915, τὸ 1916 δ' ἐξωρίσθη μετὰ τοῦ Α. Μιχαηλιδάκη καὶ ἄλλων Βουλευτῶν εἰς Μιτυλήνην διατελέσας ἐξόριστος μετ' αὐτῶν ἕνα ἔτος περίπου, λόγω τοῦ ὅτι εἶχε κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς μὴ ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος κατὰ τὸν Ἑυρωπαϊκὸν πόλεμον, μετὰ ταῦτα δ' ἐξελέγη καὶ πάλιν Βουλευτὴς τὴν 7ην Νοεμβρίου 1926 παρὰ τῆ Βουλῆ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ πολιτεύηται ἀπολαμβάνων μεγίστης ὑπολήψεως παρὰ πάντων, λόγω τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν του καὶ τῆς ἀνιδιοτελείας του καὶ τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΜΕΤ' ΜΑΡΑΚΗΣ.—Ἐγεννήθη ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης τῷ 1884. Ἐτελείωσε τὰς Γυμνασιαστικὰς του σπουδὰς εἰς Ἡράκλειον τὸ δὲ 1901 ἔλαβε τὸ δίπλωμα τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀριστεύσας. Τὸ 1915 ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς Ἡρακλείου Κρήτης, ἐπανεξελέγη τὸ 1926 καὶ τὸ 1932, ὅποτε προσελήφθη ὑπουργὸς ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Π. ΤΣΑΛΛΑΡΗ ἀναλαβὼν τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τῆς Κρήτης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΜΕΤ' ΜΑΡΑΚΗΣ

ΣΠΥΡΙΔ. ΦΙΛ. ΑΓΚΥΣΟΥΛΑΚΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κεφαλαῖ Ἀποκορώνου τὸ 1872.

Διδάκτωρ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐγένετο ἐν ἔτει 1899 ἕνεκα τῶν πολεμικῶν γεγονότων τοῦ 1895 μέχρι τοῦ 1898 εἰς ἃ ἐνεργῶς συμμετέσχε.

Ἦσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἀπὸ τοῦ 1901 παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις Χανίων, καταλαβὼν διαπρεπῆ θέσιν μεταξὺ τῶν νομικῶν τῆς Κρήτης.

Μετέσχεν ἐπὶ ἔτη τινὰ καὶ τῆς Πολιτικῆς ζωῆς τῆς Νήσου, ἐκλεγείς Βουλευτὴς κατὰ τὸ 1905, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔτους 1907 ἀπεσύρθη ὀριστικῶς τῆς ἐνεργοῦ Πολιτικῆς, περιορισθεὶς ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διακονίαν τῆς ἐπιστήμης τοῦ Δικαίου.

Ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν καὶ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Σώματος Χανίων πρὸς διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΛΑΤΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ-ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΟΣ ΕΚ ΚΡΟΥΣΩΝΟΣ ΜΑΛΕΒΥΖΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΛ. ΤΖΙΡΙΤΑΝΤΗΣ
ΔΙΑΠΡΕΤΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὴν Χώραν τῶν Σφακιῶν τὸ 1874. Ἔλαβε μέρος ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸν πόλεμον 1897 καὶ 1912-13. Μετὰ τὴν ἀποστράτευσιν τοῦ 1916 κατελθὼν εἰς Ἱεράπετραν τῆς Κρήτης ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ, ἰδρύσας καὶ τὸν ἐθνικὸν σύνδεσμον ἐπιστράτων πρὸς ἐξουδετέρωσιν τοῦ Κωνσταντινικοῦ Καθεστώτος καὶ τοῦ ὁποίου Συλλόγου ἡ ἐθνικὴ δράσις ὑπῆρξε ἱστορικὴ. Εἰς Θεσβλίκην ἰδρύσε τὸν Ἑλληνικὸν πολιτικὸν Σύνλογον τοῦ ὁποίου ὡς Πρόεδρος περιώδευσεν τὴν Πελοπόννησον καὶ λοιπὴν Ἑλλάδα προπαγανδίζων καὶ ἐνθουσιάζων τοὺς πάντας ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας. Ἦδη ἀσχεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ εἰς Πειραιᾶ εὐδοκίμως.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Κ. ΜΟΥΝΤΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1894 εἰς Χανιά τῆς Κρήτης. Ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Ὑπῆρξε διοργανωτὴς τριῶν ἐν Κρήτῃ ἐφοριῶν. Ἦδη ὑπηρετεῖ ὡς οἰκονομικὸς ἐφοροεὶς εἰς τὴν 7ην Ἐφορίαν Ἀθηνῶν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΜ. ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΜΜ. ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ.—Ἐγεννήθη εἰς Λιμένα Σητείας τῷ 1894. Ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ Παρισίων. Ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους ὅπου ἐτραυματίσθη καὶ ἐτιμῆθη διὰ πολλῶν στρατιωτικῶν μεταλλίων, ἀποστρατευθεὶς μὲ τὸν βαθμὸν ἐπίατρον. Μετέπειτα ἐγκατασταθεὶς εἰς Ἀθήνας, ἐξασχεῖ λίαν εὐδοκίμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ μικροβιολόγου, ἐπὶ πενταετίαν καὶ πλέον, κατέχων ἐπιφανῆ θέσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ὡς ἐπιστήμων καὶ ὡς ἄτομον.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ.—Ἐγεννήθη εἰς Ἀρμένους Σητείας τὸ 1856. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν Γυμνασιακῶν του σπουδῶν κατὰ τὸ 1882, διωρίσθη Σχολάρχης τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου Σητείας, ὑπηρετήσας ὡς τοιοῦτος μέχρι τοῦ 1884. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξετέθη ὑποψήφιος πληρεξούσιος τῆς Γενικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως, ἐπιτυχῶν πιμψηφεί, ὡς μὴ θέσαντος ὑποψηφιότητα ἀντιπάλου του. Ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου ἀρχετα ἡ πολιτικὴ πατριωτικὴ αὐτοῦ σταδιοδρομία συνεχισθεῖσα ἐπὶ τριάκοντα ὅλα ἔτη. Κατὰ τὸ 1888 ἐξελέγη καὶ πάλιν πληρεξούσιος, τὸ δὲ 1889, διωρίσθη Πρωτοδικὴς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Λασηθίου, ὅπου παρέμεινε δύο μόνον μῆνας, παραιτηθεὶς διὰ λόγους πατριωτικοὺς ἔνεκεν τῆς πολιτικῆς τότε καταστάσεως. Μετὰ τοῦτο συνεχίσας τὰς Πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς, ἀνηγορεύθη Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς. Κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις τοῦ 1896 καὶ 1897 ἔλαβεν ἐνεργότατον μέρος καὶ ὡς Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς Σητείας καὶ ὡς πληρεξούσιος παρὰ τῇ Ἐπαναστατικῇ Γενικῇ Συνελεύσει. Κατὰ τὸ 1898 διωρίσθη ἑπαρχος Ἱεραπέτρας, ὑπηρετήσας ἐπὶ δύο ἔτη, ἀ. ὁ δὲ τοῦ 1901—1911 ἐξελέγετο συνεχῶς βουλευτὴς ἐν τῇ Κρητικῇ Βουλῇ. Τὸ 1911 διετέλεσε μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς (Κυβερνήσεως), ὡς Ἐπίτροπος ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ παρέμεινε δύο μόνον μῆνας, παραιτηθεὶς ἔνεκεν διαφωνίας του πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ζωτικῶν ζητημάτων. Πρώτην φορὰν ἀποτυχῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1915, ἀπεσύρθη ἔκτοτε τῆς Πολιτικῆς. Κατὰ τὸ 1920 διωρίσθη Νομάρχης Μεσσηνίας, παραιτηθεὶς μετὰ τὴν πώσιν τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου. Ἐκτοτε ἀσχολεῖται εἰς ἱστορικὰς μελέτας, πολλὰς τῶν ὁποίων θὰ ἐκδώσῃ κατ'αὐτὰς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔ. ΜΑΓΡΙΠΛΗΣ.—Ἐκ Νεαπόλεως Κρήτης, γαμβρὸς τοῦ Ἀσιμνήστου Ἀρχηγοῦ Ἐμ. Κοκκινῆ καὶ ἀχώριστος συνεργάτης αὐτοῦ καθ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας κατὰ τῶν Τούρκων. Ἐχορημάτισε φρουραρχος κατὰ τὸ 1898 ἐν Νεαπόλει τῇ πρωτάσει τοῦ Διοικητοῦ τῶν Γαλλικῶν Στρατευμάτων ἅτινα κατέλαβον τὸν Νομὸν Λασηθίου μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1897. Ἐπὶ τεσσαραονταετίαν διηύθυνε τὸ ἐν Λασηθίῳ Κοινωφελὲς ταμεῖον ἐξυπηρετήσας τὸν Γεωργικὸν Πληθυσμὸν τοῦ Νομοῦ τὰ μέγιστα.

ΕΜΜ. Ι. ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔ. ΜΑΓΡΙΠΛΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓ. ΠΕΡΙΦΕΡΑΚΗΣ
ΕΚ ΣΗΤΕΙΑΣ

Ἐκ τῶν ἀρίστων πατριωτῶν, δρῶν προοδευτικῶς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ἐκ Σητείας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κρητῶν ἡ «Πραϊσσός».

ΠΑΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤ. ΠΑΧΥΝΑΚΗΣ

Δισέγγονος τοῦ ναυάρχου Ἀνδρουλῆ Παχυνάκη ἐκ πατρὸς καὶ τοῦ κρητὸς πολιτικοῦ ἀνδρὸς Ἀνδρέου Κριαρᾶ ἐκ Μητροῦ. Ἐτυχε λίαν ἐπιμελοῦς μορφώσεως, σπουδᾶσας εἰς ξένας Σχολὰς, ἀνηγορεύθη δὲ διδάκτωρ τῆς Νομικῆς καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Διετέλεσε τακτικὸς Συνεργάτης τῆς «Μεγάλης Ἑλλ. Ἐγκυκλοπαιδείας» καὶ τοῦ «Λεξικοῦ Ἐλευθεροδράκην» συνεργάτης πλείστον οἰκονομολογικῶν καὶ φιλολογικῶν περιοδικῶν, συνέγραψε πολλὰς μελέτας, ἄρθρα, φιλολογικὰ ἔργα, μετέφρασε τὸν Ἀνατόλ Φράνς, τὸν Ρενὰν καὶ σποραδικὰ τινὰ τοῦ Λαμαρτίνου, ὑπηρετεῖ δὲ ὡς προϊστάμενος παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος. **Officier** τῆς «Τιμητικῆς Λεγεῶνος» Δικηγόρος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΚΥΚΚΛΑΚΙΣ
ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΒΟΥΚΥΚΚΛΑΚΙΣ, εκ Νεαπόλεως Κρήτης, διαπρεπής δικηγόρος, ποιητής και λογογράφος πολυμαθής και γλωσσολογικής τύπος ανωτερότητας, ευγενείας, ιπποτικότητας και εκ των ευγλωτοτέρων Κρητών δικηγόρων, έπολιτεύθη, καθ' ό δημοφιλέστατος επιτυχέστατα 1906-1917 από ού 1906 μέχρι του 1917 ών δ' ο νεώτατος των Κρητών πολιτευτών εξελέγετο πάντοτε Γραμματέας του Προεδρείου, αποτελέσας μετά των κ.κ. Τσουδερού, Φωτάκι, Μηλιαρά, και Μανασάκι την Ιαπωνικήν ομάδα της Κρητικής Βουλής, διακριθείς αείποτε διά τή θαρραλέον, βαθυστόχαστον, καλλιπέδες και άριστοτεχνικόν των αγορεύσεων αυτού. Υπήρξε και ό ιδεώδης τύπος του Νομάρχου, από του 1917 μέχρι του 1920, κατασαγηνεύων τους πάντας διά των συναρ-

παστικών και εμπνευσμένων διαλέξεων αυτού, καθ' ό άριστος **conférencier**, τιμηθείς τή μάλα έπαξίως διά του Σταυρού του Σωτήρος και αφήσας τās άρίστας των έντυπώσεων παντού και πάντοτε, όπου, έν ταις δυσχερεστάταις εκείναις έθνικαίς στιγμαίς διετέλεσε Νομάρχης, έν Άργολιδοκορινθία, έν Εύβοία και έν Έπτανήσφ' νήν δ' εξακολουθεί νά αποτελή άξιοπρεπέστατον και έπίλεκτον μέλος του Δικηγορικού Σώματος του Νομού του εκλεγείς πολλάκις και Πρόεδρος αυτού, έν ταύτφ δέ νά συγγράφη, νά ποιή και άκαταπονήτως νά μελετᾶ, έχων και μίαν πλουσιωτάτην βιβλιοθήκην, έμφανίζων ούτως ένα όλως έξαιρετικόν τύπον λογίου, ποιητού, συγγραφέως, έπιστήμονος, άληθοῦς **homme de lettre** και **gentleman**.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΓΕΩΡΓ. ΑΣΤΡΟΥΛΑΚΙΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ & ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΔΗΜΟΣΙΟΛΟΓΟΣ.

ΙΩΑΝ. Μ. ΒΑΡΚΑΡΑΚΙΣ
ΕΚ ΧΟΥΜΕΡΙΑΚΟΥ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ, ΠΡΩΗΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΡΓΑΚΗΣ
ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΔΙΑΠΡΕΠΗΣ ΝΟΜΙΚΟΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΣ ΝΟΜΟΥ ΛΑΣΗΘΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΝΙΚΗΤΑΣ ΓΕΩΡΓ. ΑΣΤΡΟΥΛΑΚΙΣ.—Δικηγόρος και Δημοτικός Σύμβουλος Πειραιώς-Δημοσιολόγος. Πρόεδρος της Ένώσεως Έπιστημόνων. Άπεσπάσθη ως υπάλληλος εις την υπάτην Άρμοστείαν Σμύρνης κατά την οργάνωσιν της όπου υπηρέτησεν ευδοκίμως. Προσφυγών τὸ 1922 εις τὸν Πειραιᾶ προσέφερεν άνεκτιμητους υπηρεσίας εις τὸ προσφυγικὸν στοιχείον ὡς και εις τοὺς Κρήτας και τὴν πόλιν τοῦ Πειραιᾶς γενόμενος δημοφιλέστατος διά

ΜΙΧΑΗΛ ΣΕΡΓΑΚΗΣ
ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΔΙΑΠΡΕΠΗΣ ΝΟΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΣ
ΝΟΜΟΥ ΛΑΣΗΘΙΟΥ.

τοὺς ἄλτροῦστικὸς και πολιτικὸς ἀγῶνας. Ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πόλεως Πειραιᾶς εις τὴν Β' Βαλκανικὴν Διάσκεψιν ἐγένετο εἰφήμως γνωστὸς διά τās γνώμας του, τυχῶν τῶν συγχαρητηρίων τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ. Τὸ ὄραϊον χωρίον Βουλισμένη και ἡ Νεάπολις Κρήτης όπου διήκουσε τὰ μαθήματα Γυμνασίου, τὰ τιμοῦν, δικαίως δέ οἱ Πρόσφυγες και οἱ Πειραιῶται λόγω τῆς ἀξίας του τὸν διεκδικοῦν.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΤΣΙΡΑΚΑΚΗΣ
ΕΚ ΣΗΤΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΝ ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ ΕΙΣ ΝΕΑΠΟΛΙΝ
ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΔΙΑΛΥΝΑΣ

ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΡΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΔΙΑΛΥΝΟΜΙΚΑΛΗ
ΜΕΓΑΛΕΜΠΟΡΟΥ ΙΣΜΗΧΑΝΟΣ
ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ

ΕΞ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Αί φιλοπρόδοι τάσεις και αί άοκνοι προσπάθειαι του κ. Χαλκιαδάκη, τόν κατέστησαν κύριον του καλλιτέρου, πολυτελεστέρου και κεντρικωτέρου έστιατορίου της πρωτευούσης, τού γνωστού επί της όδοϋ Σταδίου «ΑΒΕΡΩΦ», όπου ξένοι επίσημοι και πλείστος έκλεκτός κόσμος έστιαζονται. Η κολοσιαία αύτη έπιχειρησις είναι δημιούργημα του κ. Χαλκιαδάκη δι' ό και ειλόγως ούτος κατέχει τά σκήπτρα εκ των έν Αθήναις Κρητών έπιχειρηματιών.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ

ΕΞ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΜΙ ΓΑΛΕΜΠΟΡΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ
ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ Κ. ΜΑΡΗΣ

ΕΞ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΤΩΝ ΜΑΡΗΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΕΞ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ Β ΟΜΗ-
ΧΑΝ' ΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΚΡΗΤΗΣ.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ Δ. ΚΑΚΟΥΛΑΚΗΣ
ΕΚ ΚΑΛΑΜΑΥΚΑΣ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΓΡΗΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

EMMAN. MIX. ΚΟΘΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΙΒΑΚΤΑΚΗΣ
ΕΚ ΦΟΥΡΝΗΣ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ Δ. ΚΑΚΟΥΛΑΚΗΣ Έκ Καλαμαύκας Ίραπέτρας Κρήτης. Διετέλεσε επιθεωρητής Δημοτικών Σχολείων Μεραμβέλλου-Σητείας από τὸ 1916-1921. Ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους 1912-13 ὡς ἐθελοντής. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς Δ.Ο. 1931-32. Νῦν Διευθυντής τοῦ βου Δημ. Σχολείου Ἀθηνῶν.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΡΗΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ. Κατάγεται ἐκ τῆς ἐπαρχίας Πεδιάδος τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου. Ἐτελείωσε τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς εἰς Ἡράκλειον καὶ ἐφοίτησε εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Προσεχώρησε ἐκ τῶν πρώτων ὡς ἐθελοντής εἰς τὸν στρατὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὡς ἑφεδρος ἀξιωματικός, τραυματισθεὶς εἰς τὴν μάχην τοῦ Σκοῦ-Ντι-Λέγκεν, καὶ ἔλαβε μέρος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν. Ἀσχοληθεὶς καὶ εἰδικευθεὶς εἰς τὰς οικονομικὰς μελέτας, ἐχορημάτισε ἀλληλοδιαδόχως οικονομικὸς ἐπιθεωρητής εἰς τὸν Διεθνή Οἰκονομικὸν Ἐλεγχον, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ Μικτῇ Ὑποεπιτροπῇ Ἑλληνο-Βουλγαρικῆς Μεταναστεύσεως εἰς Θεσσαλονίκην, οικονομικὸς σύμβουλος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ οικονομικὸς συνεργάτης τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος». Νῦν Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ.—Ἐγεννήθη εἰς Χανιά τῷ 1898. Ἐσπούδασεν Νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ παρηκολούθησεν ἀνωτέρας σπουδὰς ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης. Κάτοχος τεσσάρων ξένων γλωσσῶν καὶ δικηγόρων

ΓΕΩΡΓ. ΓΕΡΑΣ. ΖΟΜΠΑΝΑΚΗΣ

ΕΣ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΑΡΑΣΣΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

εἰς τὰ Δικαστήρια τῆς Πρωτευούσης προσελήφθη κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1928 ὡς ἰδιαιτερος γραμματεὺς τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ἐλευθερίου Κ. Βενιζέλου, ἐκτελέσας εὐδόκως καὶ μετὰ σεμνότητος τὴν δύσκολον καὶ λεπτὴν ταύτην ὑπηρεσίαν, ἐτοποθετήθη ὡς Δικαστικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐλευθέρου Ζώνης Πειραιῶς, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1932, ἐνασκῶν ἅμα ἐπιτυχῶς τὸ δικηγορικὸν του ἐπάγγελμα ἐν Ἀθήναις. Σεμνὸς ἀπὸ χαρακτήρος καὶ οἰκογενειακῆς παραδόσεως τὸ ἦθος, καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς παρὰ τῷ κ. Ἐλευθερίῳ Κ. Βενιζέλῳ ὡς Πρωθυπουργῷ ὑπηρεσίας του, ἐγένετο ἀντικείμενον ἐκτίμησεως διὰ τὴν χρηστότητα, δραστηριότητα καὶ ἐντιμότητά του.

EMMAN. MIX. ΚΟΘΡΗΣ Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις.—Υἱὸς τοῦ πολιτευτοῦ Λασηθίου Κρήτης κ. Μιχαὴλ Κοθρῆ. Πρόεδρος τῆς Πανελληνίου «Φιλελευθέρου Νεολαίας» καὶ εἰς ἐκ τῶν νέων ὑποψηφίων πολιτευτῶν Ἀθηνῶν τοῦ Φιλελευθέρου Κόμματος. Ἐργάζεται μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος ὑπὲρ τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΙΒΑΚΤΑΚΗΣ Έκ Φουρνῆς Μεραμβέλλου Κρήτης.—Πρώην Διευθυντής Ὑποκαταστήματος τῆς Κρητικῆς Τραπεζῆς, Ἐφεδρος Ἀξιωματικός. Νῦν Ταμίας τῆς Παγκρητίου ἀδελφότητος Μακεδονίας καὶ ἀντιπρόσωπος Μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Ἐργοστασίων ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ὁ κ. Στιβακτάκης εἶναι καλὸς συμπατριώτης.

ΟΙ ΚΡΗΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

ΑΝΔΡΕΑΣ Μ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.—Όπως εις όλα, ή μεγαλόνησος δέν υστερήσε και εις την δημιουργικήν προσπάθειαν πρὸς ἀπόκτησιν εὐπροσώπου καθημερινοῦ τύπου. Εἰς ἐκ τῶν ἐμφανῶν πρωτεργατῶν τῆς τριαυτῆς προσπάθειας εἶναι ὁ Διευθυντῆς και ἰδιοκτήτης τῆς ἐφημερίδος «Ἀνόρθωσις» τοῦ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης κ. Ἄνδρ. Ζωγράφος τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἐνταῦθα. Διακριθεὶς εἰς τοὺς ἐθνικοὺς πολέμους, δις τραυματίας κατὰ τὴν μεγάλην μάχην Κιλκίς-Λαγκαδά, στρατιώτης τῶν πολέμων ἐκείνων ἀπὸ τοὺς πλέον ἐνθουσιώδεις και παρατόλμους ἐξέδωκε τὸ πρῶτον τὴν «Ἀνόρθωσιν» τὸ πολυτάραχον ἔτος 1915 μετὰ ἐννεάμηνον δὲ θαρραλέαν δημοσιογραφικὴν σταδιοδρομίαν ἔσπευσε και πάλιν ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ μόλις ἐξεοράγη τὸ κίνημα Βενιζέλου, ὑπῆρξε μετὰ προσηλώσεως αὐτὸ και ἐπανήλθε εἰς τὴν δημοσιογραφίαν τὸ 1919 πλήρης θάρρους και μαχητικότητος. Αἱ σημειωθεῖσαι ἔκτοτε πρόοδοι τοῦ ἡμερησίου τύπου τῆς Κρήτης εἶναι σχεδὸν ἀποκλειστικὸν ἔργον τῆς δημιουργικότητος τοῦ κ. Ζωγράφου.

Διότι δέν ἐργάζεται καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν δωδεκαετίαν διὰ νὰ ἐξαγάγῃ μόνον τὴν Κρητικὴν ἐφημερίδα ἀπὸ τὸ πλαίσιον τοῦ ἐπαρχιωτισμοῦ, ἀλλὰ και μοχθεὶ διὰ νὰ τὴν καταστήσῃ εἰς ἐμφάνισιν και περιεχόμενον ἐφάμιλλον τῶν Ἀθηναϊκῶν και νὰ τῆς δώσῃ τὸ φορμάρημα μιᾶς πνοῆς ἀνωτέρας και καθ' ὅλα συντονισμένης πρὸς τὴν γενικὴν πρόοδον τῆς Μεγαλονήσου. Ἰδεολόγος, ἀνιδιοτελής και ἐνθουσιώδης μαχητῆς ἐστάθη πρὸς τὴν γενικὴν πρόοδον πάντοτε λογοτεχνικὰ ἀνάγλυφα και καυτήρια συνάμα διὰ τὸν ἀντίπαλον πολιτικὸν κόσμον. Τὰ διακρίνει ἡ ὀρμητικότης και ἡ δημιουργικὴ ἐπιχειρηματολογία. Ἡ πολυμαθεὶς του, ἡ ὀξεία ἀντίληψις και ἡ μαχητικότης του ἀναπηδοῦν ἀπὸ κάθε στήλην τοῦ φύλλου του ὡσάν ἕνας παλμός συνεχῆς και ἀδιάκοπος. Ὁ κ. Ἄνδρ. Ζωγράφος, ἐγεννήθη δημοσιογράφος. Ἡ δὲ ἐφημερίς του δικαίως κατέχει τὰ σκήπτρα μετὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων τοῦ πανελληνίου.

ΙΩΣΗΦ Π. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

Διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βερολίνου. Διευθυντῆς τοῦ μεγάλου και ἐγκυκλοπεδικοῦ Περιοδικοῦ «Στρατιωτικὴ Ἠχώ» τοῦ μόνου ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμενου πρὸς διαιτίαν εὐδοκίμου. Πρόεδρος τῆς Παγκρητικῆς Πολιτικῆς Ὁργανώσεως, ἐκ τῶν δρῶντων Κρητῶν ἐπιστημονικῶς και πολιτικῶς ἐν Ἑλλάδι.

ΑΝΔΡΕΑΣ Μ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΕΜΜ. Γ. ΜΠΑΚΛΑΤΖΗΣ

ΕΜΜ. Γ. ΜΠΑΚΛΑΤΖΗΣ.—Ἐγεννήθη εἰς Μογιὴν Σελίνου τῷ 1900, τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς ἐτελείωσεν εἰς Χανιά τῷ 1918 και ἀμέσως ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐκλεγεὶς κατὰ τὸ 1924 Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν «ΚΡΗΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ» ἀναγκῶν κατὰ τὴν Προεδρείαν του τὸν Σύλλογον εἰς περιοπὴν. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς ἀνηγορεύθη τῷ 1924 διωρισθεὶς ἀμέσως ἐπόπτης ἀγροφυλακῆς ἐν τῷ Νομῷ Λασηθίου ἐνθα μετὰ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν 1 και 1/2 ἔτους παρητήθη και ἐπεδόθη εἰς τὴν δικηγορικὴν και ἐξέδωκε τὴν Καθημερινὴν ἐν Χανίοις ἐφημερίδα «Παρατηρητῆς» διακριθεὶς διὰ τοὺς εὐθαρσεῖς ἀγῶνας του ὑπὲρ τῶν Λαϊκῶν συμφερόντων οἵτινες τὸν ὠδήγησαν μέχρι σήμερον ἐπτάκις εἰς τὰ Καζουργιοδικεῖα Κρήτης ἀπὸ τὰ ὁποία ἠθωώθη πανηγυρικῶς. Γνωστὴ κυρίως εἶναι εἰς τὴν Κρήτην ἡ κατὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Κρήτης κ. Παπακωνσταντοπούλου θαρραλέα πολεμικὴ του. Ὁ κ. Μπακλατζῆς εἰς ἡλικίαν 22 ἐτῶν ἀπέστειλε τὸ γνωστὸν πρὸς τὸν τότε Βασιλέα Κωνσταντῖνον τηλεγράφημα δι' οὗ τὸν ἐκάλεε νὰ πα-

ραιτηθῆ τοῦ θρόνου διὰ τὴν σωτηρίαν του. Ἡ ἐνέργειά του αὕτη ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιχώρησιν και καταδίωξιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ τότε καθεστώτος, ἐθρήνησε δὲ και τὸν θάνατον τοῦ 17 ἐτοῦς ἀδελφοῦ του Στυλιανοῦ γυμνασιόπαιδος Παλαιοχώρας, φονευθέντος ἀπανηρώπως. Σήμερον ὁ κ. Μπακλατζῆς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρίστους ποινικολόγους τῶν Χανίων και ἕνας ἀπὸ τοὺς νέους πολιτευομένους, προορισμένους νὰ παίξῃ σπουδαῖον ρόλον εἰς τὰ πολιτικὰ τοῦ Νομοῦ του, χάρις εἰς τὸ πολιτικὸν του θάρρος και τὸν χαρακτήρα του και γενικῶς εἰς τὰς συμπαιθείας τὰς ὁποίας συγκεντρώνει. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῆ ὅτι ὅταν τὸ πρῶτον κατηλθεν ὡς Φιλελεύθερος ἀνεξάρτητος ὑποψήφιος κατὰ τὰς ἐκλογὰς Μαρτίου 1933, συνεκέντρωσεν 6000 ψήφους παρ' ὅλην τὴν σφοδρὰν πολεμικὴν ἣν ἀντεμετώπισεν ἐκ μέρου τοῦ χρισμένου συνδυασμοῦ τῶν Φιλελευθέρων και ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολιτευτάς.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΑΝΑΔΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ - ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ
ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ**

Ὁ κ. Ναναδάκης εἶναι εἰς ἐκ τῶν 3 πρωτοπόρων τῆς Ἀγροτικῆς ἰδεολογίας ἐν Κρήτῃ. Ἰδεολόγος Ἀγροτικός ἐξέδωκε ἐφημερίδα ἐν Χανίοις ὑπὸ τὸν τίτλον «Φωνὴ τοῦ Ἀγρότου», αἱ στήλαι τῆς ὁποίας προσεφέρθησαν ὑπὲρ τῆς ἀφυπνήσεως τοῦ Ἀγρότου. Γενικῶς τὰ ἄρθρα τοῦ κ. Ναναδάκη ἦσαν ἀνθρωποσωτήρια. Διότι, εἶναι ἀληθές ὅτι, εἰς τὴν χώραν μας, ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ἀγρότου, ἐπιδρᾷ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας τάξεις, και κατὰ συνέπειαν οἱ ἀγῶνες τοῦ κ. Ναναδάκη ὑπὲρ τοῦ Ἀγρότου, ἀπέβλεπον εἰς τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας.

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΜΟΥΡΕΛΟΣ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΗΣ «ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ»

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΝΕΛΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΙΔΗ»

ΜΑΝΟΣ ΤΣΑΚΩΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «Ο ΤΥΠΟΣ»

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΚΑΦΕΤΖΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΔΡΑΣΙΣ»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠΟΚΟΡΩΝΙΩΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ (ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ)

ΕΜ. Ι. ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΕΚ ΛΑΚΚΩΝ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ (ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΓΝΩΜΗ)

ΜΙΧΑΗΛ Κ. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ
ΕΚ ΜΑΡΑΜΒΕΛΛΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ,
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΝΕΑΠΟΛΕΙ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «Ο ΛΑΟΣ»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΣΤΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ (ΗΧΩ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ)

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΚΑΦΑΤΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΩ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ (ΒΗΜΑ)

ΡΟΥΣΣΟΣ ΚΤΙΣΤΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
(ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΚΟΡΩΝΑΚΗΣ
ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ, ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ
ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΚΟΡΩΝΑΚΗΣ
ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ - ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΕΟΣ ΦΙΛΟΠΡΟΔΟΣ

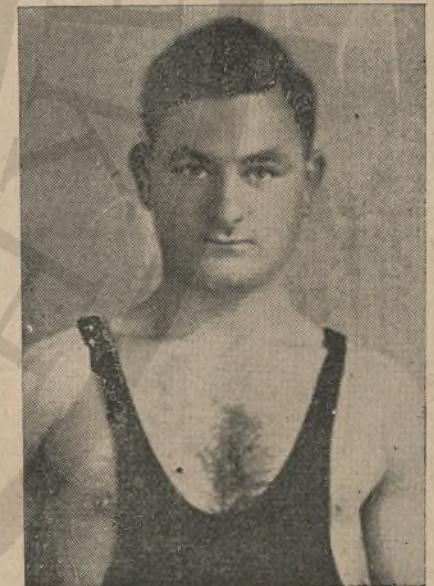
ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΕΞ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, ΕΡΓΑΣΘΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΠΟΙ-
ΗΣΑΣ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΤΗΣ
ΚΡΗΤΗΣ ΤΟΠΕΙΑ.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΥΓΕΛΛΑΚΗΣ
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΕΝ ΚΡΗΤΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΚΟΤΖΗΣ
Ο ΜΕΓΑΣ ΚΡΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ, ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Γ. ΠΩΛΟΓΩΡΓΗΣ
ΕΞ ΙΜΒΡΟΥ ΣΦΑΚΙΩΝ-ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΠΑΛΗΣ,

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
SOPHOCLE EL. VÉNIZÉLOS

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ Κ. ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΜΙΚΡΑΝ ΗΛΙΚΙΑΝ
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΗΣ
LES FILS DE M. ELEUTHÈRE VÉNIZÉLOS EN BAS AGE
DOMINIQUE ET SOPHOCLE

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
DOMINIQUE EL. VÉNIZÉLOS

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Μ. ΚΟΡΑΚΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη εις Πόμπιαν Ἡρακλείου τῷ 1860, τῷ 1867 ἦλθεν ὡς πρόσφυξ εις Ἀθήνας καὶ κατὰ τὸ 1873 εις ἡλικίαν 14 ἐτῶν εἰσῆλθεν εις τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, ἐξελεθὼν μετὸν βαθμὸν ἀνθυπασπιστοῦ εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ μετὰ ἑπταετῆ σπουδῆν. Ἐλαβε κατόπιν μέρος εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Ἀρτης, προβασθεὶς δὲ εἰς ἀνθυπολοχαγὸν ἐκλήθη εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων Πειραιῶς ὡς ἀξιωματικὸς ἐπιτηρητής. Τὸ 1886 ὡς ὑπολοχαγὸς ἐποποθετήθη εἰς τὸ ἐν Λαρίσῃ ἐπιτελεῖον τοῦ ἀρχηγείου Β. Σαλονικίας. Τῷ 1897 κληθεὶς μετέβη εἰς Κρήτην καὶ ἐπολιόρησε τὸ Ἡράκλειον, ὀχυρώσας δὲ τὴν διάβασιν Ἀρχανῶν, κατόρθωσε νὰ ἀποκλείσῃ τὴν εἰσβολὴν τῶν Τούρκων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Νήσου. Ἐκτύπησε τοὺς Τούρκους εἰς Ἱεράπετραν καὶ Σπίνα Λόγκα αἰχμαλωτήσας τὸν Ἀξάλον Πασσάν. Μετὰ τὸν ἀτυχῆ Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας. Τὸ 1912 ἐκ τῆς ἀναπληρωματικῆς Διοικήσεως 1ης Μεραρχίας Λαρίσης κατήρτισε τὰ ἐξ ἐπιλέκτων Κρητῶν, Εὐζώνων καὶ ἄλλων σώματα καὶ μεταβάς εἰς Ἠπειροὺν κατέλαβε τὸ ἄκρον δεξιὸν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ κ. Κ. Σαουντζάκη εἰς Τζουμέρικαν, ἀπ' ὅπου ἰορμήθη τὴν 23ην Ν)βρίου καὶ κατέλαβε τὸ Συράκον καὶ πλεῖστα ἄλλα χωρία μέχρι τοῦ ὄχρου Κασιτρίτσας εἰς τὸ Κοντοβράκι τὸν Φθιον τοῦ 1913 ἐκλήθη εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον, τὸ 1914 προήχθη εἰς ὑποστράτηγον. Τὸ 1916 κατήρτισε τὸ γραφεῖον Στρατολογίας διὰ τοῦ ὁποίου ἔστειλε εἰς τὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν Θεσσαλονίκης περὶ τὰς 7.000 χιλιάδας ἀνδρῶν μετὰ 420 ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ συλληφθεὶς παρὰ τῶν ἐπιστρατῶν ἐροήθη εἰς τὰς φυλακὰς μετ' ἄλλων ἀξιωματικῶν καὶ πολιτικῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξῆλθε τὴν 4 Ἰανουαρίου 1917 τῇ ἐπιμερίσει τῶν προσβεβητῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, τῇ προστασίᾳ δὲ τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας μετέβη εἰς τὸν ἐν Σαλαμίῃ ναυλοχοῦντα στόλον τῶν συμμάχων καὶ ἐκεῖθεν εἰς Θεσσαλονίκην παρὰ τῇ προσωρινῇ κυβερνήσει. Τὸ 1918 προβιβασθεὶς εἰς ἀντιστράτηγον διορίσθη ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἀπεστρατεύθη οἰκειοθελῶς.

Ὁ Στρατηγὸς Γεώργιος Κατεχάκης ἀποτελεῖ ἐξέχουσαν διὰ τὴν Κρήτην φυσιογνωμίαν. Καὶ διὰ τὴν πολεμικὴν δρᾶσιν του καὶ διὰ τὴν πολιτικὴν του σταδιοδρομίαν, τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου.

Μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἐκλεκτῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν ποῦ ἤρχισαν τὸ 1905 τοὺς Μακεδονικοὺς ἀγῶνας εἶναι καὶ ὁ κ. Κατεχάκης ὁ θρυλικὸς Σπῆλιος Ρούβας. Λαχαγὸς εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς π. λέμους, πολεμᾷ ὡς ἀρχηγὸς τῶν ἀνταρτικῶν ἀποσπασμάτων. Εἰς τὸ κίνημα Θεσσαλονίκης προσχωρεῖ ἐκ τῶν πρώτων καὶ διευθύνει τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Μεραρχίας Κρήτης.

Εἰς τὰς ἐνδόξους Ἑλληνικὰς ἡμέρας ὅτε τὸ ἄστρον τοῦ Βενιζέλου ἔφερε τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν ἐντὸς τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων ἀνατίθεται εἰς τὸν στρατηγὸν Κατεχάκην ἡ ἀρμοστεία τῆς Κων)πόλεως. Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἀποδέχεται τὸ ἀξίωμα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης καὶ Ἀνατολ. Μακεδονίας.

Τὸ 1923 ἐκλέγεται πρῶτος Βουλευτὴς ἐν τῷ Νομῷ Ἡρακλείου. Ἰδιοτετεῖ κατόπιν ἀφοῦ ἐχημάτισε ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Εἰς τὸ 1927 ἀναλαμβάνει κατόπιν τῶν γενομένων ταραχῶν ἐν Κρήτῃ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν μετ' ὑπουργικὰ δικαιώματα, ὅπου παραμένον μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκλέγεται γερουσιαστὴς ἐν τῷ Νομῷ του.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του συντελοῦνται ἔργα προόδου καὶ πολιτισμοῦ ἄπειρα. Ἐργάζεται μετὰ ζήλου, ὅτε χάριν αὐτοῦ τοῦ στρατεύματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, ἀναλαμβάνει καὶ πάλιν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Γενικῶς ἡ δρᾶσις τοῦ στρατηγοῦ Κατεχάκη εἶναι ἀπὸ τὰς σπανίας.

Γόνος ἱστορικῆς οἰκογενείας. Ἐγεννήθη τῷ 1865. Ἐξῆλθε τοῦ Σχολείου ὑπαξιωματικῶν ὡς ἀνθυπολοχαγὸς πεζικοῦ τῷ 1891, τὸ δὲ 1892 μεταβάς εἰς Κρήτην ἐμελέτησε τὴν τοπογραφίαν τῆς Νήσου συλληφθεὶς ὡς ὑποπτος ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐφυλακίσθη καὶ εἰτα ἀπηλλάθη. Ἐπιδοθεὶς ἰδιαιτέρως εἰς τὴν τοπογραφίαν εἰργάσθη ὑπὸ τὸν Αὐστριακὸν Συνταγματάρχην Χάρτλ εἰς τὰς τοπογραφικὰς ἐργασίας Πελοποννήσου καὶ Θεσσαλίας. Τῷ 1896 κατελήθον εἰς τὴν ἐπαναστατημένην Κρήτην, ἐξελέγη ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν τοῦ Γενικοῦ ἀρχηγῶς τῆς Ἐπαρχίας Ἀμαρίου Ρεθύμνης. Τῷ 1897 συμμετέσχεν εἰς τὴν ἐκστρατείαν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Βάσσον. Τῷ 1905 συμμετέσχεν ὡς ἀρχηγὸς Σώματος εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα, καθ' ὃν αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων κατεδικάσθη εἰς φυλάκιον δραπετεύσας ἐκ τῶν φυλακῶν τῷ 1908 ἐξῆλθε πάλιν εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰτα ἐπανῆλθεν εἰς Ἑλλάδα. Τῷ 1912 συμμετασχὼν εἰς τὸν πρῶτον Βαλκανικὸν πόλεμον, ἐτραυματίσθη εἰς τὴν μάχην τοῦ Σαρανταπόρου, μεθ' ὃ διορίσθη Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Κρήτης καὶ εἰτα τῆς Ἀέσου, ἐνθα διοργάνωσε τὸ πρῶτον ἐκεῖ Σύνταγμα Πεζικοῦ (τὸ 43ον), τὸ ὁποῖον διώκησε μέχρι τοῦ 1916, ὅτε προσχωρήσας εἰς τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης, συμμετέσχεν ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ὡς Διοικητὴς τοῦ 3ου Συντάγματος τῆς Μεραρχίας Σεργῶν, τῷ 1919 προήχθη εἰς ὑποστράτηγον καὶ διορίσθη Διοικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας, εἰτα Φρούραρχος Σμύρνης καὶ Στρατιωτικὸς διοικητὴς Ἀθηνῶν. Προσχωρήσας εἰς τὴν Ἑθνικὴν ἀμυναν Κωνσταντινουπόλεως ἀπεστρατεύθη τῷ 1921. Ἐδημοσίευσε «Τοπογραφία καὶ ὁδοπορικὰ τῆς Κρήτης», «Περὶ μεταφορᾶς στρατευμάτων, περὶ ἀποβιβάσεως», «Περὶ στρατιωτικῆς ὁργανώσεως τῆς Βυζαντινῆς Ἀυτοκρατορίας» καὶ πολλὰς ἄλλας Στρατιωτικὰς καὶ ἱστορικὰς μελέτας. Συνεργάτης τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας. Ὁ πατριωτισμὸς, ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτῆρος, ἡ τιμιότης καὶ ἡ εὐγένεια ἀποτελοῦν τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ κ. Καλομενοπούλου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΜΑΓΡΙΠΛΗΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΜΑΓΡΙΠΛΗΣ Συνταγματάρχης.—'Εγεννήθη εις Νεάπολιν Κρήτης τὸ 1891. Τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς καὶ διπλωματούχος τῶν Γυμνασίων. Κατετάγη ὡς εὐελοντής εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Κρητικῆς πολιτοφυλακῆς προαχθεὶς κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον εἰς ἀξιωματικὸν δι' ἐξαιρετικὰς πράξεις. Μονιμοποιηθεὶς ἔκτοτε παρέμεινεν ἐν τῷ Στρατῷ ἀφοσιωθεὶς μετὰ ζήλου ἐν αὐτῷ καὶ διακριθεὶς μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Κατὰ τὸν Ἑυρωπαϊκὸν πόλεμον ὑπηρετήσεν ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ δού Ἀρχιεπελάγου. Λοχαγὸς ἀπεσπάρθη εἰς τὴν ἀεροπορίαν ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὴν εἰς Σέδες Γαλλικὴν ἀεροπορικὴν Σχολήν. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν μάχην τοῦ Σκρά. Ἐπανελθὼν εἰς τὸ σῶμα του μετέβη ὡς διοικητὴς τάγματος εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν παρακολουθῆσας ὅλας τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὑπηρετήσεν ὡς ἐπιτελάρχης τῆς Στρατ. Διοικήσεως Θράκης ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη. Ὁ κ. Μαγριπλῆς εἶναι εἰς ἕκ τῶν ἀρίστων ἐκγυμνασμένων ἀξιωματικῶν τῆς Ἑλλάδος δι' ὃ καὶ ἐτοποθετήθη ὡς διοικητὴς τοῦ Σχολείου Γυμνασιακῆς τῶ ὁποῖον καὶ μέχρι σήμερον διοικεῖ.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΤΕΡΑΚΗΣ Ἀντισυνταγματάρχης Ἐκ Νιζηθιανοῦ Μεραμβέλλου Κρήτης. Ἐλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους 1912-13. Προσεχώρησεν εἰς τὸ κίνημα τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης. Ἐλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας Σκρά καὶ Μπέλλες διακριθεὶς καὶ τιμηθεὶς ἐκ' ἀνδραγαθία διὰ τοῦ πολεμικοῦ σταυροῦ. Μετέσχε τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας. Ὑπηρετήσεν εἰς τὸν Λόχον Φρουρᾶς Ἀρχιστρατιάρχου διὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ Στρατοῦ τοῦ Ἐβρου. Εἶτα διετέλεσε Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Χίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΧ. ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ Ἀντισυνταγματάρχης Μηχανικοῦ Ἐξ Ἀκτιόντων Ρεθύμνης. Ἐξῆλθε τοῦ Σχολείου τῶν Εὐέλιδων τὸ 1916 ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ. Μετέσχε τῆς Μακεδονικῆς ἐκστρατείας. Μετέσχε τῆς ἐκστρατείας Ῥωσίας ὡς Διοικητὴς ὄχου Μηχανικοῦ. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν ἀπὸ Σμύρνης μέχρι Γιαπάρ Χαμάμ (ἔξωθι Ἀγκύρας), προσέφερες μεγίστας ὑπηρεσίας. Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἐτοποθετήθη ὡς ὑποδιοικητὴς εἰς τὸ Σύνταγμα Τηλεγραμμητῶν καὶ καθηγητὴς παρὰ τῷ Σχολεῖῳ εὐέλιδων. Ὁ κ. Καραβίτης συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν διαπρεπῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἑλλάδος, νῦν δὲ ὑπηρετεῖ ὡς Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Μηχανικοῦ Καβάλλας.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΤΕΡΑΚΗΣ
ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΧ. ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ

ΜΙΧ. Ι. ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧ. ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ Γενικὸς Ἀρχίατρος Ἐξ Ἀκτιόντων Ρεθύμνης. Ὑπηρετήσεν ἐθελοντὴς ὡς ἐπίκουρος ἀνθυπίατρος Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ τὸ 1912 κατὰ τὰς ναυμαχίας Λήμνου, τιμηθεὶς κατ' ἐξαιρέσιν διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Σωτήρος. Εἶτα ἔλαβε μέρος εἰς ὅλους τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους. Ἐσχάτως διεθύνει τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα πολλάκις εἰς διάφορα διεθνή συνέδρια. Ὁ κ. Καραβίτης καὶ ὡς ἱατρὸς ἰδιώτης εἶναι ἀριστος. Ὡς Εἰδικὸς στοματολόγος ἔχει σημειώσῃ ἐξαιρετικὰς ἐπιτυχιὰς καὶ ἐξυπηρετεῖ τὰ μέγιστα τοὺς συμπατριώτας του.

ΜΙΧ. Ι. ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ Γενικὸς ἀρχιφαρμακοποιὸς Ἐξ Ἀκτιόντων Ρεθύμνης. Ἐκδιωχθεὶς ἐκ Κρήτης κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις κατέφυγε εἰς Ἀθήνας ὡς πρόσφυξ ὅπου μετὰ ζήλου εἰργάζετο καὶ ἐσπούδαζε ταυτοχρόνως μέχρις ὅτου κατετάχθη εἰς τὸ Στρατεύμα ὅπου προσέφερε μεγίστας ὑπηρεσίας. Ὡς ἄνθρωπος, ὡς οἰκογενειάρχης καὶ ὡς πατριώτης ἦτο ἐκ τῶν ὀλίγων. Μόνην σκέψιν εἶχε νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν πατρίδα καὶ τοὺς πατριώτας του. Ἠγαπᾶτο τὰ μέγιστα ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του οἷτινες καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ πολιτευθῇ πολλάκις. Ἀπεβίωσε τὸν Σεπτέμβριον 1923 κατόπιν μεγάλης στενοχωρίας ἣν ἐδοκίμασε κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν Καταστροφὴν, ὅτε κυκλοφορήσασα φήμη ἔφερον ὡς ἀπώλεσθέντας καὶ τοὺς 4 ἐν μετώπῳ υἱούς του.

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Πολιτευτὴς. Ἀρχηγὸς ἐφεδρῶν Ρεθύμνης. Ὁ πατὴρ του ἐφονεύθη ἐν πολέμῳ τὸ 1896. Τυχάνει τραυματίας ἀνάπηρος πολέμου, διακριθεὶς ἰδίως εἰς τὸ 5/42 Σύνταγμα Εἰζώνων (τοῦ Πλαστήρα). Ἦδη πολιτεύεται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐφεδρῶν πολεμιστῶν τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚ. ΑΡΧΑΥΛΗΣ Ἀντισυνταγματάρχης. Γόνος τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Ἀρχαυλῶν. Ἐγεννήθη εἰς Κρητῶν Λασηθίων τὸ 1886. Ἐλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας Σκρά καὶ Δοϊράνης πολεμήσας ἡρωϊκῶς καὶ τιμηθεὶς διὰ στρατιωτικῶν μεταλλίων. Ἐπίσης παρηκολούθησε τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ῥωσίας καὶ ὅλας τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὅπου κατὰ τὴν ἐπίθεσιν Σαλιχλή ἔλαβε τραῦμα διαμπερὲς τεθεὶς εἰς πολεμικὴν διαθεσιμότητα.

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚ. ΑΡΧΑΥΛΗΣ
ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΙΩ. ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ

ΕΜΜΑΝ. ΙΩ. ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ.—'Εγεννήθη εις Χανιά Κρήτης τῷ 1857. Γόνος τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Ζυμβρακάκηδων. Ἐφοίτησε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν λαβὼν δίπλωμα Νομικῆς. Μετὰ ταῦτα κατετάχθη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν τῷ 1880. Διετέλεσε Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας πολλὰκις καὶ ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς. Ἐλαβε μέρος εἰς τὰς Κρητικὰς Ἐπαναστάσεις τῆς ἐπαρχίας Κυδωνίας 1878 καὶ 1898. Ἀπεστρατεύθη τῷ 1931 με τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιστρατήγου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΚΟΚΚΑΛΑΣ.—'Εγεννήθη τῷ 1879 εἰς Λάκκους Κυδωνίας-Χανίων. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν ἐν Κρήτῃ ἐπανάστασιν τοῦ 1896, κατὰ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1897 ὑπηρέτησεν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Ἱεροῦ Λόχου τοῦ διοικουμένου ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν κατελθόντος ἐπὶ τούτῳ εἰς Κρήτην Κων. Μάνου. Κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1898 κατετάχθη εἰς τὸ νεοσύστατον σῶμα τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς με τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου, ὑπηρέτησεν ἐν Κρήτῃ μέχρι τοῦ 1912 λαβὼν τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπομοιάρχου, ὁπότε μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην ἐνθα καὶ παρέμεινεν μέχρι τοῦ 1918 ὑπηρέτησας εἰς τὸ τμήμα τῆς εἰδικῆς ἀσφαλείας καὶ ὡς Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Θεσσαλονίκης τοῦ 1916 ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος διοικῶν τὴν Χωροφυλακὴν ἣτις καὶ μόνη σχεδὸν ἔκαμε τὴν ἐπανάστασιν δι' ὃ καὶ τοῦ ἀνετέθησαν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τὴν ἐπανάστασιν ἐπιτροπῆς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἀσφαλείας μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Κατὰ τὸ 1919 διορίσθη Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχηγείου χωροφυλακῆς διατελέσας ὡς τοιοῦτος μέχρι τῆς πτώσεως τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1922 ἀνεκλήθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ 1925 ὁπότε καὶ διορίσθη Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς προαχθεὶς εἰς ὑποστράτηγον. Ἀπεστρατεύθη τῇ αἰτήσει του τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1926.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΚΟΚΚΑΛΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΩ. ΚΟΥΒΑΚΗΣ
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ Ε.Α.

ΝΙΚΟΛ. ΙΩ. ΚΟΥΒΑΚΗΣ

'Εγεννήθη εἰς Μελιδόνι Ῥεθύμνης τῷ 1879. Μικρὸς ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐπαναστάσεις 1896-97 ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν Μανούσου Κουνδούρου. Ἐπολέμησε κατὰ τὸ 1912-13 καὶ 16 παρασημοφορηθεὶς πεντάκις.

Διετέλεσε Διοικητὴς Λαγκαδά, Κεφαλληνίας, Προβέζης κ.λ.π.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΕΚ. ΔΙΑΛΥΝΑΣ:
ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ
ΚΡΗΤΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΔΡ.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ε. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

'Εγεννήθη ἐν Λευκογί-οις Ἀγίου Βασιλείου Ῥεθύμνης τῷ 1879, ἐπολέμησε κατὰ τὸ 1912 καὶ 13. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν Θεσσαλονίκης τὸ 1916 καὶ ἐτιμήθη πολλὰκις διὰ Στρατιωτικῶν μεταλλίων.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΜ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ Ε.Α.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΔΡΟΥΛΙΣΚΟΣ
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΠΕΖΙΚΟΥ

Ἐγεννήθη εἰς Ἀτσιπόπουλο Ῥεθύμνης τῷ 1892. Πρωτοετῆς φοιτητῆς κατετάγη εἰς τὸν Στρατὸν διακριθεὶς λοχίας ἔτι εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους εἰς τὸ ὑπὸ τὸν Γ. Κολοκοτρώνη Ἀνεξάρτητον τάγμα Κρητῶν. Προϋτάθη καὶ προήχθη ἐπ' ἀνδραγαθείᾳ εἰς ἀνθυπασπιστὴν. Τὸ 1916 ἀνθυπολοχαγὸς καὶ ὑπασπιστῆς τοῦ 1ου Συντάγματος Κρητῶν ὑπῆρξε ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τοῦ Ἐθνικοῦ κινήματος ὑπηρετήσας ὡς ἐπιτελής εἰς τὸ Σῶμα Στρατοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακωχὴν ἀπεστάλη εἰς Κωνσταντινίαν ὅπου ἀνέλαβε τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Γραφείου πληροφοριῶν καὶ κατασκοπείας τῆς ἐκεῖ Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς, ὑψίστας προσεγγειῶν ὑπηρεσίας. Ἀποστρατευθεὶς μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου προσελήφθη εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ ὅπου ἤδη ὑπηρετεῖ μετὰ βαθμὸν Διευθυντοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΚΑΖΙΡΑΚΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΚΑΖΙΡΑΚΗΣ.—Ἐλκει τὴν καταγωγὴν του ἐκ Λάκκων Κυθωνίας. Ἐκ τῶν ἀρίστων δικηγόρων Χανίων. Φιλομαθὴς καὶ συγγραφεὺς τελευταίως διαφόρων μονογραφιῶν ὡς καὶ τοῦ συγγράμματος «Δημοσίου Δικαίου ἐν Ἑλλάδι». Ἐπαναστατικὸς εἰσαγγελεὺς ἐπὶ προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης (1916-1920) καὶ Ἐπίτροπος Στρατοδικείου ἀπὸ τῆς ἑπαναστάσεως 1922 διαπρέπει ὡς ῥήτωρ δικανικὸς. Ἦδη κατέχει τὴν θέσιν Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου Στρατοδικείου Ἀθηνῶν, ἀνελθὼν τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Δικαιοσύνῃ.

Ι. ΑΛΕΞΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ κ. Ι. ΑΛΕΞΑΚΗΣ.—Γεννηθεὶς εἰς Ἐξω Ποτάμους Λασηθίου Κρήτης (1866), καταταγείς εἰς τὴν Κρητικὴν Πολιτοφυλακίαν, ἄμα τῇ ὀργανώσει τῆς (18)βρίου 1907, καὶ φοιτήσας εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν, ἐξῆλθε ταύτης ἀνθυπολοχαγός, —πρωτεύσας μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας Βαλκανικοῦ πολέμου (18 Σεπτεμβρίου 1912). Μετέσχε τῶν ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι 1922 πολέμων μας, εἰς πλείστας μάχας, ἐπιδείξας ἥρωϊκὴν δρᾶσιν καὶ ἐπανειλημμένους τραυματισθεὶς σοβαρῶς. Τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς, διπλωματοῦχος τῆς Ἀκαδημίας πολέμου Ἀθηνῶν (1926), ἐκπαιδευθεὶς δὲ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, εἶναι εἰς ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ μας.

Συνταγματάρχης σήμερον, διατελεῖ Ἀρχηγὸς Πεζικοῦ τῆς 1ης Μεραρχίας (Λαρίσης).

ΜΙΧΑΗΛ ΕΜΜ. ΛΙΝΑΡΔΑΚΗΣ Συνταγματάρχης Πυροβολικοῦ.—Ἐγεννήθη εἰς Ἡράκλειον τὸ 1893. Ἐξῆλθε τοῦ Σχολείου Ἐυελπίδων τὸ 1914. Ὡς εὐέλπης ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους τῆς Ἠπείρου. Ἀναχωρήσας ἐκ Καλαμῶν τῷ 1916 συμμετέσχε τοῦ Ἐθνικοῦ κινήματος Θεσσαλονίκης. Ἐλαβε μέρος ὡς Διοικητῆς Πυροβολορχίας εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς ἀγῶνας. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας συμμετέσχε εἰς ὅλας τὰς μάχας ὡς Διοικητῆς τῆς II Μοίρας ὀρειβατικοῦ Πυροβολικοῦ τῆς II Μεραρχίας ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1920 μέχρι τῆς καταστροφῆς. Ὑπῆρξε εἰς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἑπαναστάσεως 1922. Ἐλαβε ἐνεργὸν μέρος κατὰ τὴν ἐκρηξιν τοῦ κινήματος ἐν Μυτιλήνῃ. Διετέλεσε Διοικητῆς τῆς XII Μοίρας ὀρειβ. Πυροβολικοῦ εἰς τὸν Ἔβρον. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν συντριβὴν τοῦ ἀντεπαναστατικοῦ κινήματος Λεοναρδοπούλου-Γαργαλίδη. Συμετέσχε ἐνεργῶς τῆς κινήσεως πρὸς ἔξωσιν τοῦ Γεωργίου Β' καὶ τῆς Βασιλείας καὶ τὴν ἀνακωχὴν τῆς Δημοκρατίας. Τὸ 1925 εἰσῆλθε κατόπιν διαγωνισμοῦ εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν πολέμου Παρισίων ἐξελεθὼν τὸ 1927. Ἐκτοτε ὑπηρετήσας ὡς ἐπιτελάρχης Μεραρχίας, Σώματος Στρατοῦ, καθηγητῆς τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ἐυελπίδων καὶ Διευθυντῆς Γραφείου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΘΕΜΙΣΤ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ταγματάρχης.—Υἱὸς παλαιοῦ πολιτευτοῦ δικηγόρου καὶ δημοσιογράφου ἐν Ῥεθύμνῃ Κρήτης. Ἐδικηγόρησεν εὐδοκίμως ἐν τοῖς δικαστηρίοις Κρήτης καὶ ἐν Θεσσαλονικίᾳ ὅπου ἐγκατεστάθη μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Ὑπηρετήσας τὴν πατρίδα εἰς τὸ πεζικὸν καὶ ἀπὸ τοῦ 1918-21 κατετάχθη εἰς τὴν στρατιωτικὴν δικαιοσύνην ὀργανώσας τὰ Στρατοδικεῖα Σμύρνης καὶ Προύσης καὶ ἔδρεώσας τὴν ἔννομον τάξιν εἰς τὸν Νομὸν Προύσης ἄμα τῇ κατοχῇ. Παραιτηθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, δικηγορεῖ εὐδοκίμως εἰς τὰ δικαστήρια τῆς πρωτευούσης.

ΜΙΧ. ΕΜΜ. ΛΙΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΘΕΜΙΣΤ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 28

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ Ε.Α.
ΕΚ ΣΕΛΙΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ἀξιωματικὸς τῆς Ἀμύνης. Ἐλαβε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ 1916 καὶ ἐντεῦθεν. Ἐτραυματίσθη τὴν 14ην Αὐγούστου 1921 εἰς τὴν μάχην Σαπάντζας. Ἐτιμήθη διὰ πολλῶν Στρατιωτικῶν μεταλλίων.

ΠΑΥΛΟΣ Κ. ΜΟΥΝΤΑΚΗΣ
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΥΝΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ Κ. ΜΟΥΝΤΑΚΗΣ.—'Εγεννήθη εις Χανιά Κρήτης. Ἔλαβε μέρος εις τοὺς πολέμους 1912—13, εις τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον καὶ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν ὡς ἀξιωματικός. Νῦν εἶναι Διευθυντὴς τοῦ Διυπουργείου τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΖΕΡΒΟΣ
ΛΟΧΑΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΖΕΡΒΟΣ.—Κατάγεται ἀπὸ τὸν Μέρων τῆς Ῥεθύμνης Κρήτης καὶ εἶναι εἰς ἕκ τῶν ἀξιωματικῶν ἐκστεινῶν ποὺ οὐδέποτε ἐπήρισαν τὸν θάνατον ἐκ τῶν ἐχθρικών βλημάτων. Τὰ τραύματα τὰ ὅποια ἔλαβε εἰς τὰς μάχας εἶναι ἀναρίθμητα ὁ δὲ ἥρωϊσμός ὄν ἐπέδειξε σπάνιος.

ΠΑΜΙΚΟΣ ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΠΑΜΙΚΟΣ ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ.—'Εγεννήθη τὸ 1863, ὡς ἀνθυπίαρχος μετέβη καὶ ἐξεπαιδεύθη εἰς Γαλλίαν καὶ Βέλγιον. Ταχέως κατέκτησε τὰς βαθμίδας τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας. Ὑπῆρξε μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου τὸ 1909 καὶ μέλος τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος Θεσσαλονίκης 1916 ὡς μέραρχος ἔλαβε μέρος εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Μακεδονίας τὸ 1918. Ἀπέθανε τὸ 1922. Ὁ ἀείμνηστος Ζυμβρακάκης ἦτο εἰς ἕκ τῶν ἀρίστων Πατριωτῶν καὶ σπανίων ἀγωνιστῶν, ἀξιωματικῶν τεκνῶν τῆς Κρήτης.

ΕΥΣΤΡ. ΠΡΟΒΙΔΑΚΗΣ
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΠΕΖΙΚΟΥ Ε.Π.Δ.

ΕΥΣΤΡ. ΠΡΟΒΙΔΑΚΗΣ.—'Εκ Καρῶν Κυθωνίας. Τραυματισθεὶς εἰς Μπαζάνι ὑπὸ ὀβίδος ἀπολέσας τὸν ἀριστερὸν τοῦ ποδὸς συνελεῖα τοῦ τραυματός του.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΕΜ. ΓΑΡΥΦΑΛΑΚΗΣ
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΕΜ. ΓΑΡΥΦΑΛΑΚΗΣ.—'Εγεννήθη εἰς Βασιλικὰ Ἀνώγεια Ἡρακλείου Κρήτης. Ἔλαβε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους. Τὸ 1914 κατήχησε σῶμα φιλοπατρῶν καὶ ἐπολέμησε εἰς τὴν Βόρειον Ἠπείρου. Τὸ 1916 προσεχώρησε ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὸ κίνημα Θεσσαλονίκης. Ἐτραυματίσθη εἰς τοὺς πολέμους Δίς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΙΑΝΝΙΚΑΚΗΣ.—'Ελαβε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους καὶ ἐκστρατείας.

Ἦδη Διευθύνει τὸ πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ Βουλευτοῦ κ. Πιστολάκη καὶ προσφέρει μεγίστας ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς συμπατριώτας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΙΑΝΝΙΚΑΚΗΣ
ΕΚ ΘΕΡΙΣΣΟΥ ΚΥΘΩΝΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ Ε.Α.

ΑΝΘΙΜΟΣ ΡΟΣΜΑΡΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΟΣ
(ΕΚ ΣΠΗΡΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ)

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ροσμαρῆς τιμᾷ τὸ Κρητικὸν ὄνομα ἐν τῇ ξένη καὶ γενικώτερον τὸ Ἑλληνικόν. Ἐν Αἴγυπτῳ ἵδρυσε πλείστα Ἑλληνικά Σχολεῖα καὶ Κοινότητες. Διευθύνει τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον Ἡλιουπόλεως καὶ τὴν Κατηχητικὴν Σχολὴν τὴν ὁποῖαν καὶ ἵδρυσε. Ἐξέδωκε διάφορα ἐκκλησιαστικά συγγράμματα μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἀξίας κλπ.

ΑΝΘΙΜΟΣ ΡΟΣΜΑΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΣ Μ. ΒΕΝΙΕΡΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΣ Μ. ΒΕΝΙΕΡΗΣ Νῦν Μητροπολίτης Κρήτης. Ἐγεννήθη ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης τῷ 1876. Διήκουσε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῷ Γυμνασίῳ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐσπούδασε τὴν Θεολογίαν ἐν τῇ θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης, μεθ' ἧς διορίσθη καθηγητὴς ἐν τῷ Γυμνασίῳ Χανίων καὶ εἶτα ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ τῷ Διδασκαλεῖῳ Ἡρακλείου. Τῷ 1916 ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Ρεθύμνης καὶ Ἀύλοποτάμου. Τῇ 22 Ἰουλίου 1933 ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Μητροπολίτης Κρήτης. Ἔχει δημοσιεύσει οὗτος ἐντε τῷ Ἡμερησίῳ καὶ περιοδικῷ τύπῳ ἱστορικάς, φιλοσοφικάς καὶ θρησκευτικάς μελέτας. Κάτοχος ὢν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ἐφιλοτέχνησε διαφόρους μεταφράσεις. Μετέφρασε ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν συγγραφὴν τοῦ **Henri Couturier**, «Ἡ Κρήτη ἐξ ἀπόψεως τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου», συμπληρώσας ταύτην διὰ παντοειδῶν καὶ πολυπληθῶν σημειώσεων καὶ δι' ἐπιμέτρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπίσημων Διπλωματικῶν βιβλίων. Εὐφύημος περὶ τοῦ ἔργου τοῦτου ἔγραψαν διάφοροι παρ' ἡμῖν πολιτικοὶ ἄνδρες καὶ οἱ εἰδικοὶ καθηγηταὶ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου Ν. Ν. Σαράντζος καὶ Α. Ἀνδρεάδης. Ὡς ἐπίσκοπος Ρεθύμνης ἐπετέλεσε σπουδαῖα προοδευτικά καὶ κοινωφελῆ ἔργα. Τῇ ἐνεργίᾳ αὐτοῦ προτοβουλία ἀνηγγέρθη ἐκ βάθρων ἐν Ρεθύμνῃ τὸ κτίριον τοῦ Παρθεναγωγείου ἀποτελοῦν ἀληθῆς κόσμημα τῆς πόλεως καὶ οὐ ἡ δαπάνη ἐκ τοῦ Μοναστηριακοῦ ταμείου Ρεθύμνης ἀνήλθεν εἰς ἐν καὶ ἡμῖσι ἑκατομμύριον δραχμῶν.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΕΤΡΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ) καὶ νῦν Νεαπόλεως (Κρήτης). Ἐγεννήθη εἰς Μαργαρίταις Μυλοποτάμου Κρήτης τῷ 1872. ἐδιδάχθη τὰ πρώτα γράμματα ἐν τῇ Κομοπόλει ταύτῃ καὶ εἶτα ἐφοίτησεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον Μελιδιονίου καὶ Πανόρμου. Μετὰ ταῦτα προσῆλθε εἰς τὴν Ἱεράν καὶ ἱστορικὴν Μονὴν τοῦ Ἀρκαδίου τῷ 1889, ὑπηρέτησας ὡς δόκιμος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπ' ὅπου ἐστάλη δαπάναις τῆς μονῆς εἰς τὸ Γυμνάσιον Ρεθύμνης. Καρεῖς μοναχὸς καὶ μετονομασθεὶς Διονύσιος ἐστάλη εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Θεολογικὴν σχολὴν τῆς Χάλκης, μετὰ ταῦτα εἰς Ρωσσίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν θεολογικῶν σπουδῶν του τῇ προτοβουλίᾳ τοῦ ἀειμνήστου ἐπισκόπου Ρεθύμνης καὶ Ἀύλοποτάμου Διονυσίου (Καστρινογιαννάκη), καὶ ἐν τῇ Πνευματικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Μόσχας, ἔνθα ἐσπούδασεν ἐπὶ πενταετίαν. Κατελθὼν εἰς τὴν γενέτειραν ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος καὶ προήχθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην. Διετέλεσε καθηγητὴς τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Σταυροῦ ἐν Ἱεροσολύμοις. Διετίαν διήνυσεν ἐν Εὐρώπῃ πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν του. Διετέλεσεν εἶτα καθηγητὴς τοῦ Γυμνασιακοῦ Παρθεναγωγείου Ρεθύμνης καὶ μετὰ ταῦτα τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου Ἀθηνῶν. Προστάθῃ διὰ τὴν πληρωσιν τῶν Ἱ. Ἐπισκοπῶν Ρεθύμνης, Κυθωνίας καὶ Ἀποκορώνου. Ἀνέλαβε καθήκοντα τοποτηρητοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κερκύρας καὶ Παξῶν. Προστάθῃ μετὰ τῶν 3 διὰ τὴν πληρωσιν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πύργου Ἡλείας. Προστάθῃ ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἐπαρχιακῆς Συνόδου Κρήτης πρὸς πληρωσιν τῆς Ἱ. Ἐπισκοπῆς Πέτρας, ἐνεκρίθη δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως καὶ ἐνεθρονίσθη ἐν Νεαπόλει Μεγαμβέλλου, ποιμένων μέχρι σήμερον τὴν λαοῦσαν αὐτῷ λογικὴν ποιμνῆν. Ὁ θεοφιλέστατος κ. Μαραγκουδάκης ἀπολαμβάνει γενικῆς ἐκτιμῆσεως καὶ σεβασμοῦ χάρις εἰς τὰς σπανίας του ἀρετὰς καὶ τὰ ἀπαράμιλλα προτερήματά του. Συνέγραψε καὶ ἐδημοσίευσεν πλείστας θεολογικάς πραγματείας, ἐπιστημονικάς μελέτας καὶ ἐκτενῆ ἱστορικὴν μονογραφίαν περὶ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀρκαδίου.

ΑΓΘΑΓΓΕΛΟΣ ΝΙΛΟΛΑΚΗΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΥΔΩΝΙΑΣ-ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΙΣ ΧΑΝΙΑ ΤΩ 1874

† Ο ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Κεραμὲ Ἅγιου Βασιλείου Ρεθύμνης τὸ 1872. Ἦκουσε τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς εἰς Ρεθύμνον μεθ' ἧς ἐφοίτησεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης. Ἀνεκρηύχθη Ἐπίσκοπος τὸ 1902 παραμένων ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀρκαδίας. Πρῶθυμος εἰς κᾶθε τι τὸ καλὸν χαίρει γενικῆς ἐκτιμῆσεως καὶ Σεβασμοῦ.

† Ο ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΕΤΡΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ)
ΚΑΙ ΝΥΝ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ (ΚΡΗΤΗΣ)

Υιός του διακεκριμένου πατριώτου και γενναίου αρχηγού Μυλοποτάμου Νικολάου Σγουρού γεννήθη εν Μυλοποτάμω τῷ 1872. Ἐπεράτωσε τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς εἰς Βαρβάκειον Ἀθηνῶν ἐγγραφείς εἰς τὴν Νομικὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐμνήθη καὶ ἐγένετο μέλος τῆς Ἑθνικῆς Ἐταιρείας ἀντιπρόσωπος τῆς μεταπολιτευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μυλοποτάμου. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν 1895 διετέλεσε πληρεξούσιος καὶ ὄπλαρχηγός, κατὰ δὲ τὴν ἐπανάστασιν 1896 ἀρχηγός τοῦ Ἀντ. τμήματος Μυλοποτάμου καὶ πληρεξούσιος παρὰ τῇ Ἐπαναστατικῇ Συνελεύσει. Τὸ 1898 ἐπὶ Πρήγχιος Γεωργίου ἐκλήθη καὶ ἔλαβε τὸ ἀξίωμα Λοχαγού εἰς τὴν καταρτισθεῖσαν τότε διεθνή χωροφυλακὴν τῶν Κρητῶν. Ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ μεγάλου πατριώτου καὶ ἀειμνήστου Ἀντ. Μιχελάκη κατέληξε καὶ ἐπέτυχε εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Διετέλεσε Νομάρχης Σφακιῶν καὶ Λασηθίου ἐπὶ τριετίαν. Ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Διετέλεσε βουλευτὴς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν. Ἐλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους 1912 ἐπὶ κεφαλῆς ἀναρτικῶν σώματος. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Ἀργυροῦ καὶ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν πατρίδα. Τὸ 1915 ἐπὶ Γούναρη διετέλεσε Νομάρχης Ἡρακλείου καὶ Πρεβέζης. Μετὰ τὸ κίνημα Θεσσαλονίκης διετέλει ὑπὸ ἀπηνή διώξιν λόγῳ ἀντιθέτων φρονημάτων πρὸς τὸ Καθεστὸς φυλακισθεὶς ὡς δῆθεν συνωμότης. Τὸ 1920 διωρίσθη καὶ πάλιν Νομάρχης Ἡρακλείου μέχρι τοῦ κινήματος Πλαστήρα 1922. Ἦδη διατελεῖ καὶ πάλιν Νομάρχης Ἡρακλείου ἐπὶ Τσαλδάρη.

ΜΙΧΑΗΛ ΝΙΚ. ΣΓΟΥΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΜΟΥΝΤΑΚΗΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Κατὰ τὸ 1915 στρατιώτης ὄν ὀνομάσθη Ἀνθυπίατρος. Ὡς στρατιωτικὸς Ἴατρος ὑπηρετήσας μέχρι τοῦ 1923 ὁπότε ἀπελύθη μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἱατροῦ. Εἰς τὸν στρατὸν ὑπηρετήσας ἐπὶ 12 ἔτη ἀκολουθήσας τὰς ἐκστρατείας Μακεδονίας, Θράκης καὶ Μ. Ἀσίας διακριθεὶς διὰ τὴν γενναίωτῃ καὶ αὐταπάρνησιν ἣν ἐπεδείκνυε.

Ἐγεννήθη ἐν Χανίοις τὸ 1889. Ἦκουσε τὰ Γυμνασιακὰ μαθήματα ἐν Χανίοις. Ἐνεγράφη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἔλαβε δίπλωμα ἱατροῦ τὸ 1914.

Διετέλεσε πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἐφεδρῶν Νομοῦ Χανίων ἐπὶ τετραετίαν. Δημοτικὸς Σύμβουλος κατὰ τὸ 1928 καὶ τέλος ἐξελέγη Δήμαρχος κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1929 πλειοψηφίσας τοῦ ἀντιπάλου του κατὰ 1500 ψήφους.

Ἐπίσης ἐπανεξελέγη καὶ κατὰ τὰς τελευταίας Δημοτικὰς ἐκλογὰς παρ' ὅλην τὴν σφοδρὰν πολεμικὴν ἣν ἀντεπετώπισεν.

Ἐπίσης ἐπανεξελέγη καὶ κατὰ τὰς τελευταίας Δημοτικὰς ἐκλογὰς παρ' ὅλην τὴν σφοδρὰν πολεμικὴν ἣν ἀντεπετώπισεν.

ΜΗΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἡράκλειον τὸ 1897. Τὸ Ἡράκλειον, ἡ πρώτη πόλις τῆς Κρήτης εὐρήκε ἐν τῷ προσώπῳ του τὸν ιδεώδη δέκτην καὶ φιλοπρόσδον Δήμαρχον. Ἐξελέγη κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς μετὰ καταπληκτικὴν πλειοψηφίαν τιμηθεὶς διὰ τοῦ χρήματος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλου. Διμοφιλῆς, ἀκούραστος, συγχρονισμένος πρὸς τὴν λαϊκὴν ψυχὴν ὑπόσχεται πολλὰ διὰ τὴν πόλιν τοῦ Ἡρακλείου. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι ἡ Δημαρχία του ἀνοίγει διὰ τὸ Ἡράκλειον νέαν περιόδον προόδου καὶ ἐκπολιτισμοῦ. Ὑπῆρξε ὁ ἰδρυτὴς τοῦ ΩΔΕΙΟΥ Ἡρακλείου καὶ μεθεῖξεν ἐπανειλημμένως τῶν διοικητικῶν συμβουλίων διαφόρων φιλανθρωπικῶν καὶ Κοινωνικῶν ἰδρυμάτων, τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ Λιμενικῆς ἐπιτροπῆς κλπ.

ΑΝΔΡΕΑΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Σμύρνην τὸ 1877. Περαιτῶσας τὰς Γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐν τῇ Ἐυαγγελικῇ Σχολῇ ἐπεδόθη εἰς τὸν Κερδῶν Ἑρμῆν. Διετέλεσε Ἀρμοστής Μαγνησίας ἀνυψώσας πρῶτος τὴν κανόλεσκον ἐπὶ τοῦ Διοικητηρίου. Διωρίσθη διοικητὴς Κασαμπᾶ καὶ Σαλιχλῆ ὅπου παρέμεινε μέχρι τοῦ 1922. Καταφυγὼν πρόσφυξ εἰς Ἑλλάδα τὸν Σεπτέμβριον 1922 διωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης καὶ ἀναπληρωτὴς τοῦ Ὑπουργοῦ Γεν. Διοικητοῦ κ. Δημ. Τουμπάζη Μαυροκορδάτου. Ἐλθὼν εἰς Ἡράκλειον ὑπέβαλεν ὑποψηφιότητα Δημάρχου καὶ ἀνεκηρύχθη τοιοῦτος. Ὡς Δήμαρχος ἐργάσθη ἐπὶ πενταετίαν. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του συνετελέσθησαν ἔργα προόδου. Διὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν ἐτιμήθη διὰ τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ καὶ διαφόρων παρασήμων. Τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον ἐξέφρασεν αὐτῷ διὰ πιτακίου τὴν εὐαρέσκειαν τῆς μεγάλης τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας.

ΤΙΤΟΣ ΣΤ. ΠΕΤΥΧΑΚΙΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ρέθυμνον κατὰ τὸ ἔτος 1876 τοῦ πατρὸς του Στυλιανοῦ Πετυχάκη ἐμποροῦ ὄντος ἐκ τῶν πρῶτων ἀν ὄχι τοῦ πρώτου χειριστοῦ συνοικιστοῦ τῆς πόλεως ὅτε ἐγκαταστάθηντος ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ ἔτος 1840. Ἦλθουσε τὰ μαθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου εἰς Ρέθυμνον τὰ δὲ τοῦ Γυμνασίου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Βαρβάκειον Γυμνάσιον. Φοιτήσας ἀκολούθως εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1899 ὅτε μεταβάς εἰς Κάϊρον τῆς Αἰγύπτου παρέμεινε ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἓν ἔτος. Ἀκολούθως διωρίσθη δικηγόρος ἐδικηγόρησεν εἰς Ρέθυμνον μέχρι τοῦ 1909 ὅτε διωρίσθη Εἰρηνοδίκης Βάμου μέχρι τοῦ 1917, ὅτε προαχθεὶς εἰς Πρωτοδικὴν ὑπηρετήσας ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Χανίων μέχρι τέλους τοῦ 1923. Τότε παραιτηθεὶς ἐπανήλθεν εἰς Ρέθυμνον ἔνθα καὶ ἐργάσθη ὡς δικηγόρος μέχρι Ὀκτωβρίου 1925 ὅτε ἐξελέγη τὸ πρῶτον Δήμαρχος, ἔνθα ὑπηρετεῖ μέχρι σήμερον ἐπαναληφθείσης τῆς ἐκλογῆς του καὶ μάλιστα ἀνευ ἀντιπάλου καὶ κατὰ τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1929. Κατὰ τὸ ἔτος 1905 ἔλαβε μέρος εἰς τὸ κίνημα τοῦ Θεορίσου ὡς πληρεξούσιος τῆς πόλεως Ρεθύμνου κατὰ δὲ τὸν πόλεμον τοῦ 1912 κατετάγη ὡς ἐθελοντὴς καὶ ἐπολέμησεν εἰς τὴν Ἠπειρὸν. Οἱ Ρεθύμνιοι, Λαὸς Φιλοπρόσδου καὶ φιλότιμος, ἐκτιμῶντες τὴν πραότητα καὶ τιμότητα τοῦ κ. Πετυχάκη τὸν ἐξέλεξαν καὶ πάλιν Δήμαρχον κατὰ τὰς τελευταίας Δημοτικὰς ἐκλογὰς.

“Η ΔΡΗΡΟΣ,, ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΚ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ ΚΡΗΤΩΝ.

“DRÉROS,, CERCLE DES CRÉTOIS DE MERAMBELLO RÉSIDANT A ATHÈNES ET AU PIRÉE.

Ο Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ἐκ Μεραμβέλλου Κρητῶν ἢ «ΔΡΗΡΟΣ», μέλη τοῦ ὁποίου μετὰ τοῦ Προεδρείου τῶν εἰκονίζονται ἀνωτέρω, εἶναι ἐκ τῶν εὐεργετικῶς δρῶντων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Σωματείῳ καὶ ἐκπληροῖ κατὰ τὸν ἐντελέστερον τρόπον τὴν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ἀποστολήν του.

**Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΡΗΤΩΝ
Η "ΟΜΟΝΟΙΑ,"**

Είναι εκ των πρωτοϊδρυθέντων Κρητικών Σωματείων εν Πειραιεί αποτελούμενον από πολυπληθή μέλη και δράσαν εξαιρετικώς.

**ΤΟ ΛΑΒΑΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΤΟΥ**

**ΙΩΣΗΦ Π. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΣ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΑΝΝΗΣ**

ΑΙ ΔΥΟ ΑΝΩ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ εικονίζουν τὸ Λάβαρον τῆς «Παγκρητίου Ἀδελφότητος Μακεδονίας» μετὰ τῆς τιμητικῆς φρουρᾶς του καὶ τὸ Διοικητικὸν αὐτῆς Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ.κ. Ἄνδρ. Μπυράκη Προέδρου, Ἀριστομ. Μανιδάκη Ἀντιπροέδρου, Ἐμμαν. Σπιβακτάκη Ταμίου, Ἰωάν. Παπαηλιάκη Γενικ. Γραμματέως, Ἰ. Πετραζάκη, Φουρναράκη κ.λ.π. Συμβούλων.

ΔΕΞΙΑ: ΤΟ ΑΡΘΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ Ο «ΜΙΝΩΣ» ΙΔΡΥΘΕΙΣΗΣ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟΝ 1932.

Τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο Σωματεῖον δοῶ ἀποθύβως μὲν, ἀλλ' ἐθνικώτατα καὶ φιλανθρωπικῶς ὑπερασπίζον θαρραλέως τὰ Κρητικὰ συμφέροντα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Α. ΜΑΡΗΣ
ΝΥΝ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΗΛ. ΚΟΥΖΟΥΡΗΣ

Διευθυντής-Ίδιοκτήτης
τῆς μοναδικῆς ἐν τῷ Νομῷ Λασηθίου
ἐκδομένης Καθημερινῆς Ἐφημερίδος
ἢ «ΑΝΑΤΟΛΗ».

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γ. ΜΑΣΤΡΑΧΑΣ

Ἐκ Γέφυρας Καινουρίου Ἡρακλείου.
Ἐγγονος τοῦ Γενικοῦ ἀρχηγοῦ ἱππι-
κοῦ τῶν Ἀνατολικῶν Νομῶν τῆς
Κρήτης Μαστραῶ. Ἔλαβε μέρος εἰς
τοὺς πολέμους 1912-15 καὶ εὐρωπαϊκὸν
ὡς ἐξωμωτικὸς. Ἦδη ὑπηρετεῖ ὡς ἀνώ-
τερος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος παρὰ
τῷ Ἑλιγκτικῷ συνεδρίῳ.

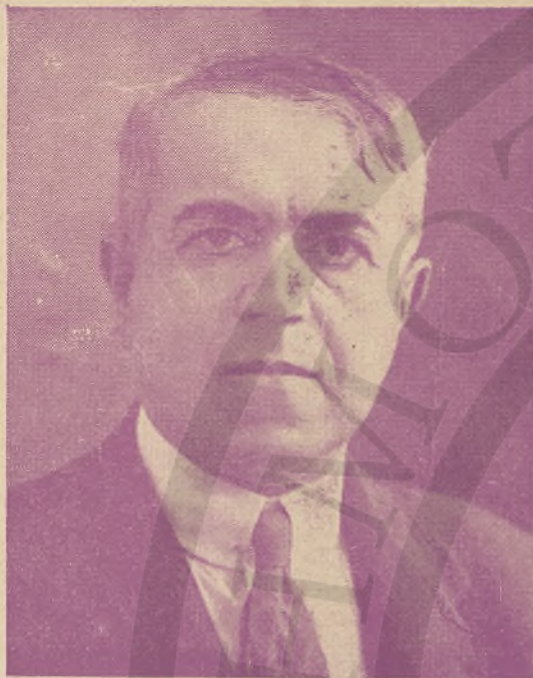
**ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΚ ΣΗΤΕΙΑΣ ΚΡΗΤΩΝ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΠΡΑΙΣΣΟΣ»**

Κατὰ Σειρὰν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ Καθήμενοι: 1) Ν. Χανιάς, 2) Γ. Περιφερᾶκης
πρόεδρος, 3) Γεώρ. Γαλανάκης. Ὁρθιοί: 4) Παπαντωνάκης καὶ 5) Ἐμμαν. Ῥοδουδάκης.
Ὁ Σύλλογος «ΠΡΑΙΣΣΟΣ» ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύει τοὺς Σητιεῖτας ἐν τῇ πρωτεύουσῃ,
ἀνταποκρινόμενος πρὸς τὰ εὐγενῆ καὶ φιλόξενα αἰσθήματα τῶν κατοίκων τῆς μεγαλυ-
τέρας ἐπαρχίας τῆς Κρήτης τῆς Σητείας.

ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜ. ΜΑΣΤΟΡΑΚΑΚΗΣ
ΕΚ ΠΛΑΤΑΝΙΑ ΚΥΔΩΝΙΑΣ

Δημοσιογράφος γνωστὸς εἰς τὸν Φιλο-
λογικὸν κόσμον μετὰ τὸ ψευδώνυμον
«Μίδημας». — Διακρίνεται εἰς τὰ χρονο-
γραφήματα, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὰ
διηγήματα, σειρὰ τῶν ὁποίων ἔχουν
δημοσιευθῆ εἰς τὰ ἡμερήσια φύλλα.
Ὅλα τὰ διηγήματά του εἶναι παρμένα
ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωὴν, χιουμουρι-
στῆς εἰς τὸ διήγημα, σατυριστῆς εἰς τὸ
χρονογράφημα.

ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ ΡΟΥΦΟΣ

Γόνος τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῆς Ἀχαΐας, ἀρχηγὸς μεγάλου πολιτικοῦ κόμματος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πατρῶν ἀνέλαβε τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Κρήτης τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1913. Ἡ διοίκησις ἀπετέλεσε ἱστορικὸν σταθμὸν διότι τὴν 1ην Δεκεμβρίου τοῦ 1913 κατήλθον εἰς Χανία ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τῶν δύο υἱῶν του Γεωργίου καὶ Ἀλεξάνδρου, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἐλευθ. Βενιζέλος, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ζαβιτσιάνος μετὰ τὸ Προεδρεῖον, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου Ναύαρχος Κουντουριώτης καὶ ἐφορτάσθη πανηγυρικῶς ἡ ἑνωσις τῆς Κρήτης διὰ τῆς ὑψώσεως τῆς Σημαίας τοῦ Φιρκᾶ. Ὁ δὲ Κρητικὸς λαὸς ἀνεξαρτήτως κομματικῶν ἀντιθέσεων ὁμολογεῖ σύμπας ὅτι οὐδέποτε ἐγένοντο τόσα δημόσια ἔργα, οὐδέποτε ἡ ἀγροτική ἀσφάλεια ὑπῆρξε τελειότερα, οὐδέποτε ἀπῆλυνσε μᾶλλον ἀφατριάστου καὶ πατρικῆς διοικήσεως.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΓΟΝΑΤΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

τὴν Κρήτην ἐπισκέφθη κατὰ πρῶτον κατὰ τὸ 1929, ὅποτε μετέβη ὡς ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλου διὰ τὰ ἔγκαινα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως τῶν Χανίων, ὁ θάνατος ὅμως κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας τῆς πενθερᾶς τοῦ κ. Βενιζέλου, τῆς μακαριτίδος Σκυλίτση, μᾶς ἠνάγκασε νὰ ἐπιστρέψωμεν σχεδὸν ἀμέσως εἰς Ἀθήνας δι' ἀντιτορπλικῶν καὶ τὸ ταξίδιον αὐτὸ ἐγένετο ἀφρορῆ νὰ δοκιμάσωμεν ὅλην τὴν ἀγριότητα τοῦ Κρητικοῦ Πελάγους.

Δευτέραν φορὰν ἐπισκέφθη τὴν Κρήτην κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1933, ὡς Πρόεδρος τῆς Γερουσίας καὶ τότε μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ κάμω τὴν διαδρομὴν Ἡρακλείου, Ρεθύμνου, Χανίων, ὡς καὶ ἄλλας εἰς τὰ περίξ τῶν πόλεων τούτων ἐκδρομὰς καὶ ἐγνώρισα κάπως καὶ τὴν νῆσον καὶ τοὺς κατοίκους τῆς.

Ὅμολογῶ ὅτι ὑπῆρξεν ἀποκάλυψις πραγματικῆ, ἡ φιλεργία, ἡ συστηματικῆ καὶ ποικίλη καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τὸ εὐπροσύγρον καὶ φιλόξενον τῶν κατοίκων. Καὶ ὁμιλῶ ἰδιαιτέρως περὶ αὐτῶν τῶν ἰδιοτήτων, διότι γενικῶς εἶχε παραμείνει ἡ ἐντύπωσις εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, ὅτι οἱ Κρητῆς εἶναι μόνον πολεμικὸς Λαὸς, ἀνδρείος, καὶ εὐφυῆς, κατὰλληλος μόνον νὰ δίδῃ ἀξιωματικούς, ζωροφύλακας καὶ ἀντίστας, καὶ κάποτε ἐξόχους πολιτικούς καὶ ἐπιστήμονας.

Ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος σχετικῶς ὀλιγώτερον γνωστὴ εἰς τοὺς πολλοὺς εἶναι ἡ Κρήτη. Θὰ συνίστων τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Κρήτης εἰς ὅλους τοὺς δυναμένους, διότι καὶ φύσιν ὄραϊαν θὰ ἴδουν καὶ ἀνθρώπους προσηνεῖς καὶ προθύμους θὰ γνωρίσουν καὶ ἐξαισίας ἀρχαιότητις θὰ θαυμάσουν.

ΙΔΙΟΓΡΑΦΟΙ ΣΕΙΡΑΙ ΤΟΥ Κ. Γ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας, οἱ λαοὶ ἤκμασαν μὲ τὴν σειρὰν τῶν καὶ παρήκμασαν. Οἱ κατακτηταὶ ἔγιναν δεῖλοι καὶ οἱ δεῖλοι γενναῖοι. Οἱ γενναῖοι ἔγιναν δεῖλοι καὶ οἱ δεῖλοι γενναῖοι. Οἱ μεγαλοῦργοι ἔταπεινώθησαν καὶ οἱ ἄσημοι ἐξυψώθησαν. Ὅλα ἤκμασαν καὶ παρήκμασαν. Μόνον αἱ ἀρεταὶ τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ, ἡ ἀγωνιστικὴ διάθεσις, ὁ ἠρωϊσμός καὶ ἡ αὐταπάρνησις ἐμφανίζονται ἀμετάβλητα διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Ἀπὸ τοῦ Μίνωος μέχρι σήμερον ἓνα ἀνώτερον αἶσθημα μεγαλοουρίας καθοδηγεῖ τὰ βήματα τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ. Ἀπὸ

τὴν ἐποχὴν ποῦ ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοὺς ἀρχαίους θεοὺς μέχρι σήμερον ἐξακολουθεῖ νὰ μεταδίδῃ εἰς τὸν Ἑλληνισμόν ὁλόκληρον τὸ δαιμόνιον τῆς μεγαλοουρίας. Οἱ τελευταῖοι ἐθνικοὶ ἀγῶνες τὴν εὐρον Πρόσκοπον καὶ πρόμαχον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, χύνουσαν ἀφειδῶς τὸ αἶμα τῶν ἀπαρομίλλων τέκνων τῆς ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς μέχρι τοῦ Σαγγαρίου. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὴν Κρήτην. Μὲ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα χαίρειζω τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Παγκρητίου Λευκόματος».

Κ. Γ. Κονδύλης

ΗΛΙΑΣ Κ. ΑΠΟΣΚΙΤΗΣ

Κατάγεται ἐκ Γορτυνίας. Τὰς Γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐτελείωσεν εἰς τὸν Πύργον Ἡλείας καὶ εἶτα τὸ πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Καταταγείς εἰς τὸν στρατὸν ἠγωνίσθη μὲ Κρήτας εἰς τοὺς περισσοτέρους πολέμους τραυματισθεὶς δις εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Ἐπολιτεύθη τὸ πρῶτον τῷ 1923 ἐπιτυγχάνει δὲ συνεχῶς, ἐκλεγείς πεντάκις μέχρι σήμερον βουλευτής. Τὸ 1926 ἐπὶ Κυβερνήσεως Κονδύλη διετέλεσε ὑπουργὸς Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς. Ἦδη εἶναι Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητῆς Κρήτης ἀφιερῶσας τὰς κάτωθι ἰδιογράφους σειρὰς εἰς τὸ παρὸν ἔργον καὶ διὰ τοὺς Κρήτας συναγωνιστὰς του.

«Αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου ὑπερήφανον ποῦ ἠξιώθη καὶ διοικῶ τὸν ἠρωϊκὸν καὶ εὐγενῆ Λαὸν τῆς Κρήτης καὶ φοβοῦμαι μήπως δὲν δυνηθῶ νὰ ἐντεπεξέλθω καὶ νὰ κάμω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αἰσθάνομαι γι' αὐτοῦς».

Με ἀναλόγιστα θαυμασμὸν πρὸς τὸ πάνθεον τοῦ κρητικῆς ἠρωϊσμῶ καὶ ἀγάπην πρὸς τοὺς Κρήτας ἐκλεκτοὺς συμπολεμιστὰς.

ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ὁ κ. Πρωτοσύγκελλος μὲ πραγματικὴν συγκίνησιν ἠρκέσθη νὰ ἐπαναλάβῃ ὡς τὴν πλέον ἀξιοσημείωτον στρατιωτικὴν αὐτοῦ δράσιν, τοὺς μετὰ τῶν Κρητῶν ἠρωϊκοὺς ἀγῶνας του.

Ἐπὶ τὰνδον τῶν Κρητικῶν ἠρωϊσμῶν καὶ θαυμασμῶν!

Ἐπισημὸν τῆς ἐξορίας

Κ. Γ. Κονδύλης

Ἡλίας Κ. Αποσκίτης

W

ΠΑΛΑΙΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΙΔΙΟΓΡΑΦΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΟΥ

κ. Ν. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Ἐν Κρήτῃ, τῇ βασιλίδι τῶν
Νήσων τῆς Μεσογείου, ἀνεβλάστησεν
ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην χώραν τὸ δένδρον τῆς ἐλευθε-
ρίας. Ἀπὸ τῆς Μινωϊκῆς ἐποχῆς μέχρι τῆς ἐθνικῆς
πιλλιγενείας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ ταύτης μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς
χρόνων ἐκ Κρήτης διεχύθησαν τὰ ἰδανικώτερα καὶ εὐγενέστερα
αἰσθήματα τῶν παγκοσμίων Ἰδεῶν περὶ ἐλευθερίας, αἱ κατὰ τῆς κραταιᾶς δ'
Αὐτοκρατορίας τῶν Τούρκων Κρητικαὶ ἐποποιεῖται κατὰ τὰ ἔτη 1821, 1833, 1841, 1858,
1866, 1869, 1878, 1886, 1890, καὶ 1895—1898 θὰ παραμείνωσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ μαρτυροῦσαι
ἄφθαστον τὴν δόξαν τῶν ἐθνικῶν τῆς Κρήτης ἀγῶνων καὶ θὰ αἰωροῦνται ὡς λύχνοι φαίνοντες ἐν
αἰχμηρῷ χώρῳ κηρύττουσαι τὴν λάμπην καὶ τὸν θαυμασμόν εἰς τὰς ἐπιγενομένας γενεάς. Ὁ ἡρωϊσμός καὶ ἡ ἀν-
δρεία τῶν Κρητῶν ἰδίᾳ κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912 ὑμνωδοῦνται ἐπαξίως ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ Ἰω.
Ἰωαννίδου.

Ν. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΙΣ

ΕΚ ΚΕΦΑΛΑ ΑΠΟΚΟΡΟΝΟΥ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

(ΠΡΩΗΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ)

Η ΚΡΗΤΗ

ΕΠΙ ΕΝΕΤΩΝ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΤΑΝΟΛΕΟΣ ἐκ Κουστογεράκου Σελίνου ὑπήρξε μία ἀπὸ τὰς διαπρεπεστέραις φυσιογνωμίας τῆς Κρήτης κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα. Ἠγήθη τῆς κατὰ τὸ 1570 πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ Ἑνετικοῦ ζυγοῦ ἑπαναστάσεως γενόμενος **ΡΕΤΟΥΡΗΣ (retör)**, ἦτοι Διευθυντῆς καὶ Κυβερνήτης, μετὰ τῶσαύτης δὲ τόλμης καὶ εὐστοχίας ἐνήργησεν ὥστε ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος κατώρθωσε νὰ ἐλευθερώσῃ ὀλοκλήρῳ τὴν ὑπαιθρον Κρήτην καὶ νὰ περιορίσῃ τοὺς Ἑνετοὺς εἰς τὰς τρεῖς πόλεις. Συγχρόνως ἐπιποθῶν τὴν ἐλευθερίαν ὀλοκλήρῳ τοῦ ἔθνους ἤρχισεν ἐννοήσεις μετὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀρματωλῶν τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς, τῆς Ἡπείρου καὶ ὀλοκλήρῳ ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος. Προσεπάθησε μάλιστα νὰ ἀποσπάσῃ καὶ βοήθειαν ἀπὸ τὸν Σουλτάνον ἐναντίον τῶν Ἑνετῶν. Ἡ θέσις τῆς Γαληνοτάτης δημοκρατίας ἐν Κρήτῃ καθίστατο λίαν ἐπισημῆς καὶ ὁ Καντανολέος ὁσημέραι ἰσχυρότερος. Ἀλλὰ ἡμοῖρα ἠθέλησεν ἄλλως. Ὁ υἱὸς τοῦ Καντανολέου Πέτρος συνεδέετο ἐρωτικῶς μετὰ τῆς Σοφίας θυγατρὸς τοῦ ἐν Χανίοις εὐγενοῦς Ἑνετοῦ Φραντζέσκου Λα Μολίνου. Οἱ Ἑνετοὶ ἐξεμεταλλεύθησαν τὸ γεγονός· αὐτὸ διὰ νὰ θέσουν ἐκ ποδῶν τὸν Καντανολέον ὡς ἐξῆς: Ὁ Μολῖνος διεμήνυσε πρὸς τὸν Καντανολέον ὅτι ἦτο διατεθειμένος νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν κόρην του μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ὅτι μετὰ πολλῶν ἄλλων εὐγενῶν Ἑνετῶν ἠθέλεν ὑποστηρίξει τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ὡς ἀνεξαρτήτου δημοκρατίας. Ὁ Καντανολέος ὀραματίζεται μίαν νέαν δημοκρατίαν τοῦ 1364, τὴν δημοκρατίαν τοῦ Ἁγίου Τίτου καὶ συμφωνεῖ εἰς τὸν γάμον. Τὴν 13 Ὀκτωβρίου τοῦ 1570 γί-

νονται οἱ ἀρραβῶνες καὶ δοῖζονται οἱ γάμοι διὰ τὴν 14 Νοεμβρίου. Ἐν τῷ μεταξύ αἱ ἐχθροπραξίαι ἐξακολουθοῦν καὶ τὸ Ρέθυμνον καταλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ἐπαναστατῶν. Τὴν ὀρισθεῖσαν διὰ τὸν γάμον ἡμέραν ὁ Καντανολέος ἔρχεται εἰς Ἀλικιανοῦ μετὰ τῆς οἰκογενείας του, τῶν σπουδαιοτέρων ἀρχηγῶν τῆς ἑπαναστάσεως καὶ 350 ἐνόπλων. Ὁ Μολῖνος ἔρχεται μόνον μετὰ τῆς θυγατρὸς του καὶ ἐλαχίστων φίλων του. Τὴν στέφιν ἀκολουθεῖ συμπόσιον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Καντανολέου πίνει ἀφθόνως ἐκ τοῦ οἴνου εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε ρίψει ναρκωτικὸν ὁ Μολῖνος. Μετ' οὗ πολὺ πάντες καταλαμβάνονται ὑπὸ βαθυτάτου ὕπνου καὶ ὁ Μολῖνος διὰ πυραύλου δίδει σύνθημα πρὸς τοὺς παραδοκύντας Ἑνετοὺς οἵτινες καταφθάνουν καὶ αἰχμαλωτίζουν τοὺς ἐκτὸς τοῦ Πύργου ὀπαδοὺς τοῦ Καντανολέου. Ὁ ἀρχηγὸς πρῶτος ἀντιλαμβάνεται τὰ λαμβάνοντα χώραν, περισυλλέγει τινὰς ἐκ τῶν ὀπαδῶν του καὶ ἀποκρούει τοὺς ἐπερχομένους Ἑνετοὺς. Ἡ θύρα τοῦ πύργου μετ' οὗ πολὺ θραύεται ἀπὸ τὰ ἐχθρικά πυροβόλα καὶ εἰσέρχονται οἱ Ἑνετοὶ, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην οἱ ἐντὸς τοῦ Πύργου θέττουσι πῦρ εἰς τὴν ἀποθηκευμένην πυρίτιδα. Ἐκ τῆς ἐκκρήξεως πολλοὶ ἐφρονεῦθησαν ἐκατέρωθεν μετὰ τῶν ἀλλήλων καὶ ἡ τραγικὴ καὶ μοιραία νύμφη, ἣτις εἰροῦσθω δὲν ἦτο ἐν γνώσει τῶν τεταυνομένων. Ὁ Καντανολέος τραυματίας συλλαμβάνεται μετὰ τῶν υἱῶν καὶ 200 ὀπαδῶν του καὶ ἀπαγχονίζεται. Ἀπαγχονίσθησαν ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του μέχρι καὶ τῶν νηπίων. Ἡ Κρήτη οὕτω ἀπρόοπτος εὐρεθεῖσα ἄνευ ἀρχηγῶν ἐκλίνε καὶ πάλιν τὸ γόνυ πρὸ τοῦ Ἑνετικοῦ λέοντος.

Η ΚΡΗΤΗ ΚΑΤΑ ΤΩ 1770, 1821, 1866

(ΤΗΣ ΑΣΤΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΡΟΝΤΗΣ Η ΚΡΗΤΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΕΛΑΪΔΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ, ΤΩΝ ΑΙΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΙΩΝ Η ΚΡΗΤΗ, ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΝΩΝ ΑΚΟΙΜΗΤΗ ΦΟΒΕΡΑ, Η ΚΡΗΤΗ... Η ΚΡΗΤΗ!...)

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ «ΒΩΜΟΙ»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΡΟΣΦΕΡΑΣ ΛΙΑΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥΤΟΥ

Εἰς τὴν Κρήτην αὐτὴν τῆς ἀστραπῆς καὶ τῆς βροντῆς καὶ τῶν κελαΐδισμῶν καὶ τῶν ἀγῶνων τὴν Κρήτην, ὁ Τούρκος κατακτητῆς ἔφθασε δύο αἰῶνας περίπου μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἐδίωξε, τὴν κατέσκαψε, τὴν ἠτίμασε καὶ τὴν ἐξηυτέλισεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, ἐπότισε τὸ χῶμα τῆς σπιθαμῆν πρὸς σπιθαμῆν μὲ τὸ ἀθῶον αἷμα τῶν παιδιῶν τῆς, τὴν ἔβαλε γυμνὴν καὶ λυσιτεριὰ νὰ χορεύῃ πρὸ τῶν ἀκολάστων του βλεμμάτων, ἀλλὰ δὲν τὴν κατέκτησεν. Ἡ σκλάβια νῆσος συνήρογετο σιγά-σιγά καὶ συνέροαπε τὰ τεμάχια τῆς καταρρακωθεῖσης μεγάλης σημαίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους διὰ νὰ

ΜΕΣ' ΤΟ ΑΙΜΑ ΒΟΥΤΗΜΕΝΗ
ΜΕ ΠΛΗΓΕΣ ΝΩΠΕΣ ΑΚΟΜΑ
ΑΠ' ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ Τ' ΑΓΙΟ ΧΩΜΑ
ΕΠΕΤΑΧΘΗ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

ΚΙ' ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΔΟΞΑ
ΤΗ ΔΑΦΝΟΣΤΕΦΑΝΩΜΕΝΗ
ΠΑΙΡΝΕΙ ΔΡΟΜΟ ΚΙ' ΑΝΑΣΤΑΙΝΕΙ
ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΑ

ΧΑΙΡΕΤΟΥΝ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΗΣ
ΒΡΟΝΤΕΡΟΦΩΝΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ
ΚΙ' ΑΣΤΡΑΠΕΣ ΚΙ' ΑΣΤΡΟΠΕΛΕΚΙΑ
ΧΥΝΟΥΝ ΛΑΜΨΙ ΠΕΡΙΣΣΗ

ΚΑΙ ΦΩΝΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΣΙΑ
ΑΠ' ΤΗΝ ΙΔΗ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ
ΧΑΙΡΕ ΚΡΗΤΗ ΑΝΔΡΕΙΟΜΕΝΗ!
ΧΑΙΡ' ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΝΗΣΙ!

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

τὴν ὑψώσῃ μίαν ἡμέραν καὶ πάλιν καὶ νὰ ἐκδιώξῃ τὸν θρασὺν καὶ αἰμοβόρον τύραννον. Κάπου ἐκεῖ ὑψηλὰ εἰς τὰ χιονισμένα Σφακιανὰ βουνά, ὑπεθάλλετο καὶ ἐγιγαντοῦτο ὁσημέραι ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας. Καὶ νὰ ὅπου μίαν 25ῃν Μαρτίου, ὄχι τὴν ἔνδοξον καὶ περίπυστον τοιαύτην τοῦ 1821, ἀλλὰ τὴν 25ῃν Μαρτίου τοῦ 1770, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Σφακιῶν ἤκουσαν προθύμως νὰ ἀντηχῇ τὸ μετὰ τόσῃς λαχτάρας ἀναμενόμενον προσκλητήριο σάλπισμα :

Δασκαλιανοὶ στὸν Πατσανῶ
κι' οἱ Πατακοὶ στὴν Ἰμπρο
οἱ Βλάχοι στὴν Ἀνώπολι
κι' οἱ Μώρηδες στ' Ἀσκούφου
στ' Ἀσφέντου οἱ Ντελγιάννηδες
κ' εἰς τὰ Σφακιά οἱ Στρατίκοι
Ἐλάστε στὸν Ἐμπρόσγιαλο.....

Εἰς τὸν Ἐμπρόσγιαλον ὅπου ευνῆλθον, ὁ ἀρχηγὸς τῆς μεγάλης ἐν Ἀνωπόλει οἰκογενείας τῶν Βλάχων Γιάννης Δάσκαλος ἢ Δασκαλογιάννης, τοῖς ἀνέπτυξε τὰ περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν ἀδελφῶν Ὁρλώφ καὶ ἐπικειμένον κατάπλου τοῦ Ρωσικοῦ στόλου ὅστις θὰ τοῖς ἐβοήθει ἵνα ἀποτινάξουν τὸν ζυγόν. Περισσότερα δὲν ἐχρειάζοντο καὶ ἡ ἐπανάστασις κηρύσσεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἡ Ρωσσία, ὡς γνωστόν, δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὑπο-

σχέσεις τῆς καὶ ἡ ἐπαρχία Σφακιῶν, μετὰ πείσμονα καὶ ἀπεγνωσμένην ἀντίστασιν, κατελήφθη ὑπὸ 40 χιλιάδων Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ κυριολεκτικῶς κατεστράφη. Ὁ Δασκαλογιάννης διὰ νὰ περιορίσῃ ὅ,τι ἐκ τῆς καταστροφῆς ὑπελείπετο παρεδόθη μετὰ τινῶν ἐταίρων τοῦ ἐξιλαστήριον θῦμα εἰς τοὺς Τούρκους, οἵτινες φυσικὰ τοῦ ὑπεσχέθησαν ὅτι δὲν κινδυνεύει ἡ ζωὴ του κ.λ.π., καὶ μετεφέρθη εἰς Ἡράκλειον ὅπου μετ' ὀλίγον ὑπέστη τὸν ἀποτρόπαιον δι' ἔκδορας θάνατον.

Τὸ Δάσκαλον ἐγδάρασι κι' ἄλλους
[πολλοὺς ἐπνίξα
κι' ὄλους τοσοὶ ἀποδέλοιποις στὴ
[φιλαχὴ τοσοὶ οἶξα.

Ἀκολουθοῦν πολλὰ ἔτη δυσβαστάκου δουλείας. Ὁ Γιανιτσαρισμὸς μαινεται καὶ δημιουργεῖ μίαν κατάσταση ἀνεκδιήγητον, κατὰστασιν σκληρῆς δοκιμασίας καὶ φρικωδῶν μαρτυριῶν ἣτις ἠνάγκασε πολλοὺς νὰ τραποῦν πρὸς τὰ ὄρη καὶ νὰ γίνων κλέφται.

Ἐκδικηταὶ τῶν ἀδίκως φονευομένων καὶ τυραννομένων οἱ κλέφται κατέστησαν τὸ φόβητρον τῶν γιανιτσαρῶν οἵτινες εἶχον μέχρι τοιοῦτου σημείου ἀποθρασυνθῆ ὥστε ὁ Σουλτάνος, πρὸ τοῦ κινδύνου τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου τῆς νήσου, ὅπου βεβαίως ἦτο καὶ τὸ ἐργατικὸν καὶ παραγωγικόν, ἠναγκάσθη νὰ ἀποστείλῃ ἐναντίον των τὸν Χατζὴ Ὁσμὰν Πασᾶν (πνιγάρην) καὶ τὸν Κιουταχὴ (1812) οἵτινες καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν. Ἐπὶ τέλους φθάνει ἡ μεγάλη τοῦ Ἔθνους στιγμή, Ἡ ΕΝΔΟΣΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821. Πολλοὶ τῶν ἐπιλέκτων Κρητῶν εἶχον ἤδη μνηθῆ τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας, καὶ ἐν ἀναμονῇ τῶν μεγάλων γεγονότων συνῆλθον εἰς τὸ Λουτρὸν τῶν Σφακιῶν καὶ ἀπεφάσισαν τὸν ἄμεσον ἐξοπλισμὸν τῆς ἀόπλου Κρήτης. Ἡ κήρυξις τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Ἑλλάδι, ἡ εἶδησις περὶ ἀπαγχονισμοῦ τοῦ Πατριάρχου, τῶν σφαγῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κ.λ. ἐρεθίζον τὸ Τουρκικὸν στοιχεῖον τῆς νήσου καὶ σχεδὸν συγχρόνως εἰς τὰ Χανιά, τὸ Ρέθυμνον, τὸ Ἡράκλειον τὴν Σητείαν ἀρχίζον ἀγριοὶ διωγμοὶ καὶ σφαγαὶ τῶν χριστιανῶν. Φονεῖονται ὁ Μητροπολίτης καὶ ὄλοι σχεδὸν οἱ ἐπίσκοποι Κρήτης. Τὴν πρόκλησιν ταύτην τῶν Τούρκων ἀκολουθεῖ ἄμεσος ἐναρξὶς ἐχθροπραξιῶν ἐκ μέρους τῶν Ἐπαναστατῶν. Ἐπαναστατικὰ σώματα εἰς ὄλην

σχεδὸν τὴν νῆσον ὑπὸ τοὺς Α. Παναγιώτου Γεώργιον Δασκαλογιάννην ἢ Τσελεπῆν (ἔγγονον τοῦ Δασκαλογιάννη) Χάληδες, Κουρμούληδες, Α. Μανουσογιάννην, Φασούλην, Πρωτοπαπαδάκην, Σακίρην, Βαλεζίνην, Γιάνναρην, Δεληγιαννάκην, Μανουσελῆν, Δρουλίσκον, Βουρδουμπᾶν, Μελιδόνην. Πωλογεώργην, Γ. Τσουδερόν, Μελχισεδὲκ Τσουδερόν, Σήφακαν, (Ἰωσήφ, Κωσταντουδάκην), Π. Βολουδάκην κ.λ.π., κ.λ.π. ἐπιτίθενται ἐναντίον τῶν Τούρκων καὶ μετὰ λαμπροὺς ἀγῶνας τοὺς περιορίζουν ἤδη κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὰ φρούρια. Ἐπανειλημένοι ἐκστρατεῖαι τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ πρὸς κατάληψιν τῶν Σφακιῶν ἀποτυγχάνουν καὶ ὁ Σουλτάνος ἀναγκάζεται νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ τῆς Αἰγύπτου. Τὸ 1822 Αἰγυπτιακὸς στρατὸς ἀποβιβάζεται εἰς Κρήτην ὑπὸ τὸν Χασὰν Πασᾶν ὅστις καὶ κατορθώνει ἀπὸ Χανίων μέχρι Μεσαρῶς νὰ διεξαγάγῃ νικηφόρους καὶ φονικούς κατὰ τῶν χριστιανῶν ἀγῶνας. Τοῦτου φονευθέντος ἔρχεται ὁ Χουσεῖν Μπέης ὅστις διὰ κεραυνοβόλου δράσεως ἐκμηδενίζει σχεδὸν τὴν ἐπανόστασιν (1824).

Πολλοὶ Κρητῆς φεύγουν ἤδη πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὅπου συνεχίζον τοὺς ἀγῶνας των. Αἱ ἐχθροπραξίαι δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐπαναληφθοῦν ὑπὸ μορφὴν κλεφτοπολέμων τώρα καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι πρόσφυγες ἐπανέρχονται σιγά-σιγά (1825-1826-1827). Πλὴν τῶν ἀνωτέρω : ὁ Ξωπατέρας, ὁ Μιχ. Κόρακας, ὁ Ν. Μαλικούτης εἰς τὴν Μεσαράν, ὁ Β. Σμπῶκος περὶ τὴν Δίκτην, ὁ Ἐμμ. Καζάνης εἰς τὴν Ἰδην καὶ ἄλλοι ἀπανταχοῦ τῆς Κρήτης ἀγωνίζονται σθεναρῶς. Τὸ 1829 ἡ ὑπαιθρος Κρήτη εὐρίσκειται πάλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐπαναστατῶν. Μ' ὅλα ταῦτα διὰ τοῦ ὀριστικοῦ πρωτοκόλλου τῶν προσιτατίδων δυνάμεων τοῦ 1830 ἡ Κρήτη δὲν περιελήφθη εἰς τὴν ἐλευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα, ἀλλὰ παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸν Μεχμέτ Ἀλῆ τῆς Αἰγύπτου ὡς ἀποζημίωσις διὰ τὴν συμβολὴν του πρὸς ὑποταγὴν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Κρητῆς θρηνοῦν τοὺς ματαίους δεκαετεῖς ἀγῶνας των :

Εἶχαμε θάρος εἰς ἐσᾶς τοσοὶ βασιλεῖς τοσοὶ
[Φράγκους
κι' ἐδᾶ μᾶς ἀδικήσατε κι' ἀφήκατέ μας σιλά-
[βους.

Ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς δι' Ἀλβανικῆς χωρο-

φυλακής ἀπεκατέστησε τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν νῆσον· ἐξετέλεσε διάφορα δημόσια ἔργα, ἀλλὰ ἠΰξησε τὴν φορολογίαν δυσαναλόγως πρὸς τὴν ἀντοχὴν τοῦ λαοῦ. Γίνεται ἄοπλον συλλαλητήριον διαμαρτυρίας εἰς Μουρνιές τῆς Κυθωνίας (1833) ὅπου ἐπελαύνει Αἰγυπτιακὸν ἱππικὸν καὶ διαλύει τοὺς συγκεντρωθέντας ἀφ' οὗ συνέλαβε καὶ ἀπηγγόνισε 40 ἐκ τῶν προκρίτων εἰς τὰς μορέας τοῦ χωρίου ἐξ οὗ καὶ «ΕΠΟΧΗ Τῶ ΜΟΥΡΝΙΔΩ». Ὁ Μεχμέτ Ἄλῃς παραδίδει καὶ πάλιν τὴν νῆσον εἰς τὸν Σουλτάνον ἀφοῦ προηγουμένως κατέστειλε τὴν ἐκτραγεῖσαν (1841) ἐπανάστασιν τὴν γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐπανάστασις Χαιρέτη καὶ Βασιλογεώργη. Ἡ κατὰ τὸ 1858 ἐπανάστασις τοῦ Ἐμμ. Μαυρογένη ἔληξε διὰ συνενόησιν μετὰ τὴν πύλιν, γενομένων δεκτῶν πάντων σχεδὸν τῶν αἰτημάτων τῶν ἐπαναστατῶν. Παρεχωρήθησαν τότε φορολογικαὶ τινες κυρίως διευκολύνσεις ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ μακρὸν διότι ὁ κατακτητὴς παλιμβουλῆσας ἐφορολόγει ἐμμέσως καὶ ἀγρίως τοὺς Κρητας, ἀπηγόρευε τὴν συντήρησιν σχολείων, τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης, κατήργησε τὴν ἀνεξιθρησκείαν κλπ. ὥστε δὲν ἐβράδυναν καὶ πάλιν νέα νέφη νὰ καλύψουν τὸν πρὸς στιγμὴν αἰθριάσαντα ὀρίζοντα, τὰ νέφη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐξέσπασαν μετ' οὗ πολὺ εἰς τὴν μεγαλειώδη λαίλαπα ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 1866.

Οἱ ἐπιφανεῖς τῆς Κρήτης ἤρχισαν νὰ συνεννοῦνται μετ' ἀλλήλων καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων καὶ νὰ δημιουργοῦν ἐνόπλους συγκεντρώσεις, πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ, διαμαρτυρόμενοι διὰ τὴν κατάστασιν. Τὰ παράπονά των διετύπωσαν ἐν ὑπομνήματι πρὸς τὴν Πύλιν ἥτις τὸν Ἰούνιον τοῦ 1866 ἀπήντησεν ὅτι ἀπορρίπτει τὰ αἰτήματα τῶν Κρητῶν. Ἡ Κρήτη διὰ πολλοστήν φορὰν ἐπαναστατεῖ πάλιν. Τὸ σύνθημα εἶναι «Ἐνωσις ἢ θάνατος». Ἡ «προσωρινὴ τῆς Κρήτης κυβέρνησις» διατάσσει καὶ ἄρχει ἐν ὀνόματι

τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Ὅρίζονται οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τμημάτων. Τοῦ τμήματος τῶν Χανίων ὀρίζεται γενικὸς ἀρχηγὸς ὁ ταγματάρχης Ἰ. Ζυμβρακάκης, τῆς Ρεθύμνης ὁ Π. Κορωνάιος, τῆς Ἡρακλείου ὁ Μ. Κόρακας, τῆς Σητείας ὁ Ἐμμ. Κοκκίνης. Ἀπανταχοῦ τῆς Κρήτης ἐπικρατεῖ ἀναβρασμὸς καὶ πυρετώδης προπαρασκευὴ διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ ὁποῖου ἡ ἔναρξις δὲν ἐβράδυνεν καὶ αἱ ἐχθροπραξίαι ἤρχισαν εἰς τὴν περιφέρειαν Χανίων μὲ ἱκανοποιητικώτατα διὰ τοὺς ἐπαναστάτας ἀποτελέσματα. Διακρίνονται οἱ ἀρχηγοὶ Χατζημιάλης Γιάνναρος, Ἐμμ. Μαυρογένης, Ἄν. Μάντακας, Κ. Μπασιάς, Ἰ Σπυριδάκης, Κ. Κριάρης, Γ. Κορζίδης, Α. Σκαλίδης, Ε. Κουμάκης, Καμπούρης, Ἰ. Ἀναστασιάς, Α. Σήφακας, Μ. Μυλωνογιαννάκης, Α. Γογωνῆς κλπ. Ὁ Σουλτάνος ἀποστέλλει πρὸς καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως τὸν γνωστὸν Μουσταφᾶ-Πασᾶν Κυριτλῆν (Σεπτέμβριος 1866) ὅστις μὲ πολυάριθμον καὶ ἰσχυρὸν στρατὸν κατώρθωσε νὰ καταβάλῃ τοὺς ἐπαναστάτας εἰς τὴν περιφέρειαν Χανίων. Ὁ Π. Κορωνάιος ἐν τῷ μεταξῷ διευθύνει τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν ἐπαναστατημένην περιφέρειαν Ρεθύμνης. Διακρίνονται καὶ ἐνταῦθα οἱ ἀρχηγοὶ Γ. Δασκαλάκης ἢ Ἀμνατσανός, Μιχ. Τσουδερός, Πῶλος Σαββάκις ἢ Σαββόπουλος κλπ. Ὁ Μουσταφᾶ-Πασᾶς ἔρχεται εἰς Ρέθυμνον καὶ πολιορκεῖ τὴν μονὴν Ἀρκαδίου τὴν ὁποῖαν ὑπερασπίζουσι 300 ἔνοπλοι ὑπὸ τὸν Δημάκοπουλον καὶ τὸν Ἠγούμενον Γαβριήλ. Οἱ ἐν τῇ Μονῇ ἀποκροῦν ἡρωϊκῶς τὰς ἐπανειλημμένας λυσώδεις ἐφόδους τῶν Τούρκων, ἡ ἀριθμητικὴ ὑπεροχὴ τῶν ὁποίων καθιστᾷ ἀπεγνωσμένον καὶ ἀδύνατον τὸν ἀγῶνα. Ὅταν δὲ ἀντελήφθησαν ὅτι πᾶσα πλέον ἀντίστασις ἦτο ἀδύνατος, διότι οἱ ἐχθροὶ εἶχον ἤδη εἰσορμήσει εἰς τὴν μονὴν, ἐπροτίμησαν ἀντὶ τῆς αἰσχρᾶς δουλείας τὸν ἑνδοξον διὰ τῆς δλοκαυτώσεως θάνατον. Ὁ ἡρωϊκὸς Κ.

Γιαμπουδάκης θέτει πῦρ ὡς ἄλλος Καψάλης εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην καὶ :

Ἡ μία πτέρυξ τῆς μονῆς εἰς τρίματα μυρία σφενδοισθείσα ἐπεσε χαμαὶ συστρεφομένη τὸ ἔδαφος ἐσάλευσε, ἐρράγη, καὶ ἀγρία ἢ ἴδη ἀντεβόησεν ὡσεὶ ἐκκεπληγμένη.... Τὰ φύλλα του ἔτίναξε τὸ δάσος τὸ πλησίον καὶ τὸ πτηνὸν διέκοψεν τὸ πενθιμὸν του ἄσμα ὁ κόραξ ἀνεπέταξε μετὰ φωνῶν ἀγρίων προσήλθε τὸ κατεσκληκῶς τῶν ἐρειπίων φάσμα.. ἐδῶ ἐν σώμα ἐν ὅστου ἐκεῖ καὶ ἐν κρανίον ἀλλὰ τὸ κλέος κατοικεῖ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων.

Δ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τῶν 900 οἴτινες εὐρίσκοντο ἐν τῇ Μονῇ 100 μόλις περιεσώθησαν.

Ὁ Μουσταφᾶ Πασᾶς μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἀρκαδίου ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Σφακίων ἀλλὰ κατιδὸν τὸ ἀδύνατον τῆς καθυποτάξεως αὐτῶν ἠρκέσθη εἰς προφορικὴν δῆλωσιν τῶν κατοίκων περὶ ὑποταγῆς κλπ. καὶ ἀπῆλθε διὰ νὰ ὑποστῇ δεινὴν φθορὰν ἐνῶ διήρχετο τὴν φάραγγα τοῦ Κατρέ. Ὁ Ρεσίτ Πανᾶς ἐξ ἄλλου εἰς Ἡράκλειον προσπαθεῖ νὰ καταβάλῃ τὸν Μ. Κόρακα μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν Γ. Ρωμάνον, Φ. Μαστραζᾶν, Α. Μαρινάκιν κλπ. καὶ φθάνει μέχρι Ἀνωγείων ἅτινα πυρπολεῖ. Ὁ ἀγὼν γίνεται συστηματικώτερος. Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις ὀρίζει ὑποεπιτροπὰς καὶ ἀναγνωρίζει τοὺς ὑπὸ τῶν τμημάτων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκλεγέντας ἀρχηγούς καὶ ὑπαρχηγούς. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερόμεν τοὺς ἐκ Ρεθύμνης Ε. Μαρούλην, Ε. Πορτάλιον, Γ. Σγουρόν, Μ. Σκουλᾶν καὶ τοὺς ἐξ Ἡρακλείου καὶ λοιπῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν Χ. Ἀγγελιδάκιν, Ἰ. Ἀγιονικολιώτην, Α. Κατεχάκιν, Γ. Μαρήν, Ἀδαμάκιν, Κεφαλογιάννην, Μυριάκιν, Σκουνητῆν, Η. Κοκκινίδην, Π. Δεντιδάκιν, Ε. Μηλιαροῦν, Χ. Βλιχάκιν, Α. Τρυφίτσιαν, Δ. Ζουδιανόν.

Ὁ Μουσταφᾶ Πασᾶς ἀνακαλεῖται καὶ στέλλεται ἀρχιστρατήγος ὁ Ὁμέρ Πασᾶς (1867) ὅστις νικηθεὶς εἰς τὰ Σφακιά ἐτράπη

πρὸς ἀνατολάς, ἦλθεν διὰ τοῦ Μυλοποτάμου εἰς Ἡράκλειον καὶ ἐφθασε μέχρι Λασηθίου καὶ Ἱεραπέτρας παραδίδων εἰς τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον ὅλα τὰ μέρη ἐκ τῶν ὁποίων διήρχετο. Ὁργανώσεν ἐκστρατεῖαν ἐναντίων τῶν Σφακίων ἐνθα ἀπώλεσεν τὸ ἡμισυ σχεδὸν τοῦ στρατοῦ του. Ἀλλὰ καὶ οἱ Κρητες ἐκ τῶν συνεχῶν τῶν ἀγῶνων ὑφίστανται δεινὴν φθορὰν καὶ ἀνεγδιήγητα μαρτύρια. 40 χιλ. γυναικῶν καὶ γέροντες ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει φεύγουσιν πρόσφυγες πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Τέλος μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ὑπὸ τὸν Ὁμέρ-Πασᾶ στρατοῦ, τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Μεγάλου Βεζύρη Ἀλῆ Πασᾶ ὅστις ἔλθων εἰς Κρήτην προσεπάθησεν διπλωματικῶς καὶ δι' ὑποσχέσεων νὰ συνδιαλλαγῇ μετὰ τοὺς ἐπαναστάτας, ἔρχεται εἰς Κρήτην ὁ Χουσεῖν Πασᾶς (ἀνοίξις 1868) καὶ ὁ πόλεμος ἀρχίζει μετὰ νέαν ὀρμὴν. Οὗτος διὰ συνεχῶν πολέμων καὶ δι' ἀνεγέρσεως πύργων εἰς τὰ στρατηγικὰ σημεῖα κατορθώνει σιγὰ-σιγὰ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν ἐπανάστασιν ἥτις καταστέλλεται πλέον ὀριστικῶς κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1868 καὶ ἐφαρμόζεται ὁ ὁποσδήποτε συμφέρον διὰ τοὺς Κρητας γνωστὸς Ὁργανικὸς νόμος.

Ἐτοι ἔληξεν καὶ ἡ τριετὴς αὕτη ἐπανάστασις τῶν Κρητῶν. Αἱ ἐπανάστασις τὰς ὁποίας ἀμυδρῶς ἀνωτέρω ἀπεικονίσασμεν, εἶναι ὀλίγαι ἐκ τῶν πολλῶν ἐκείνων κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Κρήτη μία νῆσος αὕτη, δούλη καὶ ὑλικῶς ἐξησθενημένη, ἀλλ' ἀκμαία καὶ γενναιοφρων ἠθικῶς, ἀνευ οὐδεμιᾶς σχεδὸν ξένης βοήθειας, διεξεδίκησεν ἀπὸ μίαν πανίσχυρον αὐτοκρατορίαν τὸ δικαίωμα νὰ ζῆσῃ ἐλευθέρω. Ἀλλὰ ἐπέπρωτο νὰ παρέλθουν ἱκαναὶ ἀκόμη δεκαετηρίδες μέχρις ὅτου συγκινηθοῦν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς καὶ τῆς ἀποδώσουν, ἕνα αἰῶνα σχεδὸν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, τὴν ἐλευθερίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας διαρκῶς ἠγωνίζετο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

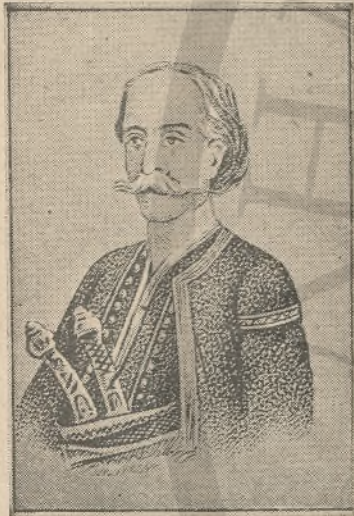
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΛΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

ΑΝΑΓ. ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΥΔΕΡΟΣ

ΗΓΟΥΜ. ΜΕΛΙΧΙΔΕΔΕΚΤΖΟΥΔΕΡΟΣ

ΙΩΣ. ΣΗΦΑΚΗΣ

ΠΑΥΛ. ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ

ΜΙΧ. ΚΟΡΑΚΗΣ

ΝΙΚ. ΜΑΛΙΚΟΥΤΗΣ

ΒΑΣΙΛ. ΣΗΠΟΚΟΣ

ΕΜΜΑΝ. ΚΑΖΑΝΗΣ

ΕΜΜΑΝ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ

ΙΩΑΝ. ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΡΙΑΡΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΡΙΑΡΗΣ γεννηθείς
τῷ 1779 εἰς Κουστογιόρακον Σελίνου ὀπλαρχηγός
τῶν ἐπαναστάσεων 1821-30-33-41-54, τῷ 1866-69
ὡς ἀρχηγός καί τῷ 1878 Γενικός ἀρχηγός.

Ἀπεβίωσε τῷ 1884 εἰς Ἀθήνας κηδευθεὶς με-
τὸν βαθμὸν ὑποστρατήγου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜ. ΚΟΡΚΙΑΔΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἐπανοχώριον Σελίνου τῷ 1826
Ἀρχηγός Σελίνου 1845-66-78. Πρόεδρος τῆς
Κρητικῆς Βουλῆς.

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1890 ἔνθα ἐκηδεύ-
θη μετὰ τὸν βαθμὸν Στρατηγοῦ.

ΜΑΡΚΟΣ Ι. ΜΑΝΤΑΚΑΣ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ 1866-78-96.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑ ΚΑΒΡΟΥΛΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ 1866-78-96

ΙΩΑΝ Γ. ΚΟΡΚΙΑΔΗΣ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ ΣΕΛΙΝΟΥ 1866-78-86-97
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΗΤΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ 1906.

ΑΝΑΓΝ. ΜΑΝΔΑΚΙΑΣ

ΑΝΑΓΝ. ΣΚΑΛΙΔΗΣ

ΚΟΥΜΗΣ ΚΟΥΜΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ

ΜΑΤ. ΜΥΛΟΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΑΝΑΓΝ. ΓΟΓΟΝΗΣ

ΓΕΩΡ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

ΜΙΧ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

ΠΑΥΛ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΓ. ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ

ΓΕΩΡ. ΡΩΜΑΝΟΣ

ΦΡΑΓΚ. ΜΑΣΤΡΑΚΗΣ

ΑΝΑΓΝ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ

ΕΠΙΜ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ

ΕΜΜ. ΠΟΡΤΑΝΙΟΣ

ΧΑΤΖΗ ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ. - HADJI-MICHALIS YANNARIS

ΧΑΤΖΗ ΜΙΧΑΛΗΣ

Γενικός Ἄρχηγός Κυδωνίας Κρήτης ἀπὸ τὸ 1866—1898.

Διετέλεσεν καὶ Πρόεδρος τῆς ἐν Κρήτῃ Συνελεύσεως καὶ Πρόεδρος τῆς ἐκ τῶν κορυφαίων Κρητῶν Κυβερνήσεως κατὰ τὸ 1911—12.

Παρέστη κληθεὶς ἐπίσημως ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τοὺς Κρητὰς ἀγωνιστὰς εἰς τὴν ἐν ἔτει 1913 τελετὴν τῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὑψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας εἰς τὸ φρούριον Φιρκᾶ παρασημοφορηθεὶς ἐπὶ τόπον.

Ἀπεβίωσεν τὴν 20 Ἰουλίου 1916 κηδευθεὶς διαταγῇ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μὲ τιμὰς Στρατηγοῦ καὶ ταφεὶς εἰς τὸν ἐν τῷ Ὀροπεδίῳ Ὀμαλοῦ λόφον τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΗΣ ΖΟΥΡΙΔΗΣ

Ὀπλαρχηγὸς ἐκ Λάκκων Κυδωνίας, διακριθεὶς ἰδίως κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς μεταπολιτεύσεως, εἷς ἐκ τῶν πλέον χαρακτηριστικῶν τύπων τῆς Κρήτης.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΗΣ ΖΟΥΡΙΔΗΣ. - STAVROULIS ZOURIDIS

ΓΕΩΡΓ. ΖΟΥΡΟΣ

Μ.Χ. ΣΚΟΥΛΑΣ

ΧΑΡΑΛ. ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗΣ

ΙΩ. Α' ΝΙΚΟΛΙΩΤΗΣ

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ

ΕΜΜΑΝ. ΚΟΚΚΙΝΗΣ

ΓΕΩΡΓ. ΜΑΡΗΣ

ΑΔΑΜ. ΑΔΑΜΑΚΗΣ

Ι. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΜΜ. ΜΥΓΙΑΚΗΣ

ΙΩΑΝ. ΣΚΟΥΝΤΗΣ

ΗΡΑΚΛ. ΚΟΚΙΝΙΔΗΣ

ΠΑΥΛ. ΔΕΝΤΙΔΑΚΗΣ

ΕΜΜΑΝ. ΜΗΛΙΑΡΑΣ

ΧΑΡΑΛ. ΒΛΑΧΑΚΗΣ

ΒΑΣΣΟΣ ΒΑΡΔΟΥΛΑΣ-ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
1821-31.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΣ 1821 ΦΟΝΕΥΘΕΙΣ
ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΟΥ
ΤΗΝ 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1822.

ΕΝΝΕΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑΚΗΔΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ

Ἄριστερᾶ καὶ δεξιᾶ οἱ ἀγωνισταὶ Ζαμπετοβαρδουλέδες ἢ Δεληγιαννάκηδες ἐκ τοῦ χωρίου Ἀνώπολις καὶ Ἀσφένδου τῶν Σφακιῶν.

Εἰς τὸ μέσον ὁ πατὴρ **ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΟΥ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ** Ἀρχηγὸς τῆς Δυτ. Ἐπαρχίας Ρεθύμνης τοῦ 1886—89 τοῦ 1889 καὶ 1896—97 καὶ οἱ τέσσαρες υἱοὶ του **ΚΑΝΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΜΑΡΚΟΣ** καὶ **ΗΛΙΑΣ** ἐξ Ἀργυρουπόλεως Ρεθύμνης ὀπλαρ-

χηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ εἰς Κρήτην, Μακεδονίαν καὶ Ἑπειρον. Ἐκτούτων ὁ τελευταῖος ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος διὰ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος εἰς Σκοῦ τὴν 17ην Μαΐου 1918 ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ 2ου Συντάγματος Μεραρχ. Σερρῶν.

Ὁ Μάρκος ὡς Ἀρχηγὸς Σώματος τῷ 1912 ἐπληρώθη μαχόμενος εἰς τὴν Σκάλαν τῆς Παραμυθιάς ὅπου παρὰ τὸ πλευρόν του ἐφονεύθη καὶ ὁ σημαιοφόρος τοῦ Σώματος του καὶ ἦρος Μανώλης Πατεράκης ἐκ Νικηθιανοῦ Λασηθίου.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΑΡΔΟΥΛΑΣ
Ἡ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ 5 ΣΤΡΑΤΑΡΧΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΤΟΥ 1821-31.

ΓΕΩΡΓ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΦΟΝΕΥΘΕΙΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ
ΕΙΣ ΑΡΜΕΝΟΚΑΜΠΟΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΤΗΝ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
1822.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΦΑΚΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ 1878

Έτραυματίσθη κατά την μάχην Τσαβαρά
Αποκορώνου. Άπέθανε την 1ην Ια-
νουαρίου 1900.

ΝΑΦΑΡΧΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΛΗΣ ΠΑΧΥΝΑΚΗΣ

Έγεννήθη εν Ήρακλείω εκ πατρός Σφα-
κιανού και μητρός τής Αδελφής του Δασκα-
λογιάννη Βλάχου. Έγκατεστάθη εις Αίγυπτον
και εις Σμύρνην όπου ήκμασεν ως έμπορος,
γενόμενος πλουσιώτατος. Έξέμαθε άριστα την
τουρκικήν, έξη βίον μαγαλοπρεπή και διαιτά-
το ως δόφμανός. Τῷ 1821 έσπευσεν εκ των
πρώτων εις τόν Κρητικόν Άγώνα. Κάτοχος
του βρικού «ή Παναγία του Λουτρού» με
πλήρωμα 60 επιλέκτων Σφακιανών ενέσπειρε
παντού τόν τρόμον ως πειρατής των κρητι-
κῶν θαλασσῶν. Τά κατά θάλασσαν κατορθώ-
ματά του είναι άπειρα, διηγούνται δε αυτά ο
Τρικούπης και ο Κριτοβουλίδης και ο Κον-
δυλάκης. Μέλος τής Φιλικής Έταιρείας, πλη-
ρεξούσιος Κρήτης, Φρούροχος Γραμβούσης
και άρχηγός των επαναστατικῶν Σωμάτων
τής Ανατολικῆς Κρήτης.

Τῷ 1824 έλαβε μέρος μετά του Μιαούλη
εις την Έλληνικήν Έπανάστασιν. Τῷ 1825,
μετά την άποτυχίαν τής πρώτης Κρητικῆς
Έπανάστασεως, κατέλαβε διά στρατηγήματος
νύκτωρ τό Φρούριον τής Γραμβούσης με 8
άλλους Σφακιανούς, ενῶ 900 Ύδραιοι είχαν
άποτύχει την προηγουμένην και εκήρυξεν την
β' περίοδον τής Κρητικῆς Έπανάστασεως.

Διοικῶν τέλος τά στρατεύματα κατά τό
Ανατολικόν τής Κρήτης, συνελήφθη και έτυ-
φρεκίσθη, ταφείς υπό των μοναχῶν εν τῇ Μονῇ
Τοπλοῦ τής Σητείας.

ΧΑΤΖΗ-ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΡΙΑΡΑΣ

Έκ των κορυφαίων και πλέον
έμπνευσμένων πολιτικῶν ανδρῶν τής
Έλληνικῆς Έπανάστασεως. Έγεννήθη
εν Ανοπόλει Σφακιῶν τῷ 1763 εκ
πατρός έφοπλιστοῦ. Έταξείδευσεν από
νεαρῆς ηλικίας ανά την Μεσόγειον διά
των πλοίων του πατρός του, έμορφώ-
θη ναυτικῶς και κατέστη εκ των πλου-
σιωτέρων και μεγαλυτέρων πλοιοκτη-
τῶν τής Μεσογείου, έμπνέον σεβα-
σμῶν εις τοὺς κρήτας και τοὺς ξένους
διά την μεγαλοπρέπειαν, την καταγω-
γὴν του γένους του, την εὐθικρισίαν
του και τόν πλοῦτόν του. Μέλος τής
Φιλ. Έταιρείας, και πολιτ. άρχηγός
τῆς επαναστάσεως του 1821 εν Κρήτη.
Πρόεδρος τής Καγκελαρίας των Σφα-
κιῶν, πληρεξούσιος Κρήτης, πρόεδρος
τῆς Πρώτης Έπαναστατικῆς Συνελεύ-
σεως των Κρητῶν, πρόεδρος τής Συν-
τακτικῆς Έπιτροπῆς του Πρώτου Πο-
λιτεύματος τής Κρήτης και τέλος Υ-
πουργός των Έσωτερικῶν τῆς νήσου.

Κατεσκέυασε και έδώρησεν εις
την Κρήτην στόλον πολεμικῶν εκ δέ-
κα πλοίων, προσέφερε τόν στόλον του
διά την μετακόμισιν των προσφύγων
διέθεσε δε μέγιστα ποσά διά την περι-
θαλίην των Μεγαλόσταυρος του Ό-
θωνος και Αργυροῦν Αριστείου του
Άγῶνος. Τῷ 1831, μετά την άποτυχι-
αν των ενεργειῶν εις τās ξένας Αὔλας
ὅπως ή Κρήτη περιληφθῆ εις τόν χάρ-
την τής Ελλάδος, μετηνάστευσεν εις
Σύρον, όπου μετέφερε τόν έφοπλιστι-
κόν οίκόν του. Έκει προσήδρευε τῆς
ἐπὶ των Κρητικῶν ζητημάτων Έπιτρο-
πῆς, προστάτευσε δε τόν πρόσφυγα
ἐκεὶ εὐρεθέντα Κυριακον Βενιζέλον,
πατέρα του κατόπιν πρωθυπουργοῦ τῆς
Ελλάδος. Συνεδέετο με ἀδελφικὴν φι-
λίαν μετά του ναυάρχου Σέρ Χάμιλ-
των, ὅστις του έδώρησε ως ενθύμιον
και τό χρυσοῦν ὀρολόγιόν του, πολῦτι-

μον κειμήλιον του
1790 υπό την κατο-
χὴν νῦν τῆς οἰκο-
γενείας Παχυνάκη.
Ήτοκτόνησεν εις
ἡλικίαν 103 ἐτῶν εν
Σύρῳ.

ΓΕΩΡΓ. ΙΩΣ.
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΑΚΗΣ

Έγεννήθη εις Ά-
νόπολιν των Σφα-
κιῶν τό 1850, γό-
νος τῆς εὐκλεοῦς
οἰκογενείας Δασκα-
λογιάννη. Κατά την
επανάστασιν 1866-
69 έπολέμησε υπό
την σημαίαν του
άρχηγού Τσελεπῆ
Δασκαλογιάννη θεί-
ου του. Τό 1878 έ-
ξελέγη άρχηγός του
Αυτικοῦ διαμερισμα-
τος Σφακιῶν διατη-
ρήσας την άρχηγίαν
του μέχρι τῆς ἀπε-
λευθερώσεως τῆς
Κρήτης 1897. Από
του 1878 εξέλέγετο
συνεχῶς βουλευτής.
Άπέθανε τό 1909.
Διεκρίνετο διά την
σεμνότητα του ἡ-
θους, την στρατη-
γικότητα και γεν-
ναϊότητά του κατά
τās μάχας και διά
την πολιτικὴν του
σύνεσιν.

ΑΔΑΜ. Κ. ΒΑΒΟΥΡΑΚΗΣ

Έγεννήθη εν Κοῦφ
Βρύση Αγίου Βα-
σιλείου κατά τό
1869. Έκ των πρώ-
των μυηθέντων εις
την Κρητικὴν ἀπε-
λευθερωτικὴν ἐπα-
νάστασιν του 1895-
97 ὤηρξεν ἀναμ-
φισβητητῶς ὁ ἀχώ-
ριστος σύντροφος
και φίλος οὐτινος
έγενετο μετέπειτα
και γαμβρός ἐπ' ἄ-
δελφῆ του πρωτερ-
γάτου τῆς επανα-
στάσεως Μάρκου
Δημητρακάκη. Διε-
κρίθη ἐπ' ἐξαιρετι-
κῆ ἀνδρεία ὡς και
ὁ ἀδελφός του Άρ-
χηγός Καπετάν Γιάν-
νης. Έτραυματίσθη
γενναίως μαχόμενος
κατά την πολιορ-
κίαν του Βάμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΣ. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΑΚΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΚΑΖΙΡΑΚΗΣ

Έγεννήθη εις Λάκκους Κυδωνίας τό
1854. Εἰς των ὀλίγων ἐπιζώντων γε-
ροντων των Κρητικῶν επαναστάσεων
διακριθεὶς διά την σύνεσιν και τόν
πατριωτισμόν του. Διετέλεσε πληρε-
ξούσιος τῆς επαρχίας Κυδωνίας και
Βουλευτής από του έτους 1878 ἔως
1879. Έπί Κρητικῆς Πολιτείας διωρί-
σθη δικαστής και κατά την ἀφομοίω-
σιν τῆς Κρητικῆς νομοθεσίας πρὸς την
του ἄλλου Κράτους παραιτηθεὶς διω-
ρίσθη τελ. ταμίας Χανίων και ἤδη εἶναι
συνταξιούχος ὑπερογδοηκοντούτης.

ΑΔΑΜ. Κ. ΒΑΒΟΥΡΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΟΥΔΙΑΝΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ

Γεννηθείς ἐν Ἀπανωχωρίῳ τῷ 1826. Ὑπῆρξεν εἰς τῶν πρώτων ὑποκινητῶν καὶ κυριωτέρων ἀρχηγῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1858. Ἐκτοτε διὰ τῆς θαρραλέας στάσεώς του ἐπρωτοστάτησεν εἰς πᾶσαν ἐν Κρήτῃ κίνησιν κατὰ τῶν τουρκικῶν αὐθαιρεσιῶν. Ἄλλ' ἡ μεγάλη αὐτοῦ δραῖσις ἐσημειώθη κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866-1869 καθ' ἣν διετέλεσεν εἰς τῶν κυριωτέρων ἀρχηγῶν τῆς ἐπαρχίας του, διακριθεὶς εἰς πλείστας μάχας διὰ τὴν σὺν-σιν τὴν στρατιωτικὴν ἐμπειρίαν καὶ τὸν ἥρωισμόν του μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος. Διεκρίθη ὡσαύτης ὡς ἀρχηγὸς κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις 1878, 1885 κατὰ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1896-1897 ἐξελέγη Γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς ἐπαρχίας του. Τῷ 1901 διορίσθη πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ταξινόμησιν τῶν ἀγωνιστῶν. Ἀπέθανε τῷ 1916.

ΕΜΜΑΝ. Γ. ΓΟΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

Ἀρχηγὸς κατὰ τὰς Κρητικὰς ἐπαναστάσεις 1866-1869 καὶ 1878 εἰς ἃς ἔδρασε μὲ ἴδιον σῶμα διακριθεὶς διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τόλμην του, πλειστάκις τραυματισθεὶς. Τὸ ἔτος 1905 διετάχθη ἡ ἐκ τῆς Κρήτης ἐξορία του πρωτοστατήσαντος ἐν τῷ Νομῷ εἰς τὸ Κίνημα τοῦ Θεορίσου. Τὸ δὲ 1911 ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Ἐπαρχίας Ρεθύμνης.

ΑΝΤ. ΤΡΙΦΥΤΣΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ
ΜΑΛΕΒΥΖΙΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ - ΚΡΗΤΗΣ.

ΕΜΜΑΝ. Γ. ΓΟΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ Ϊ. ΔΡΑΚΑΚΗΣ
ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ ΣΕΛΙΝΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Γόνος τής μεγάλης και ιστορικής οικογενείας τών Δρακομαρκέτηδων τής Ἐπαρχίας Σελίνου δέκα μέλη τής οποίας ἔπесαν κατά τούς διαφόρους πολέμους. Ἔλαβε μέρος εἰς τήν Ἐπανάστασιν τοῦ 1866 εἰς μικράν ἡλικίαν. Ὑψωνεν ἰδίαν Σημαίαν τῷ 1878 και ἔλαβε ἐπίσης μέρος εἰς τὰς ἐπανάστάσεις 1896 και 97. Ἀπεβίωσε τῷ 1931.

ΚΑΠΕΤΑ ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΟΛΕΝΤΑΣ
ΕΞ ΑΣΚΛΥΦΟΥ ΣΦΑΚΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀγωνιστής τής Ἐπανάστασεως Κρήτης 1878. Ἀρχηγός κατά τόν ἀπελευθερωτικόν ἀγῶνα 1895-1897. Ἀρχηγός κατά τόν Βαλκανοτουρκικόν πό. εμον 1912-1913 ἡγηθεῖς ἰδίον ἀνταρτικῶν σώματος, ἀγωνισθεῖς ἐν Ἡπειρῷ. Διεκρίθη εἰς τούς ἀνωτέρω πολέμους ὄχι μόνον διὰ τόν ἠρωϊσμόν του και διὰ τήν μεγάλην του τόλμην, ἀλλά και διὰ τὰ ἀριστα πολεμικά του σχέδια διὰ τὰ ὁποῖα και οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ Ἑλληνικ. στρατοῦ πολλάκις τόν συνεχάρησαν. Ἐτραυματίσθη ἐννεάκις εἰς τὰ πεδία τής μάχης εἰς τὰ ὁποῖα πρῶτος ἐμάχετο και τελευταῖος πάντοτε ἀπεχώρει. Ὡστε δικαίως λέγεται εἰς τι ποίημα..... «Παινῶ τόν Πολεντοσταυρῆ τόν πολυαγωνισμένο ὅπου εἶχε ἐπτά λαβωματιές και ἀκόμη δυὸ ὁ καῦμένος».

Ἀπετέλεσε μέλος τής ὑπὸ τόν κ. Μανούsson Κούνδουρον μεταπολιτευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὑπῆρξεν ἔμμισθος δήμαρχος ἐπὶ Πρίγκηπος Γεωργίου τοῦ Νομοῦ Σφακιῶν και τέλος ἐξελέγη Βουλευτής κατά τὸ 1912.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΒΟΥΡΑΚΗΣ

Ἐκ Κρύας Βρύσσης Ἀγ. Βασιλείου Ῥεθύμνης. Γόνος τής πολυκλάδου οικογενείας τών Βαβούρηδων.

Διετέλεσεν ὄπλαρχηγός τής Ἐπαρχίας του καθ' ὄλον τὸ διάστημα τής Ἐπανάστασεως τοῦ 1866.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Γ. ΒΙΓΛΗΣ - ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κρής αγωνιστής ἐκ Σαμαριάς Σφακίων φονευθείς ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς Χρυσοπηγὴν Χανίων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1897

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΡΓΟΥΛΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Χάρακα κατὰ τὸ ἔτος 1854 συμμετέσχεν τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1877 λαβὼν μέρος εἰς πλείστας συγκρούσεις μετὰ τῶν ὀθωμανῶν, τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐτολμίαν τοῦ ὁποίου ἐκτιμήσαντες οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς ἐπανάστασεως τὸν ὀνόμασαν ὀπλαρχηγόν. Εἶτα ἔλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας τοῦ 1896 καὶ 1897 εἰς Πραιτώρια, Χουμέρι, Φουρνοφάραγγο καὶ Ἀρχάνες.

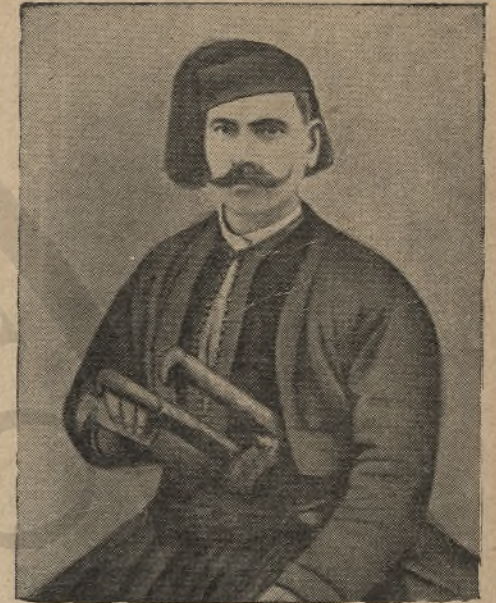
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ

(1829 - 1913)

Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαρχίας Ἁγίου Βασιλείου κατὰ τὰς διαφόρους Κρητικὰς ἐπαναστάσεις. Μέλος τῆς πρώτης ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως τῆς Κρήτης κατὰ τὴν μεγάλην Κρητικὴν ἐπανάστασιν 1866 - 69.

Πατὴρ τοῦ Μάρκου Δημητρακάκη τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἐπανάστασεως 1896—97 ἦλθεν ἐπὶ κεφαλῆς ὁμάδος Ροδακινιωτῶν καὶ κατετρόπωσαν τὸν τουρκικὸν στρατὸν εἰς Σελιὰ ὅπου ὁ υἱὸς τοῦ Μάρκου μετ' ἄλλων 16 μελῶν τῆς Μεταπολιτευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ ὥρας ἐμάχοντο ἀπεγνωσμένως ἡρωϊκὸν ἀγῶνα.

Ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπαρχίας Ἁγίου Βασιλείου εἰς τὰς διαφόρους Κρητικὰς Συνελεύσεις καὶ κατετάγη ἀναγνωρισθεὶς μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν ἀγωνιστῶν πρώτης τάξεως τῶν διαφόρων Κρητικῶν ἀγῶνων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΤΥΛΛΙΑΝΑΚΗΣ

Ἡ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΚΟΛΗΣ ΠΑΠΙΤΣΑΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΠΕΔΙΑΔΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ.

Ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1823 ἐν τῷ χωρίῳ Αὐδοῦ πεδιάδος καὶ λαβὼν τὴν μόρφωσιν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διεκρίθη νέος ἀκόμη, διὰ τὴν εὐρείαν ἀντίληψιν, τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν δραστηριότητά του. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Μαυρογένη ἦτοι κατὰ τὸ ἔτος 1858 εἰς ἡλικίαν 35 ἐτῶν, ἤρχισε τὴν πολεμικὴν του δράσιν κατὰ τῶν Τούρκων τὸ πρῶτον, ὡς ὀπλαρχηγός, μέχρι τοῦ 1866 ἀπὸ δὲ τοῦ 1866 ὡς Γενικὸς Ἀρχηγὸς Πεδιάδος καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἔξ Ἀνατολικῶν Ἐπαρχιῶν, διακριθεὶς εἰς τὰς ἐν τῷ ὄροπεδίῳ τοῦ Λασηθίου πεισματώδεις μάχας καὶ τραυματισθεὶς. Διεκρίθη ὡσαύτως κατὰ τὰς Ἐπαναστάσεις 1878, 1888 καὶ 1896-98. Ὁ Ν. Τυλλιανᾶκης διέθεσε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς μεγάλης περιουσίας του ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν ἀγῶνων. Ἀπέθανεν ἐν Ἐμπάρῳ Ἡρακλείου τὸ 1904 εἰς ἡλικίαν 81 ἐτῶν.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ

Όπλαρχηγός εις τοὺς Μακεδονικοὺς ἀγῶνας 1903—1909
ἐκ Ζυμβραγοῦ Κισσάμου. Λαβὼν μέρος εις τοὺς
ἀγῶνας 1912—13 τραυματισθεὶς σοβαρῶς
····· εις τὴν Μάχην Σατίστης τὴν
4ην Νοεμβρίου.

Ἐξ ἀριστερῶν **ΙΩΣΗΦ ΛΙΑΠΗΣ** ἐξ Ἰμβρου Σφακίων καὶ **Ν. ΓΑΛΑΝΗΣ** ἐκ Ῥο-
δακίνου Ρεθύμνης. Δύο ἀείμνηστοὶ ἥρωες, τῶν ὁποίων ἡ τόλμη καὶ ἡ εὐκι-
νησία ἔμειναν μνημειώδεις. Σὰν ἀετοὶ πετοῦσαν ἀπὸ τὸ ἓνα στὸ
ἄλλο μέρος τῆς Κρήτης, σκορπίζοντες πανικὸν καὶ
ἐπιφέροντες πανωλεθρίαν εις τοὺς ἐχθρούς. Πολ-
λάκις ἐπετέθησαν ἐναντίον πολυαρίθμων
στρατευμάτων ἀψηφίσαντες
κάθε κίνδυνον.

ΙΩΣΗΦ Ι. ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΛΟΣ και **ΜΑΡΙΑ** σύζυγός του τὸ γένος Μπεληβάνη Ἐκ Καλλικράτους Σφακίων.— Ὁπλαρχηγὸς κατὰ τὰς Κορητικὰς ἐπαναστάσεις 1887, 1896, 97, τοῦ ὁποῖου ὁ υἱὸς Ἰωάννης ἐφονεύθη τὸ 1917. Εἰς ἓκ τῶν ἐγγόνων τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Βουγιουκαλέων, πλεῖστα μέλη τῆς ὁποίας ἔδρασαν τὰ μέγιστα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς νήσου, ὁ δὲ Καπετὰν Μανώλης Βουγιούκαλος ἀπηγχονίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ὁ ἥρωϊσμός καὶ ἡ δράσις του ἀπετέλεσαν συγκινητικώτατον ποίημα ἀπὸ τὸ ὁποῖον παραλαμβάνομεν τοὺς κατωτέρω στίχους.

Ο ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΛΟΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΑ

Καλῶς τον τὸν Βουγιούκαλον μὰ ποὺν' οἱ ἀνεψιοί σου
 Π' ἄφηκες τοὺς Βενιέρηδες ποὺ ἔσερνες μαζὺ σου
 Καὶ δὲν ἐδίκανε μωρὲ ὅτι 'χεις καμωμένο
 μὰ σκοτώσες καὶ τὸν Ἀβτῆ τὸν πολυπαινεμένον
 Λέγε μου Καπετάνιο μου τί λόγον θὰ μοῦ δώσης
 τοὺς τούρκους ποὺ ἐσκοτώσες πῶς θὰ μοῦ τοὺς πληρώσης
 Πῶς εἶναι τοῦτο δυνατὸν ἀφέντη μου νὰ γένη
 ποῖς θὰ πληρώση τοὺς ῥωμηοὺς ποὺ εἶναι σκοτωμένοι

ὁ Πασᾶς πλήρης ὀργῆς διατάσσει καὶ τὸν κλείνουν εἰς τὸ πλέον σκοτεινὸν τμήμα τῆς φυλακῆς καὶ τὴν Κυριακὴν τοῦ τὸν παρουσιάζουν διὰ νὰ τοῦ ἀναγνώσῃ τὴν καταδίκην του.

Καλῶς τον τὸν Βουγιούκαλον τᾶμαδες τὰ χαμπέργια
 ἤλθεν ἡ ὥρα νὰ τὰ βρῆς ὅσα 'χεις καμωμένα
 Δὲν σοῦ ζητῶ ἐξοχώτατε χάριν μητ' ἀμνηστειάν
 ὡς μοῦ τὴν ἔτασες ἐσὺ κι' ἤλθα μὲ προδοσίαν
 Μὰ θὰ τὸ κάμης κίμε το ἔνοῦς σου ὅτι βάζει
 νὰ εὐχαριστήσης τὴν τουρκιά ποὺ στέκει καὶ φωνάζει
 Μὰ ἔκαμα 'γὼ τὸ κέφιμου κι' ὁ χάρος ἄς μὲ πάρη
 μὰ 'γὼ 'χω συγγενεῖς καλοὺς νὰ βγάλουν τὸ ζαράρι.....

Ὁδηγεῖται εἰς τὸν πλάτανον παρὰ τὸ Μεϊντάνι Χανίων ὅπου ἀπηγχονίσθη ἀφ' οὗ διὰ τῶν ποδῶν του ἐφόνευσε ἓνα τούρκον εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου. Τὸν θάνατόν του ἐξεδικήθη πάραυτα ὁ ἀδελφός του Ἰωάννης, φονεύσας τὸν Χαβδούλ Ἀγά καὶ ἀκολουθεῖ σειρά ἀγόνων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του κατὰ τῶν τούρκων.

ΑΝΤΑΡΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

ΥΠΟ ΤΟΝ ΚΑΠΕΤΑΝ ΜΑΝΩΛΗΝ

ΕΞ ΑΓΙΑΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ ΣΦΑΚΙΩΝ

Τὸ Σῶμα τοῦτο ἔδρασε κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Σάμου (1912), ὅτε ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ γενναίως μαχόμενος ἔλαβε τραῦμα βαρὺ, συνεπεία τοῦ ὁποῖου βραδύτερον ἀπέθανε.

Ἰδιόγραφον σημείωμα τοῦ ἀρίστου πατριώτου καὶ διαπρεποῦς ἀγωνιστοῦ κ. Σήφη Ἀναγνωστάκη.

ἸΩΣΗΦ ΕΜΜ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

Ἐκ Σφακίων Κρήτης
Πρόεδρος τῶν Παλαιῶν
καὶ νέων Ἑλλήνων
ὄπλαρχηγῶν

Ἀρχηγὸς Προσκόπων
Κρητῶν κατὰ τὸν πόλεμον
1912-13. Γενικὸς ἀρχηγὸς
Κρητικῶν ἐθελοντικῶν
σωμάτων εἰς τὸν Βορειοηπειρωτικὸν
ἀγῶνα τοῦ 1914 καὶ στρατιωτικὸς
διοικητὴς τῶν αὐτονομικῶν
στρατευμάτων τῆς Κολώνιας.
Πρώην Βουλευτὴς Σφακίων καὶ
πληρεξούσιος τῆς ἐπαναστατικῆς
Συνελεύσεως Κρήτης.

Οἱ Κρήτες ἂν ὑπῆρξαν πάντοτε πρωτοπόροι καὶ διεκρίθησαν εἰς κάθε Ἐθνικὴν ἐκδήλωσιν, τοῦτο ὀφείλεται, ὄχι μόνον εἰς τὰ ὑψηλὰ ἠθικὰ χαρίσματα των, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς διηνεκεῖς καὶ σκληροὺς ἀγῶνάς των, καθ' οὓς ἐσφυρηλατήθη ἡ εὐψυχία καὶ ἡ σιδηρὰ καὶ ἀδάμαστος θέλησις καὶ ἡ Ἐθνικὴ συνείδησις των. **I. ΑΝ.**

ΜΙΧΑΗΛ ΕΜ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Γόνος τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Κεφαλογιάννιδων ἐξ Ἀνωγείων Μυλοποτάμου. Ἐγγονος τοῦ ὄπλαρχηγοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866 Γεωργίου Κεφαλογιάννη καὶ υἱὸς τοῦ κατὰ τὰς ἐπανάστασεις τοῦ 1889 καὶ 1896-1897 ὄπλαρχηγοῦ Ἐμμανουὴλ Κεφαλογιάννη. Φοιτητὴς ἔτι ὄν, ἐξελέγη βουλευτὴς τὸ 1904-1905, καὶ πληρεξούσιος εἰς τὴν ἐπακολουθήσαν Συνέλευσιν τοῦ 1906, μετὰ τοῦ ἐν Παρισίοις σπουδάζοντος τότε θεοῦ του Νικολάου Κεφαλογιάννη. Ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τοῦ Δικαίου, μετέβη πρὸς εὐρύτερας σπουδὰς εἰς Παρισίους, ἔνθα ἐπίσης ἐγένετο πτυχιούχος τῆς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ 1912, διατρίβων ἐν Ῥώμῃ, ἐπέσπευσε τὴν ἐπάνοδόν του, καὶ σχηματίσας ἐθελοντικὸν σῶμα ἐξ ἐπιλέκτων Ἀνωγειανῶν ἔδρασεν ὡς Ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐν Ἠπείρῳ, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τινα σφοδρὰν πρὸς ἄλλωσιν τῶν Ἰωαννίνων ἔφοδον. Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς πτώσεως τῆς Ἠπειρωτικῆς πρωτευούσης, ἐφόρνευσεν ἰδιοχείρως ἔφιππον Τοῦρκον ἀξιωματικόν, καὶ τρέψας εἰς φυγὴν τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας, ἔλαβεν ὡς γέρας τὸ ὄραϊον Μάουζερ αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἔκτοτε ἔφερεν ὑπερηφάνως μέχρι πέρατος τοῦ ἀγῶνος, κοσμεῖ δ' ἔτι καὶ σήμερον τὸν ἀρχοντικὸν του οἶκον. Εἰδικευθεὶς εἰς Παρισίους καὶ Ῥώμῃ εἰς τὰ οἰκονομικά, κατέλαβε ἀνώτατα ἀξιώματα ἐν τῷ Γενικ. Λογιστηρίῳ καὶ τοῖς ὑπουργείοις διακριθεὶς διὰ τὴν χρησιμότητά καὶ φιλοπονίαν του. Ἐδημοσίευσε πλείστας σοβαρὰς οἰκονομικὰς μελέτας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

ΕΞ ΑΝΩΠΟΛΕΩΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΣΦΑΚΙΩΝ

ΚΡΗΤΕΣ ἐπιστήμονες Δράσαντες ὡς ὄπλαρχηγοὶ Κατὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον ἐν Ἠπείρῳ.

Κατὰ σειρὰν Ὀρθοί: Ἰωσήφ Κούνδουρος, Ἰωσήφ Ἀναγνωστάκης ἀρχηγός, Στέφ. Μηλιαρᾶς. Καθήμε: Ἐμ. Μαυροφόρος, Μιχ. Καρωτάκης καὶ Κ. Τζιρῆς ἅπαντες δικηγόροι.

Δικηγόρος ἐκ τῆς ἀρχοντικῆς Σφακιανῆς οἰκογενείας τῶν Ἀναγνωστάκηδων, ὁ ἠρωϊκῶς ὑπερασπίσας τὴν Σάμον κατὰ τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα 1912 τοῦ ὄπλιου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰωσήφ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ὀργανωτῶν καὶ καθ' ὃ ὑπερασπίζων μετὰ τῶν ἀνδρῶν του τὸ στενὸν τῆς Μυκάλης ἐπιβαίνων ἰδιοκτῆτον Γιῶτ ἐτραυματίσθη καιρῶς. Ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Βορειοηπειρωτικὸν ἀγῶνα ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἐπιλέκτων Κρητῶν. Διεκρίνετο διὰ τὴν ὀρηκτικότητα καὶ ἀπαράμιλλον γεναιότητά του κατὰ τὰς μάχας. Νεώτατος τὸ 1821 ἐφορευθῆ ὡς πλοίαρχος τοῦ Κυβερνητικοῦ πλοίου «Ἀρχιπέλαγος».

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΚΛΕΙΔΗΣ

Ένας ἀληθινὸς ἥρωας ὁ ἀείμνηστος Κλειδῆς ἐξ Ἁγίου Βασιλείου Ρεθύμνης.

Ἀφ' οὗ ἐπολέμησεν εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς ἀγῶνας, μετέβη καὶ εἰς Ἠπειρον, ἵνα συνεχίσῃ τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καθήκον του. Μαχόμενος καὶ ἐκεῖ ἡρωϊκῶς ἐφονεύθη παρὰ τὸ Μέτσοβον τῷ 1912.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΥΠΑΡΗΣ

Ἡ πολεμικὴ δράσις τοῦ Γύπαρη εἶναι πλήρης ἐνδόξων ἐπεισοδίων, εἰς ἡλικίαν 17 ἐτῶν ἀφῆκε τὴν οικογενειακὴν στέγην τῆς Ἀσῆ Γωνιάς Κρήτης διὰ νὰ γίνῃ ἐκδικητὴς τῶν μαρτυριῶν ποὺ ὑπέφερε ἡ Μακεδονία μας. Ἀπὸ τὸ 1904-1908 εἰς τὸν ἐθελοντικὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα ὡς ὄπλαρχηγὸς εἶτα ἀρχηγὸς καὶ μετέπειτα ἀξιωματικὸς εἰς ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας. Ἐβλήθη δι' ἐχθρικών σφαιρῶν μαχόμενος ἡρωϊκῶς εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς πολέμους. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Σάμου. Ἐσπευσεν καὶ ἐπολέμησε εἰς τὴν Ἠπειρον ὅπου εἰς τὴν μάχην παρὰ τὴν Παραμυθίαν ἔλαβε ἕτερον διαμπερὲς τραῦμα εἰς τὸ στήθος. Ἐσχημάτισε σῶμα ἐξ 600 Κρητῶν καὶ μετέβη εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπου ἐπίσης ἐπολέμησε τιμηθεὶς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως μὲ τὸν σταυρὸν τῆς ἀνδρείας. Κατὰ τὴν πρώτην πολύνεκρον ἐπίθεσιν εἰς Σκρᾶ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1917 ὁ Γύπαρης ἐτραυματίσθη καὶ πάλιν βαρῶς δις.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΚΟΥΝΤΡΗΣ

Κατάγεται ἐκ τοῦ ἡρωϊκοῦ χωρίου Ἄδελε τῆς Ρεθύμνης ὅπου ἐγεννήθη τὸ 1878 καὶ ἀπ' ὅπου κατάγεται ὁ ἥρωας τῆς ὀλοκαυτώσεως τοῦ Ἀρκαδίου Γιαμπουδοκωνσταντῆς. Ὁ καπετάν Σκουντρηὶς εἰς πολὺ μικρὰν ἡλικίαν συμμετέσχε τῶν τελευταίων Κρητικῶν ἐπαναστάσεων. Εἶτα ἔσπευσεν ἐκ τῶν πρώτων ὡς ἀρχηγὸς ἀνταρτικοῦ σώματος εἰς Μακεδονίαν ὅπου ἡ δράσις του κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν ὑπῆρξε ἀποτελεσματικὴ. Ἐπολέμησε ἀπὸ τὸ 1903-1909 εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον καὶ ἐτραυματίσθη δις. Ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους 1912 καὶ 13 κατὰ δὲ τὸ 1916 κατετάχθη εἰς τὸν τακτικὸν Στρατὸν ὑπηρετῶν μέχρι σήμερον μὲ τὸν βαθμὸν ταγματάρχου Ε.Π.Δ.

ΠΑΥΛ. ΑΝΔΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ
ΠΑΛΑΙΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ
ΕΞ ΑΛΙΚΑΜΠΟΥ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τοῦ Θερισσιανοῦ ἀγῶνος τὸ δένδρον τοῦ ὁποίου ἐπότισεν ἀφθόνως διὰ τοῦ αἵματος τοῦ πρεσβυτέρου του ἀδελφοῦ Γεωργίου Ἄνδρ. Ἀναγνωστάκη Ὀπλαρχηγοῦ καὶ τοῦ πρώτου ἀνιψιοῦ Νικ. Κ. Βένου, Μακεδονομάχου, κατὰ τὴν συμπλοκὴν τῆς Γεωργιουπόλεως μετὰ τῶν Ρωσικῶν Ἀγχημάτων. Διετέλεσε ἐπὶ 20ετίαν Διότης τοῦ Κοιν. Ταμείου Σφακίων.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ
ΕΚ ΛΑΚΚΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΣ
ΦΟΝΕΥΘΕΙΣ ΗΡΩΪ ΚΩΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΣΚΟΥΛΑΣ
ΕΞ ΑΝΩΓΕΙΩΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Ἔλαβε μέρος εἰς τὰς Κρητικὰς Ἐπαναστάσεις 1896-97. Ἀρχηγὸς μεγάλου ἐθελοντικοῦ σώματος εἰς Ἡπειρον καὶ κατὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα 1912.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΗΣ ΑΡΧΗΓΟΣ

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ**

Ἐκ Κάμπων Χανίων.
Ὁ καπετάν Καλογερός εἶναι καὶ ἀ-
γωνιστὴς σπάνιος καὶ Ἄρχηγός δια-
πρεπής.

**ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΕΥΣΤ. ΤΣΟΝΤΟΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ
ΕΣ ΑΣΚΥΦΟΥ ΣΦΑΚΙΩΝ**

ΠΕΤΡΟΜΑΡΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ

Ὁ καπετάν Πετρομάρκος ἐκ τῆς ἡ-
ρωϊκῆς Ἀσῆ Γωνιάς, προσέφερε μεγί-
στας ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις.
Ἡ δράσις του καὶ αἱ πρὸς τὴν πατρίδα
ὑπηρεσίαι του ὑπῆρξαν μνημειώδεις.

**ΜΙΧΑΗΛ ΕΥΣΤ. ΤΣΟΝΤΟΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ
ΕΣ ΑΣΚΥΦΟΥ ΣΦΑΚΙΩΝ**

Ὁ καπετάν Πετρομάρκος
(Πετρομάρκος)
ἀρχηγὸς τῆς Ἀσῆς

ΙΩΑΝ. ΣΤΕΦ. ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ - ΠΑΡΑΣΚΑΚΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ

ΙΩΑΝ. ΣΤΕΦ. ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ - ΠΑΡΑΣΚΑΚΗΣ
Ἐκ Μάλεμε Κυδωνίας. Ἡγωνίσθη εἰς
τοὺς ἀπελευθερωτικὸς πολέμους τῆς
Κρήτης καὶ εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς.
Κατὰ μὲν τοὺς ἀπελευθερωτικὸς τῆς
Κρήτης ἀγῶνας ἐτραυματίσθη δις κατὰ
δὲ τοὺς Μακεδονικοὺς τῷ 1912 ἄπαξ.

**ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΕΥΣΤΡ. ΚΛΑΔΟΣ
ἔξ Ἀσκύφου Σφακίων**

Ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς
ἀγῶνας 1905-909 καὶ μετέπειτα εἰς τοὺς
πολέμους 1912 καὶ 13. Ὁ καπετάν Κλά-
δος εἶναι εἰς ἕκ τῶν γενναίων Κρητῶν
ὀπλαρχηγῶν.

**ΕΜΜΑΝ. ΕΥΣΤΡ. ΚΛΑΔΟΣ - ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ
ΕΣ ΑΣΚΥΦΟΥ ΣΦΑΚΙΩΝ**

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΛΛΙΑΝΟΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ

Ἐκ Γάλλου Ρεθύμνης, λαβὼν μέρος εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς ἀγῶνας 1903—908—912. Τραυματίας ἀνάπηρος πολέμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΕΟΛΑΝΤΗΣ

Ἐξ ἀριστερῶν καταγόμενος ἐκ Λάκκων Κυθωνίας ἀνεξάρτητος ἀρχηγός, ἀγωνισθεὶς εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς ἀγῶνας, τραυματιοθεὶς δις καὶ λαβὼν μετέπειτα μέρος εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους καὶ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ

Ἐκ Σφακίων μετ' ἐπιπολεμικὴν δρασίαν σπανίαν. Ἀμφότεροι ἐπολέμησαν ἥρωικῶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΚΟΝΙΜΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ

Ἐκ Καλλικράτους Σφακίων. Λαβὼν μέρος εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα 1903-1909 δράσας κυρίως εἰς τὴν περιφέρειαν Μοναστηρίου. Ὁ καπετὰν Μακρῆς εἶναι ἐκ τῶν διαπρεπῶν ἀρχηγῶν Μακεδονομάχων.

ΚΑΠΕΤΑΝ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΞΗΡΟΥΧΑΣ
ΚΡΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΟΣ

ΓΕΩΡΓ. ΕΜΜ. ΓΑΛΑΝΗΣ
Ἐκ Ξηροστέρνου Ἀποχωρόνου ὀπλαρχηγός
Μακεδονικοῦ ἀγῶνος 1903-08 καὶ ἀρχηγός
τοῦ 1912.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΩ. ΧΟΜΠΙΤΗΣ
ΕΚ ΡΟΔΑΚΙΝΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
Ἵπλαρχηγός κατὰ τὸν Βορ-Ἠπειρωτικὸν ἀγῶνα,
Ἀποσπασματάρχης εἰς τὸ Μικρασιατικὸν μέτωπον
πολεμήσας ἡρωϊκῶς καὶ προαχθεὶς ἐπ' ἀνδραγαθία.
Ἦδη ὑπηρετεῖ μετὰ τὸν βαθμὸν Μοιράρχου.

ΕΜΜΑΝ. Μ. ΧΝΑΡΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΣ
ΕΚ ΛΕΙΒΑΔΙΩΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΤΩΝ. ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΣ ΕΞ ΑΤΣΙΠΟΠΟΥΛΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΠΡΟΣΦΕΡΑΣ ΜΕΓΙΣΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗΣ
Η ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Εἰς τῆς εὐάνδρου οἰκογενείας τῶν Βογιατζήδων, ἐκ Χρωμοναστηρίου Ρεθύμνης. Ἐγεννήθη τὸ 1877. Κατὰ τὸ 1894, οἱ Τοῦρκοι ἐδολοφόνησαν τὸν πατέρα του. Γεώργιον Βογιατζάκη, ἀρχηγὸν τῆς οἰκογενείας Βογιατζήδων, εἰς θέσιν Τραχάλα τῆς περιφερείας Χρωμοναστηρίου. Ἐκδικούμενος τὸν φόνον τοῦ πατρὸς του προέβη εἰς ἀντίποινα μετὰ 40 ἡμέρας φονεύσας εἰς τὴν ἴδιαν θέσιν Τραχάλα τὸν ἐπιφανῆ Τοῦρκο καὶ θεῖον τοῦ φονέως τοῦ πατρὸς του Ἀλῆ Σιγατζιαλῆ. Ἀκολουθῶς ἔφυγεν εἰς τὰ ὄρη, παρακολουθῆσας τὴν μεταπολιτευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ 1815 λαβὼν μέρος ὡς ὀπλαρχηγὸς εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνας τοῦ 1896—97.

Διετέλεσε καὶ Δήμαρχος Βρυσσηναίων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗΣ
Η ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΩ. ΣΚΛΑΒΑΚΗΣ
ΕΚ ΜΕΛΙΔΟΝΙΟΥ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

ΕΙΣ ΗΛΙΚΙΑΝ 18 ΕΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1891 ΕΦΘΟΝΕΥΣΕ ΔΥΟ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ-ΔΕΣΤΕΡΩΝ ΤΟΥΡΚΛΑΒΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΤΟΥ. ΕΛΑΒΕ ΜΕΡΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ 1895 ΚΑΙ 96, ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΜΑΧΗΝ ΠΛΑΤΑΝΕ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗ ΤΡΙΣ

ΣΠΥΡΟΣ Μ. ΜΑΡΚΙΔΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ

ΕΞ ΑΜΑΡΙΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΛΑΒΩΝ ΜΕΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ 1912

ΓΕΩΡΓ. Δ. ΓΟΒΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ
ΕΚ ΒΕΔΕΡΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

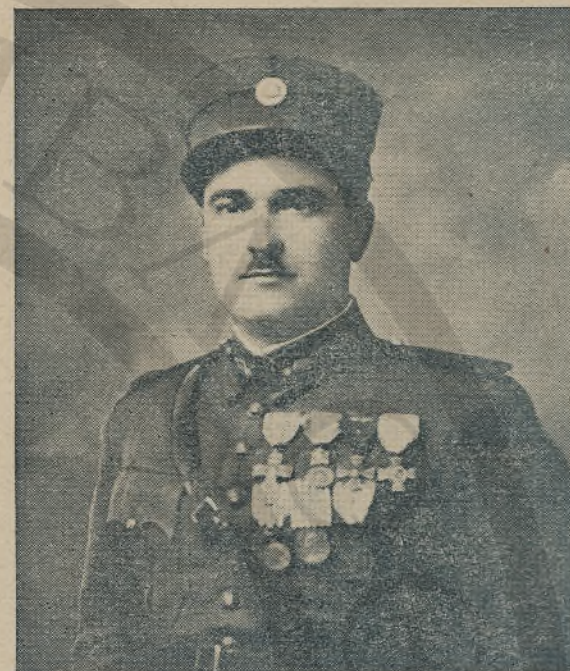
Ἐγεννήθη τῷ 1877. Ἐλαβε μέρος εἰς τὰς ἐπαναστάσεις 1896 καὶ 97 ὡς ὄπλαρχηγός, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ Θεορίσου 1905. Εἰς τοὺς πολέμους 1912 καὶ 13 ὡς ὄπλαρχηγός καὶ μετέπειτα ὡς ἀρχηγός ἰδίου σώματος ἐπολέμησεν εἰς τὴν περιφέρειαν Παραμυθιάς ὅπου τὴν 2αν Ἰανουαρίου 1913 κατέλαβε κατόπιν ἐφόδου τὸ φρούριον Καστρὶ λαβῶν ὡς λάφυρον τὴν τουρκικὴν σημαίαν τοῦ φρουρίου τούτου ἦν ἐκώμισεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

ΜΙΧ. ΕΜ. ΧΝΑΡΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ

Ἐκ Λειβαδίων Μυλοποτάμου.

Λαβὼν μέρος εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν ἀγῶνα. Ἐπι κεφαλῆς ἀποσπάσματος εἰς τὴν

Δυτικὴν Μακεδονίαν. Ὁ ἐξοντώσας τὴν συμμορίαν Χουσεῖν Ῥετζέπη καὶ Καράλη τιμηθεὶς δι' ἀριστείου ἄνδρείας, ἦδη ἐφεδρὸς ἀξιωματικός.

ΜΑΡΚΟΣ Ε. ΘΩΜΑΔΑΚΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ. ΕΜ. ΧΝΑΡΗΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ

ΜΑΡΚ. Ε. ΘΩΜΑΔΑΚΗΣ

ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ

Ἐκ Ῥοδακίου Ῥεθύμνης.

Εἰς νεωτάτην ἡλικίαν ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Β. Ἠπειρωτικὸν ἀγῶνα 1914 ὡς ὄπλαρχηγός ἐπιδείξας εἰς τὰς μάχας ἡρωϊσμόν. Τὸ 1915 μετέβη ὡς ἐθελοντής εἰς Γαλλίαν, καταταγείς εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατὸν κατὰ τὸν Μέγα Πόλεμον τοῦ Δυτικοῦ μετώπου ὅπου μαχόμενος ἔλαβε πολλὰ τραύματα ἐκ σφαιρῶν καὶ βλημάτων ἐχθρῶν κατὰ τὰς ἐξοντωτικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου. Κατόπιν τῆς συνεχοῦς καὶ ἐνδόξου αὐτῆς δράσεώς του ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας διὰ τοῦ ἀνωτάτου στρατ. μεταλλίου καὶ τοῦ σταυροῦ τῆς ἀνδρείας. Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα κατετάχθη εἰς τὸν ἐθνικὸν στρατὸν ὡς ἐφεδρὸς ἀξιωματικός.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΙΚ. ΚΛΩΝΙΖΑΚΗΣ
 ΙΕΡΕΥΣ ΕΚ ΣΑΣΑΛΟΥ ΧΑΝΙΩΝ
 ΜΕΤΑΣΧΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
 1912-13 ΔΙΑΚΡΙΘΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ
 ΤΟΛΜΗΝ ΤΟΥ, ΤΙΜΗΘΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΥ
 Σ.Ο.Τ.Ρ.Σ.

Μία από τὰς σπανίας φωτογραφίας τοῦ ἀειμνήστου ἥρωος Κρητὸς
 καὶ χαρακτηριστικοῦ τύπου ΠΑΠΑ ΜΑΛΕΚΟΥ
 Ἡ ἀφιέρωσίς του ἐν τῇ φωτογραφίᾳ ταύτῃ εἶναι:
 « Ἡ Πίστις νικά ».

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΚΟΥΜΗΣ
 ΙΕΡΕΥΣ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ
 ΕΚ ΓΑΒΡΑΛΟΜΟΥΡΙΟΥ ΚΙΣΣΑΜΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ἐπῆρξε ἀπὸ
 τοὺς πλέον ἐν-
 θουσιώδεις ἀ-
 γωνιστὰς τοῦ
 ἐπαναστατικοῦ
 κινήματος Θε-
 ρίσσου καὶ με-
 τέπειτα εἰς τοὺς
 Μακεδονικοὺς
 ἀγῶνας. Ἦδη
 ἱεουργεῖ εἰς
 τὸν ναὸν Ἐυαγ-
 γελιστρίας Πετ-
 ραῖως.

ΠΑΠΑΔΟΚΩΣΤΑΣ ΕΚ ΚΑΦΟΔΑΣΟΥΣ ΣΦΑΚΙΩΝ
 ΔΡΑΣΗΣ ΩΣ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
 ΠΟΛΕΜΟΥΣ 1912-13 ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝΠΕΙΡΑΤΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ 1914

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΤΑΚΑΣ ΕΚ ΛΑΚΚΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΣ
 ΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΕΠΩΝ ΚΑΠΕΤΑΝΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦ. ΣΥΛΙΒΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΚ ΔΑΦΝΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΟΥΛΑΚΑΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ
ΕΚ ΘΕΡΙΣΣΟΥ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ὁ αείμνηστος Πούλακας ἦτο εἷς ἐκ τῶν διακριθέντων Κρητῶν ἀγωνιστῶν εἰς τὰς μάχας τῆς Μακεδονίας. Ἡ πολεμικὴ δραῖσις του ἦτο πλήρης ἡρωϊσμοῦ καὶ τόλμης.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΒΟΥΡΤΖΗΣ
Η ΜΠΑΟΥΛΟΣ
ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ
ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

Ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐπαναστάσεις τῆς Κρήτης τοῦ 1897. Ἐπίσης ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Θερίσσου. Εἰς τοὺς πολέμους 1912—13 ἐν Ἡπείρῳ, ὅπου μαχόμενος ἐτραυματίσθη λαβὼν ὡς λάφυρον τουρκικὴν σημαίαν ἣ ὁποία κατετέθη καὶ εὑρίσκεται εἰς τὸ Μουσεῖον Ἀθηνῶν.

ΜΑΡΚΟΣ ΘΕΟΔ. ΓΑΛΑΝΗΣ
ΕΚ ΡΟΔΑΚΙΝΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν τραυματισθεὶς καὶ ἐπιδείξας ἡρωϊσμόν εἰς τὰς μάχας.

ΜΑΡΚΟΣ Γ. ΣΗΦΙΑΝΟΣ
 ΠΑΡΕΣΟΥΣΙΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΤΣΕΩΣ 1911
 ΟΠΛΑΡΧΗΣ 1912-13
 ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΕΦΕΒΡΟΣ ΔΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΕΞ ΑΣΚΙΦΟΥ ΣΦΑΚΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΙΩΑΝ. Γ. ΠΟΛΥΕΥΚΗΣ
 ΕΞ ΑΣΙΤΩΝ ΜΑΛΕΒΥΖΙΟΥ

Άρχηγός εις Κρήτην καὶ Ἡπειρον διατελέσας
 βουλευτὴς ἐπτάκις εἰς τὴν Κρητικὴν Βουλὴν

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Ν. ΤΖΟΥΛΙΑΣ
 ΕΚ ΚΡΟΥΣΩΝΟΣ ΜΑΛΕΒΥΖΙΟΥ
 ΟΠΛΑΡΧΗΣ

Εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς καὶ Ἡπειρωτικοὺς
 ἀγῶνας.

(Ο ΦΟΝΕΥΘΕΙΣ) ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ

Οι Κρητες όχι μόνον δολοφόνοι δέν γίνονται, αλλά και δολοφονούμενοι δέν στρίβουν τὰ νῶτα. Αυτό απέδειξεν και ή στάσις τῶν ἐν τῇ σελίδι ταύτη ἀνδρῶν, τῶν ἀποτελούντων τήν ἀκολουθίαν τοῦ κ.

Βενιζέλου, κατὰ τήν ἀνανδρον ἐναντίον του δολοφονικήν ἀπόπειραν γενομένην τήν 6ην Ἰουνίου 1933 εἰς τήν Λεωφόρον Κηφισίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΥΠΑΡΑΚΗΣ

Les Crétois qui n' ont jamais été des meurtriers, ne tournent jamais le dos aux assassins. L' attitude en temoigne du groupe des braves photographiés en cette page qui constituaient l' escorte de M. Vénizélos pendant l' agression de la rue Kifissias, dans la nuit du 6 juin 1933.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΥΦΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

(Ο ΣΩΦΕΡ) ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΕΜΠΙΔΑΚΗΣ

Ο ΕΚΤΥΠΩΣΑΣ
ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΡΓΟΝ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΙΩ. ΤΖΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Κατά σειράν Καθήμενοι: Γ. Παπανικολάου πρόεδρος, Α. Μπαμπολάκης. Ὄρθιοι: Τ. Ἀλικαμπιώτης, Εἰδύ. Χομπίτης, Θ. Βίγλης Χαρ. Ἀδαμάκης καὶ Ἐμμ. Δατσέρης.

Ὁ Σύλλογος οὗτος τῶν Νέων ἐν Ἀθήναις Κρητῶν, προπαρασκευάζει εὐρύτερον μέλλον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Καὶ εἰάν ἡ ἀναμφισβήτητος δραστηριότης καὶ προθυμία τῶν νέων μας Κρητῶν συνδυασθῇ μετὰ τὸν ἀφθαστον τῶν προγόνων μας πατριωτισμόν καὶ τὰ ἀπαράμιλλα αὐτῶν ἠθικά προτερήματα, καὶ τὸ μέλλον τῶν Κρητῶν θὰ εἶναι λαμπρόν καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις ἀρίστη.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΙΩ. ΤΖΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΡΓΟΥ
ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΠΩΣ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ ΦΥΛΟΝ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

ΕΚΔΟΣΙΣ: Δ. Γ. ΚΟΡΩΝΑΚΗ

ΕΛΙΑΝΑ ΧΑΡ. ΓΥΠΑΚΗ
ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΜΟΥ !!

Τρισένδοξη Πατρίδα μου!
    κι' αν είμαι μακριά Σου
Και αν διαβαίνουν οι καιροί
    και αν κυλούν οι χρόνοι
Πάντα με υπερηφάνεια
    προφέρω τ' όνομά Σου
Γιατί στής Δόξας τὰ χαρτιά
    είσαι τρανή και μόνη!!

Κάθε σου κάμπος ή κλαρί
    ή πέτρα ή βουνό Σου...
"Όλα μιλούν για ένδοξη
    κι' αξέχαστη ιστορία
Τό χῶμα σου ποτίσθηκε
    με αίμα τών παιδιών Σου
Και τὰ πουλιά σου ψάλλουνε
    πολέμων συναυλία....

ΚΑ ΚΑΤΙΝΑ ΜΟΥΝΤΑΚΗ ΕΦΟΡΟΥ

Κι' ακόμα περισσότερο   εγώ σε αγαπῶ
Γιατί κοντά Σου κράτησες   κορμιά αγαπημένα
Γι' αυτό γλυκειά Πατρίδα μου   πάντα σε νοσταλγῶ
Π' έχεις τ' άγέρι δροσερό   τὰ χῶματα άγιασμένα!....

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΥΛΙΟΣ 1934
ΚΑΤΙΝΑ ΜΟΥΝΤΑΚΗ

ΤΥΠΟΣ ΔΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
type de jeune fille crétoise.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ Γυναίκες εκ τών 'Ηρωϊκών 'Ανωγειών Μυλοποτάμου
της Κρήτης φέρουσαι την άρχαίαν τοπικήν ένδυμασίαν των.

Femmes de l'heroïque Awoia, village de Milopotamos, portant]le vieux costume du pays.

ΜΕΡΟΠΗ Π. ΣΦΑΚΙΩΤΑΚΗ
ΕΚ ΣΗΤΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΥΝΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΦΕΡΟΥΣΑ ΤΗΝ
ΑΡΧΑΙΑΝ ΣΦΑΚΙΑΝΗΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΝ
Femme crétoise en vieux costu-
me Sfakianais.

ΔΙΣ ΝΙΝΑ ΚΟΚΚΑΚΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Ν. ΠΑΛΙΔΟΥ
ΜΙΣ ΧΑΝΙΑ

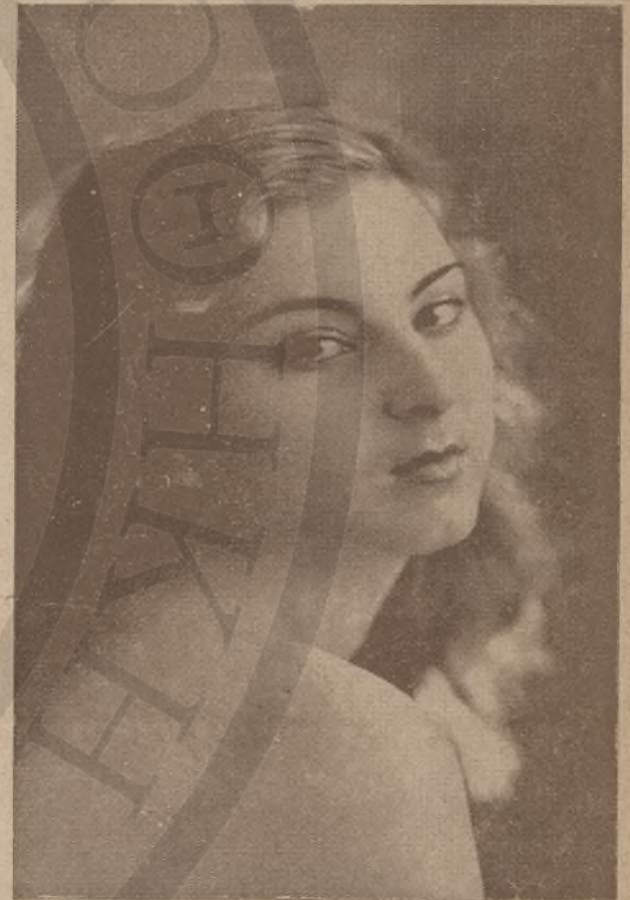
ΠΟΤΗ ΠΑΥΛ. ΔΟΥΡΑΚΗ
ΕΚ ΣΦΑΚΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΛΛΗ ΧΑΡ. ΓΥΠΑΚΗ
ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΑΓΛΑΪΑ ΚΟΚΚΑΛΙ
ΜΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΗΒΑ ΞΗΡΑΚΗ
ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΛΙΛΙΚΑ ΑΛ. ΤΡΟΥΛΙΝΟΥ
ΕΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΟΡΗ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

ΔΙΣ ΒΑΛΑΡΗ
ΜΙΣ ΡΕΘΥΜΝΟΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΟΡΗ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

ΘΑΛΕΙΑ Ε. ΔΑΦΝΟΜΗΛΗ
ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ ΚΟΝΤΑΞΑΚΗ
ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ

ΧΡΥΣΟΥΛΑ Ε. ΔΑΦΝΟΜΗΛΗ
ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΛΕΝΗ Γ. ΓΡΙΒΑΚΗ
ΕΞ ΑΡΧΑΝΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΛΙΛΙΚΑ ΜΙΛΤ. ΜΗΛΙΔΑΚΗ
ΕΞ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΦΩΦΩ ΘΕΟΦΑΝΑΚΗ
ΕΞ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ ΜΙΑ ΕΚ ΤΩΝ (ΜΙΣ)

ΕΛΤΙΝΙΚΗ Γ. ΒΛΑΖΑΚΗ. ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ANNA M. ΠΟΥΛΗ. ΕΞ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ ΚΡΗΤΗΣ.
ΕΛΛΗ Ν. ΜΑΖΑΡΟΥ. ΕΞ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.
ΞΕΝΟΥΛΑ Μ. ΠΟΥΛΗ. ΕΞ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΧΑΡ. ΓΥΤΑΚΗ
ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ.

ΦΟΥΛΑ ΕΜ. ΚΑΛΙΤΣΑΚΗ
ΕΚ ΣΗΤΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΜΑΡΙΚΑ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΣΤ. ΓΑΛΑΝΟΥΔΑΚΗ
ΕΞ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΚΑΤΙΝΑ ΝΙΚ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗ
ΕΚ ΦΟΥΡΝΗΣ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΝΙΚ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗ

ΗΒΑ Κ. ΞΗΡΑΚΗ
ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΛΛΗ ΔΙΟΝ. ΜΑΝΤΩΝΑΚΗ
ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Δ. ΠΟΝΤΙΚΑΚΗ
ΕΚ ΧΑΝΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΙΩ. ΜΠΙΛΛΙΑΝΑΚΗΣ
ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ

Ἄνθρωπος πλήρης ἀλτρουϊστικῶν αἰσθημάτων καὶ χαρακτῆρ σπανίας θετικότητος. Χάρις εἰς τὰ προτερήματά του αὐτὰ παρέχει ἀφανῆ μὲν ἀλλὰ μεγίστην πρὸς τὴν κοινωνίαν ἐξυτηρότησιν. Κάτοχος ἐλαχίστων γραμματικῶν γνώσεων ἀλλ' εὐρυτάτων ἀντιλήψεων. Ἐπαίξε σπουδαῖον ῥόλον εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ ἔκδοσιν τοῦ παρόντος ἔργου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΚΟΡΩΝΑΚΗΣ ἐκ Νεαπόλεως Κρήτης καὶ ΕΛΕΝΗ σύζυγος Γεωργίου Κορωνάκη τὸ γένος Κρησιωτάκη ἐκ Χουμεριάκου Κρήτης. (φωτογραφία τοῦ ἔτους 1902). Εἶναι οἱ ἀείμνηστοι γονεῖς ἐμοῦ τοῦ ἐκδότου οἱ ὅποιοι τόσο προώρως ἀπέθανον, ὥστε ἡ παροῦσα καταχώρησις, νὰ ἀποτελέσῃ μοναδικὴν ἀνταπόδοσιν, τῶν μεγίστων πρὸς αὐτοὺς ὑποχρεώσεών μου. Ἐπιπροσθέτως δὲ ἔτυχα μεγάλων καὶ πολλῶν ἐξυπηρετήσεων πρὸς χάριν των.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΟΡΩΝΑΚΗΣ

Ἐγεννήθην εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Κρήτης τῷ 1905. Τῷ 1929 ὑπῆρξα ὁ πρῶτος ἰδρυτὴς καὶ Διευθυντὴς ἡμερησίας ἐφημερίδος εἰς τὸν Νομὸν Λασιθίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνατολικὴ Κρήτη». Διὰ τοὺς ἐπὶ δύο καὶ πλέον ἔτη δημοσιογραφικούς μόνον ἀγῶνας ἐπαφίεμαι εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τῶν πολυπληθῶν ἀναγνωστῶν μου. Μετέπειτα ἔρριψα τὴν ἰδέαν τῆς παρουσίας ἐκδόσεως, ἣτις ἐπραγματοποιήθη κατόπιν 2 1)2 ἐτῶν συνεχοῦς καὶ ἐπιπόνου ἐργασίας καὶ διὰ τοῦ ἀναχείρας ἔργου μου. Ἢδη συνεχίζω τὴν ἔκδοσιν ἐνὸς ἢ δύο τόμων τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος καὶ ταυτοχρόνως μελετῶ τὴν ἔκδοσιν μιᾶς ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸν τίτλον «Πεποιθήσις» καὶ ἀποκλειστικῆν ἢ κατευθυντήριον γραμμὴν τὸ «Δίκαιον».

Διατελῶ πάντοτε μὲ περισσοτέραν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν πρὸς ὅλους ὅσους ἠγάπησαν καὶ ἐξετίμησαν τὴν προσπάθειάν μου τόσο εἰς τὸ παρὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Μεθ' ὑπολήψεως
Δ. ΚΟΡΩΝΑΚΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 26 ΑΘΗΝΑΙ

